PRESENTED BY
THE TRUSTEES AND GOVERNORS
OF THE
JOHN RYLANDS LIBRARY
MANCHESTER

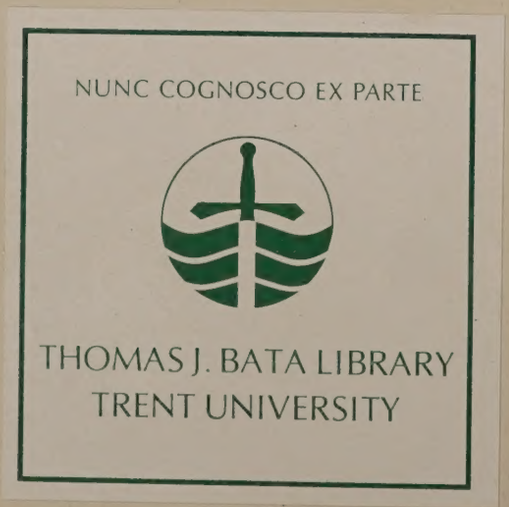

4 vols

CC £20.00
ABC 1003

CATALOGUE

OF

THE GREEK PAPYRI

VOLUME I

BERNARD QUARITCH
11 GRAFTON STREET, NEW BOND STREET, LONDON, W.
SHERRATT AND HUGHES
PUBLISHERS TO THE VICTORIA UNIVERSITY OF MANCHESTER
34 CROSS STREET, MANCHESTER, AND
SOHO SQUARE, LONDON, W.

CATALOGUE

OF

THE GREEK PAPYRI

IN THE

JOHN RYLANDS LIBRARY

MANCHESTER

VOLUME I

LITERARY TEXTS (NOS. 1—61)

EDITED BY

ARTHUR S. HUNT, D.LITT.

HON. PH.D. KOENIGSBERG; HON. LITT.D. DUBLIN; HON. IUR.D. GRAZ
LECTURER IN PAPYROLOGY IN THE UNIVERSITY OF OXFORD, AND FELLOW OF QUEEN'S COLLEGE
CORRESPONDING MEMBER OF THE ROYAL BAVARIAN ACADEMY OF SCIENCES

WITH TEN PLATES

MANCHESTER: AT THE UNIVERSITY PRESS
LONDON: BERNARD QUARITCH, AND
SHERRATT AND HUGHES

1911

f PA3304 .M3 v.1

OXFORD
LETTERPRESS AND PLATES
PRINTED AT THE UNIVERSITY PRESS
BY HORACE HART

INTRODUCTORY NOTE

THE present volume forms the first part of the third issue in the series of descriptive catalogues or guides to the collection of Oriental and Western manuscripts in the John Rylands Library.

Although the manuscripts described in the present catalogue are not of greater importance than those which furnished the material for the preceding issues in the same series—the Demotic and Coptic Papyri—they are certainly of more general interest, and therefore a much wider circulation will be given to the volume.

For that reason it has been thought advisable to indicate, in a few words, something of the range and character of the collection to which they belong, for the information of those scholars who are yet either unaware, or have but a vague idea of its importance.

The manuscripts number at the present time about 7,000, and constitute one of the principal attractions of the library. The nucleus of the collection consisted of the manuscripts contained in the Althorp Library, which was acquired by Mrs. Rylands in 1892 from the late Earl Spencer, to form part of the equipment of the present building, which was at that time in course of construction. This was added to from time to time by other purchases. But the present magnificence and special character of the collection were given to it by the purchase, in 1901, of the manuscripts of the Earl of Crawford, consisting of nearly six thousand rolls, tablets, and codices. It is of considerable importance, illustrating as it does the history of writing and illumination in the principal languages and characters, and at the same time offering to students, in many departments of literary research, original sources of great interest.

Beginning with the Eastern section, it must be said at once that the wealth of Oriental manuscripts, of all ages, and in a variety of languages, can only be indicated in the briefest manner. Armenian, Ethiopic, Sanskrit, Pali, Panjabi, Hindustani, Marathi, Parsi, Burmese, Canarese, Singhalese, Tamil, Chinese, Japanese, Malay, Javanese, Achinese, Mongolian, Balinese, Tibetan, Bugi, Kawi, Madurese, Makassar, and Mexican manuscripts are well represented. There are examples of those curious and rare productions the 'medicine books' of the Battas, inscribed on the bark of the alim-tree, or on bamboo poles. Of more general interest are the Persian, Arabic, and Turkish manuscripts, numbering nearly two thousand volumes. The examples of the 'Koran', dating from the eighth and ninth centuries, are, in many cases, of extraordinary beauty and value.

Of papyrus rolls and fragments there are examples of the 'Book of the Dead' in Egyptian Hieroglyphic and Hieratic. The Demotic papyri, the catalogue of which, compiled by Mr. F. Ll. Griffith, M.A., Reader in Egyptology in the University of Oxford, appeared last year, after about ten years of persistent labour, form probably the most important collection of documents in this script at present extant. There are a large number of

277653

Greek papyri, the literary portion of which is described in the present volume; and a considerable collection of Arabic papyri, the result of the examination of which is awaited with interest.

In Coptic the papyri and the codices, ranging from the sixth to the sixteenth century, have been described by Mr. W. E. Crum, M.A., in the catalogue which also appeared last year. In Samaritan there is an interesting, though not large, group of Biblical and liturgical texts, including an important vellum codex of the 'Pentateuch', written in A. D. 1211. In Syriac there is a vellum codex of the 'Gospels' of the sixth century, and what is probably the earliest known complete Syriac 'New Testament', written about A. D. 1000. The Hebrew manuscripts comprise many 'Rolls of the Law', and several illuminated codices of the 'Haggadah'. Among the Greek manuscripts there are several beautiful Gospel books, but the most important member of the group is a considerable fragment of a vellum codex of the 'Odyssey', possibly of the third century; this is published in the present volume (No. **53**) along with the papyri, with which its date and Egyptian provenance naturally associate it.

Of the Latin manuscripts, whether produced in Italy, Spain, France, Germany, Flanders, or England, there are some hundreds, including several known to have issued from famous writing schools of the Middle Ages. The English, French, and Italian manuscripts, though not numerous, will fittingly bear comparison with the Latin.

If the manuscripts themselves excite interest and admiration, not less striking are many of the jewelled bindings in metal and ivory, dating from the tenth to the thirteenth centuries, which impart to them a character and a value of a very special kind.

While it is the primary duty of a library to preserve its books and manuscripts, yet the importance of such an institution rests not upon the mere custodianship, nor upon the number of works assembled upon its shelves, but upon the use to which they are put. It is essential, therefore, that the value and importance of such a collection should be made known, and it is with this object that the Governors have undertaken the publication of the series of descriptive catalogues of which the present volume forms a part.

A number of recognized scholars have kindly undertaken to deal with the manuscripts in their own special line of research, with the result that work upon several other groups of documents is in an advanced state of progress.

Mr. H. W. Hogg, M.A., B.Lit., Professor of Semitic Languages in the University of Manchester, has undertaken the Arabic manuscripts, a large group of upwards of a thousand volumes. Dr. Montague Rhodes James, Provost of King's College, Cambridge, is dealing with the Western section. Dr. A. E. Cowley, Sub-Librarian of the Bodleian, Oxford, is engaged upon the Samaritan group. Dr. R. A. Nicholson, M.A., Lecturer in Persian in the University of Cambridge, has undertaken to catalogue the Persian collection; Dr. D. S. Margoliouth, Laudian Professor of Arabic in the University of Oxford, has undertaken to describe the Arabic papyri; and Dr. Rendel Harris the Syriac manuscripts.

HENRY GUPPY,
Librarian.

MANCHESTER,
December, 1910.

PREFACE

THE great majority of the texts here published, which constitute the literary portion of the Greek papyri belonging to the John Rylands Library, were purchased by myself in Egypt on behalf of Lord Crawford or the late Mrs. Rylands. The locality from which some of them proceeded was ascertained with tolerable clearness, and the origin of one or two more is fixed by internal evidence. Wherever the provenance seemed sufficiently assured this is specified; when no locality is named, it is to be inferred that satisfactory testimony was not forthcoming.

My thanks are due to several scholars who have kindly assisted me on special points, more particularly to Mr. T. W. Allen, whom I have consulted on matters pertaining to Homer, to Prof. J. Ilberg, who has made some valuable suggestions on Nos. **21**, **29**, and **29** (*a*), to Prof. Gilbert Murray, who has seen some of the proof-sheets and contributed a reconstruction of No. **15**, and to Prof. Smyly in connexion with No. **27**. Dr. Schubart was good enough to verify for me certain points in papyri preserved at the Berlin Museum.

The non-literary section of the Rylands papyri, which is naturally much more extensive, will occupy at least two volumes, of which the first is already in hand and will, it is hoped, be issued early in 1912. A chronological arrangement will be adopted, and the next Part of this Catalogue will accordingly contain documents of the Ptolemaic and Roman epochs, those of the Byzantine period being reserved until later.

ARTHUR S. HUNT.

QUEEN'S COLLEGE, OXFORD.
December, 1910.

CONTENTS

PAGE

INTRODUCTORY NOTE v

PREFACE vii

TABLE OF PAPYRI x

NOTE ON THE METHOD OF PUBLICATION AND LIST OF ABBREVIATIONS xii

TEXTS

I. Theological Fragments 1

II. New Classical Texts 22

III. Extant Classical Authors 76

INDICES

I. Index to New Literary Texts 195

II. Index of Passages Discussed 202

LIST OF PLATES

1. **2** Frag. 1 recto, **5** verso, **10**
2. **7, 12**
3. **6, 58** Fol. 4 recto, Fol. 5 recto
4. **13, 14, 44, 51** Cols. ii–iii, **54**
5. **16, 22, 28** Fol. 2 verso, Fol. 7 verso
6. **18, 19, 20, 30**
7. **21**
8. **24, 26, 42, 61** recto
9. **53** Fol. 76 verso, Fol. 89 verso, Fol. 92 verso
10. **55** Frag. 3, **57, 60**

} *at the end.*

TABLE OF PAPYRI

			PAGE
1.	Deuteronomy ii–iii	Fourth century	1
2.	Job i, v, vi	Sixth or seventh century	3
3.	Psalm xc (xci)	Fifth or early sixth century	7
4.	Epistle to the Romans xii	Late sixth or seventh century	9
5.	Epistle to Titus i, ii	Third century	10
6.	Nicene Creed	Sixth century	11
7.	Hymn	Sixth century	13
8.	Liturgical Fragment	Fifth century	15
9.	Liturgical Fragment	Fifth or sixth century	16
10.	Hagiographical Fragment	Sixth century	18
11.	Christian Fragment	Fifth or sixth century	20
12.	Certificate of Pagan Sacrifice	A.D. 250	20
13.	Epic Fragment	Second century	22
14.	Lyric Fragment	Second or third century	23
15.	Lament for a Lover	Second century	24
16.	Comedy	Late second century	25
16 (*a*).	Comedy	Third century B. C.	26
17.	Epithalamium	Fourth century	28
18.	Historical Fragment	Second century B. C.	29
19.	Epitome of Theopompus, *Philippica* xlvii	Second century	32
20.	Political Treatise	First century B. C.	34
21.	Treatise on Physiology	First century B. C.	36
22.	Mythological Fragment	First century	40
23.	Epitome of the *Odyssey*	Second century	42
24.	Scholia on Homer, *Iliad* iv	First century	43
25.	Lexicon to Homer, *Iliad* xviii	Second century	45
26.	Apion, Γλῶσσαι Ὁμηρικαί	First century	46
27.	Astronomical Treatise	Third century	48
28.	Περὶ παλμῶν μαντική	Fourth century	56
29.	Medical Receipts	Third century	65
29 (*a*).	Medical Receipts	Second century	66
29 (*b*).	Medical Receipts	Second century	69
30–41.	Miscellaneous Minor Fragments	Third century B. C.—sixth century A. D.	69
42.	Latin Fragment	Fourth century	75

			PAGE
43.	Homer, *Iliad* i	Early third century	76
44.	Homer, *Iliad* i	First century B. C.	81
45.	Homer, *Iliad* ii	Second century	82
46.	Homer, *Iliad* iv	First century	82
47.	Homer, *Iliad* v	Second century	83
48.	Homer, *Iliad* v	Third century	85
49.	Homer, *Iliad* xvi	Third century B. C.	87
50.	Homer, *Iliad* xviii	Third century	87
51.	Homer, *Iliad* xxiv	First century B. C.	88
52.	Homer, *Odyssey* xi	Second or third century	90
53.	Homer, *Odyssey* xii–xv, xviii–xxiv	Third or fourth century	91
54.	Hesiod, *Theogonia*	First century B. C. or A. D.	179
55.	Herodotus ii	Second century	180
56.	Hippocrates, Περὶ διαίτης ὀξέων	Second century	181
57.	Demosthenes, *De Corona*	Late second or early third cent.	183
58.	Demosthenes, *De Corona*	Fifth or sixth century	184
59.	Writing Exercise: Demosthenes, *De Corona*	Third century	189
60.	Polybius xi	Late second century	190
61.	Cicero, *In Catilinam* ii	Fifth century	193

NOTE ON THE METHOD OF PUBLICATION AND LIST OF ABBREVIATIONS

In this volume the originals are generally reproduced so far as possible except for division of words, capital initials in proper names, and supplements of lacunae. Accentuation and punctuation, &c., has however for the sake of greater clearness been introduced in Nos. **27** and **29–29** (*b*). Additions or corrections by the same hand as the body of a text are throughout in small thin type, those by a different hand in thick type. Square brackets [ ] indicate a lacuna, round brackets ( ) the resolution of a symbol or abbreviation, angular brackets ⟨ ⟩ a mistaken omission in the original, braces { } a superfluous letter or letters, double square brackets ⟦ ⟧ a deletion in the original. Dots placed within brackets represent the approximate number of letters lost or deleted; dots outside brackets indicate mutilated or otherwise illegible letters. Letters with dots underneath them are to be considered doubtful. Heavy Arabic numerals refer to the texts in this volume, ordinary numerals to lines, small Roman numerals to columns.

The abbreviations used in referring to papyrological publications are as follows:—

P. Amh. = The Amherst Papyri (Greek), Vols. I–II, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt.

Archiv = Archiv für Papyrusforschung.

B.G.U. = Aeg. Urkunden aus den K. Museen zu Berlin, Griechische Urkunden.

P. Brit. Mus. = Greek Papyri in the British Museum, Vols. I–II, by F. G. Kenyon; Vol. III, by F. G. Kenyon and H. I. Bell.

P. Fay. = Fayûm Towns and their Papyri, by B. P. Grenfell, A. S. Hunt, and D. G. Hogarth.

P. Flor. = Papiri Fiorentini, Vol. I, by G. Vitelli.

P. Grenf. = Greek Papyri, Series I, by B. P. Grenfell, and Series II, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt.

P. Hibeh = The Hibeh Papyri, Part I, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt.

P. Oxy. = The Oxyrhynchus Papyri, Parts I–VI, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt; Part VII, by A. S. Hunt.

P. Par. = Les Papyrus grecs du Musée du Louvre, *Notices et Extraits*, t. xviii. 2, by W. Brunet de Presle and E. Egger.

P. Reinach = Papyrus grecs et démotiques, by Th. Reinach, W. Spiegelberg, and S. de Ricci.

P. Tebt. = The Tebtunis Papyri, Part I, by B. P. Grenfell, A. S. Hunt, and J. G. Smyly; and Part II, by B. P. Grenfell, A. S. Hunt, and E. J. Goodspeed.

I. THEOLOGICAL TEXTS

1. DEUTERONOMY ii–iii.

10·3 × 11·5 cm. Fourth century.

These few verses from the second and third chapters of Deuteronomy in the Septuagint version are inscribed on the lower part of a leaf out of a papyrus book. It was not a showy volume, for the leaf is made up of a sheet of which the recto had been previously used, the two pieces being stuck together face to face; hence the literary writing in both pages is on the verso. This makeshift material is well matched by the unornamental character of the script. The text is in two (or possibly more) columns, written in rather large and roughly formed round uncials. Hands of this class are difficult to date, but a *terminus a quo* is fortunately provided by the cursive document of the recto, where the month Phaophi in the 10th year of Diocletian, which = the 9th of Maximian, i. e. A.D. 293, is mentioned. A fourth-century date for the copy of Deuteronomy is therefore very suitable, and to that period it is most probably to be assigned; it is not likely to be later than the end of the century.

This fragment may thus claim to be not inferior in point of antiquity to the Codex Vaticanus (B), and to surpass the Codex Alexandrinus (A), the other principal authority (commonly ascribed to the fifth century) for Deuteronomy; and in spite of its unattractive appearance it presents a text which is not without interest. This, as is so often the case with early papyri, cannot be readily classified. Noticeable agreements with B against A and F (the Ambrosianus, of the seventh century) occur at ll. 4, 7–8, 29, and 39, with AF against B at ll. 9, 14, 37, and 43. There is also one variant (l. 26) which is not shared with any of the uncial MSS., but reappears in several of the cursives; while two more (ll. 10–11 and 37) are the peculiar property of the papyrus, and not otherwise recorded. In the former of these two cases the ordinary reading has been supplied in the margin as an alternative. Accents and breathings have been added with what in a prose manuscript is a surprising frequency; another sign rarely met with outside poetical texts is the small marginal cross which occurs opposite ll. 48–9. An apostrophe usually accompanies the final letter of a proper name ending with a mute, a practice exemplified also in P. Oxy. 2, &c. Punctuation is effected by a stop in the middle position. All these adjuncts are presumably due to the original scribe, at any rate if, as is likely, he was responsible for the correction of ll. 10–11.

References in the collation below to the uncial MSS. are taken from Swete's Cambridge edition, to the cursives from Holmes and Parsons.

Page 1. Col. i.

. . . . . .
[εγγυς νιω]ν Αμμ[ω̃ ii. 37
[ου προ]σηλθαμεν·
[παντα] τα συνκυρουν
[τα χει]μαρρου Ἰαβόκ᾽
[και τας] πολεις τας
[εν τη ο]ρινη· καθο
[τι ενετ]ειλατο κ̄ς̄ ο
[θεος ημ]ων ημιν·
[και επι]στραφε῎ iii. 1
[τες απ]ήραμεν ανε
ασ
βημεν οδον] την εις Βαν και Ϯ
[εις συ]ναντησιν
[ημιν α]υτος και πας
[εξηλθεν Ὠγ᾽ βασιλε]υς της
[Βασαν] ⊥

Col. ii.

. . . . . .
του [μ]η κατα[λιπειν αυ iii. 3
του σπερμα· και [εκρα 4
τήσαμεν πασῶ[ν των
πόλεων αυτου [εν
τω καιρω εκειν[ω ου
κ ην πόλις ἣν ου[κ ελα
βαμεν παρ αυτ[ων ε
ξηκοντα πολ[εις παν
τα τα περιχωρα [Αργοβ
βασιλεως Ωγ᾽ ε[ν Βα
σαν πασαι ἁι π[ολεις 5
οχυραι τείχη [υψηλα

Page 2.

Col. i.

. . . . . .
I] iii. 8
[ορδανο]υ απο του [χ]ει
[μαρρο]υ Αρνῶν και εως
[Αερμ]ων οι Φοινικες ε 9
[πονο]μαζουσιν ο Αερ
[μων] Σανιώρ· και ο Αμορ
[ραιος] επονομασεν αυ
[το Σα]νεῖρ· πασαι πολεις 10
[Μεισ]ῶρ και πασα Γα
[λααδ] και πασα Βασαν
[εως] Ελχά και εως Ε
[δραε]ῖν πολεις βασι

Col. ii.

. . . . . .
[εκει]νην [επρονο iii. 12
μευσαμ[εν εν τω
καιρω[[ν]] ε[κεινω
απο Αροηρ [η εστιν
παρα το χ[ειλος χει
μαρρου Αρ[νων και
το ημισυ [ορους
Γαλαάδ᾽· κ[αι τας πο
λεις αυτο[υ εδωκα
× τω Ρουβη̣[ν και τω
× Γάδ᾽· και τ[ο καταλοι 13
πον του [Γαλααδ και
πασαν τη[ν Βασαν
βασιλείαν [Ωγ

1. The supplements are taken from B; but the papyrus may of course have had *εις γην νιω]ν Αμμ[ᾱ* as in AF and Θ, the Freer MS. of the fifth century just published by H. A. Sanders.

2. *προ]σηλθαμεν*: so A; *προσηλθομεν* BΘF.

3. A horizontal stroke above the third *ν* of *συνκυρουν* is crossed through.

4. *χει]μαρρου*: so BF[1]; *χειμαρρω* AΘ, *χειμαρρων* apparently F*. Θ has *Ιαρβοκ᾽*.

6. *ο]ρινη*: so AΘF; *ορεινη* B.

7–8. *κ̄ς̄ . . . ημιν*: so B*; *ημιν κ̄ς̄ ο θ̄ς̄ ημων* B[corr.]ΘF, om. *ημιν* A.

9. *επι]στραφεντες*, which is required by the size of the lacuna, is the reading of B[ab]AΘF; *στραφεντες* B*. The stroke above *ν* at the end of the line is superfluous, since *ν* was written out; cf. note on l. 3.

10–11. *απ]ηραμεν*: *ανεβημεν* MSS., a reading which has been inserted in the margin of the papyrus.

For *ἀπᾶραι ὁδόν* cf. e.g. Numbers xxi. 4 *ἀπάραντες ἐξ Ὤρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν*. *εξ]ηραμεν* is also possible; cf. Numbers x. 33 *ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν*. The marginal variant and the letters *ασ* omitted in the name *Βασαν* may have been supplied by the first hand.

11. *την*: *της* A. The omission of *και . . . Βασαν* was caused by the repetition of the name *Βασαν*. A hand perhaps not to be distinguished from that of the original scribe subsequently added the missing words, writing *και* at the end of l. 11 and the rest below the column (ll. 14–15); the corresponding symbols at the ends of ll. 11 and 15 are those usually employed in supplying an omission, e. g. P. Oxy. 223. 125.

14. The lectional signs accompanying *Ωγ* are visible. *Ωγ* ($B^{bc}A\Theta F$) not *Γωγ* (B*) was no doubt written, as in l. 25. *της* before *Βασαν* is also found in $B^{ab}A\Theta$; om. B*F.

21. *ελαβαμεν*: cf. l. 2 *προ]σηλθαμεν*. *ελαβομεν* BAΘF.

24. *τα περιχωρα*: so AΘF; B has *τα συνκυρουντα π.*, the words *τα συνκυρουντα* being, however, cancelled by dots placed above the letters.

25. *βασιλεως*: not *βασιλειας*, as in Θ and the cursives 19, 108, 118, and some others.

ϵ[ν Βα]σαν: or perhaps *ϵ[ν τη* B., with F.

26. *αι*: so a number of cursives, including the 'Lucianic' 108 and 118 (Holmes and Parsons), which, however, have *ισχυραι* in place of *οχυραι*; om. BAΘF.

29. *και εως*: so BΘ; *εως* A, *εως ορους* F.

30. *ϵ[πονο]μαζουσιν*: *επωνομασαν* B^{abc} over an erasure, and Θ.

31. *ο*: l. *το*: but the papyrus is damaged, and there is a trace of ink near the top of the preceding *ν*, so perhaps *τ* was interlineated; cf. l. 11.

33. *επονομασεν*: so B*AF; *επων*. $B^{ab}\Theta$.

34. *πολεις*: so BAF; *αι πολεις* Θ. Cf. l. 26.

37. *εως E[δραε]ιν*: om. *εως* MSS. *Εδραειν* is also the spelling of AΘF; *Εδραειμ* B.

39. *[επρονο]μευσαμ[εν*: so B* and the cursives 108 and 118; *εκληρονομησαμεν* $B^{ab}A\Theta F$.

43. *παρα το χ[ειλος*: so $B^{ab}A\Theta F$; *επι του χειλους* B*.

45. It is impossible to be sure whether the papyrus read *[ορους* with B* or *[του ορους* with $B^{ab}AF$. The line without *του* would not be shorter than l. 41, nor longer than ll. 49 and 50 with it. Θ has *του ορους του*.

48–9. For the sign in the margin opposite these lines cf. e. g. P. Oxy. 841; its meaning remains uncertain. For other cases of critical signs in papyrus MSS. of prose works cf. e. g. **52**. 33, P. Oxy. 16 and 442.

52. *βασιλειαν*: om. F*. The papyrus no doubt read *Ωγ* with $B^{ab}A\Theta F$ (cf. note on l. 14); *Γωγ* B*.

---

2. JOB i, v, vi.

Frag. 3 17·2 × 10·2 cm. Sixth or seventh century. Plate 1 (Frag. 1 recto).

The following portions of the chapters i, v, and vi of the book of Job are contained on the remains of two leaves from a papyrus book, doubtless the same as that to which P. Amh. 4 once belonged. Not only is the arrangement of the lines identical and the hand of the same type, but the verso at the top of the first page of P. Amh. 4 (i. 21) is the correct continuation of that at the bottom of one of the pages of **2**, which cannot be a fortuitous coincidence; these two leaves were therefore contiguous in the codex. Several other instances will be noticed in this volume where Rylands papyri prove to be parts of texts already published, illustrating the unfortunate way in which the finds made by natives tend to become divided and scattered.

The hand is rather large upright uncial, which may be assigned to the sixth or seventh century. A light brown ink was employed which is sometimes very difficult to distinguish on the discoloured and rubbed surface. The verses are as usual stichometrically arranged,

a fresh line being normally begun for each successive *στίχος*, the initial letter of which is somewhat enlarged. Textually the papyrus possesses some slight interest, having two readings otherwise recorded only in later cursives (cf. notes on ll. 7–8 and 29) and two or three others which are peculiar to itself (ll. 19, 78, 82). Of the three chief uncials, BℵA, which are collated below, it is much nearest to B, and incorporates none of the longer variants of the Codex Alexandrinus.

Frs. 1, 2 recto. Plate 1.

του απαγ᾽γειλαι σοι i. 15
ετι τουτου λαλουντος ηλθ[εν 16
ετερος αγ᾽γελος και ειπεν
προς Ἰωβ᾽
πυρ επεσεν εκ του ουνου κ[αι
κατεκαυσεν τα προβατα κα[ι
τους ποιμ[εν]ας ομοιως
κα[τ]εφ[αγεν
[και] σ̣[ωθεις εγω μονος ηλθον
3 lines lost.
[προ]ς Ι̣ω̣β̣ [οι ιππεις εποιησαν 17
[ημ]ι̣ν κε̣[φαλας γ΄
[και] εκυ[κ]λ̣ω̣[σαν τας καμηλους
και η[χ]μ̣α̣λ̣[ωτευσαν αυτας
και του̣[ς] παι[δας απεκτειναν
μαχ[α]ιραις
[σ]ωθει[ς] δε ε̣[γω μονος ηλ
[θ]ο̣ν̣ [τ]ου α̣[παγγειλαι σοι
[ε]τ̣ι̣ [τουτ]ου [λαλουντος αλλος 18
αγγε[λος ερχεται λεγων
τ̣ω [Ιωβ

Frs. 1, 2 verso.

των υιων σου και των [θυγα
τερων σου εσθιοντ[ων
και πινοντων
παρα τω αδελφω αυτων τ[ω
πρεσβυτερ[ω]
εξεφνης πν[α] μεγα εξη[λθεν 19
εκ της [ερ]ημου
και ηψατ[ο των τεσσαρ]ω̣ν γ[ω
4 or 5 lines lost.
[θον του α]π̣α̣γ̣᾽[γειλαι σοι
[ουτως ανασ]τ̣α[ς Ιωβ διερ 20
[ρηξεν τα ι]ματ[ι]α̣ α̣υτ̣ο̣[υ

[και εκειρατο τη]ν κ[ο]μην της
[κεφαλη]ς̣ α̣υ̣[τ]ο̣υ̣
[και πεσων χα]μ̣α̣[ι] προσεκ[υ 21
[νησεν κ]α̣ι̣ ε̣[ι]πεν
[αυτος γυμνο]ς̣ ε̣[ξηλ]θ̣ο̣[ν εκ
[κοιλιας $\overline{\mu\rho o\varsigma}$] μ̣ο̣υ [
[γυμνος και απελε]υ̣σ̣ομε [εκει

Fr. 3 recto.

[ειτα γνωση οτι ε]ιρηνευσει v. 24
[σου ο ο]ικος
[η δε διαιτ]α της σκηνης σο̣υ̣
[ου μη] αμαρτη γ̣ν̣ω̣σ̣η̣ δ̣ε̣ [οτι 25
[πολ]υ̣ το σπερμα σ̣[ου]
[τα δε τεκ]να σου εσται [ωσ]π̣ε̣[ρ το
[παμβοτ]ανον του [αγρου
[ελευση δε] εν ταφω ωσπερ σ̣[ι 26
[τος ω]ριμος κατα καιρον
[θεριζ]ομενος
[η ωσπερ θε]ι̣μ̣ω̣ν̣ι̣α̣ α̣λωνος
[καθ ωραν σ]υ̣ν̣κ̣ο̣μ̣ι̣σθεισα
[ιδου ταυτα ουτ]ω̣ς̣ ε̣ξ̣ι̣χνιασα̣μ̣[εν 27
[ταυτ]α̣ εστ[ι]ν α ακηκοαμ̣ε̣ν̣
[συ δε γ]νωθει̣ σ̣[αυ]τ̣ω̣ τ̣ι̣ ε̣πρα̣ξ̣α̣[ς
] ϋπολαβων δε̣ Ϊωβ' λ̣ε̣[γει vi. 1
[ει γαρ τι]ς̣ ιστων [στησα]ι̣ μ̣ο̣[υ 2
[. . . .] . . . . . [. . . .]
[τας δε οδ]υνας μ̣ο̣υ̣ [αραι εν] ζ̣υ̣γ̣[ω
[ομοθ]υμα[δ]ο̣ν̣
[και δη αμ]μου̣ [παραλ]ι̣ας β̣[αρ]υ̣ [3
[τερα εσται

Fr. 3 verso.

αλλ ως εοικεν τ[α ρηματ̣α μου
εστιν φαυλα [βελη γαρ 4
$\overline{\kappa\upsilon}$ εν τω σωματ[ι μου εστιν
ων ο θυμος αυτω[ν εκπι
νει μου το α[ι]μ[α οταν
αρξωμ[α]ι λαλιν κεντ[ουσι με
τ̣[ι γαρ] μη δια καινη[ς κεκραξεται 5
ονος αγριος
[αλλ η τ]α σειτα ζητ[ων

[ϵ]ι̣ δε και ρηξει φων[ην βους επι
φατνην̣ εχων [τα βρωματα
ει βρωθησεται αρτο[ς ανευ α̈λος 6
ει δε και [ϵ]στι[ν] γϵ[υμα εν ρημα
[σι]ν̣ [κ]ϵ̣ν̣[οις
ου δυνα̣τ̣[αι] π̣α̣υ̣[σα]σ̣θ̣α̣[ι . . . 7
. . . η̣ ψυ̣χ̣η̣ μου
βρομο̣ν̣ γαρ ο[ρ]ω τα σειτ[α μου
ω̣[σπ]ϵρ οσμην λεον[τος
ει γ̣α̣ρ̣ [δω]η κ[αι] ϵ̣λ̣[θοι μου η 8
αι̣[τη]σ̣ι̣ς̣
κ[α]ι την [ϵ]λ̣π̣[ιδ]α̣ μου̣ [δωη ο κς̄
[αρ]ξαμ[ενος ο κ̄]ς̄ τ̣ρ̣[ωσατω με 9
[. . . . .] . . [
. . . . . .

1. At the end of the line there is an appearance of traces of ink, but it is probably deceptive.

3. *αγγελος προς* Iωβ A, with *αυτω* after *ειπεν*.

5. *ουρανου επι την γην* A.

6. *κατεκαυσεν*: *κατεφαγεν* A.

7–8. *ομοιως κα[τ]ϵφ[αγεν*: so the cursive 147; *κατεφαγεν* (*κατεφλεξεν* ℵ*, *κατεκαυσεν* A) *ομοιως* other MSS.

9. Either [σω]θ[ϵις δϵ (B) or [και] σ[ωθϵις (ℵ) or [και] ϵ[σωθην (A) may be read.

13. *προς* Iωβ is omitted in ℵ*; A has *ερχεται προς* Iωβ *και λεγει αυτω* (cf. note on l. 3). For the neglect of the stichometric division after Iωβ cf. l. 72 and P. Amh. I. 4 recto 3.

14. *κϵ[φαλας*: so Bℵ*; *αρχας* ℵ$^{c\cdot a}$A.

17. *ϵν* may have followed *απεκτειναν* as in ℵA (*απωλεσαν* for *απεκτειναν* ℵ*); but the line is long enough without it.

19. [σ]ωθει[ς] δϵ: cf. verses 15 and 16; *ϵσωθην* δϵ or *και ϵσωθην* MSS.

21–2. *ερχεται ϵτϵρος αγγϵλος* ℵ.

22–3. *λϵγων*] *τω* [Iωβ: or possibly *προς* Iωβ *λϵ*]|*γω*[*ν* as in A.

27. *του* (sic) *υιω σου τω αδϵλφω* A.

29. *ϵξη*[*λθϵν*: so the cursives 157, 254, 257: *ϵπηλθϵν* other MSS. (*ηλθϵν* 249). *ϵξϵφυης* is for *ϵξαιφνης*.

37. *ακουσας* Iωβ *αναστας* A.

38. *αυτου*: so ℵA; there seems to be scarcely room for *ιματ*[*ια*] *ϵαυτο*[*υ* (B), but the reading is uncertain.

40. *αυ*[*τ*]*ου*: so ℵ$^{c\cdot a}$A, om. Bℵ. A adds further *και κατϵπασατο γην ϵπι της κϵφαλης αυτου*.

41–2. *προσϵκυνησϵν τω κω̄* ℵ$^{c\cdot a}$A, and this may have been in the papyrus if the division was *προσϵκυνη*|*σϵν*.

45. *απϵλϵ*]*υσομϵ*: cf. l. 29 *ϵξϵφυης*.

50. Though the papyrus is partially preserved where the *ου* of *σου* would have stood, there is no sign of those letters, and the supposed trace of the *σ* is very uncertain; possibly the word was omitted.

53. *απϵλϵυση* (A) would be too long.

54. *καιρον αυτου* A.

58. *ϵξιχνιασα* ℵ*.

60. *τι*: so B$^{a b}$ℵ*A; *ϵι τι* B*ℵ$^{c\cdot a}$C. A has *ϵποιησας* for *ϵπραξας*.

61. The first line of the new chapter is begun further to the right than the rest, and in l. 62 also the supplement is rather shorter than would be expected. Perhaps the number of the chapter preceded; but, as the verso shows, the arrangement of the lines was not very regular.

63. The apparent traces of ink are more than enough to account for *την οργην*, which should follow *μου*: the cursive 161 has a marginal variant *τὴν ἀθυμίαν*, which is perhaps possible here, though unconvincing.

70. *σωματι*: *στοματι* ℵ.

71. *αυτων* : om. A.
72. Cf. note on l. 13.
78. *φατνην* : l. *φατνης*.
79. *ει . . . αλος* om. ℵ*.
81. [κ]εν[οις : *καινοις* ℵA. It is impossible really to say what the reading of the papyrus was.
82–3. The papyrus here had a peculiar variant, though what it exactly was is unfortunately doubtful. The ordinary reading is *ου δυναται γαρ* (δε A) *πανσασθαι μου* (*μου πανσ.* AC) *η οργη* (so Bℵ*; *ψυχη* ℵ$^{c.a}$A, *ευχη* C). In the papyrus *μου* is clear at the end of the sentence, preceded apparently by *η ψυχη*; the connecting particle after *δυναται* seems to have been omitted, and on the other hand some word not found elsewhere to have been inserted between *πανσασθαι* and *η ψυχη*. The vestiges of the first two letters of l. 83 rather suggest *νω*, and perhaps *πο|νων* would be possible: *ορ|γης* is unsuitable, and *θυ|μου* unsatisfactory.
84. There is barely room for *ον* before *γαρ*.
85. *οσμη* ℵ*.

---

3. PSALM xc (xci).

Behnesa. 10·4 × 10 cm. Fifth or early sixth century.

The latter part of the 90th Psalm, badly copied in an irregular semi-cursive hand of medium size, probably in the fifth or early sixth century. The verses are written continuously without division, and punctuation is also lacking. From the appearance of the sheet, which at the ends of the lines is unbroken, as well as the character of the hand and of the orthography, it may be surmised that this fragment was not part of an extensive manuscript, and perhaps the papyrus when complete included no more than this single Psalm, which was transcribed as an amulet; cf. the wax-tablet published by Nicole in *Textes grecs de la Collection papyrologique de Genève*, 1909, pp. 43 sqq., where part of the same Psalm is copied at the end of an account. For textual purposes a document of this kind is unlikely to be of much independent value, and the chief point of interest is to observe its affinities, which are with the Codex Alexandrinus, the Turin Psalter, and the second corrector of the Codex Sinaiticus, as against the Vaticanus; cf. notes on ll. 3, 14, 21, 23.

. . . . . .

[ου φοβηθ]ησῃ απο φοβου̣ νυκ[τερινου xc. 5
[απο βελ]ους πετομενους ημερας
[απο πραγ]μ̣[α]τος εν σκ[ο]τει διαπορευ 6
ομ[ε]νου απ[ο σ]υμπτωμ[α]τος και δεμ
ονιου μ[εσημ]βριν[ου πεσειτ]ου̣ εκ του κ 7
ριτου σο̣[υ μ]υ̣ριας και μυρια[ς εκ] δ̣ευξιον σ
ους προ σε δε ουκ ενγειει πλην τοις οφ 8
θαλμοις ου κατανοησεις και ανταπο
δοσιν αμαρτωλων [ο]ψῃ οτι συ κε̄ η ε 9
λπις μου των υψιστον εθου καταφυ
γ[ην] σου ου προσε[λετε] π̣ρ̣ο[ς] σε κακα και 10

[μα]στιξ ου ουκ ενγεε[ι] του σκινωματι σ
ου οτι τοις αγγελο[ι]ς ατου εντελειτε πε 11
ρι σου του διαφυλαξε σε αυτω ε̣ν̣ πασης
ταις οδοις σου επι χειρων αρουσυν σε 12
μη ποτε προσκοπ̣[τ]ης προς λιθον τον π
οδον [σου] επ̣ι̣ ασπ[ι]δα και βασιλισκον 13
επιβη[ση κα]ι καταπατησεις λεοντα
και δρα[κον]τα οτι επ εμε ηλπισεν και ρυ 14
[σομαι] αυτων σ[κε]πασω αυτων οτι ε
[γνω τ]ο ονομα̣ [. .] μου κικραξετε μυ κ 15
[αι ε]π̣ακουσο[μ]αι αυτου μετ ατου ι̣μ̣[ι
[εν θλ]ιψει εξελουμαι αυτων κα[ι] διξ̣ο 16
[αυτ]ω το σωτηριον μου ρ̣ . . . [

2. l. *πετομενου*.

3. *εν σκ[ο]τει διαπορευομ[ε]νου*: so ℵ$^{c.a}$T ; *διαπορευομενου εν σκοτει* BAR.

4. l. *δαιμονιου*; cf. l. 13 *εντελειτε*, l. 14 *διαφυλαξε*, l. 21 *κικραξετε*.

5. The scribe seems to have written *πεσειτου* for *πεσειται* owing to confusion with the *του* following. *κριτου* is for *κλιτου*: AT similarly have *κλιτου σου*, R* *κλιτου* (*σου* R^{a}) ; l. *κλιτους* with BℵL. For the omission of one of two sigmas cf. ll. 7 and 8.

6. l. *δεξιων σου*.

7. l. *προς*.

8. l. *σου* for *ου*.

9. *συ*: so BℵAT ; *συ ει* R.

10. l. *του* for *των*. *μ* of *μου* is corrected, perhaps from *τ*.

11. There is not room for *προσελευσεται*, and since there is no known variant it is likely that there was a lipography of the letters *υσε*.

12. *ου* is repeated by mistake. l. *τω σκηνωματι*.

13. l. *αυτου* : cf. l. 22.

14. *αυτω*: om. MSS. *πασης* is for *πασαις*, which is also found in A(*-σες*)T ; *πασιν* R, om. BℵL.

15. *επι*: *και επι* ℵ* (om. ℵ$^{c.a}$). l. *αρουσιν*.

16. *προσκοπ[τ]ης* : so Eusebius, *Dem. Evang.* p. 248 ; *προσκοψης* MSS. But there is barely room for the [*τ*], and possibly there was some correction, though the remains as they stand are inconsistent with *προσκοψης*.

20. l. *αυτον . . . αυτον*.

21. There would be room for two letters between *ονομα* and *μου*. Probably there was some graphical error, or else a defect in the papyrus.

κικραξετε μυ : l. *κεκραξεται μοι*. *κεκραξεται προς με* ℵA(*καικ.*)T, *επικαλεσεται με* BR.

22. Either *ε]πακουσομαι* (ℵ$^{c.a}$AT) or *ε]ισακουσομαι* (BℵR) can be read, but the former seems the more likely in view of the tendency of the papyrus to agree with ℵ$^{c.a}$AT against R. l. *αυτου* for *ατου*.

23. *εξελουμαι*: so ℵ$^{c.a}$RT ; *και εξελουμαι* BℵA. *αυτων* is for *αυτον*, which is read here also by ℵ$^{c.a}$AT (om. BℵR), and *διξο* for *δειξω*, if *ο* is rightly read ; but possibly *ξ* ended the line and *ω* followed in l. 24. After *αυτ⟨ο⟩ν* the writer has omitted *και δοξασω αυτον. μακροτητι ημερων εμπλησω αυτον*, the loss being probably caused by the repetition of *αυτον*.

24. After *μου* there seems to be a chrism or a *ρ* followed by two or three more letters. It is not certain that this line was the last of the sheet.

4. EPISTLE TO THE ROMANS xii.

14·8 × 22·1 cm. Late sixth or seventh century.

An extract from the twelfth chapter of the Epistle to the Romans, written with a dark brown ink in long lines across the fibres of the recto of the papyrus. The medium-sized sloping letters are of the uncial type for the most part, but δ is regularly provided with a diagonal loop, and other tendencies towards cursive occasionally manifest themselves; the style indicates a date about the end of the sixth or the beginning of the seventh century. There is a loss of some lines at the top, and the extract, which ends at verse 8, presumably began with verse 1 of the chapter. It seems to have been copied out for reading in church, and there are some comma-like marks (others have perhaps disappeared), inserted above the line between certain words and syllables, which may have been intended to guide the reader's eye; but since the verso is blank it is unlikely, though the inference is not certain, that this was a leaf from a formal lectionary. Textually the fragment is of slight value, though an agreement with the Codex Sinaiticus against the other chief MSS. is observable in l. 9.

. . . . . .

φρονειν παρ ο [δε]ι φρον[ει]ν αλλα φρονειν [ε]ις το σωφρονειν	xii. 3
εκαστ[ω] ω̣ς̣ [ο] $\overline{\theta ς}$ εμ[ε]ρισεν πι[σ]τεω[ς] καθαπ[ε]ρ γαρ ε[ν] ενι σωματι	4
πολ[λ]α μελη εχομεν τα δ[ε] μελη π[α]ντ[α ο]υ την αυ̣τ̣ην̣ πραξιν εχει	
ουτως ο[ι] πολλοι εν σωμ[α εσ]μεν εν $\overline{Χω}$ το δε καθ εν αλλ[η]λων μελη	5
εχοντες δε χ[α]ρ[ισματα κατα τη]ν̣ χ̣α̣ρι̣[ν την] δ[οθεισαν] η̣μ̣ι̣ν̣	6
διαφ[ο]ρα [ειτε προφητ]ε[ι]αν κ[ατα] την αναλογ[ια]ν τη[ς πιστεω]ς	
ειτε διακονι̣[αν] εν̣' τη [δια]κ[ο]νια ειτε [ο] δ[ι]δασκων εν̣' τη διδασκαλεια	7
ειτε ο παρακ[α]λων [ε]ν τη παρακλησει ο μεταδιδους ε[ν] απλοτητι	8
ο προεισταν̣ομενος εν σπουδη ο ελεων εν ϊλαροτητι τ̣ε̣ · ( ) η ει̣( ) α̣+	

2. [ο] $\overline{\theta ς}$ εμ[ε]ρισεν: εμερισεν ο θεος A.
πι[σ]τεω[ς]: μετρον πιστεως MSS.
καθαπ[ε]ρ: so BℵAC; ωσπερ DEFG.
3. πολ[λ]α μελη: so BℵDEFG; μελη πολλα ALP.
μελη π[α]ντ[α: παντα μελη F.
πραξιν εχει: so F; εχει πραξιν the better MSS.
4. εσμεν is omitted in FG.
το δε καθ εν: το δε καθ εις BℵAD*FGP, ο δε καθ εις D^{bc}EL.
7. [ο] δ[ι]δασκων: διδασκαλειαν A.
8. ειτε: so BℵA, &c.: om. DEFG.
9. προεισταν̣ομενος: so ℵ (προϊστ.); προϊσταμενος other MSS.

How the more cursive letters following ιλαροτητι should be explained is uncertain. An overwritten letter above the doubtful ε looks like a χ, but may possibly be meant for λ; the supposed ι is a vertical stroke in continuation of the cross-bar of ε, through which stroke there is a diagonal dash. Perhaps nothing more than a chrism follows, the appearance of an α at the top of it being delusive. τελ(ευτα) η επ(ιστολη) is a conceivable interpretation, but that is not a usual formula.

5. EPISTLE TO TITUS i, ii.

10·6 × 4·9 cm. Third century. Plate 1 (verso).

This fragment, containing parts of a few verses from the first and second chapters of the Epistle to Titus, comes from the bottom of a leaf out of a papyrus book which appears to have been of a decidedly early date. The round and rather large uncial hand is very similar to that of the Oxyrhynchus Genesis (Part IV, No. 656; cf. Plate II), which we assigned to the third century, and it no doubt belongs to about the same period as that papyrus, though the present fragment is perhaps the later of the two. A slight tendency towards division of words may be observed. The usual contractions of *θεοῦ* and, probably, *ἀνθρώπων* are employed.

Though too small to be of much value textually, the fragment preserves one interesting reading, *ἀφθονίαν* for *ἀφθορίαν* in ii. 7, which is recorded as a variant in two ninth-century manuscripts, but has apparently not previously been found in any actual text. But the correctness of *ἀφθονίαν* does not of course follow from its now established antiquity.

Recto.

. . . . . .

ζειν οιτ[ινες ολους οικους ανατρε — i. 11
πουσι διδα[σκοντες α μη δει αισχρου
κερδους χα[ριν ειπεν τις εξ αυτων — 12
ἴδιος αυτω[ν προφητης Κρητες αει
ψευσται κ[ακα θηρια γαστερες αργαι
η μαρτυρι[α αυτη εστιν αληθης δι — 13
ην αιτιαν [ελεγχε αυτους αποτομως
ἵνα υγιαιν[ωσιν εν τη πιστει μη — 14
προ[σ]εχον[τες Ιουδαικοις μυθοις
και εντολ[αις $\overline{\text{ανων}}$ αποστρεφο
μενων τη[ν αληθειαν παντα κα — 15
θαρά τοις [καθαροις τοις δε μεμιαμ
μενοις κα[ι απιστοις ουδεν καθαρον

Verso. Plate 1.

. . . . . .

δεδο]υλω — ii. 3
[μενας καλοδιδασκα]λους ἵνα — 4
[σωφρονιζωσι τας ν]εας φιλαν
[δρους ειναι φιλοτεκ]νους σωφρο — 5
[νας αγνας οικουργου]ς αγαθας
[υποτασσομενας τοις] ιδιοις αν
[δρασιν ινα μη ο λογο]ς του $\overline{\text{θυ}}$ βλα
[σφημηται τους νε]ωτερους — 6
[ωσαυτως παρακαλ]ει σωφρο

[νειν περι παντα σεαυ]τον παρε 7
[χομενος τυπον καλ]ων εργων
[εν τη διδασκαλια αφ]θονιαν σε
[μνοτητα λογον υγιη] ακαταγνω 8
[στον ινα ο εξ εναντι]ας εντρα

3. It is impossible to say whether the papyrus had δε after ειπεν with ℵ*FG, &c.; ACD and most other MSS. omit δε.

8. The omission of εν with ℵ* would produce an unusually short line; W(estcott)-H(ort) place εν within brackets. A diaeresis has probably disappeared above the υ of υγιαιν[ωσιν.

10. εντολ[αις: so most MSS.; ενταλμασιν FG and Theodoret. The abbreviation of ανθρωπων seems likely, but is not certain.

11. The line is sufficiently long without μεν, which is added after παντα by KL and correctors of ℵDE, the τ of την being under the λ of εντολ[αις; but the omission of μεν in the papyrus cannot be considered certain.

12. μεμιαμμενοις is the spelling of the best MSS.; vv. ll. μεμιαμενοις and μεμιασμενοις.

18. To attempt to decide between οικουργους (ℵ*ACD*E, &c., W-H.) and οικουρους (ℵᶜDᵉHK, &c.) is precarious. The lacuna is of just the same size as those of the next two lines, where in the one case 17, and in the other 16, letters are lost.

23. παρε]χομενος τυπον: so ℵᶜACDE, &c.; τυπον παρεχ. ℵ*.

25. αφ]θονιαν: the papyrus is considerably the oldest authority for this reading, which occurs as a v. l. in FG. αφθοριαν ℵ*ACD*E*, &c., W-H., αδιαφθοριαν ℵᶜDᵉE**, &c. αγνειαν is added after αφθοριαν by C and αφθαρσιαν after σεμνοτητα by DᵉE**, &c.

---

6. NICENE CREED.

12·4 × 12·9 cm. Sixth century. Plate 3.

This papyrus has the distinction of preserving what is, apparently, considerably the oldest copy extant of the Nicene Creed. It is, unluckily, mutilated, the left-hand half of the sheet, on which the text was inscribed in long lines across the fibres, having disappeared entirely, as well as the corner at the top of the opposite side. In these circumstances it is difficult to measure the length of the lacunae with much accuracy, especially where, as in the case of the first ten lines, the precise point of division between the lines is not absolutely certain. With which of the slightly varying versions of the Creed this early Egyptian copy had most affinity is therefore uncertain; so far as can be judged it did not quite coincide with any one of them. The main authorities for the text are: (1) a letter of Eusebius which was written to his diocese at the time of the Nicene Council and is extant in three chief recensions, viz. Appendix to Athanasius, *De decret. synod. Nic.* (Eᵃ), Socrates, *Hist. Eccl.* i. 8 (Eˢ), and Theodoret, *Hist. Eccl.* i. 12 (Eᵗ); (2) Athanasius, *Epist. ad Iovianum* 3 (A); (3) Socrates, *Hist. Eccl.* i. 8 (S); (4) Basil, *Epist.* 125 (B); (5) Cyril of Alexandria, *Epist.* 3 *ad Nestorium* (C) and *Epist. ad Anastasium* (Migne No. 55). A collation with these versions is appended in the notes below.

The text of the Creed proper is preceded and followed by certain formulae which are unfamiliar from other sources. That at the end is a personal profession of faith couched in the first person singular: 'This is my creed, with this language [I shall approach without fear (?)] the terrible judgement-seat of the Lord Christ in that dread day when He shall come again in His own glory to judge the quick and the dead and to reign with the saints for ever and ever. Amen.' Of the introductory matter only a few words remain, but they suffice to indicate that its tenor was a statement of the authority on which the Creed rested; there is an ambiguous reference in the third line to Rome.

The papyrus is a good deal rubbed, and the brown ink is sometimes difficult to distinguish against the dark surface. The handwriting is a sloping uncial, small in the first three lines, but from that point onward of a medium size which tends gradually to increase; it seems to be of about the sixth century. A soft breathing occurs twice in l. 12, and a stop in the middle position in l. 11. The usual theological contractions are found, besides one or two other abbreviations, including κ/ for καί; ου is written as a monogram above the line in μου and του in ll. 14 and 15.

On the other side of the sheet are a few, for the most part illegible, lines of what looks like some sort of account, ending with the name of the month Χοίακ. Whether this is the recto or the verso is questionable, but on the whole it appears probable that the Creed is on the recto and was the first to be written of the two documents.

[+ αυτη η πιστις 23 letters αφθ]αρτος ως κ/ . [~ 15 letters
[32 „ ωρισ]εν η αγιε εκκλ[ησια . . . . . .
[33 „ τη]ς Ρωμης ηγουμε(ν) [. . . . . πιστευ
[ομεν εις ενα θν πρα παντοκρατορα παντων ορ]ατων τε και αορ[ατων ποιητην κ/ εις
[ενα κν Ιην Χν τον υν του θυ γεννηθεντα εκ τ]ου πατρος μο[νο]γ[ενη τουτεστιν
[εκ της ουσιας του προς θν εκ θυ φως εκ φωτος] θν αληθεινον εκ [θυ αληθινου
[γεννηθεντα ου ποιηθεντα ομοουσιον τω π]ρι δι ου τα παντα ε[γενετο τα τε εν
[τω ουρανω κ/ τα εν τη γη τον δι ημας το]υς [ανου]ς κ/ δια την ημε[τεραν σωτηριαν
] . ιμε[. . . .] . . . . . .
[κατελθοντα κ/ σαρκωθεντα ενανθρωπη]σαν[α] π̣α̣θ̣οντα κ/ ανα[σταντα τη γ̄ ημερα
[ανελθοντα εις τους ουρανους ερχο]μεν[ον] κριναι ζωντας [κ/ νεκρους κ/
[εις το αγιον πνα τους δε λεγον]τας· [η]ν ποτε οτε ουκ ην [κ/] πριν γεννηθηνα[ι
[ουκ ην κ/ οτι εξ ουκ οντων εγενε]το ἡ εξ ετερας ὑποστ[α]σεως ἡ ουσιας
[φασκοντας ειναι η τρεπτον η αλλοι]ωτον τον υν του θυ τουτους αναθεματιζι
[η καθολικη κ/ αποστολικη εκκλησι]α αυτη μου η πιστις μετα ταυτης της ονομ[α
[σιας 21 letters] τω φρικτω βηματι του δεσπο(του) Χυ εν τη φοβερα
[ημερα εκεινη η παλιν ελευσεται εν] τη ιδια δοξη κριναι ζωντας κ/ νεκρους
[κ/ βασιλευσαι συν αγιοις εις τους αιω]νας των αιωνων αμην +

1. αυτη η πιστις: cf. Epiphanius, *Ancorate*, c. 120 αὕτη μὲν ἡ πίστις παρεδόθη ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων κτλ.; or perhaps η αγια πιστις, as in the introductory words to the so-called Constantinopolitan Creed, ἡ ἁγία πίστις ἣν ἐξέθεντο οἱ ἅγιοι πατέρες ρν′ κτλ. Cf. also Cyril, *Ep. ad Nest.* 3 αὕτη γὰρ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἡ πίστις, ᾗ συναινοῦσιν ἅπαντες οἵ τε κατὰ τὴν ἑσπέραν καὶ κατὰ τὴν ἑῴαν ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι· πιστεύομεν κτλ.

2. For ωρισεν cf. e.g. the Definitio Fidei of the Council of Chalcedon, ἡ ἁγία . . . σύνοδος . . . ὥρισε τὰ ὑποτεταγμένα. αγιε is a slip for αγια.

3. A reference to Rome here is hardly expected, since the Roman bishop Silvester seems to have taken no prominent part in convening the council, which he did not attend, nor to have presided at it through his deputies. But it is unnecessary to assume any such implication in the present passage.

5. Eust. places *μονογενῆ* before *Θεόν* instead of after *πατρός*.

6. *φως*: *καὶ Φῶς* E^tS. Perhaps the doubtful *ε* of *αληθεινον* is really a *θ* and some other letter was deleted between it and *η*.

8. *εν τη γη*: *ἐπὶ τῆς γῆς* A, and room could be found in the papyrus for this variant, either by supposing that *ου(ρα)νω* was written, or by omitting *τον* before *δι ημας*, with S. The uncontracted form of *οὐρανός* is, however, rather more suitable in l. 10, and the assumption of an agreement here with S is not very satisfactory. That the writer was inconsistent in the matter of contraction is shown by l. 5, where *πατρος* is written out.

9. The omission of *και* before *ενανθρωπη]σαντ[α* (so E^sAB) is desirable in order to reduce the length of the initial supplement, which even so has two or three letters more than those of the lines immediately preceding and following. But the restoration of this passage is complicated by the doubt as to the meaning of the illegible insertion above the line. Possibly the termination is *-θοντα* or *-θεντα*, but there is no known variant to which it could belong. A more tempting interpretation would be to suppose that the addition represented *ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου*, a phrase which first appears in the Creed preserved by Epiphanius, *Ancorate*, c. 120, and was incorporated in the Nicene Creed as confirmed by the Council of Chalcedon in A.D. 451. *κ]αι Μα[ριας π]αρθενου* might be read, but there is no room for *της*.

10. *ερχομενον*: or *κ(αι) ερχομενον* (E^{at}), which could be read if *τους* were omitted (so E^a Clem. *Ep.* 55) or if *ουρανους* were abbreviated *ουνους*.

11. *το αγιον πν(ευμ)α*: or *το πν(ευμ)α το αγιον*, with E^sAC. E^tS add *οτι* after *λεγοντας*.

13. Considerations of space make it practically certain that *η κτιστον*, which in most of the authorities precedes *η τρεπτον* but is omitted by E^tC, did not stand in the papyrus.

τουτους: om. $E^{at}S$; *τους τοιουτους* B.

14. The papyrus apparently agreed with $E^{as}C$ in omitting *αγια* before *καθολικη*. E^a omits *και αποστολικη*. At the end of the line *της ονομ[ασιας* is very uncertain: the doubtful *η* may be *οι* or *ου*, and *μ* or *ισ* could be read in place of *ν*; but neither *της ομολο[γιας* nor *προσοισομ[αι* are suitable.

15. *βηματι*: cf. Rom. xiv. 10 *παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θεοῦ*, 2 Cor. v. 10 *φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ*, and 11. 7.

16–17. The supplements are added *exempli gratia*. The last line may also be a doxology, e.g. *ω συν π(ατ)ρι κ(αι) αγιω πν(ευματ)ι η δοξα εις τους αιω]νας*, or *δι ου η δοξα και το κρατος εις κτλ.* (cf. e.g. P. Oxy. 407. 6).

---

7. HYMN.

17·8 x 12·9 cm. Sixth century. Plate 2.

A Christian hymn to the Saviour, well preserved after the first few lines. There is a break at the top of the papyrus, but the extent of the loss can be accurately determined from the fact that the composition is an acrostic, the lines commencing with the letters of the alphabet in their order from *α* to *ω*. The acrostic method, of which there is an instance on papyrus as early as the first century (P. Tebt. 278), was very common in the Byzantine period; cf. **41**, Krumbacher, *Gesch. d. Byz. Lit.* pp. 697 sqq., and, for another example of its use in a hymn, P. Amh. 2. The lines are furthermore divided off into stanzas by a kind of refrain introduced at every fourth verse, in which the first word only is varied. Apart from this strophic arrangement there is no attempt at metre. The subject of the hymn, which may have been intended for the Christmas festival, is the birth of Christ and its attendant

blessings. Some parallels in language are cited from the Greek liturgy for Christmas in the notes below.

The text is written across the fibres of the papyrus in fairly good sloping uncials of medium size, dating from about the sixth century. It is rather inaccurate, and a number of small alterations are necessary; it may of course be removed several stages from the archetype. There are signs of another line below the conclusion of the hymn, which therefore was perhaps followed by another; but the papyrus seems to have been an isolated sheet, not part of an extensive MS.

[α
[β
[γ . . .] . [
δο[ξ]ασο̣μ̣[τες αυτον ειπομεν κε̄ δο]ξα σο[ι]
εκ πνε̣υ̣[ματος αγιου εγεννηθη] Χς̄
ζωην η̣μ̣ι̣[ν χαρισομενος]
ηξιωσας μεθ ημων συναναστραφηναι
θαυμαζοντες αυτον ειπομεν κε̄ δοξα σοι
ιδου η παρθενος ετεκεν τον Εμμανουηλ
κατελθων εξ ουρανους
λαον πεπλανημενον εκ γης Αιγυπτου δ̣ιασωσ[ας
μεγαλυνοντες αυτον ειπομεν κε̄ δοξα σοι
νικεν κατ εχθρον εβουλετο παρασχου ημιν κ̄[ς̄
ξενοτοχειτη παρα την Μαρθαν
ορατος εν σαρκει αορατος
προσπειπτοντες αυτον ειπομεν κε̄ δοξ[α] σ[ο]ι
ρηματα αληθεια ανετειλ[εν] ημιν κ̄ς̄
σαρκοθεις εκ παρθενου το[υ α]πειρογαμους
υπερεψουντες αυτον ειπομ[εν] κε̄ δοξα σοι
φως εκ φωτος ανετειλεν ημ[ι]ν κ̄ς̄
Χς̄ ο βασιλευς
ψυχας ημετερας εκ γης Αιγυπτου
διασωσας
ως πασα πνοη ειπομεν κε̄ δοξα σοι +

——— , , ——— , , , ———

. [. . . . .] . [

ll. 4–24. '. . . let us glorify Him, singing, Glory to Thee, O Lord.

Of the Holy Ghost was Christ incarnate, to bestow upon us life: Thou didst deign to dwell with us. Let us reverence Him and say, Glory to Thee, O Lord.

Lo the Virgin has born Emmanuel: He came down from heaven, and saved from the land of Egypt the people that was astray. Let us magnify Him and say, Glory to Thee, O Lord.

The Lord desired to give us victory over our enemies: He abode with Mary, the unseen was seen in the flesh. Let us worship Him and say, Glory to Thee, O Lord.

The Lord has risen for us, the Word of truth, incarnate of the unwedded virgin. Let us extol Him, and say, Glory to Thee, O Lord.

The Lord has risen for us, Light of Light, Christ the King, having saved our souls from the land of Egypt. As one voice let us say, Glory to Thee, O Lord.'

4. δο[ξ]α σοι [might be read, but the line is no doubt to be restored on the analogy of ll. 8, 12, 16, and 19, δο[ξ]ασον[τες being a misspelling for δοξαζοντες. ειπομεν here and in l. 8, &c., is of course for ειπωμεν.

6. χαρισομενος is added only *exempli gratia*; cf. Romans vi. 23 χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος.

10–11. l. ουρανου. The participles κατελθων and διασωσ[ας are loosely constructed with what precedes; διεσωσ[ας cannot be read, but perhaps should be restored. Αιγυπτου is used in the common metaphorical sense, for which cf. Etym. Magn. Αἴγυπτος . . . σημαίνει παρὰ τῷ θεολόγῳ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς Ἐντεῦθεν Αἴγυπτον φεύγομεν τὴν σκυθρωπὴν καὶ διώκτριαν ἁμαρτίαν (Greg. Naz. *Orat.* 42, p. 686 c).

13. l. νικην . . . παρασχειν.

14. l. ξενοδοχειται, and Μαριαν for Μαρθαν, who would obviously be out of place here.

15. Cf. the Menaea for Dec. 25 (p. 223, ed. Ven.) σήμερον ὁρᾶται σαρκὶ ὁ φύσει ἀόρατος . . . διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦντες βοήσωμεν αὐτῷ . . . Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

17. ρηματα αληθεια is apparently for ρημα της αληθειας in apposition to κς like φως in l. 20. The metaphor of ανετειλ[εν] (cf. l. 20) in the Christmas liturgy needs no illustration.

18. l. σαρκωθεις . . . της απειρογαμου. The τ line which should intervene between ll. 18 and 19 is missing, and perhaps has dropped out; but it may be easily supplied by writing της απειρογαμου as a separate line. Immediately below the initial σ of σαρκοθεις there is a mark resembling a paragraphus, but probably this is an accidental smudge and has nothing to do with the dislocation of the acrostic at this point.

19. l. υπερυψουντες.

20. Cf. the Nicene Creed (**6**. 6) and the quotation from the Menaea in the next note.

24. Cf. Ps. cl. 6 πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον and the Menaea for Dec. 25, p. 218 . . . ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μάριας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας . . . φῶς ἐκ φωτὸς . . . πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε . . .

---

8. LITURGICAL FRAGMENT.

6·2 × 8·7 cm. Fifth century.

A small fragment of papyrus inscribed on both sides with a series of sentences based mainly upon the Psalms, but including one citation from the New Testament. A free use is made of the scriptural texts, suggesting that the quotations were from memory, and possibly the leaf, which is inaccurately written in a medium-sized clear semi-cursive, of, perhaps, the fifth century, was not designed for more than private devotional purposes; **9**, however, which contains a composition of similar character, has the appearance of part of a regular service-book.

Recto.

. . . . . .
ḍ . [. . . . .]λ̣[. . . . . .
+αφ[ε]ται τα παιδια ερχεσθ̣[αι
π[ρος] με των διουτων εστιν̣ [η
βασιλ̣ε̣ια των ουρανων+
+σοι υπεμεινα ολην την η

Verso.

. . . . . .
[. . . . .] . [. . . . .] . [.
[. . . . .] σωρ̄ φυλαξον
[με] κ̣[ε̄ ως κο]ρην οφθαλμον
μ̣η̣ ε[γ]κ̣[α]τ̣α̣[λ]ιπις με ως φιλαν
[θρ]ω[π]ο̣[ς]+[μ]η απορ̣ιψις με

μεραν μνησθητι των οικ
[τι]ρ[μων σου] κ̅ε̅ αμαρτιας νεο
τητος και αγν[οι]ας ο̣υ̣ μη μνησ
[θης
. . . . . .
[α]πο το[υ π]ροσωπω σου κ̣[αρ
διαν κ[α]θαραν φιλανθρωπε
εκτισ[ε]ν επ εμε και σωζον με
. . . . . .

ll. 2–9. 'Suffer the little children to come unto Me, of such is the kingdom of heaven. On Thee do I wait all the day. Remember Thy tender mercies, O Lord; remember not the sins of my youth nor my ignorances.'

ll. 10–16. '. . . Saviour. Keep me, O Lord, as the apple of the eyes; forsake me not in Thy graciousness. Cast me not away from Thy presence; create in me a clean heart, gracious God, and save me.'

2–4. Cf. Matt. xix. 14, Luke xviii. 16, Mark x. 14. The papyrus takes ἔρχεσθαι from Mark and Luke (ἐλθεῖν, Matt.), τῶν οὐρανῶν from Matthew (τοῦ θεοῦ, Mark, Luke). αφ[ε]ται is for αφ[ε]τε and διουτων for τοιουτων.

5–8. Cf. Ps. xxiv. 5–7. σοι in l. 5 should be σε. In adding κ(υρι)ε after σου in l. 7 the papyrus agrees with ℵARU against B. It is peculiar in omitting μου after νεοτητος and in having ου μη for μη in l. 8, where μου μη (ℵ$^{c.a}$ARU) cannot be read. The κ of και has been corrected perhaps from a μ.

10–11. = Ps. xvi. 8. κο]ρην: so B^{ab}ℵ$^{c.a}$ARU; κοραν B. οφθαλμον is for οφθαλμων, but the MSS. have οφθαλμου. ℵ$^{c.a}$ inserts κυριε after με.

12. The scanty vestiges suit μη ε[γ]κ[α]τα[λ]ιπις, which will be for εγκαταλιπης like απορι̣ψις for -ης in l. 13; cf. Ps. xxvi. 9, xxxvii. 21, lxx. 9, 18, cxviii. 8, cxxxix. 9. Neither φιλάνθρωπος nor φιλανθρωπία occurs in the Psalms.

13. The supposed chrism before [μ]η is very doubtful, being represented only by part of the cross-bar which might equally well belong to e. g. ε or ς; but φιλαν[θρ]ωπ[ο]ς would not fill the space.

13–14. = Ps. l. 13. απορι̣ψις is for απορ(ρ)ιψης and π]ροσωπω for -ου.

14–16. Cf. Ps. l. 12 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός. Either εκτισ[ε]ν or εκτισ[ο]ν may have been written, κτίσον being intended in either case; and l. σωσον for σωζον.

---

9. LITURGICAL FRAGMENT.

21·1 × 25·3 cm. Fifth or sixth century.

The contents of this papyrus, the upper part of a large leaf from a book, resemble those of **8**, consisting of a number of sentences which incorporate more or less exactly scriptural phraseology, derived in this case from Isaiah as well as the Psalms; as before, however, the latter are especially prominent. The surface of the papyrus is in places much damaged, and the consequent difficulty of decipherment is augmented by the illiterate corruption of the text. This is written with brown ink in rather large and thick sloping uncials, which may be assigned to the fifth or sixth century. The common contractions are employed, and και is written κ$_{\varsigma}$. An abbreviation which perhaps stands for ἀλληλουιά (cf. note on ll. 10–11) usually marks the close of the different versicles.

Recto.

[. .]κτ̣ . . ε̣ . [.] . . . σ̣ . η̣σκ̣λ̣α̣ . . [. . . . . .
[. .] . ε̣με . . . . ι̣ η δεξια σου . [. . . . . .

τ̣ · [. . . . .] · δεκατ̣ . . [. . . . . .
ο̣ . . ρμακ̣[. .]π̣οι̣ φαρα[γ .] . . [. . . . . .
η . . σ̣ιαν̣[.] · ο̣ . . . ς̣ α̣π̣ο̣[. . . . . .
ναον κ̅υ̅ κ̅ς̅ α̣ . . . . . ο̣λ̣ολυξ̣ω̣ [. . . . . .
κ̅ς̅ λ̣υμψασ̣ο̣ . . [.] . . . τ̣α̣σ̣τ̣η . . [. .] τ̣α̣ς̣ κ̣α̣ρ
δια̣ς ημων + ο̣[. . . . .] · ω̣ν̣ [. . .] . . [. .] α̣[υ]το
κρατωρ μεγαλη η δοξα του [.] . . . . . ο̣υ
κ̅ς̅ α̣ · λ̣ . . . . σ̣ο̣[. .] ειρηνην την εμην
κ̅ς̅ ευλογη[σ]ω τ[ον] λαον μου εις τον α̣ωνα α̣λ̣(ληλουια?) +
μεγας κ̅ς̅ κ̅ς̅ ενετο σφοδρα εν πολει του θ̅υ̅
ημ[ω]ν̣ [ε]ν̣ ορει αγιω αυτου ευρισω αγαλλια
ματ[ι π]α[σ]ης της γης καθαπερ οικουσαμ̣ε̣ν̣
σε ο . [. . . . .] . . σου ε̣ . . . σωσον λαον σου φιλανθρωπε̣
ουτ̣ω̣[ς ι]δαμ̣[ε]ν̣ [υ]πελαβομεν ος αλλ ε
. . . ο̣ . . λ̣[.] . γ̣ω̣σ̣[. . .]ομενος
πιθετω κρινον δικαιοσυνη σοι εξομο
λογουμαι σοι εις τον αιωνα α . [. . .] .
σ̣ . . κ̣α̣σ̣α̣τ̣ . [. .]ν̣η̣τ̣ων των π̣[. . . .]ω̣
. . . . . .

Verso.

. . [. .]σ̣ο̣ν μο̣υ̣ την σαρκ̣α̣ π̣ . . . ν̣ σ̣ . [. .] .
[. . . . .]ον εμοι ο̣ι̣ο̣μ̣ενοι κακ̣ω̣ ε . . .
[. . . . . .]ς σ̣υ αλλον ου γιγνωσκομεν
[. . . . . .]ο̣σ̣ . . . . α̣σ̣ . . . ν α̣λ̣(ληλουια) +
[. . .] . . . [.]ω̣ν̣ ημ̣ας α̣ . . ι̅ς̅ χ̣ι̣ρας εχ̣θρ[ων]
[ημ]ων αλλα βοηθησον ημας α̣λ̣[(ληλουια)] +
ενεκεν του ονο[μ]α[τος] σου υ̣ · ε̣ν̣ ημας κ̅ε̣
οτι παρα [σ]ο̣ι̣ μ̣ο̣ν̣ω̣ . . ε̣ . . . [.] α̣λ̣(ληλουια) +
εγω δε ου π̣ι̣σ̣μαι [ε]ν̣[λ]ο̣[γω]ν σ̣ε̣ [κ̅ε̅] μετα
ψαλτηριω πασας τας ημερα[ς] τη[ς] ζωης μου
κατεναντ[ι] του οικο[υ σο]υ̣ α̣[λ(ληλουια)] +
οι οφθαλμο[ι] παντων εις σ[ε] ελπιζω λαβειν
τροφην παρα σου κ̅ε̅ οτ̣ι̣ π̣α̣ν ζωων ευδοκια
επιπλας τ[ο]ς̣ αγαθος ανυξον την χιρα σου
κ̅ε̅ α̣λ̣(ληλουια) + ε̣ν̣ τ̣ο̣ι̣ς οφ[θα]λμο̣ι̣[ς . .] · λ̣λ̣α̣σ̣ε̣
. . . ν̣ σ̣τ̣[. .]σ̣ο̣ . . . [.] · ε̣ ε̣ι̣σ̣ο̣ . . . δ . . . σ̣ε
ν̣[. .]τ̣ο̣ν̣ β̣ . . . . . [.] . . . . [. .] . . [.] . .
[. . .] · α̣ · α̣λ(ληλουια) +
[. . . .] . . . . . σ̣ο̣ . . . κ̣α̣ . . δ . . . . . .
. . . . . .

1. η εκκλησ[ια might be read at the end of the line.
2. Possibly κ̅ς̅ εμε σωσει : cf. Ps. cxxxvii. 7 καὶ ἔσωσέν με ἡ δεξιά σου.
3. The doubtful τ after δεκα may be a chrism as in l. 8.

5. Possibly *η ουσια*, not *ημισια*. The doubtful *σ* may be *ε*.

6. It is uncertain whether *κ*ſ *α* or simply *κα* should be read.

7. *λυμψασ* seems clear, but the meaning is obscure; perhaps *λαμψασ* or *λημψ . . .* was intended. The word before *τασ καρδιασ* is possibly *στηρισον* (cf. Ps. l. 14 *στήρισόν με*, cxi. 8 *ἐστήρικται ἡ καρδία*, &c.).

9. Cf. Ps. cxxxvii. 5 *μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου* (ℵ$^{c.a}$ART). *αυτοκρατωρ* occurs only in 4 Maccabees (*αὐτοκρ. παθῶν, ἀλγηδόνων*).

10–11. Cf. Ps. xxviii. 11 *Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ*. *αωνα*, not *αι-* nor *ε-*, was apparently written. Whether the letters before the chrism are rightly interpreted as *αλ(ληλουια)* is doubtful. The *α* is quite clear at l. 22 (it is unlikely that *α* there should be connected with what precedes), and this is followed by what seems to be *λ* joined by an oblique stroke of abbreviation. *ἀλληλουιά* is commonly used as a title in the Psalms, but occurs also at the end of Ps. cl; cf. *Berl. Klass.* vi. vi. 4. 5. In l. 8 a chrism only is used.

12–14. = Ps. xlvii. 1–2. l. *αινετος σφοδρα* (A similarly has here *αινετο σφοδρα*) . . . *ευριζω*. Something apparently stood in the papyrus between *ημων* and *ορει*, and probably *εν* was read as in ℵ$^{c.a}$RT. B*ℵART all have *ευριζων*, and A reads *πασα τη γη*.

14–15. *καθαπερ . . .ι]δαμ[ε]ν* is from Ps. xlvii. 9. l. *ηκουσαμεν*: *ιδαμεν* for *ειδομεν* is also the spelling of A^{a}RT, the two latter MSS. as well as ℵ$^{c.a}$ prefixing *και*.

15. Where the insertion placed above this line, and continued also over l. 16, was intended to come in is not clear. *[υ]πελαβομεν* (cf. Ps. xlvii. 10 *ὑπελάβομεν, ὁ θεός, τὸ ἔλεός σου*) . . . *επιθετω* makes no sense, and the interlineation is presumably to be connected with those words; the identity of the termination *]ομενος* and *υ]πελαβομεν ος* is noticeable, but may be accidental. *σῶσον τὸν λαόν σου* occurs in Ps. xxvii. 9. For *φιλανθρωπε* cf. 8. 12 and 15.

16. *σοι* is for *σου*: cf. Ps. xxxiv. 24 *κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου*.

16–17. Cf. Ps. li. 11 *ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα*.

19. *]σον* if right will be an imperative such as *σωσον*.

21. Cf. Isaiah xxvi. 13 *κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε· ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν*. Perhaps on this analogy *εκτο]ς σ⟨ο⟩υ* should be restored: *] σου* cannot be read.

23–4. Perhaps *ως (ε)ις*: *εἰς χεῖρας ἐχθρῶν* or *ἐχθροῦ* is common in the Psalms and elsewhere, e. g. Ps. xxx. 8, xl. 2, lxxvii. 61. The apparent horizontal stroke above *ι* may be meant for a mark of diaeresis.

24–5. Cf. e. g. Ps. lxxviii. 9 *βοήθησον ἡμῖν, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου*. In l. 24 l. *ημιν* for *ημας*. In l. 25 the first letter of the verb if not *υ* must be *ψ*; possibly there is some corruption of *ὕψωσον*.

26. Some word like *σωτηρία* is wanted at the end of the line; cf. e. g. Ps. xxxvi. 39 *σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίῳ*.

27–9. From Isaiah xxxviii. 20 *καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ*.

30–3. Cf. Ps. cxliv. 15–16 *οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσιν . . . ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς* (*την χειρα* ℵ$^{c.a}$RT) *σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας*. In l. 32 *τος αγαθος* seems to have been written for *τοις αγαθοις*; cf. e. g. Ps. cxxiv. 4 *ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ*.

36. It is doubtful whether any letter intervenes between *α* and *αλ(ληλουια)*. The rest of this line is blank.

---

10. HAGIOGRAPHICAL FRAGMENT.

18·3 × 21·4 cm. . . . . Sixth century. Plate I.

The following fragment, which is evidently part of a description of the adventures of some Christian saint, is apparently not extant. What remains of the narrative is for the most part a discourse by the saint, who had been condemned to death by starvation (l. 6) and already been twenty or more days without food or drink (l. 3). M. H. Delehaye,

to whom the text has been submitted, suggests that it may possibly come from an early redaction of the martyrdom of Lucian, who was similarly subjected to the torture of starvation, but is not credited in the extant account (Migne, *Patres Graeci*, 114. 397) with the language found in the papyrus.

Both the beginnings and ends of the lines are lost, but the extent of the lacunae is determined by ll. 7–8, where a quotation from the First Epistle to the Corinthians shows that the gap at that point extends to 25 letters. On this basis the loss elsewhere is roughly calculated, though of course it is quite uncertain how the lines are to be divided, and the arrangement adopted below is purely arbitrary. The hand, a large sloping uncial, but including a minuscule μ, may be assigned to the sixth century; the writing is at right angles to the fibres, and the ink of the brown colour common in the Byzantine period. For punctuation, besides the ordinary dots, which occur in three positions, a comma is sometimes used, but this seems to have indicated division of words rather than a true pause. On the verso is a seventh-century Coptic account giving a list of names with payments in artabae of *σῖτος*.

. . . . . .
. . . . .]ων, ουτωσϊ. και φασκων· γιν[. . . . .] . [21 letters
. . . . .]ας, νηστευσαι προθεμενος. εκλυσιν, ϋπ[„ „
. . . . .] . ρων και ἴδου σημερον, ως ἴστε. εικοσι [ημεραι εισιν ας ασιτω
μηδενο]ς γευσαμενος μητε αρτου. μητε ποματος. κα[ι . . . . . κατα
ημεραν ε]καστην, εσθιων και πινων. δια την παρα[19 letters
. . . . .]ν. δι ὁν την ασιτιαν κατεκριθην· η γαρ ε[16 „ τα η
τοιμασ]μενα τοις δικαιοις αγαθα· α οφθαλμος ουκ ει[δεν και ους ουκ ηκουσεν
και επι] καρδιαν αν[ου] ουκ ανεβη. της προς ολ[21 letters
. . . . .]με ου συγκεχωρηκεν· εν ολιγω γαρ κεκρ[ατηκα 16 „
. . . . αγ]ωνας· και τελειωσω την καλην στρατειαν κ[19 „
. . . ταυ]τα αυτου λεγοντος· εθαυμαζον παντες ακο[υοντες αυτου . . . . . .
. . . . . φ]ωνη διαλεγομενου μετὰ τοσαυτην ασιτιαν [18 letters
. . . παλι]ν την φωνη[ν] επηρε· λεγων· μετανοειτε [„ „
. . . . .] . απελευσομαι προς τον εμον δεσποτην [20 „
. . . . . .

A fragment.

. .
]λω[
. . .

1. Perhaps *γιν[ωσκετε*.

3. The first letter may be *ε*, i. e. *ημ]ερων*. A high stop has possibly disappeared between the *ν* and *και*. The vestige of the final letter suggests *ι* rather than *τ*.

6. *ων* was originally written, but the *ω* seems to have been altered to *ο*.

7–8. The quotation is from 1 Cor. ii. 9. *ολ[* at the end of l. 8 is perhaps *ολ[ιγον*.

10. If *]ωνας* is right, *αγ]ωνας* seems to suit the context better than *αι]ωνας*: but the first letter may be *ο*. For the succeeding words cf. 1 Tim. i. 18 *ἵνα στρατεύῃ . . . τὴν καλὴν στρατείαν*.

11. CHRISTIAN FRAGMENT.

15·1 × 13·6 cm. Fifth or sixth century.

Whether this fragment should be classed as literary is very doubtful. It is written across the fibres of the papyrus in a large uncial hand of the fifth or sixth century, and the widely spaced lines, of which the ends are preserved, may have been of considerable length. The first and second persons plural are used, and there is a reference to the 'terrible judgement-seat of Christ our God'. Perhaps the fragment belongs to a hortatory composition of some kind; but it may be only from a letter, though the style of the writing suggests that the contents were not intended simply for private perusal, and would suit an epistle of some dignitary of the Church.

. . . . . .
] · [. . .] · [. . . . .
]α̣γραφην ϋμιν κατα μερος
] · αυτης ελευθερωση αυτ ·
] · ει ουν επισταμεθα την
]ει προνοιαν ποιουμενη
]ατηρη ι̣σως προς τω
φοβε]ρω βηματι Χ̣υ του θ̣υ ημω̄
]φ̣[· ·] ·
. . . . . .

3. Perhaps] ταυτης.
7. Cf. 6. 15 and the passages quoted in the note *ad loc.*

---

12. CERTIFICATE OF PAGAN SACRIFICE.

Fayûm. 22 × 12·4 cm. A. D. 250. Plate 2.

This papyrus, though not literary, may conveniently be included in the theological section. It is another example of the *libelli* or declarations of conformity to the pagan worship exacted during the Decian persecution of the Christians. As in the case of four out of the five instances hitherto known (B. G. U. 287; *Sitzungsb. Wien. Akad.* 1894; P. Oxy. 658; *Bulletin de la Société Archéol. d'Alexandrie,* No. 9, p. 88; *Patrol. Orient.* iv. 2), its provenance is the Fayûm, and its phraseology corresponds almost exactly with that of B. G. U. 287. The present declaration, however, which was made by a woman (cf. l. 2 and note), has this advantage over its predecessors that it is practically quite complete, including the official signature in l. 11, which closely resembles that of the *libellus*

published by Wessely in *Patrol. Orient.* iv. 2 and confirms Wilcken's restoration of the corresponding mutilated passage in the Berlin papyrus; cf. *Archiv* v, pp. 277-8.[1]

Τ[ο]ῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἠρημένοις
παρὰ Αὐρηλίας Δημῶτος ἀπάτορος
μητρὸς Ἑλένης γυνὴ Αὐρηλίου Εἰρηναίου
ἀπὸ ἀμφόδου Ἑλληνείου. καὶ ἀεὶ θύουσα τοῖς
θεοῖς διετέλεσα καὶ νῦν ἐπὶ παροῦσι ὑμῖν
κατὰ τὰ προστετ[α]γμένα καὶ ἔθυσα καὶ ἔσπι-
σα καὶ τῶν ἱερείων ἐγευσάμην καὶ ἀξιῶ
ὑμᾶς ὑποσημιώσασθαί μοι. διευτυχεῖται.
2nd hand. Αὐρηλία Δημῶς ἐπιδέδωκα. Αὐρήλ(ιος)
Ε[ἰ]ρηναῖος ἔγραψα ὑπὲρ αὐτῆς ἀγρα(μμάτου).
3rd hand. Αὐ[ρή]λ(ιος) Σαβεῖνος πρύτ(ανις) ε[ἶ]δ[ό]ν σε θύουσαν.

1st hand. (ἔτους) α Αὐτοκράτορος Καίσαρος Γαίου Μεσσίου
Κυίντου Τραιανοῦ Δεκίου Εὐσεβοῦς Εὐτυχοῦς
Σ[ε]βαστοῦ Παῦνι κ.

3. l. *γυναικός*.

'To the commissioners of sacrifices from Aurelia Demos, who has no father, daughter of Helene and wife of Aurelius Irenaeus, of the Quarter of the Helleneum. It has ever been my habit to sacrifice to the gods, and now also I have in your presence, in accordance with the command, made sacrifice and libation and tasted the offering, and I beg you to certify my statement. Farewell. I, Aurelia Demos, have presented this declaration. I, Aurelius Irenaeus, wrote for her, as she is illiterate. I, Aurelius Sabinus, prytanis, saw you sacrificing. The 1st year of the Emperor Caesar Gaius Messius Quintus Trajanus Decius Pius Felix Augustus, Pauni 20.'

1. Τ[ο]ῖς . . . *ἠρημένοις*: so Wessely's and the Alexandria *libellus*; in the other three examples the name of the particular district is added (*κώμης Ἀλεξάνδρου Νήσου, Φιλαδελφίας, πόλεως*, sc. *Ὀξυρυχιτῶν*).

2–3. It is noticeable that although the husband of Aurelia Demos was living, and signed on her behalf, she here acts independently, whereas in the Vienna *libellus* the two men who make the declaration are associated with their wives. In Wessely's papyrus the declaring party is again a woman, but there is no reference to her husband.

4. *ἀμφόδου Ἑλληνείου*: at Arsinoïtonpolis; cf. e. g. P. Fay. 108. 4.

11. *πρύτ(ανις)*: or *πρυτ(ανεύσας)*; there is no corresponding statement of rank in the other examples.

---

[1] An announcement has just been made that the library of Hamburg possesses a group of *libelli*, which will be edited shortly by P. M. Meyer in Bd. i, Heft 2 of the *Hamburger gr. Urkunden*; see his preliminary publication in *Abh. Berl. Akad., Phil.-hist. Kl.*, 1910, Anhang, Abh. v.

II. NEW CLASSICAL TEXTS

13. EPIC FRAGMENT.

Behnesa. 12·5 × 7·4 cm. Second century. Plate 4.

A strip of papyrus containing on the verso the beginnings of the last sixteen lines of a column, with vestiges of the column preceding, from an apparently non-extant hexameter or elegiac poem. A clue to the subject of the passage is probably to be found in l. 2 αρνηδασ[. According to the statement of Clearchus *ap.* Aelian, *Nat. Anim.* xii. 34, ἀρνηίς was the name of the Argive festival held in honour of Linus: ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἃς καλοῦσιν ἀρνηίδας οἱ αὐτοί (*sc.* Ἀργεῖοι) . . . Several other words occur which support the hypothesis that the lines refer to the legend of Linus. αρνειος in l. 1 (so rather than Αργειος) confirms the reading αρνηδασ[in the following verse, while Argos is mentioned in l. 21. παιδοφονω in l. 16 is a suitable epithet of the king Crotopus, who is said by Conon c. 19 (cf. Ovid, *Ib.* 573–4) to have put to death his daughter Psamathe, the mother (μητερα, l. 19) of Linus. πλαγκτυν in l. 12, a word unknown to the lexica, may well refer to the wanderings of Crotopus, who as a punishment had to leave his kingdom and founded Tripodiscium. Pausanias says (i. 43. 7; cf. Ovid, *Ib.* 575–6) that it was Coroebus who was driven from Argos; but παιδοφονω indicates that the version of the myth found in Conon, *l. c.*, was here reproduced. On the recto are parts of a few lines from the top of a column of accounts concerning land, written probably towards the end of the first or early in the second century. The literary text on the verso, which is in an irregular uncial hand of medium size, does not appear to be much posterior, and may be referred to the first half of the second century. A high stop is apparently used at the end of l. 3.

Col. i.

Col. ii.

. . .
ạ̣ρ̣ειος μ[
ạ̣ρ̣ηδασ[
και θανε . [
του μ̣ε̣ν α[
και τον επ[
ανερες ε[
πλαγκτυν [
ηνεκες ασ[
ουδεμεναι[
νυμφης αι[

. .
]ν
]
]ν·
]
]

παιδοφονω [
ηκεν επαρ[
η σφεων̣ [
μητερα σ[
ουχ ουτω[
Αργος ανα[

6. αρνειος: cf. Conon c. 19 *μῆνά τε ὠνόμασαν ἀρνεῖον ὅτι ἀρνάσι Λίνος συνανετράφη.*
12. πλαγτύς, 'wandering,' is an Ionic form like διωκτύς, ὀρχηστύς, &c.
14. ουδ εμεν[αι or ουδε μεν α[.

14. LYRIC FRAGMENT.

Behnesa. 6·9 × 4·5 cm. Second or third century. Plate 4.

The following small fragment of a lyric poem appears to be novel. Only the ends of a few lines are preserved, written in well-formed uncials of the oval type, and dating from the latter part of the second century perhaps more probably than from the third. A high stop is the only lection sign which occurs.

. . . . .
]πον στρατον [
]σφαραγων
]αλαον ανδρος λ[
]ις
]ασιαι φρενι
]
φ]αρετραν ταν[
υπ]εραισιον
]ναι·
]αις· ου . [. . .]αρ
]
]πιχ . [. . . .]
. . . . .

2. Compounds of σφάραγος were rather affected by Pindar, *Pyth.* ix. 5 ἀνεμοσφαράγων, *Isthm.* viii. 23 βαρυσφαράγῳ, Fr. 14, 15 ἐρισφάραγον. The last is also used by Bacchyl. v. 20.
3. ο after αλα is very doubtful: the letter may be ι.
5. Perhaps λ]ασιαι; cf. Alexis *ap.* Athen. 699 c λάσιαι φρένες.
7. ταν[is probably an adjective τανα- or τανυ- agreeing with φ]αρετραν.
8. ὑπεραίσιος is cited in Bekker, *Anecd.* p. 359. 32, and Etym. Magn. p. 39. 21, but has not been found in any author; cf. the Homeric ὑπὲρ αἶσαν. The ε is not quite satisfactory, having lost its cross-bar, but no other letter seems possible.

15. LAMENT FOR A LOVER.

Fayûm. 20·1 × 13·8 cm. Second century.

Remains of two columns containing lyric stanzas. In the first column two groups of four verses, distinguished by a space left below the fourth line as well as by a horizontal stroke under the final word, are followed by another group of five lines, the last of which is considerably shorter than the rest; while Col. ii begins with a series of ten verses. Lines 3–4 are put into the mouth of a woman, who complains of having been deserted; and probably the whole of the first column at least is a monody of the same kind as the 'Maiden's Lament' in P. Grenf. I. 1, described by Wilamowitz as a Hilarodia (*Gött. Nachr.* 1896, p. 230). In the present case the lover has been carried off to fight as a gladiator (ll. 1, 7), a plight from which the forlorn girl apparently proposes to release him by means of bribes. Whether Col. ii is the continuation of the same theme is uncertain, though likely, Col. i being the commencement of the piece. The metre seems to be Ionic, as in the erotic poem from Marisa discussed by Crönert and Wünsch in *Rhein. Museum*, lxiv, pp. 433 sqq., and perhaps also in P. Oxy. 219, the singular lament for a lost cock. Wilamowitz has emphasized the fact that Ionia was the home of this class of poetry (*l. c.* pp. 227 sqq.). The date of composition can be fixed fairly closely, on the one hand by the occurrence of the word μορβίλλων (*mirmillo*) which points to the Imperial period, on the other by palaeographical considerations. The text is written on the verso of the papyrus in a cursive hand, upright and rather large, which appears to belong to the earlier part of the second century. A correction from a different pen occurs in l. 1. The recto is occupied by a taxing-account relating to the Arsinoïte nome.

I add below the transcript a restoration of ll. 1–12 kindly supplied *exempli gratia* by Prof. Gilbert Murray, to whom I am otherwise indebted in connexion with this papyrus.

Col. i.

ων
]συναις μορβιλλων σεμνου
]ν αμα κρατων εμ παλαμαις
] · κρατερ̣αις ξιφος οπλον αιαι
]ις μονην μ ελιπες

στεφανο]υς ροδινους πυκαζης σε
]με[.]ν παιδι κυρι κακοις
αι
] μονομαχεσ̣ν̣ ανεπ̣εισαν
] . . . . . νου μηδε λαθοι

]σης γαρ εχεις χρυσον παι
κ]αρ[τ]ερ̣οθρουν βριαρ . [. .]ε
]ομεν̣ην πορφυρ[ε]ω[ν . . . .]

Col. ii.

ειθε τ̣[
κυνα[
μετε[
ηρα[
δο . [
ελε̣[
ακ̣[
ελ . [
κυ . [
ειθ[ε

α[
α[

]πλη[.] φερει[.]κα[δ[
] · χρ · ο[. .]θα . . .
. . . . . .

['Ανέρος ἐφημο]σύναις μορμίλλων ὢν σεμνοῦ
[δικτυβόλοισι]ν ἅμα κρατῶν ἐν παλάμαις
[βέβηκας οἶο]ν κρατεραῖς ξίφος ὅπλον,
αἰαῖ [ἐέ, κἀν κακο]ῖς μόνην μ' ἔλιπες.

[τί στεφάνο]υς ῥοδίνους πυκάζ⟨ει⟩ς; σέ,
[σὲ καλῶ· δείν' ἡ]μεῖν παιδὶ κυρεῖ· κακοῖς
[θηρίοις νιν] μονομαχήσειν ἀνέπεισαν.
[Ζεῦ, σ' ἵκοι]θ' ἡ γῆ[ρ]ύς μου μηδὲ λάθοι.

[ἀλλ' ἴθ' ὦ, κυρίας] σῆς γὰρ ἔχεις χρυσόν, παῖ,
[πειθώ τινα κ]αρ[τ]ερόθρουν βριαρό[ν τ]ε
[φῶτ' ἀποτρεψ]ομένην πορφυρ[έ]ω[ν θ' ἅλις]
[φαρέων, καὶ δι]πλῆ[ν] φέρει[ν] κα[τόμοσον

'At the command of a proud man, as a mirmillo among the *retiarii* you are gone, gripping in strong hands a sword for your only weapon, ah me! and you left me alone in misery. (*To attendant*) Why do you weave garlands of roses? You, it is you I call! Terrible things are happening to our boy. They have persuaded him to fight alone with evil beasts. O Zeus, may my voice reach thee and not be unheard! Go, my servant, you have your mistress's gold, a power of persuasion to deter a loud-voiced violent man, and abundance of purple robes. And swear to bring twice as much.'

1. *σεμνου* is far from certain, but gives a good sense; *γυμνου* is unlikely.

5. *στεφανο]υς*: *στέφανοι ῥόδινοι* occurs in Anacreon, Frag. 83 (95); cf. Anacreont. 42. 15–16 *ῥοδίνοισι στεφανίσκοις πεπυκασμένος*. The vestige before the *s* would suit *υ*, *α*, or *ε*. *σε* at the end of the line may be *-θε*.

7. *μονομαχησειν* seems to be the word intended; but it is possible that the last letter is *ι* not *ν*, and that the interlineated *ει* was intended to explain or replace this: cf. *κυρι* in l. 6. For the fut. infin. after *ανεπεισαν* cf. Thuc. ii. 29. 5, where several MSS. have *πείσειν . . . πέμψειν* (v. l. *πέμπειν*).

8. The remains suggest *νου* rather than *μου*, but . . . *υς μου* seems possible, and on this Murray has based his suggested restoration *ἵκοι]θ' ἡ γῆ[ρ]ύς μου*, which is otherwise sufficiently consistent with the visible traces.

14. This line is higher up than the first line of Col. i, and perhaps the columns should not be regarded as complete at the top; the recto, however, suits though it does not necessitate this view.

15. *κυνα* followed at a short interval by *ηρα[* suggests a possible reference in these lines to Heracles and Cerberus.

---

16. COMEDY.

Harît. 26·4 × 8·5 cm. Late second century. Plate 5.

A strip of papyrus containing the ends of a column of iambic lines evidently from a comedy, though neither the play nor its author seems to be determinable. From a palaeographical point of view, however, the fragment has some importance. The manuscript was an unusually sumptuous one, both in its scale and calligraphy. There is a very

broad margin of from 7·5 to 8 cm. both above and below the column, which numbers twenty lines, written in large and fine upright uncials. The hand is extremely similar to that of P. Oxy. 661 (IV, Plate V), and like it can fortunately be dated with some accuracy, since the verso is inscribed with a letter to Heroninus (cf. e. g. P. Flor. 9, introd.), written in the third year (of Gallienus), i. e. A.D. 255–256. A manuscript so elaborate would probably not be quickly destroyed, and hence the text on the recto can hardly be later than about the year 215 and may well belong, as there was reason to suppose that P. Oxy. 661 belonged, to the latter part of the second century. Other examples of this so-called biblical type on papyrus may be seen in P. Oxy. 25 (I, Plate III) and 867 (VI, Plate I); it is indeed not uncommon, and that it came into vogue so early as, at any rate, the beginning of the third century is noteworthy. Two accents, a mark of elision, and a high stop occur, all of which are perhaps more likely to be due to the corrector to whom is attributed the marginal insertion opposite l. 1, than to the original scribe. The occurrence in the letter on the verso of the name Heroninus as addressee shows that this papyrus, like **57**, came from Harît (Theadelphia) in the Fayûm; cf. P. Fay. 133, &c.

	]σας ασφαλως › αυτας ιδ$^{\omega}$		προσδ]οκωμενον
	]εμε		] ερειν τι σε
	]υται μενῶ		] αυτικα
	] σοι δ ετι		] τοτε
5	]ης μονωι	15	]ρον τινα
	(?) λ]ηρει Συρε		]ηι μενειν
	φ]ιλος θ αμα		]ενου πολυ·
	]ου τινος		]τ ετι
	]ιαν ου ποει		]ριν οὖσ᾽ ολως
10	(?) συντο]μωτερου	20	]νον βιον

1. In the marginal adscript the ω is written rather above the line, probably indicating ιδω(ν). The curved mark preceding *αυτας* is a sign used in supplying an omission (cf. e. g. P. Oxy. 16, iii. 3, 656. 139), or making a rectification (cf. e.g. P. Oxy. 844. 495), in the text; the words *αὐτὰς ἰδών* were presumably intended to be the commencement of the verse.

4. Several other divisions of the letters are of course possible.

8. Or] *ουτινος*.

17. Or]*εν ου πολυ*.

---

16 (*a*). COMEDY.

Hibeh. Frag. 1 5·6 × 8·8 cm. Third century B.C.

These small fragments from the cartonnage of a mummy are no doubt to be recognized as belonging to the same MS. as P. Hibeh 5 and P. Grenf. II. 8 (*b*). Like those two papyri, they contain remains of a comedy, and are written in a hand of just the same kind;

moreover on the verso of Frag. 2 occur a few lines of explanations of epic words or phrases, like those on the verso of P. Hibeh 5 Frag. (*a*). But no satisfactory combination has resulted, and the fragments are too small to throw fresh light upon the disputed question of the character and authorship of the play (Leo, *Hermes*, xli, pp. 629 sqq.; Blass, *Rhein. Mus.* lxii, pp. 102 sqq.). Frag. 2, and apparently Frag. 1, both come from tops of columns, while Frag. 3 is from the bottom of a column.

Frag. 1.

] . τε με παντα τα . [
]ας ω [[φ]] τροφιμε τοιουτοι π[
]σας σαυτον ενεκ ερωμενης
] . εις ιλαρος γε νη τον ηλι[ον
]αρ . . . . . ιν αλλα . [
] . πα[.] . [.] . . . . [
]ι[. .] . . . [

Frag. 2.

]λυθενυμ . . [
]ομην . [
]ε κεδνα . [
]σηλι . [
] . αλουσενο[.]τ . . [
]καταω[.] . . . . [
]τας ημιν [
]πηι τ[
[ ]
] ημιν κα . . [
]κω . [

Frag. 3.

] . . [. .] . [.]υ[.] . . [
] . . ερημια . . λ . . [
] . ενο[ο]υς επιχ . . [
] . . . ος ταυτα [
]υς τις ηκων κ[
]μα τριτον εν . [

Frag. 4.

] . . τουσε[
]υ γαρ ο . [
]μμ . [

Frag. 5.

]νη . [
]α λεγω[
]μυ[

On the verso of Frag. 2

ουλε χαιρε νγ[ι]αινε
ουκ αλεγω ου φρονιζ[ω]
ουκ οθεται[ι] ου φ[ρο]ντ[ιζ]ει
[. . .] . . [. . . .]ο . [. . .] . . .

Frag. 1. 2. *τροφιμε*: cf. P. Hibeh 5. 52. The letters *τροφιμ* are written over something else which has been washed out.

Frag. 3. The visible letters in this fragment are in each line preceded by about 1½ cm. of blank papyrus; possibly two selides were joined at this point.

Frag. 2 verso. It is noticeable that the three lemmata all begin with the letter ο, and that in P. Hibeh 5

one also begins with *o*, the other with *π*. Perhaps then these entries belong to an alphabetical lexicon; in that case Frag. 2 verso preceded P. Hibeh 5 (*a*) verso, and Frag. 2 recto would follow P. Hibeh 5 (*a*) recto.

1. ω 402. Cf. Hesych. *οὖλε· ὑγίαινε.*
2. *ου φροντιζ[ω]*: so Schol. Didymi Λ 389.
3. Cf. Schol. Didymi E 403 *οὐκ ὄθεται· οὐκ ἐπιστρέφεται, ἀπαμελεῖ, ἀφροντιστεῖ.*

---

17. EPITHALAMIUM.

Eshmunên. 10·3 × 15·1 cm. Fourth century.

A small complete sheet of papyrus containing six hexameter lines addressed to a newly wedded couple. The verses are written across the fibres in an irregular semi-uncial hand of medium size, dating probably from the latter half of the fourth century; the papyrus was bought together with several cursive documents from Eshmunên (Hermopolis), some of which are dated in the year A.D. 397, and is not likely to be very far removed from them in date. A single high stop occurs in l. 3; below the last line is drawn an interlacing border.

To what period the composition of these verses is to be assigned is less closely determinable. Epithalamia can be traced back as far as Sappho, to whom Catullus seems to have been indebted in his well-known sixty-first and sixty-second poems. For a complete Greek specimen, however, it is necessary to come down as far as the Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος of Theocritus (xviii), in which, according to the scholia, use was made of a poem by Stesichorus on the same subject. The lines before us may have been extracted from some similar product of the Hellenistic or even the Roman epoch. The sentiment as well as the phraseology, in which Homeric echoes are noticeable, is of a conventional character. Some metrical laxity is seen in the scansion of *καί* as a long syllable before a vowel in l. 6.

νυμφιε συ Χαριτες γλυκεραι και κυδος οπηδ[ε]ι
Αρμονιη χαριεσσα γαμοις γερας εγγυαλιξε
νυμφα φιλη μεγα χαιρε διαμπερες· αξιον ευρες
νυμφιον αξιον ευρες ομοφροσυνην δ' οπασ̣ε̣[ι̣ε̣]
ηδη που θεος αμμι και αυτικα τεκνα γενε[σ]θ̣αι̣
και πα[ι]δων παιδας και ες βαθυ γηρας ϊκεσ̣θ[αι]

'Bridegroom, the sweet Graces and glory attend thee: gracious Harmonia has bestowed honour on thy nuptials. Dear bride, great and abiding joy be thine! A worthy, yea a worthy husband hast thou found; may heaven now give you concord, and that ye may presently have children, and children's children, and reach a ripe old age.'

1. *συ* is of course for *σοι*. *κυδος οπηδει* is Homeric, P 251.

2. Ἁρμονίη: cf. Aesch. *Suppl.* 1041–2 *δέδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας ψεδυραὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.* Possibly *εγγυαλιξε* is to be interpreted as *ἐγγυαλίξαι*, with *οπηδ[ο]ι* in the previous line.

3 sqq. For the following salutation cf. the conclusion of Theocritus' Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος, xviii. 49–53:—

χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος ὔμμιν
εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἶσον ἔρασθαι
ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθῃ.

The reiteration of the names too is reproduced in that of *αξιον ενρες*. *νυμφα φιλη* is as old as Homer (Γ 130, δ 743).

4. *ομοφροσυνην οπασε[ιε]ν*: cf. ζ 181. The final *ν* was apparently written above the line on account of absence of space.

5. *αμμι*: l. *υμμι*.

---

18. HISTORICAL FRAGMENT.

8·8 x 10·2 cm. Second century B.C. Plate 6.

A small fragment containing the upper parts of two columns, written in a good-sized clear semi-cursive hand which can be assigned with security to the second century B.C., and with probability to about the middle of the century; the hand is very similar for instance to that of P. Brit. Mus. 1200, of either 192 or 168 B.C., and may also be compared with those of P. Brit. Mus. 44 of 161 B.C. and 879 of 123 B.C. (see the Plates). Sentences are divided off by a paragraphus, which in l. 21 is accompanied by a short blank space within the line to mark the position of the pause.

Of the two columns partially remaining, the first, which has only a few letters from the ends of the lines, is practically useless, but the second, so far as it goes, is in a fair state of preservation, and is of an interesting, if tantalizing, nature. After an imperfect sentence (ll. 12–15) referring to the colonization of a tract of country, of doubtful identity, mention is made (ll. 16–21) of the Spartan ephor Chilon and the king Anaxandrides in connexion with the suppression of the Greek tyrannies, among which those of Aeschines at Sicyon and Hippias at Athens are named (ll. 21–3). Unluckily the reading of this important passage is not quite certain; a detailed discussion of the possibilities is given in the notes below. No manipulation of the text, however, can remove the novelty of the statement; our meagre information has not hitherto credited either Chilon or Anaxandrides with any active part in the expulsion of tyrants. Chilon especially is a very shadowy figure. Herodotus makes him a contemporary of the father of Pisistratus (i. 59), and he was perhaps the grandfather of the Chilon mentioned in vi. 65. That this latter, who is not known to have been ephor, is the person here meant seems improbable, though that hypothesis might harmonize better with the chronology of ll. 21 sqq. (see below). Diogenes Laertius (i. 3. 1) puts Chilon's ephorate in the 55th Olympiad (560–557 B.C.), adding that Pamphila and Sosicrates assigned it to the year of the archonship of Euthydemus, i. e. 556 B.C. If so, it coincided with the beginning of the reign of Anaxandrides, which is placed on satisfactory evidence about 560 B.C. But Dum (*Entstehung des Spartan. Ephorats*) expresses much scepticism regarding these dates, and holds (p. 25) that Chilon's *floruit* cannot be

fixed within a period of fifty years. According to Diogenes, again, Chilon *πρῶτος εἰσηγήσατο ἐφόρους τοῖς βασιλεῦσι παραζευγνύναι· Σάτυρος δὲ Λυκοῦργον.* This is interpreted by some as meaning that he raised the power of the ephors to the level of that of the kings (Dum, *op. cit.*; Busolt, *Gr. Gesch.* i, p. 147), by others that the ephorate was actually held to be his institution (Niese in Pauly-Wissowa, *Real-Encycl. s.v.* Chilon). In any case it seems that Chilon's period of office was an important landmark in Lacedaemonian history; and if Meyer is right in attributing to him a large share in shaping the policy of Sparta in the sixth century (*Gesch. des Altertums*, ii, p. 766), there is no reason why its anti-tyrant tendency should not have been inaugurated by him. The story told by Herodotus of his advice to the father of Pisistratus either not to marry or, if he had a son, to disown him, may thus acquire a fresh significance.

The relation of the following clause (ll. 21–3) to what precedes is not quite clear, owing to the loss of its conclusion; the natural view is that the tyrants mentioned were among those whose suppression was due to Chilon or Anaxandrides. But in the case of Hippias, at any rate, this would be incorrect, since he was expelled by Cleomenes, the son and successor of Anaxandrides (Hdt. v. 64); and if our author held a different opinion, he was doubtless mistaken. Perhaps, however, the sentence was continued in a way that would avoid such a discrepancy from the accepted chronology. A more important point is the reference to Aeschines, tyrant of Sicyon. The sole authority for this ultimate successor to the rule of Cleisthenes has hitherto been the well-known passage in Plutarch's *De Herodoti Malignitate*, c. 21, in which a list is given of the tyrants who were put down by Sparta: *Κυψελίδας μὲν ἐξέβαλον ἐκ Κορίνθου καὶ Ἀμπρακίας, ἐκ δὲ Νάξου Λύγδαμιν, ἐξ Ἀθηνῶν δὲ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας, ἐκ δὲ Σικυῶνος Αἰσχίνην κτλ.* In the absence of other evidence this statement of Plutarch has been regarded with a certain amount of suspicion (cf. e. g. E. Meyer, *Gesch. des Altertums*, ii, p. 629); it is now seen to represent a tradition at least two centuries earlier, though whether the work of which the papyrus is a fragment was Plutarch's actual source is of course uncertain.

Of the character of this work it is hazardous to say much more than that it was historical; and even that statement needs to be made with some circumspection. Among the papyri published by M. Th. Reinach is a small fragment (No. 5) which contains a few lines relating to *κιθάρισις*,[1] and which, judged from the facsimile, is in the same handwriting as **18**; since, moreover, another of Reinach's literary fragments is certainly to be connected with a Rylands papyrus (cf. **21** introd.), it is at first sight obvious, in spite of the diversity of subject, to assume that P. Reinach 5 and **18** are also from a single MS. That hypothesis, however, becomes much less attractive when it is added that, according to information kindly supplied by Dr. Schubart, P. Reinach 5 is in the same hand as the two pieces published in *Berl. Klassikertexte*, ii. 3 (= P. Berlin 9869), which evidently deal with a similar topic. That the Berlin and Reinach fragments have a common origin is therefore clear; but it becomes increasingly difficult to establish any connexion between them and **18**, and it appears preferable to suppose that the latter, though written by the same scribe, belongs to a different treatise. Additional colour is lent to this theory by a further similarity of the

[1] The facsimile indicates that not *παρειαν* but *παιδειαν*, which is a much more suitable word, is to be read in l. 5. Lines 3–5 may be restored *κατακλεισθηναι [εις | τ]ην κιθαρισιν πραγμ[α]τα ως παιδειαν τινα [*.

script of P. Berlin 9869 to that of *Berl. Klassikertexte*, v. ii. 20, which contains part of a poetical florilegium, the resemblance being so marked that Schubart would explain it by referring the two texts to the same writer. Apparently, then, a singular chance has preserved parts of three distinct manuscripts from the pen of one copyist.

Col. i.

]οποις
] το δε
]εν
]στων
ο]υκ οιδεν
] εαυτων
] κοινον
]τα ωφε
] . εις δε
] Σπαρ
]εσ . . σ

Col. ii.

[. .] . . ταπ . ι . . τα δια [
βας εις την ηπειρον [
[πο]λλην της παραλι
[ας υ]πωρειας εκτισ[εν
Χιλων δε ο Λακων
εφορευσας και στατ[ηγη
σας Αναξανδριδη[ς τε
τας εν τοις Ελλ[ησ]ιν
τ[υρα]ννιδας κατελυ
σα[ν] εν Σικυων[ι] μεν
Αι[σχ]ινην Ιππιαν δε
[Αθηνησιν] Πεισιστ[ρα
[τ

1.]οποις: or]ωποις.

9. The letter before εις is probably ε, θ, ο, or σ.

10. Σπαρ[τ is a very uncertain reading.

12–22. '. . . crossed over to the mainland and colonized much of the seaboard below the hills. Chilon the Lacedaemonian having become ephor and general, and also Anaxandrides, put down the tyrannies among the Hellenes: at Sicyon Aeschines and at Athens Hippias the successor (?) of Pisistratus . . .'

12. Perhaps ειτα διαβας: γε may be read in place of π.

12–15. It is unfortunate that the person and locality referred to in this passage are not more clearly indicated. What follows rather suggests that the person was some tyrant or his agent, otherwise a connecting link seems difficult to obtain. Polycrates of Samos made acquisitions on the mainland (cf. Hdt. iii. 39 *συχνὰς μὲν δὴ τῶν νήσων ἀραιρήκεε, πολλὰ δὲ καὶ τῆς ἠπείρου ἄστεα*), but εκτισ[εν is not the word that would be expected of his operations. Can the scene be the coast of Acarnania or Epirus? This, however, is not very suitable from a chronological point of view, for the Corinthian colonization of that region was mainly effected by the illegitimate sons of Cypselus, long before the time of Anaxandrides (l. 18); though it is noticeable that Plutarch, in the important passage from the *De Herodoti Malignitate* quoted in the introduction above, mentions the expulsion of the Cypselids from Ambracia.

In l. 15 the π of υ]πωρειας is not above suspicion, and that reading makes the first four letters of the line somewhat cramped; it is also not quite clear whether the word was spelled with or without an ε.

17. The overwritten ρ is small and its tail faint, but to suppose that it is no letter but merely a blot is not a very satisfactory hypothesis; moreover, if the ρ be rejected, apparently the only word practically possible is στασ[ια]σας, and though this would give a good sense with Αναξανδριδη[ι in place of Αναξανδριδη[ς τε, the vestige following στα is inconsistent with σ but well suits the cross-bar of a τ. It may be added that Αναξανδριδη[ι would give a rather short line; the termination of the verb in l. 21 is too doubtful to found any argument upon. Hence στρατ[ηγη]σας or στρατ[ευ]σας is the most suitable reading: it may be connected either with Χιλων, as in the text, or, if τε be dropped, with Αναξανδριδη[ς.

20. The second ν of τ[υρα]ννιδας seems to have been corrected from δ; the scribe perhaps still had Αναξανδριδης in his head.

21. Either σα[ν] or σε[ν] might be read: cf. note on l. 17.

22. The letters are none of them absolutely certain, but their remains suit Αι[σχ]ινην so well that the name is almost assured; cf. introd.

23. Perhaps Πεισιστρα[τον διαδεξαμενον or Πεισιστρα[του υιον or διαδοχον. On the relation of this clause to that preceding it cf. introd.

---

19. EPITOME OF THEOPOMPUS, *PHILIPPICA* XLVII.

7·2 × 10·8 cm. Second century. Plate 6.

This small but interesting fragment, of which the text has already been printed in the Oxford edition of Theopompus and Cratippus, belongs to an epitome of the 47th Book of the former's *Philippica*, as is expressly stated in the heading of the first column; the name of Theopompus was also written as a title by a second hand upon the back. Though the figure 40 is a restoration the number of the book is certain, being not only suited to the contents as given in the papyrus, but also directly confirmed by the occurrence in l. 10 of the Thracian city Angissus, which according to Stephanus of Byzantium was mentioned in the 47th Book (*s. v.* Ἄγησσός: cf. note on l. 10). Concerning the contents of that book of the *Philippica* the explicit evidence has hitherto been confined to three bare geographical references, the Thracian Angissus already cited, Astacus as a Byzantine district, for which the authority is again Stephanus, and Cabyle, another Thracian town spoken of by Harpocration; see Theopompus, Frag. 211 (*a*), Oxford edition. From these data it could be inferred that the book dealt with Macedonian operations in Thrace (cf. Müller, *F. H. G.* i, p. 319), while the allusion to Byzantium might suggest that the year in question was 340 B.C., which witnessed Philip's unsuccessful sieges of Byzantium and Perinthus. That this was in fact the period to which the 47th Book related is now definitely proved by the papyrus. Column i begins by mentioning the outbreak of war between the Macedonian king and Athens, and its immediate cause, the sieges of the two great Hellenic cities on the northern shore of the Propontis. The remainder of this column is unfortunately broken away, and what is left of the next reports operations carried on in the north-west of Thrace by the Macedonian generals Antipater and Parmenion. They were, apparently, actively engaged with the Τετραχωρῖται, a Bessic people living in the neighbourhood of Philip's recent foundation Philippopolis; and Angissus, a city probably in the vicinity, was captured. Of these facts the latter is novel; the former has to be brought into connexion with Polyaenus, *Strateg.* iv. 4. 1, where a stratagem of Antipater against the Τετραχωρῖται is described,—an anecdote of which the source is now sufficiently evident; cf. note on ll. 8–9. This activity on the part of the Macedonians in the interior of Thrace seems significant. Frontinus (*Strateg.* i. 4. 13) has described a device by which Philip, after his ill success at Byzantium, opened the way from the Black Sea for his fleet: he wrote a fictitious letter, we are told, to Antipater that Thrace was in rebellion and his military posts there were surrounded, and contrived that this should fall into the hands of the

Athenians, who thereupon retired to the Chersonese. Perhaps the statements of this supposed letter possessed a speciousness in being not so very far removed from the truth. It is likely enough that the unwonted reverses sustained by the Macedonian army in 340 B.C. encouraged the newly subjugated Thracian tribes to hostile movements; and Philip may possibly have found it necessary to take measures for their suppression even while the sieges of Perinthus and Byzantium were still in progress.

This epitome is precisely of the same kind as the P. Oxy. 665, a summary of events in Sicily, and no doubt both papyri represent tables of contents prefixed to the detailed historical work, like those which precede the several books of Diodorus. As in P. Oxy. 665, the successive items are distinguished by the slight protrusion of their first lines into the left margin; paragraphi, however, are not employed. The script, a well-formed round uncial of medium size and somewhat ornate character, may be assigned to about the middle of the second century. Vertical strokes are commonly finished off with small apices, and the broad base with which the v-shaped upsilon is supplied is also noticeable. No stops or other lection signs occur. One correction has been introduced by a second hand, perhaps the same as that which wrote in cursive the title on the back of Col. i,—an indication that that column was, as would be expected, the first of the roll.

Col. i.

[ταδε ενεστι]ν εν τη εβδομ[η και
[τεσσαρακο]στη των Θε[ο]πομ
[που Φιλιπ]πικων
[του προς Φιλι]ππον πολεμου
[Αθηναιοι]ς αρχη και Περιν
[θου και Βυζα]ντιο[υ πολιο]ρ
[κια υπο Φιλιππου
. . . . . .

Col. ii.

Θρακων των Τετρ[αχωριτων
καλουμενων
Ανγισσου Θρακιας [πολεως υ
π Αντιπατρου κα[τα κρατος α
λωσις
Αντιπατρω κα[ι] Παρ[μενιωνι
s
περι του Τετραχωρ[ιτας . . .
[. . . .] : [. .] Φιλιππ[. . . . . .
[. . . . .]των[. . . . . .
[. . . . .]παν[. . . . . .
. . . . . .

On the verso

Θεοπομπου [Φιλιππικων μ̄ξ̄

'The following is the content of the forty-seventh Book of the *Philippica* of Theopompus:—
Origin of the war of the Athenians against Philip, and the siege by Philip of Perinthus and Byzantium . . .
(Revolt?) of the Thracians called Tetrachoritae.
Capture by storm of Angissus, a city of Thrace, by Antipater.
. . . by Philip to Antipater and Parmenion in the territory of the Tetrachoritae . . .'

1. [ταδε ενεστι]ν: this is the formula regularly used in the summaries of, for instance, the books of Diodorus, e. g. τάδε ἔνεστιν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Διοδώρου βίβλων.]ν, however, might also represent τω]ν, preceded by some substantive like ελεγχος.

4–7. The supplement [Αθηναιοι]ς scarcely admits of doubt, though there is a slight looseness of statement: the outbreak of war with Athens followed the investment of Perinthus and Byzantium, and there was no formal rupture till the siege of the latter had been begun (Philochorus frag. 135, Diodorus xvi. 77). The occurrence, however, was an outstanding event which may well have been given a prominence in the opening

chapters of this book, before its causes and circumstances were narrated in detail. Hence 'origin' seems a better translation of *αρχη* than commencement. It is noticeable that there is no mention of Selymbria, though this absence will of course not justify the inference that the assault on that town, mentioned in some documents of very doubtful authenticity in the *De Corona*, did not take place.

For the dative [*Αθηναιοι*]*ς* cf. e. g. the abstract of Diod. xi *πόλεμος Ῥωμαίοις πρὸς Αἰκολανούς*. In l. 6 only the tips remain of the letters]*ντιο*[, but *τι* are fairly secure, and the following letter was a round one. The supplement [*υπολιο*] is a trifle long for the lacuna, in which a letter less would suffice; there are, however, considerable variations elsewhere in the size of the writing.

8–9. Cf. ll. 13 sqq. The genitive not improbably depends on some such substantive as *ἀπόστασις*. Only two other mentions of the *Τετραχωρῖται* appear to be found, Steph. Byz. *Τετραχωρῖται· οἱ Βεσσοί, ὡς Στράβων ἑβδόμῃ. οὗτοι λέγονται καὶ Τετράκωμοι*, and Polyaen. *Strateg.* iv. 4. 1, where the following passage occurs:—*Ἀντίπατρος ἐν τῇ Τετραχωριτῶν στρατεύων ἔταξε τὸν χόρτον τῶν ἵππων ἐμπρῆσαι τὸν περὶ τῇ σκηνῇ· οἱ μὲν ἐνέπρησαν, ὁ δὲ σαλπιγκτὴς ἐσήμαινεν, οἱ δὲ Μακεδόνες περὶ τὴν σκηνὴν ἠθροίζοντο, μετέωρα ἔχοντες τὰ δόρατα. ταῦτα ἰδόντες οἱ Τετραχωρῖται καταπλαγέντες ἐξέλιπον τὸ χωρίον, ἀμαχεὶ δὲ Ἀντίπατρος ἐκράτησεν.* This stratagem was presumably employed during the campaign to which the papyrus refers, and there can be little doubt that the authority for it was Theopompus. The passage of the seventh Book of Strabo cited by Steph. Byz. is lost.

10. *Ανγισσου*: cf. Steph. Byz. *Ἀγησσός· πόλις Θρᾴκης, ὡς Θεόπομπος ἐν τεσσαρακοστῇ ἑβδόμῃ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγήσσιος ὡς Ἀσσήσσιος Ταρτήσσιος*. Whether the spelling of the papyrus, *Ἀγγισσός* (*Ἀνγ.*), or that of the MSS. of Stephanus, *Ἀγησσός*, is correct it is impossible to determine; the confusion of ΓΙ and Η is one of the easiest of errors. Livy, who describes the town as Macedonian, has Agassae (xliv. 7, xlv. 27), which favours the spelling of Stephanus; but pending further evidence it is safer to follow the earlier authority and adopt *Ἀγγισσός*.

11. *κα*[*τα κρατος*: cf. e. g. Epit. Diodor. xiii *ὡς Καρχηδόνιοι . . . Σελινοῦντα καὶ Ἱμέραν κατὰ κράτος εἷλον. κα*[*ι . . . . . is less likely, since there is certainly not room for *Παρμενιωνος*, whose name, if any one's (cf. l. 13), would be expected.

13 sqq. The datives in l. 13 appear to indicate either a junction between Philip and his two generals or the dispatch to them of orders or reinforcements. *Τετραχωρ*[*ιτας* was no doubt followed by a participle, e. g. *οὖσι* or *διατρίβουσι*.

16–17. Perhaps [*Τετραχωρι*]*των*, and *υ*]*π Αν*[*τιπατρου* in the line below.

---

20. POLITICAL TREATISE.

Frag. 3 13 × 7 cm. First century B. C. Plate 6.

The hand in which these fragments of a prose work are written is a good-sized and rather ornamental uncial, which may be dated to about the end of the Ptolemaic period; it has a general similarity to that of P. Oxy. 659, but is characterized by superior finish and regularity. Short blank spaces, in one instance probably accompanied by a medial point, mark a pause; a rough breathing is apparently inserted in l. 19. The sign for filling up a short line takes the form of a short-topped *z*. Some supporting strips, which the thinness of the papyrus rendered desirable, adhere to the verso.

The relation of the three pieces surviving is doubtful. Frag. 2, containing the first letters of a few lines, may well be the continuation of the second column of Frag. 1; but whether Frag. 3 belongs to the same or to the preceding column, or is unconnected with either, is quite uncertain. This last fragment gives a connected passage which serves to define to some extent the nature and date of the treatise. Its subject is, broadly, of

a political nature, and the use of the second person points to a dialogue or an epistolary composition. The person addressed is advised to be warned by the example of the Persians not to deplete the treasury by providing for military forces out of revenue, the alternative presumably being to support them by local levies. Since the Persian empire is spoken of as a thing of the past, the treatise must be at least subsequent to the conquests of Alexander. Who then is the ruler here introduced, and who can the author be? The conditions might be satisfied by such a work as the Πτολεμαῖος of Demetrius Phalereus, which in Ostermann's opinion (*De Demetrii Phal. vita*, ii, p. 21) was more probably a dialogue than a life of the first Ptolemy; though there would be difficulties in crediting a well-informed writer with the novel view taken concerning the Persian military administration and its financial effects.

Frag. 1.

	Col. i.	Col. ii.
	] ἀ̣π̣αρχ̣αι	ευπορια[
	] . σ̣α . ι	σιν[
	] . οις μι̣σ̣[.]	ὡς ι̣ν̣[
	]ε̣νο̣υσω z	20 εξ̣ηρ[
5	] την τρο	τεραι δ̣[
	]θαι πως	φην εκ̣[
	]νο̣ις ακο	οι μεν [
[λουθ	]ν. ε̣ι̣ δε z	. . .
	] πρα	
10	]που	Frag. 2. . .
	]αισ	δ̣[
	σ]υμ̣β̣η	25 ε̣[
	] . περ πεισ	τ̣ε̣[
[θ	]ε̣ισηγ̣η	α[
15	]ω̣ διελ z	η̣[
	]μ̣ .	: .
	. . .	

Frag. 3. . . . . .

. . ν̣ . . . . ε̣ι̣ γαρ κα[θα
30 περ ο Περσης απο τ[ων
προσιοντων επιχ̣[ει
ρ̣ησεις διοικειν το[υς
στρατιωτας ολιγα [παν
[τα]π̣ασιν εσται σο[ι τα
35 π̣ε̣[ρι]γ̣ειν̣ομενα τ[ων
χρημ̣ατων ως σα[φως
καταμαθειν απο [των
υπο τοὺ Περσου [κα

ταλειφθεντων ε[νι πο
ρων ουτω γαρ π̣[ολυν
μ̣εν χρονον αυτοι τ̣η̣[ς
Ασιας επαρξαντες α [
παντων δε κρ̣α̣τ̣η̣[σαν
τες των χρη̣[μ]ατω[ν
των υπο Μηδ̣[ων τε και
Συρων συν̣[λεχθεντων
τοις [
κ̣ . . . τ̣[
τ̣[
. . . . . .

29–46. 'For if you try like the Persian king to provide for the soldiers out of revenues, your surplus of the wealth will be quite small, as may be clearly perceived from the sums left by the Persians; for in this way, though they were for a long period rulers of Asia and possessed themselves of all the wealth amassed by the Medes and Assyrians . . .'

29 sqq. It is strange that an example should be found in Persia of needless expenditure of revenue upon military forces. This is not at all the ordinary view of Persian administration: 'Man sieht,' says E. Meyer, *Gesch. des Altertums*, iii, p. 89, 'wie wenig Geld verhältnismässig für Reichszwecke gebraucht wurde. Fast nur in Kriegszeiten wird es zu grösseren Geldausgaben gekommen sein'; cf. Heeren, *Asiatic Nations*, i, p. 266, Grote x, p. 121. Perhaps, however, it was the periods of actual war which the writer had in view. His implication that the treasure which fell into the hands of the Macedonians was comparatively small is also remarkable; according to the statements of Diodorus and others the spoil amounted to upwards of 180,000 talents, or some 60 millions sterling (cf. Meyer, *op. cit.* pp. 89–90).

39. ε[νι suits the space better than ε[στι.

40. ουτω: i. e. by maintaining armies ἀπὸ τῶν προσιόντων. ουτοι cannot be read.

46. Συρων: the use of Σύροι for Ἀσσύριοι is frequent in Xenophon's *Cyropaedia*, e. g. v. 4. 51 τὰ μεθόρια τῶν Σύρων καὶ Μήδων: cf. Hdt. vii. 63, Strabo xvi, p. 737.

---

21. TREATISE ON PHYSIOLOGY.

Frag. 1 9·9 × 7·1 cm. First century B. C. Plate 7.

These five fragments from a treatise on the nervous system of the human body belong to the same papyrus as P. Berlin 9770, which was edited by Kalbfleisch in *Berliner Klassikertexte*, iii, pp. 10 sqq. This identification was first suggested to me by Prof. Ilberg, and a reference to the facsimile at once established it. An additional proof, if it were wanting, is supplied by the verso, which, as in the Berlin papyrus, contains some ill-preserved medical receipts,—though I cannot agree with the editor (*l. c.*, p. 10) that the hand in which these are written is much like that of the recto. The latter is a small and neat though not very formal uncial, which is, I think, rightly referred to the first century B.C.; and it may perhaps be placed early rather than late in that century.

Yet another fragment from the same treatise has recently been recognized by Kalbfleisch in P. Reinach 2, which he combines with P. Berlin 9770 A. vi. M. Reinach acquired that small piece at Gizeh; **21**, on the other hand, was purchased in the Fayûm; where the Berlin fragments were obtained is not stated. The ultimate source of the papyrus remains quite uncertain.

The previously published fragments consist for the most part of the tops and central portions of columns, while **21** includes several bottoms, which ought to be some of the missing bases of the columns at Berlin. Probably they actually are; but attempts at combination have so far proved disappointing. One factor which might assist in this task has hardly been made the most of by the Berlin editor. In the left margin opposite l. 3 of P. 9770 A. vi the numeral Σ occurs, and at B. iv. 15 there is a Τ in a similar position. These must be stichometrical figures (1800 and 1900; cf. P. Oxy. **852**. Frag. 25, note), and if they have been rightly read, A. vi would be the top of either B. ii or B. iii. I am informed by Dr. Schubart, who examined the original at my request, that the former of these alternatives is excluded by the writing on the verso. Apparently then A. vi should be combined with B. iii. That hypothesis involves a rather tall column, though, since the writing is small and the lines are closely set, the height would not exceed reasonable limits.

In two respects especially the new fragments throw some further light upon the nature of this treatise. The first three lines of Frag. 2. ii are divided off from what follows by a short blank space, which suggests that they formed some kind of heading; and this view is confirmed by the occurrence in P. 9770 B. vi. 4 of a title, *πρόσφυσις*. The significant words *ἀπορία* and *ἀπορεῖται* in Frag. 2. ii. 2 and 6 serve to indicate that the heading formulated some disputable question concerning the functions of the motor and sensory nerves, which question the writer proceeded to discuss. It is thus clear that the treatise was subdivided into several definite sections, distinguished by particular titles. Secondly, in Frag. 5 the writer has passed from the domain of physiology proper to that of psychology, and speaks of some view involving the Platonic distinction between *λογισμός*, *θυμός*, and *ἐπιθυμία*. No such transition is found in the fragments at Berlin.

The problem of the identity of the author does not seem to be brought much nearer to a solution. His period, at any rate, is fixed within fairly narrow limits, on the one hand by the date of the papyrus, on the other by the recognition of a distinction between motor and sensory nerves which, as Kalbfleisch has pointed out, shows that he cannot be older than Herophilus. Wellmann in Pauly-Wissowa, *Real-Encycl.* vi. 904, suggests that the treatise is by Eudemus, a younger contemporary of Herophilus and Erasistratus. In that circle of famous anatomists the writer is most naturally sought; but at present there appears to be little reason for selecting one name rather than another.

Frag. 1.

Col. i.	Col. ii.
	. . . . .
	[. . . . .] . ιναι . . [
. . .	. [.] . ϵ . [.] . ϙο[.]οιτο ϵνοι[
]	σιον [. . .]π[.] . . α ϵκ τιν[. . . . . πϵ

]
]
μη]νιγ
]
]ε
]
]. εν
]τα
]αις εκα
]
]
. . .

φυκοτα και εις ετε[ρ
νευ
πεφυκοτα μυ[ω]δη τ[. . . . . .
ρωδη
και εν τωι κατα π̣ρ[οαιρεσιν κινει
σθαι τα τοιαυτα συ[
. ινη[.] . εντα̣ εστε[
τωι ανεισθαι πεπλ̣[ε
μενα ειπερ μη τ̣ . [
αυτοις νευρωδη και δ[
των αισθανο[μεν]ων . [
νων κινειται [το ν]ευρο̣[ν
τ̣ω̣ν εκτος ετερ̣[.] . . [
εντεινεται τα δε[
γαρ . [.] των οργανω̣[ν
νων ετερων το ομο̣[
γινομενο̣ν εκ τιν[
. [. . . . .] . . ρον τοι̣[
[. . . . . .] . . [
. . . . . .

Frag. 2.

Col. i.

. . . . . .
[. . . . .] . [
[. . . . .]ο̣ . [. . .]ο̣[
[ ]
[. . .]αποψαδες̣ δ̣ι̣[.] . . . . [
[πε]φυκασιν φ̣[λ]εβ̣ε̣[ς] και αρτη[ριαι
[το]ι̣ς π̣ο̣[ρ]οις τοις επιτετρημ̣[ενοις
[. .]α̣[. .]ν̣ και εκ̣ των οστων εκπε
[φυκοσι κ]α̣ι̣ επι π̣οσον τι π̣ερ̣[ι]πεφυ[
[κασι . . . . . .] . . τ̣οις αισθητη[ριοις
[. . . . . .] . τ̣[οι]ς τ̣ης ραχεως οστ̣[οις]
[. . . . . λο]ιπ[ο]ι ως ειρηται γεγεν
[η . . . . .]ι̣ εξ̣ αυτων ου μονον νευρια

Col. ii.

. . . . . .
[. . . . . νω]τ̣ιαιοι̣[. . . . . .
[. . . . . .] απορια[. . . . . .
[. . . . . προα]ι̣ρεισθαι̣ . [. . . . .
[. . . . .] [
[. . . . . .] . [. . .] . προαιρει[. . . . . .
[. . . . .]α̣ν απορειται π̣ερ̣[ι . . . . .
[. . . . .] τισιν αισθητικη̣ς̣ . [. . . . . .
[. . .] δ̣[ι ενι̣ων μεν το αισθα[νεσθαι α
[φ]ικνειτα[ι] δ̣ι̣ ετερων δε τ̣ο̣ [προαι
ρεισθαι εναρξεται και [κατα λο
γον δι ων το προαιρεισ[θαι προη (?)
γειται δι εκεινων κα[. . . . . .
νας διαπ[ε]μπεσθ̣[αι . . . . . .

Frag. 3.

Col. i.

Col. ii.

. . . . . .
[. . . . .] . τινα εκ του εγκεφαλου
[διαπεφυ]κ̣οτα νευρα τα δ ετι του
[τοις προσε]χομενα εσχ[α]τα δε πε
φυκοτα εκ του νωτιαιου διαπεφυ

Col. iii.

. .
ρη[
ει[
τ̣ο̣[

]ν̣δ̣ε̣
]με
]
]
]
]
]α
]σ

κε δια των τρηματων των εν τωι
ιερωι οστωι σχεδον πλεον η τριτα
και αυτα τωι παχει αφ ων εις τε
το αιδοι[ο]ν και εις την κυστιν και
εις την μητραν και επ ολιγον εις
τους διδυμους και την εδραν και
ει[ς] τ̣ο̣π̣ο̣ν της οσφυος τινα δια[πε
φυκε δυναμ[

χι̣[
κα[
δια̣[
τα[
κα[
φ . [
. .

Frag. 4.

. . . .
] . . μ̣ο̣σ̣τ̣ . [
τ]α̣ σκελη π̣ε̣φ[υκ
]ς̣ εκατερου [
ε]π̣ι τουτων τ[
] κοινων τι̣[
]ε̣ς τα μικρ[α
]αι ομαλα τ[
] . α περιπλ[
] δ̣[ι]δυμ̣οις κε̣[
] πλευρας πο . [
]ο̣ρ̣ . ι̣σ̣[
]ου[
. . . .

Frag. 5.

. . . . . .
ζε̣ν . [. . . . .]ε̣κα[. . . .] . [επ]ι̣
θυμ[ιαν λ]ογισμωι [κ]αι ουθεν
δοκων παρηλλακεναι ουδε
νοσειν τον ουτω διανοουμε
νον αν τε θυμωται αν τ επιθυ

Frag. 1. i. 1. *μη]νιγ*: cf. P. Berlin 9770 A. iii. 1, vi. 1, &c. In the former passage an abbreviation would be expected to take the form *μηνιγγ̊*; but, as Schubart informs me, *μηνιγγ[ος* should be read.

ii. 3. If the sentence ended at *σιον*, part of the space between *ν* and the following]*π* was probably blank. *εκτιν[* here and in l. 18 might be taken for some form of *εκτ(ε)ινειν*, contrasting with *εντεινεται*, which occurs in l. 15; but since the spelling with an *ε* is there used (cf. however l. 18), *εκ τιν[ος* or *τιν[ων* is perhaps preferable; cf. e.g. P. Berlin 9770 B. ii. 15 *απο τινω[ν] μυωδων*.

6. Cf. P. Berlin A. ii. 3–4 *αισθανετα[ι και κατα προ]αιρεσιν κινειται*.

9. *πεπλ[εκται*, or some similar form, probably stood here; cf. P. Berlin A. i. 1, B. iii. 10, 14, iv. 16. But the doubtful λ could also be *α*.

18. *γινομενον*: or *τινομενον*.

19. Possibly]*τερον* (*ε*]*τερον*?), hardly *ν*]*ευρον*.

Frag. 2. i. 4. *αποψαδες* is difficult, and apparently there is some corruption. The fourth letter is conceivably a *φ*, and if so *αποφναδες* might be the original word. There is no possibility of reading *απορια*.

9. *αισθητη[ριοις*: cf. P. Berlin B. iv. 19.

10. Cf. P. Berlin B. ii. 10–11 *οστων των τε λοιπων και των της ραχ[ε]ως*.

11. *γεγεν[ηνται* or *γεγεν[ημενοι* seems unavoidable, though the division is contrary to rule. *γεγεν[νη* . . . hardly suits the context.

ii. 1–3. On the character of these three lines cf. introd.

8–9. The distinction between the motor and sensory nerves is here clearly stated; cf. the passage of the Berlin papyrus quoted in the note on Frag. 1. ii. 6.

Frag. 3. ii. 1–2. The nerves of the brain are not expressly mentioned in the Berlin fragments, and this passage confirms Kalbfleisch's remark (*l. c.* p. 10) that the writer 'kennt . . . doch wohl die Hirnnerven'; cf. P. Reinach 2, ii. 8 *ενκε[φαλ . . .*

5. Cf. P. Berl. A. iv. 1–2 *δια τε των] εν τωι ιερωι οστωι τρηματων και δια των κοιλων των εν τω οσφυι.*

6. *τριτα*, which is clearly written, gives no sense, and some such word as *τριπλασια* seems required; *τριτ⟨τ⟩α*, as Ilberg suggests, would be the gentlest remedy. In explanation of *και αυτα* in the next line he further conjectures that the thickness of the lower vertebrae had just been referred to.

7 sqq. Cf. P. Berlin A. ii. 1–2 *διαπεφ[υ]κεν εις αιδοι[ον μη]τραν κυστιν διδυμους κτλ.* The *διδυμοι* are mentioned again in Frag. 4. 9.

11. *τοπον* Ilberg.

Frag. 4. 2. *τ]α σκελη*: cf. P. Berl. A. i. 7, iv. 5, x. 1.

11. A slight mark above the line between *ρ* and *ι* may belong to a tall letter like *φ* or represent an interlineation or an accent (cf. e. g. P. Berlin B. iii. 15) or, most probably perhaps, be due to accident. There is another faint trace further to the right.

Frag. 5. 3. Whose is the opinion referred to is obscure. Ilberg compares the divergent views of Poseidonius and Chrysippus with regard to the *νόσος τῆς ψυχῆς* set forth in Galen, *De Placit. Hipp. et Plat.* v, while remarking that neither of those philosophers is likely to be meant here.

5. *επιθυ|μηι.*

---

22. MYTHOLOGICAL FRAGMENT.

Behnesa. 19·2 × 7·4 cm. First century. Plate 5.

The following fragment gives a brief narrative of events at Troy subsequent to the death of Achilles. Both the beginnings and ends of the lines are lost throughout, but the extent of the lacunae, which are evidently considerable, can be fairly gauged from a comparison of ll. 7–9 and 10–14, where a minimum loss of from 14 to 16 letters is indicated for the first 13 lines; in the lines following the gaps are still larger. It is desirable not to exceed the minimum in order to avoid increasing the breadth of the column, which, in any case, will be rather broader than is usual. How the supplements are to be divided between the lines is of course uncertain; the arrangement adopted below is quite arbitrary, and several of the restorations are only made *exempli gratia*.

The events described in the papyrus are as follows:—1. (ll. 1–10) Expedition of Odysseus and Diomedes to the Trojan citadel in quest of the Palladium, the removal of which had been declared by Helenus to be one of the conditions of the fall of Troy; they kill among others Corybus (Coroebus), son of Mygdon, who had come to assist the Trojans, and return to the camp with the Palladium. Joy of the Greeks and discomfiture of the Trojans. 2. (ll. 11–14) Voyage of Odysseus and Phoenix to Scyros to fetch Neoptolemus, who returns with them and receives from Odysseus the arms of Achilles. 3. (ll. 16 sqq.) Arrival of Eurypylus, son of Telephus, from Mysia, bringing aid to the Trojans. These subjects were all treated in the *Little Iliad* of Lesches or Lescheos, though not apparently in the same order. According to the summary of

Proclus (cf. note on l. 1) the capture of the Palladium by Odysseus and Diomedes occurred after the arrival and death of Eurypylus; and that Proclus is correctly presenting the sequence of the *Little Iliad* is evident from the close agreement with him of the *Epitome* of Apollodorus, who, though he had other sources than the *Little Iliad*, was at this point obviously summarizing that work (cf. note on l. 1). Another peculiarity of the fragment is the time and occasion of the death of Coroebus, who according to Virgil, *Aen.* ii. 341, 425, and Quintus Smyrnaeus xiii. 168 sqq. was slain during the sack of Troy. But we know from Pausan. x. 27. 1 (cf. note on l. 4) that the author of the *Little Iliad* differed from the common account in attributing the death of Coroebus to Diomedes instead of to Neoptolemus (Virgil assigns it to Peneleus), and it is possible that he also connected it, as the papyrus does, with the seizure of the Palladium. The real divergence lies in the precedence of the latter event, apart from which the new text is nearly allied in matter, as it is also in manner, to the summaries of Proclus and Apollodorus. There are, however, other traces of a version in which the capture of the Palladium was put earlier. Ovid, *Metamorph.* xiii. 1–381, makes it precede the dispute between Odysseus and Ajax for the arms of Achilles; in Tzetzes, *Post-Hom.* 509–17, it follows on the death of Ajax, and in Dictys v. 14 Ajax and Odysseus quarrel over the Palladium instead of the armour. Their chronology is thus analogous to that of the papyrus; but what is the ultimate source of this form of the story is quite obscure.

The text is written in rather large uncials upon the verso of an account dating probably from the latter part of the first century B.C. Early characteristics are evident also in the uncial hand, which is unlikely to be posterior to the first few decades of the century following. No lection signs occur. A pause is denoted by a short blank space in l. 14; the other intervals are less clearly marked.

Οδυσσευς και Διομηδη]ς εισελθοντες εις Ειλι[ον
οπως εκκλεψωσιν] το της Αθηνας ουρανι[ον
αγαλμα τουτο Ελ]ενου παλιν αυτοις ειπαν[τος
αποκτεινουσι]ν Κορυβον τον Μυγδω[νος
τον εκ Φρυγιας] εληλυθοτα επι συνμα[χι
αν τοις Τρωσιν] και αλλους αυτου ετερο[υς
. . . . .] και σωζονται προς του[ς Ελ
ληνας εχοντες] το παλλαδιον ειτα γε[ινε
ται τουτοις μεν] χαρα των δε Τρωων [. . .
. . . . .] τροπη επι τοις γεγεν[η
μενοις Οδυσσευ]ς δε και Φοινιξ πλε[υ
σαμενοι εις την] Σκυρον αγουσι τον Ν[εο
πτολεμον ηδη και]ι αποδιδωσιν αυτω [Οδυσ
σευς τα οπλα του πατρο]ς αυτου α[. . . .
. . . . .]ται παρα τ . [. . . .
. . . και κατα τον αυ]τον καιρον [Ευρυπυ
λος ο Τηλεφου υιος] εκ της Μυ[σιας πα
ραγεινεται βοηθων] τοις Τρωσ[ι . . . .

. . . . . Πρια]μω ειτα . . [. . . .
. . . . . γεινε]ται μαχη [. . . . .
. . . . . .

1 sqq. Cf. Apollodorus, *Epit.* 5. 11–12 *τούτων* (*sc.* the prophecy of Helenus) *ἀκούσαντες Ἕλληνες τὰ μὲν Πέλοπος ὀστᾶ μετακομίζουσιν, Ὀδυσσέα δὲ καὶ Φοίνικα πρὸς Λυκομήδην πέμπουσιν εἰς Σκῦρον, οἱ δὲ πείθουσι Νεοπτόλεμον προέσθαι. παραγενόμενος δὲ οὗτος εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ λαβὼν παρ' ἐκόντος Ὀδυσσέως τὴν τοῦ πατρὸς πανοπλίαν πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ. ἀφικνεῖται δὲ ὕστερον Τρωσὶ σύμμαχος Εὐρύπυλος ὁ Τηλέφου πολλὴν Μυσῶν δύναμιν ἄγων· τοῦτον ἀριστεύσαντα Νεοπτόλεμος ἀπέκτεινεν. Ὀδυσσεὺς δὲ μετὰ Διομήδους παραγενόμενος νύκτωρ εἰς τὴν πόλιν . . . δι' ἐκείνης* (sc. Helen) *τὸ παλλάδιον ἐκκλέψας καὶ πολλοὺς κτείνας τῶν φυλασσόντων ἐπὶ τὰς ναῦς μετὰ Διομήδους κομίζει*, and the analysis of the *Little Iliad* in Proclus, *Chrest.* (Kinkel, *Epic. Graec. Frag.* p. 36) *καὶ Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἐκ Σκύρου ἀγαγὼν τὰ ὅπλα δίδωσι τὰ τοῦ πατρός· καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτῷ φαντάζεται. Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπίκουρος τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος. . . . καὶ μετὰ ταῦτα σὺν Διομήδει τὸ παλλάδιον ἐκκομίζει* (*sc.* Odysseus) *ἐκ τῆς Ἰλίου.*

3. Ελ]ενου κτλ.: cf. Apollod. *Epit.* 5. 10 *καὶ ἀναγκαζόμενος ὁ Ἕλενος λέγει πῶς ἂν αἱρεθείη τὸ Ἴλιον, πρῶτον μὲν εἰ τὰ Πέλοπος ὀστᾶ κομισθείη παρ' αὐτούς, ἔπειτα εἰ Νεοπτόλεμος συμμαχοίη, τρίτον εἰ τὸ διιπετὲς παλλάδιον ἐκκλαπείη.*

4. Κορυβον: cf. Pausan. x. 27. 1 *ἀφίκετο μὲν δὴ ἐπὶ τὸν Κασσάνδρας ὁ Κόροιβος γάμον, ἀπέθανε δέ, ὡς μὲν ὁ πλείων λόγος, ὑπὸ Νεοπτολέμου, Λέσχεως δὲ ὑπὸ Διομήδους ἐποίησεν.* The name is sometimes spelled Κόρυβος elsewhere, e. g. Etym. Mag. 577. 33, but Κόροιβος is no doubt the correct form. Μυγδόνος not Μυγδῶνος is moreover the genitive of Μυγδών, e. g. Homer, Γ 186.

6. ετερο[υς = εταιρο[υς; cf. the analogous interchange of υ and οι in l. 4.

11. Phoenix is named in this connexion also in Soph. *Phil.* 343 and Philostr. iun. *Imag.* 2, as well as by Apollodorus in the passage quoted on l. 1. According to Quintus Smyrn. vii. 169–417 and Tzetzes, *Post-Hom.* 531, Diomedes was the companion of Odysseus on this occasion. In Proclus' argument of the *Little Iliad* cited above, as in Homer, λ 508, only Odysseus is mentioned; but it would be too much to infer from the silence of Proclus that Phoenix was not coupled with Odysseus in the *Little Iliad.*

14–15. Perhaps A[χιλλευς δε αυτω . . . . φανταζε]ται παρα τω [τυμβω; cf. the passage from Proclus quoted in the note on l. 1, Eurip. *Hecuba* 37 sqq. *ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανείς*, κτλ., Quintus Smyrn. xiv. 179 sqq., and Westermann, *Mythogr. Gr.* p. 382.

19. Πρια]μω: or πολε]μω?

---

23. EPITOME OF THE *ODYSSEY*.

6·5 × 15·4 cm. Second century.

This fragment contains the ends of two columns from an epitome of the Odyssey, written in round upright uncials which appear to date from about the middle of the second century. A stop in the central position in l. 10 and a rough breathing in l. 11 may well be original, but the supplement of an omitted word at the end of the latter line looks like a subsequent addition. What remains of Col. i relates to the third book, of Col. ii to the sixth; hence it is probable that Col. i was actually the first of the epitome, which, if the space devoted to the successive books was fairly constant, could have been completed in eight columns. The books were treated separately, and at the head of the several abstracts stood the first verse of the book concerned (see ll. 9–10), preceded no doubt by the book's number. There is little in common between the wording of these abstracts and that of the *ὑποθέσεις* in the extant scholia.

Col. i.

. . . . . .
[14 letters]λα . [. . . .
[νοστο]υ της εξ Ιλιου αναμεμ[η]
τ̣αι των Ελληνων και των
[τοις] μ̣[ν]ηστηρσιν διαπρασσο
[μενω]ν ετι δε τα περι την . . [.]
[. . . . .]ν και προπομπα̣ν Τηλε̣
[μαχ]ου εις Λακεδαιμονα προς
[των Πυ]λ̣ι̣ω̣ν

Col. ii.

. . . . . .
ως ο μεν ενθα καθευδε πολυ
τλας διος Οδυσσευς· περιεχει
Αθην[α
ως παρ̣ίσταται καθ υπνους Να[υ
σικαα κελευουσα αμ ημερα επι
τους πλυνους πορευεσθαι κα[ι
[ι]ματια καθαραι Ναυσικαας τ[ην
[ο]μειλιαν προς τον πατερα Αλ
κινοον υπερ τη̣ν̣ α̣π̣ηνην α . [

ll. 2–8. '. . . makes mention of the return of the Greeks from Ilium and the deeds of the suitors; and further the events concerning . . ., and the dispatch of Telemachus to Lacedaemon by the Pylians.'

2. *αναμεμν[η]ται* is not a very satisfactory reading, chiefly because the *η* must be supposed to have been written either very small or above the line in order to be got into the space. This supposition is, however, less objectionable than to assume the division *αναμεμν[η]ται*. The subject of the verb is presumably Nestor, the reference being to *γ* 102 sqq.

5. *ετι δε*: sc. *περιεχει*; cf. ll. 10 and 14–15. At the end of the line the second letter after *την* is a round one and the preceding vestiges suit *α*. *Aθ[η]* could well be read, and a mention of Athena would be most appropriate (cf. *γ* 331 sqq.), but *Aθ[η|να]ν* does not fill the lacuna, and with *Aθ[η|ναs* the difficulty is to find another substantive short enough. It is not at all likely that *Aθ[η|ναια]ν* was written or that *Aθηναs* was abbreviated.

6. l. *προπομπην* or *προπομπιαν*. Cf. *γ* 475 sqq.

9–10 = *ζ* 1.

10–16. 'The contents are, how Athena appears in sleep to Nausicaa bidding her to go at daybreak to the washing-tanks and cleanse the linen; the conversation between Nausicaa and her father about the wagon . . .'

16. *υπερ την απηνην* for *υπερ της απηνης* is a remarkable construction.

---

24. SCHOLIA ON HOMER, *ILIAD* IV.

Behnesa. 11 × 7·7 cm. First century. Plate 8.

Remains of two columns of a Homeric commentary, written in a medium-sized semi-uncial hand which is probably not later than about the middle of the first century A. D. A single high stop occurs in l. 16, and a pause before a quotation is marked by a short blank space in l. 28. On the verso is part of a demotic account.

The book to which the commentary relates is doubtless Δ, what survives being for the most part a discussion of the interpretation of ll. 306–7 *ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται, ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτω.* In Col. i an eccentric explanation of that passage, noticed without reference to an author in Schol. A and Eustathius *ad loc.*, is cited, and is followed by an allusion to Apollonius and another person, though whether as supporters of the preceding view or of a different opinion is uncertain. The same passage is still under consideration in the upper part of Col. ii.

The commentary was thus on an extensive scale, pointing, like the palaeographical evidence, to a comparatively early period; and in view of the verbal coincidences in ll. 12–16 with Schol. A it seems not improbable that the writer may have been Aristonicus or Didymus. As for the Apollonius who is quoted as an authority in l. 17, Dyscolus is excluded by the date of the papyrus, the compiler of the Lexicon may be dismissed on similar grounds, while the son of Molon was perhaps hardly of sufficient importance to be given so much space. There remains Apollonius of Rhodes, who is known to have interested himself in the criticism of Homer and Hesiod, and is supposed to be referred to in the extant scholia at Λ 4, 97, τ 177. Mr. Allen remarks that exegesis of the fanciful character described would be more natural in one of the older grammarians.

Col. i.

. . . . . .
[17 letters]. ι̣[.
[. . . . .] εικοτ̣ω̣ς
[. . . . .].ι̣ς την τα
[ξιν . . . . .]ην των πο
[λεμιων . . . . ι]κ̣ηται τιμω
[. . . . .].τ̣ον εστιν
[. . . . .]αν τα εαυτου
[απολιπων] αρματα η ιππου
[βληθεντ]ος η αλλου τινος
[ατυχη]ματος γενομενου
[εφ ετερων επι]βηναι βιαζη
[ται παταξ]ατωι τις αυτον
[εγχει ευ]τελες γαρ κρινει
[το τεθναν]α̣ι τ̣ον τοιουτον
[και μη ζην α]υτον συγχεον
[τα την ταξιν]· εγδεχονται
[δε . . . . . κα]ι Απολλωνι
[ος . . . . .] . . α̣υτου
. . . . . .

Col. ii.

. . . . . .
. . [18 letters
μηδε̣[16 „
παρεισα[γει Διομηδη πα
ραδεχομε̣ν[ον τον Νεστορα
φησι γαρ Νεσ[τωρ δ εν χειρεσ
σι λαβ ηνια σ[ιγαλοεντα . . .
γαρ αγωνιζ[. . . . . .
π̣[. . . .]ουνο̣[. . . . . .
χρησ[. .]τ̣αλ̣[. . . . . .
μενη̣[.] α̣λ̣[λα σε γηρας τειρει
ομοιον ως [οφελεν τις αν
δρ[ω]ν αλλος̣ [εχειν συ δε κου
ροτεροισι μ[ετειναι . . . . . .
[. .] . τ̣ι̣ων οι γ̣[. . . . . .
[. .] . ρ̣α̣φω[14 letters
. . . . . .

3–7. Mr. Allen suggests ε]ις την τα[ξιν ικομενος τ]ην των πο[λεμιων διαμα]χηται, τιμω[μενος κατα του]τον εστιν. [κατ αλλους δ ος] αν κτλ., supposing that ll. 1–6 contain the ordinary interpretation of Δ 306–7, ll. 7–18 that of Apollonius (ll. 16–17 εγδεχονται [δε ουτω κα]ι, which is hardly long enough), and ll. 19–28 the refutation of the latter. This may be on the right lines, but it is also possible to complete τιμω as e. g. τιμω[ρητεος and to regard ll. 1–16 as all belonging to the same explanation, to which that of Apollonius is afterwards opposed. In l. 5 the doubtful κ may be χ, but κ seems rather more suitable;]ις in l. 3 is perhaps τ]ις.

7–16. 'If he leave his own chariot, whether on account of a horse being stricken or the occurrence of some other disaster, and force his way on to another, let some one smite him with his spear; for Nestor judges it a thing of small account that such a man should perish and not live when disturbing the ranks.'

7 sqq. Cf. Schol. A 307 ἡ διπλῆ πρὸς τὸ σημαινόμενον, ὅτι ἐκ τοῦ ἔγχει ὀρεξάσθω ἐστὶν ἔγχει παταξάτω τις αὐτόν, ὥστε παραλείπει τὸ τίς καὶ τὸ αὐτόν. καὶ τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦτο συνίστησιν, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτω τὸ ἕνα τεθνάναι

ἢ τὴν ὅλην τάξιν συγχυθῆναι, and Eustath. 475. 40 κατὰ δὲ ἑτέρους ἐκεῖνος ὁ ἕτερος ὁμοεθνὴς ὁ τὸ ἅρμα ἔχων ἔγχος ἐκτείνας παταξάτω τὸν τοιοῦτον, ἵνα δηλαδὴ μηδεὶς τὸ ἴδιον ἀφῇ ἅρμα φόβῳ τοῦ ὑπὸ τοῦ συμφυλέτου τρωθῆναι καὶ πεσεῖν.

18. Mr. Allen proposes και ο μαθητ]ης or διδασκαλ]ος αυτου, but the former would not fill the space, and though the vestiges of the letters are extremely scanty, they do not well suit ο.

21. παρεισα[γει: sc. ὁ ποιητής, which perhaps immediately preceded in l. 20.

23–4. The quotation is from Θ 116.

24–8. The following restoration of these lines is suggested by Mr. Allen: ην] γαρ αγωνιζ[ομενος . . . . . π[αλιν] ουν ο [ποιητης . . . . α]χρησ[τα] τα λ[ειψανα οσα αν] μενη.

28–31 = Δ 315–16, apparently a fresh lemma.

32–3. ι]ππων might be read in l. 32 and γραφω[ν is possible in the line below.

---

25. LEXICON TO HOMER, *ILIAD* XVIII.

Behnesa. 16·1 × 3·5 cm. Second century.

This fragment of a Homeric lexicon is contained on the verso of a narrow strip from the bottom of a column, and is written in well-formed upright uncials of the oval type, dating probably from the latter half of the second century; on the recto there are some scanty remains of a cursive document belonging to the reign of Trajan. The lexicon is of the same class as P. Amh. 18, and is arranged in just the same way, the lemmata being made to protrude slightly into the left margin. It is somewhat fuller than the so-called Scholia Didymi, to which, like P. Amh. 18, it stands in close relationship; cf. also P. Amh. 19. So far as it goes the text is confined to the bare equivalent of the less obvious words and phrases, but the fragment is too short to justify the inference that other explanatory matter was entirely absent.

. . . . . .

σπε[υδοντα 373
ποι̣ο[υ] . [
τα[
κυκλα . . [375
θειον δυσ[αιατ αγω 376
[ν]α [.] τα̣ τ̣[ων θεων
αθρ̣[ο]ι̣σ[ματα . . . .
νο . . . ρ̣[
νεοιατο [. 377
ηρτυε [κατεσκευα 379
ζε [
δεσμου̣[ς ηλους 379
επον[ειτο 380
προμ[ολουσα προελ 382
θο[υσα
λιπα[ροκρηδεμνος 382
λαμ[προν εχουσα κρη
δεμ̣[νον
ωπυϊε [εγεγαμηκει 383
αιδοιη [αιδεσιμος 386
ου τι [θ]α[μιζεις ου πυ 386
κνω[ς . . . . . .
ουδ[αμως

2. Either ποιο[υ]ν[τα or ποιο[υ]μ[ενον: the remaining vestige is equally consistent with μ or ν.

4. Schol. A B Townl. cite the variant ὑπόκυκλα, but that is hardly likely to have been referred to here.

6–8. Cf. Schol. Did. *θεῖον δ. ἄγ.· εἰς τὰ τῶν θεῶν κατελεύσονται τεμένη καὶ ἀθροίσματα.* There is not room for *εις* in front of *τα*, and very likely there is nothing lost there. *νο* in l. 8 may be *τεμε]νος*, but the vestiges do not well suit, e. g., *τεμε]νος πρ[οσιουσιν.*

10. *[κατεσκευα]ζε*: so Schol. Did. *[ητοιμα]ζε* (Schol. B Townl.) would not suit the space so well.

12. *ηλους*: or *λαβας.* Cf. Schol. B *δεσμοὺς δὲ τὰς λαβάς, ἢ τοὺς ἥλους . . . ἥλους καθὸ συμβάλλουσι κτλ.*

13. Perhaps *ενηργει*; cf. Schol. Did. I 12.

14. *προελ]θουσα*: so Schol. Did.

17–18. Cf. Schol. Did. *ἤτοι λαμπρὰ ἔχουσα περιβόλαια τῇ κεφαλῇ, ἐξ οὗ εὐσταλὴς καὶ κοσμία, ἢ λιπαρὰ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου,* Schol. Townl. *καὶ ἀλλαχοῦ 'λιπαρὰ κρήδεμνα' τὰ λαμπρά.*

19. Cf. Schol. Did. Π 178 *κατὰ νόμον συνῴκει, ἐγεγαμήκει.*

20. Cf. Schol. Did. Ξ 210 *αἰδοῦς ἀξία, αἰδέσιμος.*

21–3. Cf. Schol. A B Townl. *ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς . . . οὐ γὰρ πυκνῶς εἴωθας ἡμῖν ἥκειν,* and Schol. Did. *πυκινῶς οὐ παρεγένου.*

---

26. ΑΡΙΟΝ, ΓΛΩΣΣΑΙ ΟΜΗΡΙΚΑΙ.

Behnesa. 11 × 9·9 cm. First century. Plate 8.

The following fragment of a Homeric glossary is written in an upright and clear cursive hand which may be assigned with confidence to the first century A.D. The text is arranged in paragraphs, a new line being begun at each new Homeric word; and these words, as is usual in such cases, are made to project by two or three letters into the left margin. No lectional signs of any kind occur. On the verso is part of an account, which may itself fall within the first century.

It is not so rash as it may at first sight perhaps appear to attribute such a small fragment as the present to a work so shadowy as the glossary of Apion. There is extant a short alphabetical vocabulary, bearing the name of Apion, which was printed by Sturz from a Darmstadt MS. in his edition of the *Etymologicum Gudianum* (pp. 601–10). Its genuineness was denied by Lehrs (*Quaest. Ep.* p. 33) and others; in 1885, however, A. Kopp (*Hermes*, xx, pp. 161 sqq.) maintained that though greatly altered by epitomizing processes it nevertheless represented an authentic work. Kopp's acute criticism failed to convince L. Cohn (Pauly-Wissowa, *Real-Encycl. s. v.* Apion), but is now thoroughly vindicated. The essential and peculiar principle of the Darmstadt glossary (D) is an enumeration of the meaning of Homeric words which are used in more than one sense, with illustrative quotations. In the earlier portion this method is to be clearly recognized; later on it is obscured by the omission of the quotations and by other compressions. Now the principle of D is precisely that of the fragment before us. In the latter the successive words are regularly followed (1) by a figure indicating the number of meanings borne by the word in the Homeric poems, (2) a specification of the meanings, (3) illustrative quotations from the *Iliad* and *Odyssey*; e. g. *[ὄνειρο]ς β· τὸν θεὸν καὶ τὸ δι' αὐτοῦ θέα[μα· ὅταν μὲν τὸν θεόν, βάσκ' ἴθι, οὖλε Ὄνειρε, ὅταν δὲ τὸ δι' αὐτοῦ θέαμα, ὣς οἱ ἐναρ[γὲς ὄνειρον ἐπ]έσσυτο* (ll. 7–10). Let us compare a couple of articles in D: *ἀλαπάξαι δύο. τὸ ἐκπορθῆσαι, ὡς Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, ἢ ἐκκενῶσαι, ὡς νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγα . . . ἀμείβομενος γ σημαίνει· τὸ ἀποκρινόμενος τῷ λόγῳ, τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, καὶ τὸ κατὰ μικρόν τι ποιεῖν, οἱ μὲν*

{απ}ἀμειβόμενοι φύλακας ἔχον, καὶ τὸ ἐναλλάσσειν, ὡς (l. ὃς) πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε. The similarity is striking: practically the only difference is that the illustrations here follow immediately the meaning, an alteration readily explained as due to the desire for brevity; occasionally the arrangement of D is actually the same as that of the papyrus, e. g. ἀργύριον δ· τὴν ὕλην, καὶ τὸ καλόν κτλ. . . . τὴν μὲν ὕλην, ἀργύρεον χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός· τὸ καλόν, κλυτόί μευ κτλ. Had the papyrus contained words beginning with α instead of ο the affinity might have been still more evident. Of the three which occur, ὀμφαλός, ὄνειρος, and ὅπλον, only the last is represented in D, the other two having been omitted probably as of minor importance. The article ὄνειρος, it may be observed, is quite in the manner of D, where there are ten instances of such names, e. g. ἄτη· τὴν δαίμονα, καὶ τὴν βλάβην· ἡ δ' Ἄτη σθεναρή κτλ. With regard to ὅπλον, D leaves out the quotations, but the same meanings are distinguished as in the papyrus, though in rather different language (cf. note on ll. 11–18).

The so-called Ἀπίωνος Γλῶσσαι Ὁμηρικαί have fared ill at the hand of the epitomizer, as the lexicon of Apollonius, to a less degree, is plainly shown by the Bodleian fragment (*Class. Rev.*, Nov. 1897, pp. 390 sqq.) to have done; but so far from being *toto colore recentiores*, as Lehrs held, they are proved to be based on a scheme identical with that of a glossary current in the first century. That glossary may be earlier than Apion; it can hardly be later. In these circumstances a strong presumption arises in favour of the reputed authorship of D. The common-sense view is that tradition is once more upheld, and that the mediaeval glossary is ultimately, what it professes to be, the work of Apion, of which the papyrus offers a specimen in its original form.

ομφ]αλος β̄ κυριως τον εν ανθρωποις
και τους εν ταις ασπισιν ηλου[ς ⟦[.] . . . .⟧
⟦. . [. .] . . . . . .⟧ οταν μεν [τ]ον ε̣[ν] αν
θρωποις γαστερα γαρ μιν τυψε παρ ομ
φαλον οταν δε τους εν ταις ασπισιν ηλους
εν δε οι ομφ[α]λ[ο]ι ησαν ε[ε]ικοσι κασσιτεροι[ο
ονειρο]ς β̄ τον θεον και το δι αυτου θεα[μα οταν
μεν τον θεον βασκ ιθι ουλε Ονει[ρε οταν δε
[τ]ο δι αυτου θεαμα ως σοι εναρ[γες ονειρον
[επ]εσσυτο
οπλον] γ̄ το τε σχοινιον και πα[σαν την κα
[τασ]κευην κ[αι τα π]ολεμιστηρ[ι]α οπλα
[οταν] μεν το σ[χοι]νιο[ν] ενθ εμε μεν κα
[τεδησαν ευ]σσ[ελμω] ενι [νηι ο]πλ[ω] ευστρε
[φει οταν δε πασαν την κα]τασκ[ε]υην
[ενθα δε νηων οπλα μελαι]νων οταν δε
[τα πολεμιστηρια οπλα μητερ] εμη τα
[μεν οπλα θεος πορεν]
[30 letters] οταν
. . . . . .

1. κυριως is similarly used in the Darmstadt glossary, e. g. φίλος· κυρίως ὁ ἐρῶν. The last two letters of ἀνθρώποις are over a deletion.

2–3. The letters originally written between ηλου[s and οταν have been so effectively deleted as to be quite illegible.

4–6. The quotations are from Φ 180 and Λ 34.

8–10. From B 8 and δ 841. ως σοι in l. 9 is a mistake for ως οι.

11–12. The Darmstadt glossary has ὅπλα· σχοινία, καὶ τὰ πολεμικὰ ἐργαλεῖα, καὶ τὰ τεκτονικὰ ἢ χαλκευτικά. Apollonius is very similar: ὅπλα· τὰ πολεμικὰ λέγει, καὶ τὰ τῆς νεὼς σχοινία, καὶ τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα.

13–18. The quotations are from ξ 345, ζ 268, and T 21. In l. 16 μελαινων was apparently written for μελαιναων.

19. The Homeric word and its explanations must have been short if οταν, as would be expected, introduces the citations.

---

27. ASTRONOMICAL TREATISE.

20·8 × 36·4 cm. Third century.

Three columns, inscribed on the verso of **43** in a legible cursive hand of the latter part of the third century. The columns are imperfect at the bottom, but the loss is no doubt trifling, since in **43**, where the lines are closer together, the lacunae at the ends of the columns amount to only three lines. Column i, which is preceded by a broad margin and surmounted by the symbol for the moon, was evidently the first of the treatise, and it appears not unlikely that Col. iii was the last, though on this side the margin is quite narrow. That column terminates with a table of the Roman emperors from Commodus, with their regnal years, the last name before the break being that of Gallus (A.D. 251–3), and the palaeographical evidence indicates that the table was not carried down much further. A slight compression of the lines in this table also suggests that the scribe was concerned to include the whole of it within the limits of the column. There is a considerable use of abbreviation; the more noticeable forms are κ′ for καί (in l. 53 κ̄), πρ (to which s is sometimes added) in the form of a monogram, with the π either square or semicircular, for πρόσθες, ωρ also as a monogram for ὥρα and its cases, μ̊ (ο small and low down between the tops of the μ) for μοῖρα and cases, and ·/. for ἐστί. ν at the end of a line is occasionally represented by a horizontal stroke above the preceding vowel. An isolated instance of an elision-mark is found in l. 48, but no accents or breathings occur. Horizontal lines are placed over numerals, the stroke covering the entire number when composed of more than one figure; for convenience of printing, these lines are omitted in the text given below. The copyist makes a number of mistakes, and clearly failed in places to comprehend what he was writing; there is also reason to call in question the accuracy of his figures in several passages.

The contents of the three columns are somewhat heterogeneous. Col. i and the greater part of Col. ii (ll. 1–50) are occupied with mathematical formulae for the calculation, after a given number of years, of (*a*) the day, according to the Egyptian calendar, on which a certain ἐποχή occurred, and (*b*) the corresponding longitude and latitude. ἐποχή

is the general term for a position occupied by a heavenly body; the particular ἐποχή here meant is that of the moon in, apparently, its anomalistic revolution from perigee to perigee. For the solution of the problem two distinct formulae are given, a longer (ll. 1–31) and a shorter (ll. 32–50), but in neither case is the method quite clear. Apart from minor obscurities it is not evident why at the outset 2 years and 61 days are added in the first process (ll. 1 and 3) or 92 years in the second (l. 33). Presumably the initial divergence is to be explained by the use of different eras as starting-points, and Prof. Smyly, upon whose valuable annotations on this papyrus the present commentary largely depends, suggests that the era used in the first formula is that of Philip, the era in the second being the end of the reign of Commodus; cf. note on l. 33.

In l. 51 begins a new section, which is headed *περὶ συνδέσμου*. *σύνδεσμοι* mean the moon's nodes, i. e. the points where the planet's orbit intersects the ecliptic, to which it is inclined at a small angle. These points are not constant, but have a retrograde motion along the ecliptic; and ll. 52 sqq. describe a method for determining the change of position.

Col. iii gives the formula for finding the date of the solstices and equinoxes on the Egyptian calendar, starting from the observations of Ptolemy; the observations correspond closely with those of the *Syntaxis Mathematica*, though they are somewhat differently stated. This is followed by a section of the chronological Canon, which differs from the ordinary form in counting the years from the beginning of the reign of Augustus instead of from the death of Alexander, and in combining the reigns of associated emperors. The number of years required to produce the longer era is written at the side of the first row of figures

On the other side of the papyrus in the margin between two columns of the Homeric text is endorsed the title Ὑπόμνημα Πτολεμαίου. Can this title be accepted literally? It is sufficiently evident that Ptolemy did not actually write Col. iii; and in the two preceding columns there are some suspicious discrepancies from the *Syntaxis Mathematica* (cf. note on ll. 14–24), as well as the anachronism of a reference to Commodus in l. 33. When to these difficulties there is added the consideration that little affinity of style is to be recognized between this treatise and the other works of the writer whose name it claims, some doubt of its authenticity will not appear groundless. Perhaps the attribution to Ptolemy merely rests upon the use made of his observations in Col. iii, though it is possible that the processes set forth in Cols. i–ii were originally formulated by him. But 'A treatise of Ptolemy' cannot be regarded as a strictly accurate description, and therefore his name has not been placed at the head of this article.

Col. i.

(

τὰ πλήρη ἔτη, πρ(όσθες) β, ἆρον ἀνὰ κε,
τὰ λοιπὰ ἐπὶ τξε, τοὺς κύκλους
τοὺς ἀνὰ κε ἐπὶ λβ, εἶτα πρ(όσθες) ξα·
συν{τ}άξας πάντα τὸν ἀριθμὸν ἆρ(ον),
ἂν ἔχῃς, ἀνὰ Γλα, κ(αὶ) τὰς λοιπ(ὰς) {Γ}

ἀνὰ σμη, κ(αὶ) τὰς ὑπολειφθείσας
ἄρον ἐπὶ μὲν τῶν συνδέσμων
ἀπὸ τγ, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ συν-
δέσμων ἀπ(ὸ) σμη, κ(αὶ) τὰς λοι-{π(ας)}
πὰς διέκβαλε ἀπ(ὸ) Θὼθ νεομηνίᾳ
κ(αὶ) γί(νεται) ἡμέρα τῆς ἐποχῆς
κατ' Αἰγυπτίους, οἱ δὲ [[σι . . ⟦ν⟧ ωι]] σύνδε-
σμοι γί(νονται) τω ξ κ(αὶ ?) κδ κγ. ἡ δὲ
μο(ῖρα) οὕτως εὑρίσκεται· τοὺς κύκλους
τοὺς ἀνὰ κε ἐπὶ μὲν μήκ(ους) ποίησον
ἐπὶ μο(ίρας) σϙβ λγ νζ κα, ἐπὶ δὲ
τοῦ πλάτους ἐπὶ μο(ίρας) ϛ λη ια
κδ με, τοὺς δὲ ἀνὰ 'Γλα ἐπὶ
μὲν μήκου[ς] ἐπὶ μο(ίρας) τλζ λα ιθ
ζ ἐπὶ δὲ πλάτους ἐπὶ θ ιβ μγ
μη ιε, καὶ τοὺς ἀνὰ κ μη ἐπὶ μὲν
μήκ(ους) ἐπὶ μο(ίρας) κζ μγ κδ νϛ
ἐπὶ δὲ πλάτους β μγ κη λδ ο, κ(αὶ)
ἂν ἀφέλῃς ἀπὸ σμη, πρόσλαβε ἐ-
πὶ μὲν μήκους ἄλλας μο(ίρας) κζ μγ
κδ νϛ ἐπὶ δὲ πλάτους β μγ κη λδ ο,
ἐὰν δὲ ἀπὸ τγ, ἐπὶ μήκους λῃ [. .] .
[.] . ἐπ[ὶ δε πλάτους . . .] γγ ιδ . [. . .
. . . . . .

7. First ε of υπολειφθεισας corr. from ι. 10. λοι' Pap. 16. ποιησω̄ Pap. 22. μ̄ε Pap.

Col. ii.

αὐτ(ῶν ?) μήκ(ους) μ[.] . ζ λγ ν πλάτους
ιβ ιβ λθ ιθ ιε, εἶτα διέκβ(αλε) ἀπὸ Λέοντος.
ἄλλως συντομώτερον ἀπὸ ἀρχῆς· κε
ἀπὸ Κομμόδου πάντα τὰ ἔτη, πρ(όσθες) ϙβ, ἆρον
ἀνὰ κ, εἶτα λοιπ(ὰ) ἔτη τξε. τοὺς κύ-
κλους τοὺς ἀνὰ κε ἐπὶ λβ. συνάξας
πάντα{ς} τὸν ἀριθμὸν ἆρον, ἂν ἔχῃς, ἀνὰ
'Γλα. τὰς λοιπ(ὰς) ἀνὰ κ μη. κ(αὶ) οὕτως ἔσον-
ται αἱ ἐπὶ τέλει περιλειπόμεναι πόσαι λε-
πτουσιν εἰς σϙγ, καὶ ταύτας ἀπόλυε
ἀπὸ Θὼθ α κ(αὶ) γί(νεται) ἡ ἡμέρα τῆς ἐποχῆς κα-
τ' Αἰγυπτίους. αἱ δὲ μοῖραι οὕτως κατα-
λαμβάνονται· τοὺς κύκλους τοὺς ἀνὰ τλα
ποίησον ἐπὶ μὲν μήκους ἐπὶ μο(ίρας) τλζ

λα ιθ ζ ἐπὶ δὲ πλάτους θ ιβ μγ
μη ιε, τοὺς δὲ ἀνὰ κε μήκ(ους) ἐπὶ μο(ίρας) σqβ
ια κδ με, τοὺς δὲ ἀνὰ σμη μήκ(ους)
ἐπὶ μο(ίρας) κζ μγ κδ νς πλάτους β μγ
κη λδ, ἐπ᾽ ἀέρος λάβε μήκους μο(ίρας) ιβ λδ
μ λη πλάτους ἆρον ο κα κβ ιδ ιε,
εἶτα ἀπόλυε ἀπὸ Λέοντος.

περὶ συνδέσμου.

περὶ συνδέσμου· τὰ πλήρη ἔτη, ἆρον ἀνὰ
ιη, τὰ λοιπ(ὰ) ἐπὶ ιθ, κ(αὶ) τοὺς κατ᾽ Αἰγυπτίους
μῆνας ἐπὶ α λε, τὰς ἡμ[έρ]ας ἐπὶ ο γ ι·
συνάξας πάντα τὸν ἀριθ[μὸν . . . .]ωσον εἰς
. . . [. ., τοὺς] κύκλου[ς τοὺς ἀνὰ ι]ῃ ποίησον
. . . . . .

37. εσ̄ Pap. 48. επ᾽ Pap. 56. ποιησ̄ Pap.

Col. iii.

τροπ[αὶ κ(αὶ) ἰσημερίαι ἃς ἐτήρ]ησεν Πτολεμαῖος
(ἔτει) υξγ [ἀπὸ τῆς Ἀλ]εξάνδρου τελευτῆς.
θερινὴ τροπὴ [Με]σορὴ ια εἰς ιβ ὥρ(α) ζ
νυκτ[ό]ς· πρ(όσθες) ἡμέ[ρας] qβ λ. αιτη ἀρχή (ἐστι)
τῶν τηρήσεων. [μ]ετοπωρινὴ [[τροπη]]
ἰσημερία Ἀθὺρ [θ] μετὰ α ὥραν ἔγγιστα
τῆς τοῦ (ἡλίου) ἀνα[το]λῆς· πρόσθες ἡμέρας πη ζ λ.

χειμερινὴ τροπὴ Μεχεὶρ ζ ὥρα δ ἡμέρα[ς·]
πρ(όσθε)ς ἡμέρ(ας) qε λ. ἐαρινὴ ἰσημερία Παχὼν ζ
μετὰ ὥρ(αν) α ἔγγιστα τῆς μεσημβρίας· πρ(όσθε)ς ἡμέ-
ρας qδ λ.
(ἔστι) δὲ τὸ (ἔτος) γ Αἰλίου Ἀντωνίνου. ἀπὸ οὖν
δ (ἐτους) μέχρι τοῦ ἐνεστῶτος ἐνιαυτοῦ λα-
βὼν καὶ τούτων τὸ δ΄ ποίησον καὶ ἀπὸ
τῶν συναχθεισῶν ἡμερῶν ἆρον ἑ-
κάστου ἐνιαυτοῦ ἀνὰ ο ο ιβ, καὶ
λε λ
τὰς τειμένας πρόσ[θ]ες ἑκάστῃ τῶν
τηρήσεων.

λοιπὰ ἔτη Αἰλίου Ἀντωνίνου ι̣[ς]

σκα	Κομόδου	λβ	[σ]α (ἐστὶ ?)	ρq	σqδ
σμς	Σεουήρου	κε	ϛα	σκβ	
σν	Ἀνοσίου	δ	ϛα	σμζ	
σξγ	Ἀλεξάνδρου	ιγ	σα	σνα	
σξς	Μαξιμίνου	γ	σα	σξδ	
σοβ	Γορδιανοῦ	ς	σα	σξζ	

σοη	Φιλίππων	ς	σα	σογ
σ[π]	Δεκίου	β	σα	σοθ
[σπβ]	Γάλλ[ου]	[β	σα]	σπ[α

. . . . . .

On the recto, between Cols. iii and iv

ὑπόμνημα Πτολεμαίου.

62. *εγ'γιστα* Pap.; so also in l. 66. 65. *ϊσημεριια* Pap. 76. ϙ of ρϙ corr. 82. *φιλιππω̃* Pap.

2–11. The operations prescribed are:—Add 2 to the complete number of years, divide the result by 25, multiply the remainder by 365 and the quotient by 32, then add 61; add together the numbers so obtained and divide the total, if possible, by 3031 and the remainder by 248, subtract the remainder from 303 or 248, and number off the final remainder from Thoth 1.

Division by 25 is a device for eliminating multiples of 3031, for if the number of Egyptian years be $25x+y$ (x being the quotient and y the remainder) the number of days will be $365(25x+y) = 9125x+365y = (9093+32)x+365y$. Rejecting $9093x$, which is a multiple of 3031, we have the remainder $32x+365y$, corresponding to the rule in ll. 3–4. The elimination of 3031 and its multiple 9093 implies that these numbers of days were treated as lunar cycles, and as a matter of fact the moon would be in the same position approximately in its orbit at the beginning and end of those periods. 3031 days are equivalent to 8 years 3 months and 21 days of the Egyptian calendar. The corresponding anomalistic numbers in the tables of Ptolemy, *Synt. Math.* (ed. Heiberg, pp. 286 sqq.), are:—

8 years	349°	44	59	49	29	51	20
3 months	95°	50	54	26	47	58	30
21 days	274°	21	52	42	15	11	39
Total	719°	57	46	58	33	1	29

This total differs by less than $2\frac{1}{2}$ minutes from 720° or two complete revolutions. Again, with regard to the third divisor 248 (l. 7), which, like 9093 and 3031, recurs in the shorter method of Col. ii, a comparison with Ptolemy's tables gives an analogous result. This cycle is equivalent to 8 months and 8 days, for which the anomalistic numbers are:—

8 months	255°	35	45	11	27	56	0
8 days	104°	31	11	30	22	55	52
Total	360°	6	56	41	50	51	52

The sum thus obtained is not quite 7 minutes in excess of one complete revolution.

5. *συνάξας*, not *συντάξας*, is the usual word; cf. e. g. ll. 35, 55, and 71.

6. The figure 'Γ at the end of this line is meaningless. Perhaps it is a mistake for *ἀρ(ον)*.

8–10. This part of the rule is obscure. *σύνδεσμοι* must mean, as usual, the moon's nodes, but it is not evident why 'in the case of nodes', i. e., apparently, when the given *ἐποχή* is a node, the subtraction is to be from 303, and otherwise from 248. It should be noted that the difference between the two numbers, 55 days, is almost exactly two anomalistic months, the month consisting of 27·5545995 days. Another difficult reference to *σύνδεσμοι* occurs in ll. 13–14.

10–11. *λοιπας* was written in the abbreviated form *λοι'* at the end of l. 10, but the second syllable was repeated at the beginning of l. 11. *διεκβάλλειν* means to measure off a given number of divisions from a fixed point on a graduated scale; cf. e. g. Ptolemy, Introd. to *Πρόχειροι Κανόνες*, p. 8 (Halma) *τὸν . . . ἀριθμὸν διεκβάλλοντες ἐπὶ τοῦ ἐπικύκλου.*

13–14. The meaning of this mention of the *σύνδεσμοι* (cf. ll. 8–10) is again doubtful, and the question is complicated by an uncertainty as to the reading. The supposed *τ* might be taken for a zero (cf. ll. 24 and 27), or some other symbol, a dot with a stroke above it, resembling the common sign for *ἀρτάβη*. *ωξ* would then be a number; but *ξ*, again, is not written as it is elsewhere in this papyrus, being here of the cursive shape with a tail. Possibly then this also is a symbol, though it has a stroke over it like those of the other figures.

The letters τωξ are placed close together and the stroke above the ξ covers part of the ω. This group is followed by κ′ which in this text is the regular abbreviation of καί. The deleted letters in l. 13 seem to represent a misreading of σύνδεσμοι.

14–24. Statement of the corrections for longitude and latitude, corresponding to the three lunar cycles employed in the formula. The figures of these corrections are repeated in Col. ii in connexion with the shorter method there described. For the cycle of 248 days the longitude given is (ll. 23, 26, and 47) 27° 43 24 56. According to the tables of the *Syntaxis Mathematica*, p. 290, the sum of the longitudinal values for 8 months and 8 days is 387° 44 34 2 30 4 0, i. e. with deduction of 360°, 27° 44 34 2 30 4. This differs slightly from the amount given in the papyrus, implying a small divergence in the quantity taken to represent the mean diurnal motion. Similarly in the case of the 3031 days' cycle, the values for longitude in Ptolemy's tables, pp. 286 and 290, are:—

8 years	315°	2	9	50	44	20	0
3 months	105°	52	27	50	15	45	0
21 days	276°	42	14	29	43	40	30
Total	697°	36	52	10	43	45	30

This less 360° is 337° 36 52 10 43 45 30, which again slightly exceeds the figures of the papyrus, 337° 31 19 7 (ll. 20–1 and 43–4), but the amount of the mean diurnal motion implied is not exactly the same as that implied for the cycle of 248 days. The amount for the 9093 days' cycle (l. 17; cf. ll. 45–6, note) is obtained by multiplying that for 3031 days by 3 and subtracting 720°.

The calculations of the argument of latitude in each case are less easily understood. The amounts given differ greatly from those obtained from Ptolemy's tables, and the divergence can hardly be due merely to errors of the copyist.

18–19. The amount must be thrice that of ll. 21–2, hence the first number ought to have been κζ, instead of which a single figure, which looks more like ϛ than anything else, was written. Owing to a flaw in the papyrus η in the number λη stands rather apart from the λ.

22. l. σμη for κ μη; cf. l. 7, &c. In the papyrus the κ is separated from μη and only the κ has the horizontal stroke which distinguishes figures. The mistake recurs in l. 37, with the difference that there the κ is written κ′, like the abbreviation of κ(αί).

24. β: or possibly ιβ, but there is certainly no ι in l. 47 and probably none in l. 27, and in the present place the doubtful appearance of an ι may well be caused by a dark fibre in the papyrus. The quantity differs so largely from that given by Ptolemy's tables (40° 52 44 34 18 0 56), that so far as the latter are concerned 10° more or less is a matter of indifference.

25–9. Cf. ll. 8–10 and note.

27. β: cf. note on l. 24.

30. The first word is written αντ′, which usually represents αὐτῶν.

μ[.]: or perhaps μ[ο(ίρας) .]; there is no trace of either a horizontal stroke or of an ο above the μ.

31. ἀπὸ Λέοντος: i. e. from Regulus. In the *Syntaxis* longitudes are measured from the first point of Aries but in the Κανόνες apparently from Regulus; cf. Introd. p. 2 ἃς ἀεὶ συντηροῦσι πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ Λέοντος. Regulus being a star of the first magnitude and lying very close to the ecliptic was a convenient starting-point; and at the time of Augustus it was situated approximately at the first point of Leo.

32–50. 'Another shorter way, starting from the beginning. Sum up (?) all the years from Commodus, add 92, divide by 25, multiply the remainder by 365, multiply by 32 the number of cycles obtained from the division by 25, add up the whole number and divide, if you can, by 3031, divide the remainder by 248 and the final remainder will be the amount by which the number so gained falls short of 293; count the remainder off from Thoth 1, and the day on which the position took place according to the Egyptian calendar will result. The degrees are determined as follows:—multiply the number of cycles obtained from the division by 3031, for longitude by 337° 31 19 7, and for latitude by 9° 12 43 48 15, the number obtained from the division by 25, for longitude by 292° ⟨33 57 21, and for latitude by 27° 38⟩ 11 24 45, and the number obtained from the division by 248, for longitude by 27° 43 24 57, for latitude by 2° 43 28 34; then add for longitude 12° 34 40 38, subtract for latitude 0° 21 22 14 15, and count off the degrees from Leo.'

32. *ἀπὸ ἀρχῆς* is more easily connected with what precedes than with what follows. What *κε* means is uncertain. The two letters have a horizontal stroke above them like that placed over numbers, but a number at this point appears meaningless. Prof. Smyly suggests that they may be interpreted as an abbreviation of *κεφαλαίωσον*: *κεφαλαίωμα* means 'sum total' in Herod. iii. 159, and *συγκεφαλαιοῦν* is commonly used in this sense. It is, however, to be observed that in ll. 2 and 52 there is no corresponding verb.

33. *ἀπὸ Κομμόδου* probably means from the end of the reign of Commodus. Assuming the era used in the first formula to be that of Philip, Prof. Smyly points out that if x be the number of years 'from Commodus', $515+x$ will be the number from the era of Philip, and that this applied to the first process gives $\frac{517+x}{25}$ or $20+\frac{17+x}{25}$, while if it be applied to the second the result is $\frac{92+x}{25}$ or $3+\frac{17+x}{25}$. $20-3=17$; and as 25×365 (= 9125) is the first multiple of 365 which is greater than 9093 (= 3×3031), so 17×365 (= 6205) is the first multiple of 365 which is greater than 6062 (= 2×3031). These curious coincidences perhaps justify the hypothesis that in the one case the years were reckoned from the era of Philip, in the other from what may be called the era of Septimius Severus.

34. l. *ἀνὰ κε, τὰ λοιπ(ὰ) ἐπὶ τξε*; cf. ll. 2–3. The writer is rather apt to confuse *τ* and *π*: cf. l. 38 *λεπτουσιν* for *λείπουσιν*, and l. 48 *επα* for *εἶτα*. Some blurred marks above the line between *λοιπ(α)* and *ετη* are probably accidental.

37. l. *σμη*; cf. note on l. 22.

38–9. l. *λείπουσιν*. Why subtraction from 293 is employed is not clear.

42. *τλα* is a mistake for *Γλα*.

45–6. The statement of the latitude is wanting here, and a comparison with ll. 17–19 shows that the writer has omitted a line or most of one, running on the last three sexagesimals of the latitude to the degrees of the longitude. Hence the passage is to be restored *μήκ(ους) ἐπὶ μο(ίρας) σqβ ⟨λγ νζ κα, πλάτους ἐπὶ κζ* (cf. note on ll. 18–19) *λη⟩ ια κδ με*.

48. l. *εἶτα πρόσλαβε* for *ἐπ' ἀέρος λάβε*; cf. l. 34, note.

52–5. 'Concerning the node. Take the complete number of years, divide by 18, multiply the remainder by 19, the Egyptian months by 1° 35′, and the days by 0° 3′ 10″; add all the number together . . .'

52 sqq. For the term *σύνδεσμος* cf. Cleomedes 114 *ὥστε οὕτως ἔχων* (*sc.* *ὁ τῆς σελήνης κύκλος*) *τὸν διὰ μέσου* (i.e. the ecliptic) *κατὰ δύο σημεῖα τέμνει ἀναγκαίως. ταύτας οὖν τὰς τομὰς οἱ μὲν συναφὰς οἱ δὲ συνδέσμους καλοῦσιν.* The moon's nodes have a retrograde motion along the ecliptic at the rate of approximately 19° annually. Hence if the number of years be multiplied by 19 and multiples of 360 be subtracted the change in the position of the nodes is obtained. Division by 18 is employed in order to avoid the subtraction of 360 and its multiples, just as multiples of 3031 were eliminated through the division by 25; cf. note on ll. 2–11. If the number of years be $18x+y$ the number of degrees traversed by the nodes will be $19(18x+y)=(360-18)x+19y$. Hence the rule follows: Divide the number of years by 18, multiply the remainder by 19 and subtract from the result 18 times the quotient. The direction for this last process was contained in ll. 56 sq. The Egyptian months are multiplied by 1° 35′ and the days by 0° 3′ 10″ because those quantities respectively represent the mean monthly and daily retrogression of the nodes (1° 35′ × 12 = 19°, 0° 3′ 10″ × 30 = 1° 35′).

53. *κ(αί)* is here written $\bar{\kappa}$, like a numeral.

55–6. What intervenes between *ἀριθ[μόν* and *τοὺς] κύκλους* is obscure. In l. 56 there is a horizontal stroke above the vestiges of the first letters (or letter), which were therefore probably a number. The next word may have been *κ(αί)*. After *ποίησον* there came something like *ἐπὶ ιη καὶ ἆρον ἀπὸ τοῦ συναχθέντος ἀριθμοῦ*; cf. note on l. 52.

56–74. 'The solstices and equinoxes observed by Ptolemy in the 463rd year from the death of Alexander. The summer solstice is at the 7th hour of the night of Mesore 11 to 12; this is the starting-point of the observations. Add 92 days 30. The autumnal equinox is on Hathur 9, one hour approximately after sunrise. Add 38 days 7 30. The winter solstice is Mecheir 7, the fourth hour in the day. Add 95 days 30. The vernal equinox is Pachon 7, one hour approximately after noon. Add 94 days 30.

'The year is the third of Aelius Antoninus: starting then from the fourth year down to the present year take the quarter of this number and from the total of days so obtained subtract for each year 0° 0′ 12″ and add the remainder to each of the observations.'

57–60. Cf. Ptol. *Synt. Math.* i, pp. 205–6 *ἡμεῖς δὲ τὴν ἐν τῷ προκειμένῳ υξγ ἔτει ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς (sc. θερινὴν τροπὴν) ἀσφαλῶς ἐπελογισάμεθα γεγονέναι τῇ ια τοῦ Μεσορὴ μετὰ β ὥρας ἐγγὺς τοῦ εἰς τὴν ιβ μεσονυκτίου.* Since the night at the summer solstice contained 10 hours (cf. ibid. i, p. 198 and P. Hibeh 27. 115–17), the seventh hour of the night corresponded to the second after midnight.

60–1. The words *αἵτη* (l. *αὕτη*) . . . *τηρήσεων* are misplaced and should be transposed before *πρ(όσθες)*. For the number 92 30 cf. *Synt. Math.* i, p. 234 *ἐπειδήπερ, ὡς ἔφαμεν, ἡ μὲν μετοπωρινὴ ἰσημερία γέγονεν τῇ θ τοῦ Ἀθὺρ μετὰ τὴν ἡλίου ἀνατολήν, ἡ δὲ ἐαρινὴ τῇ ζ τοῦ Παχὼν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὡς συνάγεσθαι τὴν διάστασιν ἡμερῶν ροη δ′, τὴν δὲ θερινὴν τροπὴν τῇ ια τοῦ Μεσορὴ μετὰ τὸ εἰς τὴν ιβ μεσονύκτιον, ὡς καὶ ταύτην τὴν διάστασιν . . . ἡμέρας συνάγειν qδ ∠, καταλείπεσθαι δ᾽ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς ἐπὶ τὴν ἐξῆς μετοπωρινὴν ἰσημερίαν τὰς λοιπὰς εἰς τὸν ἐνιαύσιον χρόνον ἡμέρας ἔγγιστα qβ ∠.* The doubtful λ is suspiciously like an *α*, but λ in any case must be read; there is a stroke above the line rather suggesting an interlinear λ, so perhaps *α* was first written and then corrected.

61. After writing *μετοπωριν τροπη* the copyist saw his error and cancelled the two words by the common expedient of a line drawn above them (cf. e. g. P. Oxy. 843. 142). He then realized that *μετοπωριν* should stand and so distinguished *τροπη* by enclosing that word within brackets, not troubling to erase the line over *μετοπωριν*.

62. For Ἀθὺρ [θ] cf. the passage quoted in the note on ll. 60–1, and *Synt. Math.* i, p. 204 (Heiberg) *τῷ γ ἔτει Ἀντωνίνου, ὅ ἐστιν υξγ ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, ἡμεῖς ἐτηρήσαμεν ἀσφαλέστατα πάλιν τὴν μετοπωρινὴν ἰσημερίαν γεγενημένην τῇ θ τοῦ Ἀθὺρ μετὰ μίαν ὥραν ἔγγιστα τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς.*

63. *ἡλίου* is represented by the common symbol, for which cf. e. g. P. Oxy. 886. 11. For the numbers *πη ζ λ* (the divisions are of course the usual sexagesimals) cf. *Synt. Math.* i, pp. 237–8 *τὴν μὲν ΓΔ περιφέρειαν, ἥτις ἐστὶν ἀπὸ μετοπωρινῆς ἰσημερίας ἐπὶ χειμερινὴν τροπήν, φανήσεται διερχόμενος ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις πη καὶ η′, τὴν δὲ ΔΑ, ἥτις ἐστὶν ἀπὸ χειμερινῆς τροπῆς ἐπὶ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν, ἐν ἡμέραις q καὶ η′ ἔγγιστα.* Hence in l. 65 q ζ λ must be read for qε λ.

65–6. l. q ζ for qε; cf. the preceding note. For *ἐαρινὴ ἰσημερία κτλ.* cf. *Synt. Math.* i, p. 205 *τῷ υξγ ἔτει ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς ἐαρινὴν ἰσημερίαν εὑρίσκομεν γεγενημένην τῇ ζ τοῦ Παχὼν μετὰ μίαν ὥραν ἔγγιστα τῆς μεσημβρίας.*

68–74. Since the Egyptian year contained 365 days, and the true length of the tropical year is 365 14′ 48″ days (*Synt. Math.* i, p. 208), that is, is less than $365\frac{1}{4}$ days by 0° 0′ 12″, in order to arrive at the days of the solstices and equinoxes we must divide the number of years by 4, then, treating the quotient as days (hence *ἀπὸ τῶν συναχθεισῶν ἡμερῶν*), subtract from it 0° 0′ 12″ days for each year, and add the remainder to each of Ptolemy's observations. After an interval of 300 years, e. g., the number of days to be added would be $\frac{300}{4}-300$ (0° 0′ 12″) = 75 − 1.

69. The first syllable of *μεχρι* has been corrected; apparently the writer blundered over the ε and so made another.

71. There is a hole in the papyrus between *συναχθεισων* and *ημερων* in which there would be room for one or two letters.

73. *τειμενας* is corrected to *λελειμμενας*, but the *τ* is not cancelled and it is singular that a considerable gap is left between the over-written λε and λ.

75. *ι[ϛ]*: though the surface of the papyrus shows slight signs of damage the *ϛ* which must have been written is not to be recognized.

76–84. In this table the first row of numbers, which is enclosed by vertical lines, represents the years of the era of Augustus, the year being in each case the last of the emperor whose name is placed opposite. The number in the last row is that of the first year of the reign according to the same era, and the number immediately following the name gives the length of the reign. *σα*, which regularly precedes the final number, seems meaningless as a numeral, and is probably a mistake on the part of the copyist for ∠ (= *ἔτος*) *α*, referring to the number following. This probability would be still stronger if it were certain that (*ἐστί*) in l. 76 is rightly read. The number 294 at the end of that line is that of the years from the death of Alexander to the accession of Augustus, and is to be added to the figures of the first row in order to obtain the number of years according to the era of Philip, which is used in the ordinary form of the Canon.

76. *λβ*: the years of Antoninus (19) are combined with those of Commodus (13), who counted his regnal years from his father's accession; cf. P. Oxy. 35 verso 13. In the Canon the two reigns are distinguished.

77. Σεουήρου: i. e. Caracalla, whose years were reckoned, like those of Commodus, from the accession of his predecessor with whom he had been associated; cf. P. Oxy. 35 verso 14 Σεουήρου (ἔτη) κε. In the Canon the reigns of Septimius Severus and Caracalla are separately given (18 and 7 years respectively).

78. Ἀνοσίου: i. e. Elagabalus, who is for example ranked by the author of the *Vita* among the *prodigiosos tyrannos . . . quorum nec nomina libet dicere.*

82–3. The Canon as given by Halma assigns 7 years to Philip and 1 to Decius, which is incorrect. Philip died some time between Sept. 1 and Oct. 16 of his 7th year, and since in reckoning the length of the reigns the odd months after the last Thoth 1 are neglected (the interval between the death of an emperor and the next Thoth 1 counting as his successor's first year), Philip should be given 6 years only. Decius on the other hand reached his third year, and therefore on similar grounds his reign should be reckoned at two years, not one. In P. Oxy. 35 verso 18–19 the arrangement is the same as that of this papyrus.

---

28. ΠΕΡΙ ΠΑΛΜΩΝ ΜΑΝΤΙΚΗ.

Page about 7·5 × 6·6 cm. Fourth century. Plate 5 (fol. 2 verso, fol. 7 verso).

A well-preserved quire of eight papyrus leaves, the string with which they were bound together being still in its place. The sheets were so arranged that when the quire is opened in the middle the verso of each sheet is uppermost; hence in the first four leaves the recto, in the last four the verso, was first written upon. The leaves are nearly square and very small, the book being apparently intended for the pocket like the copy of the Oxyrhynchus uncanonical gospel (P. Oxy. 840), the dimensions of which were very similar. In the present case, however, the character of the writing is less in keeping with that of the page. The script is a medium-sized upright uncial, well formed if somewhat heavy, of the so-called biblical type, and dating from the fourth century perhaps more probably than the third. A certain amount of variation both in the size and configuration of the letters is observable, and the writing is decidedly more careful in the first two pages than in those which follow. A peculiarity is to be noticed in the formation of ω, in which the central stroke is commonly carried well above the line. Other round letters, θ, ο, σ (usually), and often ε, are disproportionately small; ξ is of the cursive shape. It is remarkable that these characteristic forms are also conspicuous in the marginalia of the Codex Sinaiticus of the Bible, and a new argument may here be found for the Egyptian origin of that MS. In a few places ν at the end of a line has been written as a horizontal dash over the preceding vowel. Short lines are sometimes filled by the small angular sign usually employed for the purpose. Punctuation is exceptional (see below), and there are no other lectional signs beyond an occasional diaeresis. A second hand has introduced one or two alterations.

The subject of the book is the prognostications to be derived from the involuntary movement—ἄλλεσθαι or πάλλειν, i. e. quivering or twitching—of various parts of the body. That such movements portended certain events was a popular belief which finds expression in both Greek and Latin classical literature. It is as old at any rate as Theocritus: ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἦρά γ' ἰδησῶ αὐτάν; (iii. 37–8); cf. Plautus, *Pseudol.* i. 1. 107

nisi quia futurum est: ita supercilium salit, &c. Suidas, *s.v.* οἰωνιστική (Nonnus in Greg. Naz. 72), defines the process thus: παλμικὸν δὲ τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον, οἷον εἰ ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ἢ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς ἢ ὦμος ἢ μηρός, ἢ κνησμὸς ἐν τῷ ποδὶ ἢ πρὸς τὸ οὖς ἦχος ἐγένετο, τόδε συμβαίνει· ὃ συνέγραψε Ποσειδώνιος. This with similar forms of divination was repudiated by the Christian Church; it is expressly forbidden in the *Apostolic Constitutions*, viii. 32, and condemned in the *Responsa ad quaest. Aeg. episcopi* ([Justin], *Quaest. ad Orthodoxos*, 19): ὁ δὲ παλμὸς πάθος ἐστὶ σωματικὸν ἐκ τῆς διαδρομῆς τοῦ φυσικοῦ πνεύματος ἐν τῷ σώματι ὑφισταμένου πάντων τῶν ζῴων· διὸ ἀνάξιον ἔκρινον οἱ ἅγιοι εἶναι κριτήριον τῶν μελλόντων τὸ τοιοῦτον σωματικὸν κίνημα; cf. Augustine, *De Doctr. Christ.* ii. 31. Our papyrus is prior to the general Christianization of Egypt; but in any case it is not to be supposed that the Church succeeded in effectually eradicating such popular superstitions.

Suidas, in the citation above (see also *s.v.* Ποσειδώνιος), attributes a work on omens of this sort to a certain Posidonius, apparently the Stoic Posidonius of Apamea (second to first century B.C.), who was interested in divination and wrote five books περὶ μαντικῆς. But a regular treatise on the subject is still extant entitled Μελάμποδος ἱερογραμματέως περὶ παλμῶν μαντικὴ πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα, and professing to have been composed in obedience to a royal command. According to Fabricius, *Bibl. Gr.* i, p. 116, the Ptolemy was Philadelphus; but modern criticism has declined to take the title and preface seriously, and the author is commonly described as the Pseudo-Melampus; cf. Susemihl, *Gesch. d. Gr. Lit. i. d. Alexandrinerzeit*, i, pp. 300, 873. The περὶ παλμῶν μαντική exists in more than one form; besides the longer version (A) there are three more or less reduced epitomes, of which the chief is known from a fourteenth-century manuscript at Paris (P). These versions have recently been edited and discussed by Diels in his *Beiträge z. Zuckungslitt. des Okzidents u. Orients* in the *Abhandl. d. k. Preuss. Akad. d. Wissensch., Phil.-Hist. Kl.*, 1907–1908. Diels considers that the body of writings bearing the name of Melampus, which were known to Artemidorus (*Oneir.* iii. 28), and of which the περὶ παλμῶν represents one section, was composed at about the beginning of the Imperial period or even rather earlier; and he plausibly explains the divergences between A and P, &c., as due to an accretion of adscripts derived from other authorities and treated by the various redactors in different ways. The problem has lately been further complicated by Vitelli's publication (*Atene e Roma*, 61–2, pp. 32 sqq., 1904; reprinted by Diels, *loc. cit.*, 1908) of a papyrus purchased by him in the Fayûm and attributed to the third century, containing part of a similar yet distinct treatise (P. Vit.); and to this there is now added the present text, which, though having much in common with both A and P. Vit., by no means coincides with either. These three treatises, like the shorter compendia, all follow the same scheme; the various members of the body are taken one after the other, starting from the head downwards, and the omens associated with their movement are concisely enumerated. There is often a close correspondence in the names of the various bodily parts, **28** and P. Vit. being especially harmonious in this respect; A shows more variation (cf. notes on ll. 1–3, 14 sqq., 86, 118–22, 180–91). Resemblances in vocabulary are strongly marked throughout; and as the obscure word συμβουλή (A 10, &c.) was elucidated by συμβολὴ γάμου of P. Vit. 17, so

28. 58 sqq. supply a satisfactory emendation of another corruption in A. Certain other formal characteristics, however, introduce divisions. (1) In **28** frequently, in P. Vit. regularly, after the prognostications, directions are given to pray to or propitiate appropriate divinities, which, though they do not correspond in the two authorities, agree in this, that they are all Greek, with no Egyptian admixture; in A no such advice occurs. (2) Although in **28** slaves and women are frequently specified, the favourite triad of A, *δοῦλος, παρθένος, χήρα* (cf. e. g. the note on ll. 201–12: it is very prominent earlier in the treatise), does not figure. P. Vit. here sides with A, only the triad becomes by the addition of *στρατιώτης* a tetrad, which is repeated with wearisome regularity. In style **28** has advantages over the other two, being distinctly less monotonous and bald. (3) A fondness for alternative predictions (*ἐν ἄλλοις, ἄλλως*, &c. : cf. e. g. notes on ll. 4–8, 75–85) is a peculiarity of A. With regard to the character of the predictions there are curious coincidences and divergences. For example, each has a different interpretation for the *γαστροκνημία εὐώνυμος* (**28**. 156 sqq.), whereas all three agree closely respecting the *κερκὶς δεξιά* and *ἀριστερά* just above. Plainly, then, there is a substantial common element; but on the other hand the discrepancies of interpretation not less plainly point to the early currency of independent authorities, which were differently combined by the authors of the three versions. The question of the relation of A to the shorter forms thus assumes a new aspect. It is no longer necessary to assume that they are actually compendia of A: they may be the descendants of other parallel versions such as those the existence of which the papyri have now revealed.

The text of **28**, as of P. Vit., is broken up into paragraphs, a new paragraph commencing with each new mention of a member or part of one. In two places where the scribe inadvertently neglected to make the usual distinction a dash has been inserted after the final word of the clause, and is accompanied by a marginal coronis (ll. 52 and 63). This system of paragraphs rendered the book easier of reference, enabling the inquirer to find readily the portent of which he might be in search.

In the commentary below, the parallel passages from A, which for purposes of comparison are cited throughout along with those of P. Vit., are taken from the edition of Diels.

Fol. 1 recto.

υπογαστριον εαν
αλληται αγαθον τι
δηλοι μετ αλλο[ιο]υ λογου
ισχιου το δεξιον με
ρος εαν αλληται λυπη
θη τον παροντα καιρῶ
ειτα ευφρανθη δια αυτῶ
η φιλον
ισχιου τα αμφοτερα μερη
εαν αλλωνται στησεται
πολλα ο τοιουτος εν δι
πλοις κοποις εχομενος

Fol. 1 verso.

εκ κοπων
οσφυος ευωνυμον μερος
εαν αλληται εν πολλοις [ε]μ
βησεται και ζημιας μεχρι
καιρ[ο]υ τινος και εκ των
κακων ανακυψει
οσφυος το μεσον εαν αλλη
ται δοθηναι τι αυτω υπο
των οικιων λαμπρ[ο]ν
κερδος και δουλω και ελευ
θερω
ηβη εαν αλληται ευσχη

ευχου Νεικη
οσφυος δεξιον μερος εαν
αλληται μεγαλως ευπορη
σει κ̣α̣[ι] δ̣ο̣υ̣λ̣ος και πενης

μονησει ο τοιουτος αγαμω
δε γαμον δηλοι
υποταυρος εαν αλληται
δειγματισθησεται ο τοι
ουτ[ο]ς απολεσθαι τι κρυ

Fol. 2 recto.

φιμαιον δουλω δε μετα
στασιν της δουλιας η το
πους ως Βηρασσος λεγει ευ
χου Διϊ
ιερον οστουν εαν αλλη
ται επικτησιν δηλοι
πολλων αγαθων γενεσθαι
αιδοιον εαν αλληται πολ
λα αποβαλλει ο τοιουτος
εχων δε τεκνα γηροβο
σκηθη εν δανιοις δε
υπαρχων αποδωσει
βαλανος η επιδερμις
εαν αλλη ται ευφρασιαν
δηλοι γυναικι δε [[κε]] κερ
δος μετα ψογου δηλοι

Fol. 2 verso. Plate 5.

ορχις ευωνυμο[[ν]]ς εαν αλ
ληται αγαθον τι σημαι
νει απο κοπων/ ορχις
/
οι δυο εαν αλλωνται
ευφρασιας δηλουσιν
γενεσθαι εκ γυναικι
ου προσωπου χαλε›
πον δε δανισταις
πυγη δεξια εαν αλ
ληται τω μεν επιδι
φριω εχοντι εργασι
αν δε απραγιαν δη
λοι εκδημησαι δε αλυ
πον το σημιον/ πυγης
/
το ευωνυμον μερος

Fol. 3 recto.

εαν αλληται ϊς κενον
τι πραγμα αναλωσαι
προδηλοι
η εδρα δακτυλιος δε υ
πο τινων καλουμενη
εαν αλληται διγματ[ι]
σμους και λοιδοριας
και κρυφιμαιων πρα
γματων επιφαναν
δηλοι
κοτυλις δεξια εαν αλ
ληται ο καλουμενος
γλουτος σκυλμους
και πονους δηλοι

Fol. 3 verso.

εις εκδημιαν πορευο›
μενω αγαθον
κοτυλεις ευωνυμ
εαν αλληται σκυλ
μους και πονους δη
λοι κακοπαθησαντα
δε ευφρανθηναι
μηρος δεξιος εαν αλ
ληται επικτησιν
εκ νεωτερου προσω
που γενεσθαι δηλοι
ομοιως δε και γυναι
κι και δουλω
μηρος ευωνυμος

Fol. 4 recto.

εαν αλληται ευφρα
σιαν δηλοι και κερ›
δος εκ θηλυκου προ
σωπου
γονυ δεξιον εαν αλλ[η]
ται ευφρανθησεται ο
τοιουτος εκ φιλιακου
προσωπου ευχου Τυ
χη
γονυ ευωνυμον εαν
αλληται μεταστασι
ας και αηδιας δηλοι
απο θηλυκων
κνημη δεξια εαν αλ

Fol. 4 verso.

ληται σημαινι αυ›
τον γενεσθαι ενδο
ξον γυναικι δε ε
παφροδεισιαν δη
λοι ευχου Αφροδειτη
και θυε
κνημη ευωνυμος ε
αν αλληται σημαινι
γυναικι ψογον εκ›
μοιχειας δουλοις δε
απειλαι και μοχθοι
κνημαι αμφοτε›
ραι εαν αλλωνται

Fol. 5 verso.

εκ γυναικος μεγα
λας δηλοι πραξεις και
αποδημιας
αντικνημιον δεξι
ον εαν αλληται δηλοι
αυτον ευπορησαι με
γαλως ευχου Ερμει
αντικνημιον ευ
ωνυμον εαν αλη
ται δηλοι αυτον α
ποβαλειν προσω
πον υποτακτι›
κον δουλον δε ον

Fol. 5 recto.

τα εν δουλια κουφι
σιν εκ της δουλιας
κερκεις δεξ[ι]α εαν αλ
ληται λυπηθησε
ται ο τοιουτος δια φι
λον γενησεται δε εν
επηρια ευχου Νεμε
σει
κερκις αριστερα εαν αλ
ληται οδον μακραν
πορευσεται απροσδο
κητον εφ η και λυπη
θησεται ο τοιουτος
αγκυλαι αμφοτεραι ε

Fol. 6 verso.

αν αλλωνται αγαθον
δηλοι ευχο[υ] Τυχη
γαστροκνημια δεξια
εαν αλληται εξ απροσ
δοκητου προσλημψε
ται τι κατα τον βιον›
και εξει του καιρου ευ
σταθιαν δουλος δε και
πενης ευπορησει
γαστροκνημια ευωνυ
μα εαν αληται επι

Fol. 6 recto.

σημαινι απροσδοκη
τον
σφυρον ευωνυμον ε
αν αληται εν κρισει
βαρη[θ]ε̣ις εσται και εκ
φευξεται
αστραγαλος δεξιου
ποδος εαν αληται λυ
πην δηλοι γενεσθαι
εκδημητη δε κακο
παθιαν οισι ευχου Νει

γυναικι λυπη[θ]η η φι›
λω ευχου Τυχη
σφυρ[ο]ν δεξιον εαν αλ
ληται ᾰ[γ]γελιαν αυτω

Fol. 7 verso. Plate 5.

ται ανωμαλιαν δη
λοι ευχου Νεμεσει
πτερναι αλλομεναι
αγαθον δηλουσιν
πους δεξιος εαν αλλη
ται δεσποτης εσται›
πολλων αγαθων και
κτηματων δουλος
δε ελευθερος εσται
πους αριστερος εαν αλ
ληται σημαινι αυ
τον επι λογω και πι
στι πλανηθηνα[ι] και
οδον πορευομενω›

Fol. 8 verso.

κον προσωπον επει
τα ευφρανθηναι›
ευχου Διονυσω
εαν δε ο μεγας αλη›
ται σημαινι αυτον
δουλον οντα δεσπο
τευσαι και πασης
λυπης απαλλαγη
ναι
δακτυλος μεικρος
ευωνυμου ποδος
εαν αληται φροντι
δα ου περι [ι]δι̣ων

κη
αστραγαλος ευωνυ
μου π[ο]δος εαν αλη

Fol. 7 recto.

ενποδισθηναι ευ
χου Ερμει
δακτυλος μεικρος
δεξιου ποδος εαν αλ
ληται ευποριαν αυ
τω δηλοι εκ νεωτε
ρου πρ[ο]σωπου ευχου
Τυχ[η]
ο δε μ̣[ετ]α τον μεικρω̄
εαν [α]λληται το αυ›
το δηλοι ευχου Τυχη
εαν ο τριτος αληται
αηδιαν σημαινι και
μαχας εξ̣ει δια θηλυ

Fol. 8 recto.

εχειν δηλοι επειτα›
χαρας ευχου Διϊ
εαν δ[ε] ο εχομενος με
ριμναις πολλαις πε
ριπεσειται και κακο
παθιαις ευχου Διϊ
εαν δε ο τεταρτ[ο]ς πολ
λων χρημ[α]τω[ν] κυ
ριος εσται και σ̣ω̣[μα]τ̣ω̣̄
δουλος δε α̣υ̣[τον κλη
[ρ]ο̣νο̣μησει̣
εαν δε ο πεμπτος ομοι
ως δια προσωπον θη›
[λ]υκον ευπορησει

1–30. 'If the abdomen quiver, it denotes something good with adverse talk. If the right part of the hips quiver, the person will have grief for the time being and afterwards gladness on his own account or that of a friend. If both parts of the hips quiver, a person so affected will stand in the grip of a twofold trouble. Pray to Victory. If the right part of the loin quiver, a slave or poor man will prosper greatly after distress. If the left part of the loin quiver, the person will engage upon many things and will suffer loss for a time, and will emerge again from his troubles. If the middle part of the loin quiver, it means that a notable profit will be received from his kindred by the person, whether a slave or free. If the groin quiver, a person so affected will make a graceful appearance; to one unmarried it denotes marriage.'

1–3. The *ὑπογάστριον* is not noticed in A, the parts in this region which there appear being *γαστήρ, κοιλία, λαγών, πλευρά, σπλήν*, and *ἧπαρ*; P has similar entries, in a different order. For *αλλο[ιο]υ λογου* cf. l. 48 *κερδος μετα ψογου*.

4–8. Cf. A 121–2 *ἰσχίου δὲ τὸ δεξιὸν μέρος ἀλλόμενον οἰκείων καὶ φίλων ⟨ἀχαριστίαν⟩. ἐν ἄλλῳ ἀγαθὸν δηλοῖ. ἰσχίου τὸ εὐώνυμον μέρος ἀλλόμενον λύπας δηλοῖ. ἐν ἄλλῳ ἀκαταστασίαν δηλοῖ*. In ll. 5 and 7 of the papyrus *λυπηθη* and *ευφρανθη* have to be corrected either to *λυπηθησεται* and *ευφρανθησεται* or *λυπηθηναι* and *ευφρανθηναι* (cf. e. g. l. 24 *δοθηναι*). A similar mistake occurs in ll. 43 and 158. Between ll. 8 and 9 a sentence relating to *ἰσχίου τὸ εὐώνυμον μέρος* may have dropped out; cf. ll. 50–7, note. Other omissions, however, occur which may not be accidental, e. g. l. 146, where there is no mention of *ἀγκύλη δεξιά* and *ἀριστερά* but only of *αἱ ἀγκύλαι*, or l. 207, where *δάκτυλος μέγας* follows *δάκτυλος τρίτος*.

9–13. No separate prognostication for a simultaneous affection of both parts of the *ἰσχίον* is given in A.

14 sqq. There is a wide divergence here between the papyrus and A; in the latter the only entries between those concerning *ἰσχίον* and *βάλανος* (cf. l. 46 below) relate to *ῥάχεως τὰ δεξιά* and *νῶτος δεξιός* and *εὐώνυμος*. P, however, 96–105, offers some coincidences: *ψοία δεξιὰ ἀσθένειαν σημαίνει. εὐώνυμος κάματον σημαίνει. ὀσφὺς εὐώνυμος παρέχειν πράγματα ὑφ' ὧν εὐφρανθῆναι σημαίνει. ὀσφύος τὸ μέσον κέρδος σημαίνει. ἤβη πάλλουσα ἀγαθὰ παρά τινος σημαίνει. βουβὼν εὐώνυμος πορισμὸν σημαίνει. ὑπόταυρος ψόγον δηλοῖ. σφιγκτὴρ κέρδος αἰφνίδιον δηλοῖ. αἰδοῖον πάλλον περὶ τέκνων ἔξιν χαρὰν σημαίνει. ἱερὸν ὀστοῦν ἐπίκτησιν σημαίνει*.

19–20. For *εν πολλοις [ε]μβησεται* cf. e. g. Demosth. *De Cor.* 248 *ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς*. After *ζημιας* some verb like *εξει* has been omitted.

31. *υποταυρος*: cf. P quoted in the note on ll. 14 sqq. The word is found elsewhere only in Schol. on Lucian, *Lexiph.* 2 *ad v. τὴν τράμιν*: *οἱ μὲν τὸ τρῆμα τῆς ἕδρας, οἱ δὲ τὸ ἀπὸ τούτου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλάνου χωρίον, ὃ καὶ ὑποταῦρον καλοῦσιν*. Valckenaer, *Animadv. ad Ammon.* p. 40, needlessly proposed to read there *ὑποταύριον*.

33. The first two letters of *απολεσθαι* are a correction, probably by the second hand.

35. *τοπους*: l. *τοπου*.

36. *Βηρασσος*: l. *Βηρωσσος*. The eminence of Berosus as an astrologer is referred to e. g. by Pliny, *H. N.* vii. 37, who says that the Athenians put up a statue of him with a gilt tongue *ob divinas praedictiones*; but it was not known that he made prognostications of the kind indicated in the text. Similar references to other authorities are found in A 17 *κατὰ Φημονόην*, 18 *κατὰ Φημονόην καὶ Αἰγυπτίους καὶ Ἀντιφῶντα*, 19 *κατὰ δὲ Ἀντιφῶντα*.

38. A mark like a grave accent above the *ν* of *εαν* appears to be meaningless.

40. Probably the *α* of *γενεσθαι* was written above the line for lack of space, and not accidentally omitted; cf. l. 97.

43. *γηροβοσκηθη*: l. *γηροβοσκηθησεται*; cf. note on ll. 4–8.

46–9. Cf. A 127 *βάλανος ἀλλόμενος* (l. *-η*) *δούλῳ εἰς Ἀφροδίτην ἐλθεῖν δηλοῖ*.

46. Cf. P 106, where the original hand has written *ἡ ἐπίδερμα* above *βάλανος*. *επιδερμις* = *praeputium*, a sense attested for the cognate form *ἐπιδερματίς* in Theophilus Protosp. p. 902 *ἐπιδ. ἥτις ὀνομάζεται πόσθη*.

47. *ται* was added above the line by a second hand.

50–7. Cf. A 128–9 *ὄρχις δεξιὸς ἀλλόμενος βίου καὶ τέκνων ἐπίκτησιν δηλοῖ. ὄρχις εὐώνυμος ἀλλόμενος εὐωχίαν καὶ γυναικὸς ὠφέλειαν δηλοῖ*. An entry concerning *ὄρχις δεξιός* has perhaps been omitted in the papyrus; cf. note on ll. 4–8.

58–67. Cf. A 130–1 *πυγὴ δεξιὰ ἀλλομένη ἐπιδιαφθορὰν τῷ ἔχοντι πραγματείαν καὶ ἐργασίαν δηλοῖ. πυγὴ εὐώνυμος ἀλλομένη πλουσίῳ ἀναλώματα ποιῆσαι δηλοῖ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἀγαθόν. ἐν ἄλλοις· μελλόντων κυρίευσιν*. For *ἐπιδιαφθοράν* Struve conjectured *ἐπ' ἰδίᾳ φθορᾷ*, which Diels accepts, but this hardly mends the passage, to which the papyrus, though itself requiring some alteration, now supplies the key. In l. 59 *επιδιφριω* might pass, but most probably is a mistake for *επιδιφριον* referring to *εργασιαν* (cf. Artemid. *Oneir.* ii. 14 *ἐπιδίφριον τὴν ἐργασίαν ἐχόντων*), and *δε* in l. 61 is then superfluous; the proper antithesis to *τω μεν . . .* is *εκδημησαντι δε* in l. 62. Turning now to the text of A, *ἐπιδιαφθοράν* is evidently a corruption of *ἐπιδίφριον* and the sentence is apparently to be restored on the analogy of the papyrus *τῷ ἐπιδίφριον* (or possibly *ἐπιδίφριόν τῳ*) *ἔχοντι πραγματείαν καὶ ἐργασίαν ⟨ἀπραγίαν⟩ δηλοῖ*.

62. *εκδημησαι*: l. *εκδημησαντι*.

68–74. A 132 here differs considerably: *δακτύλιος* (so Sylburg rightly for *δάκτυλος*) *ἀλλόμενος κέρδος ἀπροσδόκητον δηλοῖ*. In l. 69 it is doubtful whether *καλουμενη* or *καλουμενο[ς* is the reading of the papyrus.

75–85. κοτυλη and γλουτος are treated separately in A 133–6 but with points of resemblance to the papyrus: *κοτύλη δεξιὰ ἀλλομένη κίνησιν ἐπὶ προκοπὴν δηλοῖ παντί. ἐν ἄλλοις ἀγαθὸν σημαίνει. κοτύλη εὐώνυμος ἀλλομένη λύπης τινὸς ἀπαλλαγὴν δηλοῖ. ἐν ἄλλοις ἀηδίαν σημαίνει. γλουτὸς δεξιὸς ἀλλόμενος εὐπορίαν δηλοῖ. καὶ ὁ εὐώνυμος τὸ αὐτό.* P. Vit. begins with the *γλουτὸς εὐώνυμος*, which *εὐφρασίαν δηλοῖ· δούλῳ καλόν, παρθένῳ ψόγον, χήρᾳ μάχας, στρατιώτῃ προκοπήν. ἰλάσκου Ἑκάτην.* The form κοτυλίς found in the papyrus used to be read in Hippocrates *Mochl.* and *De morbis* ii, but is now replaced by *κοτυληδών*, though *κοτυλίς* was apparently recognized by Galen.

86–159. 'If the right thigh quiver, it denotes that there will be an acquisition from a young person, and similarly for a woman or a slave. If the left thigh quiver, it denotes happiness and gain from a female. If the right knee quiver, a person so affected will be made happy by a friendly-disposed person: pray to Fortune. If the left knee quiver, it denotes changes and troubles from females. If the right leg quiver, it signifies that the man will be honoured; for a woman it denotes loveliness: pray and sacrifice to Aphrodite. If the left leg quiver, it signifies for a woman censure in consequence of adultery, and for slaves, threats and labour. If both legs quiver, it denotes great achievements and travel. If the right shin quiver, it denotes that he will be very wealthy: pray to Hermes. If the left shin quiver, it denotes that he will lose a subordinate person; for a slave in servitude it means an alleviation of his servitude. If the right leg-bone quiver, the person so affected will have pain on account of a friend and will be involved in ill-treatment: pray to Nemesis. If the left leg-bone quiver, the person so affected will go on a long and unexpected journey in which he will have pain. If both houghs quiver, it denotes something good: pray to Fortune. If the right calf quiver, the person will unexpectedly acquire something in his life and will have prosperity; a slave or a poor man will become rich. If the left calf quiver, he will have pain over a woman or a friend: pray to Fortune.'

86. The arrangement is the same as in P. Vit. In A there occurs an entry concerning *βουβών* between *γλουτός* and *μηρός*. *βουβών* is placed earlier in P; cf. note on l. 14.

86–96. Cf. A 139–40 *μηρὸς δεξιὸς ἀλλόμενος ὠφελίαν δηλοῖ. ἐν ἄλλοις δὲ ἐχθρῶν κράτησιν δηλοῖ. μηρὸς εὐώνυμος ἀλλόμενος ἐπιβουλὴν καὶ δόλον δηλοῖ. ἐν ἄλλοις ὁδὸν ἐπωφελῆ δηλοῖ πορευθῆναι.* This is followed by prognostications from the *ὀπισθομήριον*, which does not figure either here or in P. Vit., which has *μηρὸς δεξιὸς πάλλων λύπην δηλοῖ· δούλῳ ἐλευθερίαν, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ ὠφελίαν, στρατιώτῃ φόβον. ἰλάσκου Δία. μηρὸς εὐώνυμος πάλλων μεγάλην ἀξίαν δηλοῖ· δούλῳ οἰκονομίαν, παρθένῳ διαβολήν, χήρᾳ νωθρίαν, στρατιώτῃ ἀποδημίαν. ἰλάσκου Ἥλιον.*

97–105. Cf. A 143–4 *γόνυ δεξιὸν ἀλλόμενον εὐωχίαν δηλοῖ παντί, ἄλλοις δὲ εὐπορίαν. γόνυ εὐώνυμον ἀλλόμενον ἀηδίαν μεγάλην δηλοῖ*, P. Vit. 12–18 *γόνυ δεξιὸν ⟨ἐὰν⟩ πάλλῃ, κακοπάθειαν δηλοῖ· δούλῳ ὠφελίαν, παρθένῳ διαβολήν, χήρᾳ εὐφρασίαν, στρατιώτῃ εὐπορίαν. ἰλάσκου Κρόνον. γόνυ εὐώνυμον ἐὰν πάλλῃ, ἀηδίαν δηλοῖ· δούλῳ ἐλευθερίαν, παρθένῳ συνβολὴν γάμου, χήρᾳ εὐωχίαν, στρατιώτῃ προκοπήν. ἰλάσκου Δήμητρα.*

97. *η* was written above the line owing to want of space; cf. l. 40.

103. *μεταστασία* for *μεταστασις* is apparently a new form.

106. After *γόνυ* A and P both deal with *ἀγκύλη*, which in 28 is treated after *κερκίς*, l. 146. In P. Vit. *κνήμη* follows *γόνυ*, as here.

106–17. Cf. A 147–8 *κνήμη δεξιὰ ἀλλομένη ἐπίσημον δηλοῖ ἢ ὁδὸν μακρὰν πορευθῆναι· ἡ δὲ εὐώνυμος ἀνδράσι λύπην, γυναιξὶ δὲ ψόγον, ἄλλοις ἀρρωστίαν δηλοῖ*, P. Vit. 19–23 *κνήμη δεξιὰ ἐὰν πάλλῃ, σημαίνει ἐπίδοξον γενέσθαι· δούλῳ διαβολήν, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ εὐφρασίαν, στρατιώτῃ εὐπορίαν. ἰλάσκου Νέμεσιν. κνήμη εὐώνυμος πάλλουσα λύπην πᾶσι δηλοῖ. ἰλάσκου Δία.*

117. l. *απειλας και μοχθους.*

118–22. There is no corresponding entry in A, P, or P. Vit.

123–34. Cf. A 149–50 *ἀντικνήμιον δεξιὸν ἀλλόμενον εὐπορίαν δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον ἀποβολὴν ὑπάρξεσθαι ἢ πονηρόν τι δηλοῖ*, P. Vit. 24–31 *ἀντικνήμιον δεξιὸν πάλλον σημαίνει ἐν ἀγαθοῖς γενέσθαι· δούλῳ δεσποτικὸν θάνατον, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ δ[ιαβολήν,] στρατιώτῃ προκοπήν. ἰλ[άσκου . . .] ἀντικνήμιον εὐώνυμον πάλλον σημαίνει ἀπ⟨όκ⟩λιτον βίον· δούλῳ ὠφελίαν, παρθένῳ νωθρίαν, χήρᾳ ὕβριν, στρατιώτῃ νωθρίαν. ἰλάσκου Δία.*

128. l. *αλληται.* The word is frequently written with one λ from this point onwards; cf. ll. 165, 169, 175, 201, 207, 215.

133. *κουφισιν* probably = *κουφίσειν*: cf. for the intransitive use e. g. Soph. *Phil.* 735 *ἄρτι κουφίζειν δοκῶ*. This seems simpler than to suppose that *κούφισιν* was intended, supplying e. g. *ἔξειν*; cf., however, ll. 19–20, note.

135. In A *γαστροκνήμιον* (*sic*) intervenes between *ἀντικνήμιον* and *κερκίς*, while in P *κερκίς* is preceded by *γαστροκνήμιον*; in P. Vit. the order is *ἀντικνήμιον, ἀγκύλη, γαστροκνημία, κερκίς*.

135–45. Cf. A 153–4 *κερκὶς δεξιὰ ἀλλομένη λύπην δηλοῖ, ἡ δὲ εὐώνυμος ὁδὸν ἐπικερδῆ δηλοῖ*. P. Vit. is closer to **28**, *κερκὶς δεξιὰ ἐὰν πάλλῃ, λυπηθήσεται ἐπὶ φίλων*[1] *συγγενῶν προσώπων· δούλῳ εὐπορίαν, παρθένῳ ψόγον, χήρᾳ ὠφελίαν, στρατιώτῃ ἀποδημίαν. ἰλάσκου Ἑκάτην. κερκὶς εὐώνυμος ἐὰν πάλλῃ, ὁδὸν μακρὰν ἀπροσδόκητον δηλοῖ· δούλῳ ταραχάς, παρθένῳ ψόγον, χήρᾳ ὕβριν, στρατιώτῃ εὐπορίαν. ἰλάσκου Ἑρμῆν*.

146–8. Cf. note on l. 106. A 145–6 has *ἀγκύλη δεξιὰ ἀλλομένη ἀηδίαν δηλοῖ. ἡ δὲ εὐώνυμος εὐφρασίαν δηλοῖ*: cf. P. Vit. 32–4 *ἀγκύλη δεξιὰ πάλλουσα εὐπορίαν δηλοῖ· δούλῳ διαβολήν, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ ὠφελίαν, στρατιώτῃ [ὁδό]ν. ἰλάσκου Ἑρμῆν*. The particulars for the *ἀγκύλη εὐώνυμος* are imperfect. It is likely enough that entries for the *ἀγκύλαι* separately have been erroneously omitted in **28**; cf. note on ll. 4–8.

149–59. Cf. A 151–2 *γαστροκνήμιον δεξιὸν ἀλλόμενον ἀπροσδόκητα ἀγαθὰ πᾶσι δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον ἐμπόδιον τῆς προκειμένης ὁδοῦ*, P. Vit. 39–44 *γαστροκνημία δεξιὰ ἐὰν πάλλῃ, σημαίνει εὔπορον γενέσθαι· δούλῳ νόσον, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ ὠφελίαν, στρατιώτῃ προκοπήν. ἰλάσκου Ἑκάτην. γαστροκνημία εὐώνυμος ἐὰν πάλλῃ, εὐφρασίαν δηλοῖ· δούλῳ ἐλευθερίαν, παρθένῳ ἱλαρίαν, χήρᾳ βλάβην, στρατιώτῃ εὐπορίαν. ἰλάσκου Ἥλιον*.

156. l. *ευωνυμος*.

158. l. *λυπη[θ]ησεται*; cf. note on ll. 4–8.

160–230. 'If the right ankle quiver, it signifies that the person will have unexpected news. If the left ankle quiver, he will be burdened with a trial, and will be acquitted. If the ankle-joint of the right foot quiver, it denotes the approach of grief; to a traveller it will bring distress: pray to Victory. If the ankle-joint of the left foot quiver, it denotes chequered fortune: pray to Nemesis. A quivering of the heels denotes something good. If the right foot quiver, the man will be master of many blessings and possessions, and a slave will become free. If the left foot quiver, it signifies that a man will be deceived over a promise and pledge; for a traveller on a journey it means hindrance: pray to Hermes. If the little toe of the right foot quiver, it denotes riches: pray to Fortune. If the toe next to the little one quiver, it has the same meaning: pray to Fortune. If the third toe quiver, it signifies trouble, and the man will have strife on account of a female and afterwards gladness: pray to Dionysus. If the great toe quiver, it signifies for a slave that he will become a master and be freed from all pain. If the little toe of the left foot quiver, it denotes that the man will have care concerning another's affairs, and afterwards joy: pray to Zeus. If the next one quiver, he will be involved in much anxiety and distress: pray to Zeus. If the fourth toe, he will be lord of much wealth and many slaves, and a slave will be his heir. If the fifth toe similarly quiver, he will have wealth on account of a female.'

160–7. Cf. A 155–6 *σφυρὸν δεξιὸν ἀλλόμενον ὠφέλειαν δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον νικῆσαι ἐν κριτηρίῳ δηλοῖ*, P. Vit. 53–5 *σφυρὸν δεξιὸν πάλλον ὠφελίαν καὶ εὐφρασίαν δηλοῖ· δούλῳ ὠφελίαν, παρθένῳ εὐετηρίαν, χήρᾳ ψόγον, στρατιώτῃ ὠφελίαν. ἰλάσκου Ἥλιον*. At this point P. Vit. becomes defective. *βαρη[θ]εις εσται* is not a satisfactory reading, but *⟨βε⟩βαρημενος* would be still less suitable; perhaps *βαρηθησεται* stood in the original text.

168–77. Cf. A 157–8 *ἀστράγαλος δεξιοῦ ποδὸς ἀλλόμενος μέριμναν δηλοῖ ἢ ἀηδίαν. καὶ τὸ (? ὁ) τοῦ εὐωνύμου τὸ αὐτό*.

178–9. Cf. A 159–60 *πτέρνα δεξιὰ ἀλλομένη εὖ πορευθῆναι δηλοῖ. καὶ ἡ (τὸ* MSS.) *τοῦ εὐωνύμου τὸ αὐτό*.

180–91. Both A 161 sqq. and P 134 sqq. vary considerably here, not mentioning the feet as wholes, but instead treating of the *κοῖλον τῶν ποδῶν, τὸ ἄνω, ταρσός, πέλμα*, and *πλάγιον τοῦ βήματος*. *ὁδοί* (cf. l. 189) comes in both in connexion with *τὸ κοῖλον τοῦ δεξιοῦ ποδός* and *πέλμα*, but there is no further resemblance.

187. Some ink-marks in the left margin just below this line could be read as . *ν* or *και*, but their significance, if they had any, is obscure.

192–200. Cf. A 170–1 *δάκτυλος μικρὸς τοῦ δεξιοῦ ποδὸς ἀλλόμενος ὠφέλειαν δηλοῖ. ὁ δεύτερος ἐργασίαν δηλοῖ*.

201–12. There is little resemblance hereabouts with A, which has (172–4) *ὁ τρίτος καὶ μέσος ἀγαθὸν σημαίνει· δούλῳ ἀποδημίαν, παρθένῳ ὕβριν, χήρᾳ εὐωχίαν. καὶ ὁ μετ' αὐτὸν ἀποδημίαν δηλοῖ· δούλῳ καὶ παρθένῳ βλάβην, χήρᾳ*

[1] It does not seem at all probable that the marks in the papyrus above *ω* of *φιλων* are to be interpreted with Diels as a *χ* representing *χ(ίασον)*, i. e. *dele*. I would suggest that the scribe first wrote *φιλῶ* for *φιλων* and that then either he or another added the final *ν* and deleted the horizontal stroke; cf. e. g. **l.** 3 and 9, notes.

νόσον. ἐν ἄλλοις ὠφέλειαν. ὁ μέγας ἀποδημίαν δηλοῖ· δούλῳ κατάστασιν, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ ἱλαρίαν. The *ὄνυχες δεξιοῦ ποδός*, which do not figure in the papyrus, are then treated collectively and individually.

213–30. A has (181–5) *δάκτυλος μικρὸς εὐωνύμου ποδὸς ἀλλόμενος ἀγαθὸν σημαίνει· δούλῳ ἀλλαγὴν δεσπότου, παρθένῳ ὕβριν, χήρᾳ εὐωχίαν. ὁ δεύτερος ἀποδημίαν ἀγαθὴν δηλοῖ· δούλῳ εὐφροσύνην, παρθένῳ συμβο{υ}λήν, χήρᾳ ὑποταγήν. ὁ μέσος ἀηδίαν δηλοῖ· δούλῳ ὠφέλειαν, παρθένῳ νωθρείαν, χήρᾳ ἀηδίαν* (*αἰτίαν* or *ἀπορίαν* coni. Franz). *ὁ τέταρτος ὠφέλειαν ἀπὸ φίλων δηλοῖ· δούλῳ νόσον, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ διαβολήν. ὁ μέγας ἀγαθὰ σημαίνει μέγιστα· δούλῳ εὐπορίαν, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ ὠφέλειαν.* The *ὄνυχες* are then mentioned, as in the case of the right foot, and finally *ὅλον τὸ σῶμα*, with which the treatise concludes.

---

29. MEDICAL RECEIPTS.

7·5 × 7·3 cm. Third century.

A small fragment of vellum inscribed on the verso (hair-side) with a series of medical receipts in a cursive hand of, probably, about the middle of the third century. The other side is blank, and the fragment is thus unlikely to have been part of a leaf from a book; it perhaps belonged to a short roll, and the letters in the left margin opposite ll. 9–10 may be the remains of a preceding column, though in that case the lines were very uneven in length. Directions are given for the production and use of *τροχίσκοι*, lozenges or pastilles, for certain ailments, e.g., in ll. 8 sqq., fluxes of various kinds; the ingredients appear to be arranged alphabetically. Prof. Ilberg, to whom I owe a number of suggestions on **29** and **29** (*a*), points out analogous prescriptions in Galen and Paulus Aegineta.

. . . . . .

δατος κ̣υ̣α̣[θ

τροχίσκος πρὸς δ̣[. . . . . .

ἓν τ̣έ̣ταρτ(ον) (δραχμαὶ) δ, κηκῖδο[ς .] . ι̣[. . . . . .

νος (τριώβολον), μάννης λιβάνου (τριώβολον), ὕ̣δ̣α̣[τος κύα-

θοι β. ἀναλάμβανε τροχίσ̣[κους . .

μετὰ οἴνου Μενδησίου . [. . . . . .

εἰς κοίτην α καὶ πρωεὶ τ̣ῃ̣[. . . . . .

τροχίσκος πρὸς ῥ̣εῦμα στ[ομάχου

]λεμ μήτρας πνεύμονος κάλλι[στος ὅδε

10] . χ . ( ) ἄκρως πνεῖ· ἔστιν δὲ ἄμ̣ε̣[ως . . . . .

σπέρμ(ατος) (δραχμαὶ) β, ἀννήσου σπέρμα[τ(ος) . . . . . .

σπέρματος (δραχμὴ) α (τριώβολον) (ἡμιωβέλιον), μαράθου [σπέρμ(ατος) . .

[λευ]κ̣οῦ μήκονος . . π̣α̣ρ̣[. . . . . .

[. . . . .] . ρ̣ασοιτ̣ο̣[. . .]σ̣υ̣[. . . . . .

. . . . . .

1. *ὕ]δατος κυα[θ . .*: cf. l. 4.

3. The weight indicated seems to be the *μναεῖον*, but *τετάρτ(ην)* is unlikely with no following figure.

7. Perhaps *πρωεὶ τῇ [ἑξῆς*.

8 sqq. Cf. Galen xiii, p. 90 (Kühn) *ἄλλη ἀνώδυνος ἡ διὰ σπερμάτων*, in which various quantities of *σελίνου σπέρμα, ἄμμεως, ἀνίσου, μαράθρου, ὀπίου, κασσίας μελαίνης* are to be made up into *τροχίσκοι σὺν ὕδατι*. The source of this receipt is stated to be Andromachus. In Paulus Aegin. vii. 12 a *τροχίσκος διὰ σπερμάτων* is composed of *ἀνῆσου, ἄμμεως, μαράθρου σπέρματος ἀνὰ* (δραχμὰς) δ, *σελίνου σπέρματος, ὀπίου, ὑοσκυάμου σπέρματος ἀνὰ* (δραχμὰς) *β. ὕδατι*: cf. Aetius, ix. 48.

9–10. *κάλλι[στος* is rather tautologous with *ἄκρως πυεῖ* (*ποιεῖ*), but there is no doubt about the reading and *κοιλί[ας* is quite impossible. Cf. e. g. Galen xiii, p. 95 *ποιεῖ καὶ πρὸς τοὺς λιθιῶντας . . . καὶ τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι . . . λίαν καλόν*. For *ἄμε[ως* cf. the parallels quoted in the note on l. 8; the remains of the third letter suit *ε* better than another *μ*. On the writing in the left margin here cf. introd.

13. [*λευ]κοῦ*, which is suggested by Ilberg, is quite doubtful, the vestige of the supposed *κ* being very slight, and the initial lacuna being sufficiently filled by two letters, if this line was accurately ranged with the preceding one. *μήκονος* (l. *μήκωνος*) was presumably followed by a figure or symbol; *σπέρματος* cannot be read.

---

29. (*a*) MEDICAL RECEIPTS.

Frag. 1 11·2 × 7·7 cm. Second century.

The following fragments from a series of medical receipts are written in medium-sized cursive of probably the second century. Frag. 1 is the bottom of a column, and Frags. 2 and 3, which appear to join, form the bottom of a second; but the relation of these two columns to each other is uncertain. Prof. Ilberg thinks that the prescriptions in Frag. 1 were intended for the eyes, and for this reason the fragment is placed first, since it was usual in receipt-books of this kind to work down the body, starting from the top (cf. **28**). The eyes are certainly the subject of the verso of Frag. 1, where some further receipts have been added by another hand. Frags. 2–3, the verso of which is blank, deal with the mouth, and contain a receipt for a tooth-powder (*ὀδοντότριμμα*), and specifics for the uvula and for thrush. The width of the columns on the recto is not clearly determined; the lines were at any rate considerably longer than those on the verso of Frag. 1.

Frag. 1.

. . . . . .

] [ὑ]πνοποιεῖ καὶ π̣[
πεπ]έ̣ρεος, καδμίας [
συ]κ̣άμινον καὶ λεά[ν](ας) χρῶ [·] · [
(?) ἀμ]μων(ιακοῦ) ι, πεπέρεος [λ]ευκοῦ ε̣[
5] . ο̣κουν. ἄλλο· σηπέας ὀσ̣[τράκου
λ]ευκοῦ (δραχμαὶ) γ. . [
π]ε̣ρὶ τῶν ἐφ' ἑαυτὸ ἔχρη τὸ χ · [
]α̣μου, μέλιτος α, καπν̣[ίου (?)
]ν τ̣ὸ̣ [στ]έαρ ἐχίδνης α̣τη · [
10]η χα̣μαιλέοντος χολῃ · [
]λ̣λα̣[. .]ο̣ν ἴσα. ἄλ̣[λο

μέλιτο]ς Ἀττικοῦ παλαιοῦ κυαθο[
σκαμμ]ωνέας βοτάνης δακ̣[ρυδίου
] . ἐλαίου παλαιοῦ κυαθ[ο
] . μαιν̣α εἶτα αμ . [
ἀμμωνιακοῦ Κυ]ρηναικοῦ (δραχμὴ) α, με . [
]νιν̣[.] . τρ̣[ο]φη καὶ [

Frags. 2 and 3.

]ησον. πρὸς τὰς ἐν στό-
[ματι]ρας οἴνωι π̣αλαιῶι εὐώδει κ[ο]χ̣(υλ)
γλυ]κυτάτου δ[ια]κλυσάμενος
] . οις προ . . μησάμενος
]ασας διακλύζου. πρὸς
στ]αφὶς ἀγρία, π̣ίπερ λευ̣[κό]ν̣,
] ὀδον[τό]τριμμα
κυά]μους Α[ἰ]γυπτίους λείους
] ψαμ(μ)ίνης, σχιστῆς ἀνὰ (δραχμὰς) β,
]ς. πρὸς κιονίδας μά[λ]α̣-
[γμα (?) [?] σεμ]ι̣δ[ά]λι̣ α[. . .] . οσ[. . . . . Frag. 3
(?) μά]ννης ἴσα λεῖα [.] [
]ας χριό[μ]ενος . [. . . . . .
] ἀκακίας, σχιστ̣ῆς ἀ̣ν̣[ὰ (δραχμὰς) . . .
] πρὸς ἄφθ[α]ς [.]εγγονο̣[.] . [

Frag. 4.

. . . .
σ]ηπία[ς
] πρὸς οσ̣[
] μετὰ μέ̣[λιτος
] ἐ̣αρινὸν α[
] πρὸς φιλε . [
] γ΄ κρόκου [
]τοσ[
. . . .

Frag. 1 verso.

λι̣π̣αρά·
ψ[ιμυθ]ίου [
λιθαργύρου [
οἴνου κοτ(ύλη) α,
ἐλαίου ἡμικοτύλιο[ν,
λιβάνου [[α̣]] (δραχμὴ) α̣.

Frag. 4 verso.

. . .
[. . . .]ε[
χηται τ̣[
παρὰ τ̣[
ροναμ̣[
μηλ̣ . [
δεσ̣[

ʃ κ̣[ολ]λο̣ύριον τ̣ . . ηρ [. . .
[. .] . ποιε̣ῖ πρὸς τ̣ὰ
ἐ̣[π]ὶ̣ τῶν τελ̣έ̣ων τ̣ρ̣α-
χέα βλέφαρα καὶ βεβ[ρω-
μένους κανθοὺς καὶ ῥεῦ-
μα παλαιὸν καὶ χ̣ . [. .] . . ν̣
καὶ τὰς τυλώδεις δια-
θέσεις μέγα, π̣[οιε]ῖ̣
καὶ πρὸς τὰ μ̣[ε]γ̣ά̣[λα
τραχώματα . [. . . .
. [.]φ̣ιωπισμεν̣[. . . . .
. . . . . .

φα[
τρ[
. . .

2. *πεπ]έρεος* is very doubtful; the first ε is unsatisfactory, and there may be a letter lost after the supposed ρ.

5. For *ὀσ[τράκου* (Ilberg) cf. e. g. Galen xii, p. 347, where *σηπίας ὄστρακον* is recommended both for the eyes and mouth.

8. *α*, which is not easily combined with the following letters, is probably the numeral, the measure being unexpressed, as in l. 4.

9–10. For *στέαρ ἐχίδνης* Ilberg compares Galen xii, p. 331, and for *χαμαιλέοντος χολή*, Marcell. *De Medic.* 8. 67; these were both used for diseases of the eye.

13. The supplements were suggested by Ilberg; cf. Diosc. iv. 170 (ed. Wellmann), Alex. Trall. i, p. 381 (ed. Puschmann).

16. Ilberg is probably right in restoring *ἀμμωνιακοῦ* (cf. Diosc. iii. 84 *ὀπός ἐστι νάρθηκος γεννωμένου ἐν τῇ κατὰ Κυρήνην Λιβύῃ*), but it is unlikely that *αμ* . [in l. 15 is the beginning of the word since this would imply a narrower column than what seems to be indicated elsewhere in the fragments. Another possibility is *σιλφίου* (or *ὀποῦ*) which was used for the eyes (Diosc. iii. 80) among other things.

18. Probably not *κλ]ύσον*.

19. Perhaps *ἐσχά]ρας*, as Ilberg proposes; but the doubtful ρ may possibly be ξ, e. g. *μί]ξας*. *δωσωδ]ίας* is less likely. The iota adscript of *οἴνωι* was added above the line.

21. *προδ[ι]αμησάμενος* for *προδ[ι]αμ⟨ασ⟩ησάμενος* could be read; it is noticeable, as Ilberg remarks, that this verb occurs several times in the prescriptions for the mouth in Ps.-Galen xiv, pp. 424 sqq.

23. *πίπερ* here has the Latin form, as in *Berliner Klassikertexte*, iii, p. 32, 1. 6, 10. For *σταφὶς ἀγρία* cf. Diosc. iv. 152, where we are told *ὀδονταλγίας ὠφελεῖ . . . καὶ ἄφθας τὰς ἐν στόματι θεραπεύει.*

24–6. Various *ὀδοντοτρίμματα* are specified in Ps.-Galen xiv, pp. 426–7, but the ingredients do not correspond with those here given. *κυά]μους* is due to Ilberg, who compares Diosc. ii. 106 and Galen xii, p. 876 *καλῶς διατηρεῖ . . . τοὺς ὀδόντας, ἐὰν κύαμον Αἰγύπτιον δίχα τοῦ ἐντὸς πικροῦ λεῖον ποιῶν παρατρίβῃς τοὺς ὀδόντας καὶ τὰ οὖλα ἅπαξ τοῦ ἔτους.*

28 sqq. It is likely that Frags. 2 and 3 belong to the same column, but that they directly join is uncertain. Of the letters in l. 28 the first ι and part of the supposed λ belong to Frag. 2. For *σεμίδαλις* in specifics for the mouth cf. Ps.-Galen xiv, p. 124 (*δύσφοροι ὀσμαί*).

29. *μά]γνης* is suggested by Ilberg.

31. Cf. e. g. Galen xii, p. 973 *σχιστὴν μετ' ἀλόης τοῦ ἡμίσεος καὶ ὀλίγης ἀκακίας*, for affections of the *κίων*. *σχιστή* is also recommended *πρὸς κιονίδας* in Ps.-Galen xiv, p. 434.

37. Not *πρὸς φλεγμ[ονάς*.

45. If [[α]] is rightly read, the figure was at first misplaced.

46. Either *κ[ολ]λούριον* or *κ[ο]λλύριον* could be read. What follows may perhaps be *τὸ τηρ[ητι|κό]ν*, as Ilberg suggests, though this is not particularly satisfactory. The initial letter can be π. A wavy stroke in front of this line perhaps marks the new heading.

49 sqq. βεβ[ρω]μένους Ilberg, comparing Galen xii, pp. 785 sqq. At the end of l. 51 he suggests χήμωσιν, but this does not very well suit the remaining vestiges. For μ[ε]γά[λα τραχώματα Ilberg cites Galen xii, p. 348 τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς μεγάλας τραχύτητας, ἃς καλοῦσιν συκώσεις.

29. (*b*) MEDICAL RECEIPTS.

7·5 × 4·1 cm. Second century.

A small fragment containing parts of two columns, written in a clear cursive hand, probably of the second century. For what ailments these specifics were intended does not appear; it may be noted that some of the ingredients recur in P. Tebt. 273, which is largely concerned with diseases of the eyes. On the verso are remains of two still more incomplete columns in a different hand, but very likely of a similar nature.

Col. i.

. . . . .
]·
]
]ε
]α ὕδω(ρ)
]κου (δραχμαὶ) ι
]
ὕδ]ωρ
π]ιπε
]ος
μέλ]ιτος
]·ἐν.
. . . . .

Col. ii.

. . . .
κου κε[καυμένου
πιπέρε[ως
καὶ ζ β·[
ας χαλ[κ
λιθοφρ[υγίου (?)
γειον ι[
καδμε[ίας
χαλκοῦ [
κεκαυμ[ένου
κεκαυμ[ένου
μεν( )μ·[πι
πέρε[ως

12. χαλ]κοῦ κε[καυμένου: cf. P. Tebt. 273. 15, &c.

16. λιθοφρ[υγίου: λιθοφρύγιός ἐστι στυπτηρία is quoted in the *Thesaurus* of Stephanus, *s. v.* λίθος from some chemical glosses.

30–41. MISCELLANEOUS MINOR FRAGMENTS.

The following twelve small pieces, which remain unidentified, may here be conveniently grouped together.

The first contains the ends of two columns from a historical work, written in heavy upright uncials referable to the first century B.C. Col. ii is rather shorter than its predecessor. A mention in l. 13 of the fountain Peirene shows that the scene of action was Corinth. Some indication of the date of the work may perhaps be derived from the use

in l. 12 of the preposition *ἀπέναντι*, of which Stephanus quotes no example earlier than Polybius.

31 consists of ten lines from the top of a column, the last line being followed by a considerable blank space, from which the natural inference is that the work, whatever it was, concluded at this point. It is no doubt prose, and perhaps again of a historical character; there is a reference to Athens in l. 4. The occurrence of the numeral *β* in l. 5 is noticeable. The hand, a carefully written good-sized uncial, is of a generally similar type to that of **44**, with which this fragment was purchased, and belongs to the same period.

32 is poetic, and not improbably hexametrical. A mention of Cerberus occurs in l. 8, and in this connexion *σκυταλω* in l. 4 appears significant; cf. note *ad loc.* The fragment is written in not very regular upright uncials which have early characteristics and probably date from late Ptolemaic times.

33 is a prose fragment of doubtful character; indeed neither its language nor the quality of the script indicates very clearly that it should be classed as literary, though they rather favour that view. It is written in informal uncials of medium size and thoroughly Ptolemaic cast; the date indicated is the second century B.C.

34 contains the ends of a few lines written in good-sized rather irregular uncials which may be assigned to the first century. The lines are uneven in length, l. 8 for instance extending more than $1\frac{1}{2}$ cm. beyond l. 6, a feature suggesting a metrical arrangement, and have an Ionic rhythm; possibly they are Anacreontic verses. Line 10 is a title or heading of some kind.

35, from the top of a column of prose, is written in rather small oval uncials on the verso of part of an account of produce, which may date from the second or third century. A reference to Anacreon is perhaps to be recognized in l. 4.

36 is another third-century fragment from the top of a column in medium-sized sloping uncials the lines of which are rather widely spaced. It may be either poetry or prose.

37 is a badly damaged strip containing the ends of a few lines of prose from the top of a column; in the lower part of it there are vestiges of the initial letters of the lines of the succeeding column, but nothing is legible. The script is a sloping medium-sized uncial with some tendency to cursive, which may belong to the second or early third century; it is remarkable for a curious δ, shaped just like the Latin uncial ὸ. On the verso is part of a list of names in cursive of the second or third century.

38. A fragment from the bottom of a leaf of a papyrus book. The recto preserves the ends and the verso the beginnings of a few lines of prose written in a neat uncial hand of medium size and of the third-century oval type.

39 is a piece of mummy-cartonnage, the source of which may be guessed to be Hibeh; cf. **16** (*a*). This fragment contains the ends of a few lines from a medical treatise, with some very scanty traces of the succeeding column. The hand, a well-formed uncial of medium size, is to be assigned to the first half of the third century B.C.

40, written in a rather small semi-cursive hand of the second century, mentions Minos and Sisyphus, and may belong to a commentary or to some mythological treatise or compendium. A Homeric citation in l. 9 was identified by Mr. Allen, who suggests that the numbers *π]έμπτον* and *ὄγδοον* in ll. 5 and 10 denote the order in which the heroic

personages stood in some list. The text is on the verso of the papyrus, the recto being blank. κ´ in ll. 26–7 apparently stands, as often, for *καί*, and *πρός* in l. 28 is written in the form of a monogram.

41 is a fragment from the end of an acrostic, the lines of which, as in **7**, represent the letters of the alphabet in consecutive order. So far as they are preserved the sentences have a moral tendency, and were no doubt put together for educational purposes. Perhaps they were originally in iambic metre, which was often employed in compositions of this class; cf. Krumbacher, *Gesch. d. Byz. Litt.* pp. 717, 814. The hand is a slightly sloping informal uncial of, probably, the sixth century. On the verso there are parts of seven lines in Coptic.

30. 5·6 × 11·3 cm. First century B.C. Plate 6.

Col. i.

. . . . . .
] και π . . σ . [. .] . ν
] ουκ επι τας
] . νεινεμεαθη
κ]ατερουσιν διογε
] γαρ πλιστου επι
]μος αμα παραγον
] . τα κ[α]θιστας εις

Col. ii.

. . . . . .
[. .]ω . . [
ται . . . [
αποχωρει δε τ[. .] . κυσ[. . . .
θεις την στολ[ην] τωγ[. . . .
εκαθιζεν απενα[ν]τι της [κρη
νης ην καλουσιν Πειρην[ην

3. εμε Αθη- or Νεμεα θη-?
5. The two last letters of the line are corrected and their identity is very doubtful.
11. τω: or τι. or πι.; and the doubtful ν may well be α, δ, or λ.

31. 12 × 7 cm. First century B.C.

(?) πη]δησας απο κλιμακ[ος
]ι καλα να . ε . . πω . [
]ς λυκοις αν . . σω[
] Αθηνας διαλυε[. .] . [
ε]κεινοις β̄ να . [.] . [
]ν ταυτην σεμ . [. .] . . [
] λοιπον . . γκιε[.] . . [
]τονου ον . [.]εμ . . . [
] Ειραφιω[τ . . . . .] . [
] . . . νο . [

2. The letter between λ and ν is possibly ι, i. e. *καλινα*.
6. The word after *ταυτην* is apparently not Σεμελη.

32. 5·7 × 4·2 cm. First century B.C.

. . . . .
] . νδε[
]εον δε κο[

]ναν βρ . . . κω . [
]νον σκυταλω . . . [
] μεν φευγον βωμ[
] δεινοισι προσω . . λο[
]νης δ οπισω . α[
]σι πολλοισιν π[
]ε Κερβερος ειθ[
] . . . [
. . . . .

4. The first two or three letters of σκυταλω, if that is the right reading, have undergone alteration. σκύταλον is used of the club of Heracles in Pindar, *Ol.* ix. 30, Theocr. xvii. 31, and is thus appropriate in a context mentioning Cerberus (l. 8).

6. A verse originally omitted has been inserted above this line by the original scribe.

33. 5·4 × 4·8 cm. Second century B.C.

. . . . . .
] . . . τουτο εν . [
] ανδρος ισταμ[
] . ασιν κοι[
] . δ . . αι . . [
]εμος μαλ[
]ων [
] κυριο[. .] απο του χα[
λ]εγει ποτε μ[
] . υσ . [
. . . . . .

6. A considerable blank space was apparently left after the letters]ων.

34. Behnesa. 6·1 × 7 cm. First century.

. . . . .
]μος
]δε
]α[.]στον
]ε δε θαψαι
εφ]οβειτο
]ισωσι
] . ε υπνον
] . ουργος ων γαρ
]ων ανεστη
]αι παρθενω̄

] . σιτον συναγω[ν
] . [
. . . . .

4. An oblique dash opposite this line near the right edge of the papyrus probably referred to a succeeding column.

10. e. g. ωδ]αι, as Murray suggests.

35. 6·2 × 3·6 cm. Third century.

] . ε Καριοθρεπ̣[τ
] κατα δυο μερη [
] . ρα καταγωγη[
A]ν̣ακρεων θηλ[
π]α̣ραιρη μεν α[
]ει ορυσσουσα[
]ς περιβαλλ[
]οτε νεατο̣[
. . . . .

1. Καριόθρεπτος seems an unobjectionable though novel compound.

4. A]νακρεων: the doubtful ν is suitable but quite uncertain, and might be read e. g. as ρ. It is worth noting in connexion with l. 1 that Καρικοεργέος or Καριοεργέος occurs in Anacreon, Frag. 91.

36. 4·7 × 4 cm. Third century.

]λ̣α̣ αδικουμεν[
] συνοντος αυ̣τ̣[
]νη δειν τι̣[
] . ς δικης̣ [
. . . . .

37. 11·8 × 3·6 cm. Second or third century.

] .
]νες λεγον
[ται]ει ερ . . μονω̄ και̣ [
] . αλλο οτιοῡ̣
]ο̣ . . δεκα· ως
] . . . ρ̣ο̣ν̣ε̣δ .
] . φ̣ο̣μ̣ο̣ι
]ειϲ . . . ον·
]α̣π̣[.] . ι̣σ . ο̣[.]

] . [.]νδεχε
] . α̣ . ο̣ .
]ε̣ι̣ δυνοι
] . . . . . .
]λλα̣ εκερ
]ε̣ρον ο̣π̣ο̣ι
]ον λογον
]γ̣ω̣ν . .
. . .

1. Some ink-marks near the upper edge of the margin could be read as a large φ.

3. μονο(ν) was meant to end the line, and και was subsequently inserted (by the original scribe).

7. Above the end of the line there are some indistinct marks which perhaps indicate a correction.

38. 5·7 × 3·7 cm. Third century.

Recto.

. .
]·η
]αγω
]ηναν

Verso.

. .
σ·[
χ̣ι̣[
επ̣[

39. Hibeh? 7·2 × 6·1 cm. Third century B.C.

. . . . .
]ν̣α̣ς
] πνευμα ετι
]ν εστι προ των
]ων
] τ̣ουτ επιτελουσιν
]τον εστι τι συστελ
]ν πορων και
]·θλειβοντων ει τι
ε]νεστηκει φλεγμα
] την λημ̣ωσιν
]υτο ηδυναντο
] χαλεπω
. . . . .

4. This line, which is markedly shorter than the rest, apparently concluded a section. Line 7 is also rather short, but since it ends with the word *και* this must be merely a case of irregular spacing.

10. *λημωσιν* preceded by *την* is no doubt a substantive, but there is no other instance of its use.

40. Frag. 1 8·1 × 3·7 cm. Second century.

Frag. 1.

. . . . .
]ω̣[
]·κ̣ενω[
]·υ̣ων κ̣ατ̣ο̣[
]τι Μινως δ̣[
]εμπτον α̣κ̣[
] κατ αλκην [
]α̣ν̣α̣..τουτ̣[
]·ν..ω̣ς Σισυφο[ς
] εσκεν ο κερδισ[τος
]λ̣ων ογδοον φ[
]·ας Ομηρον ουδε̣[
]α̣μ̣ησθ̣αι τι[·]·[

Frag. 2.

. . . .
]...νε̣α..μ̣[
δ·[
]·τ̣ο̣ν πως ω̣[
]ι̣ χρονον π̣ι̣[
] Ηρας ωσ̣περι̣[
]πεγε..ωσ̣π̣[
]υ̣σιω..[·]ισ̣τ̣[
]α̣δ̣ρ̣·σ̣[·.]ο̣[
]·υτο[·]ε̣δ̣·[
]ρ ουκ εστι κ[
]...α̣ν̣ γε·[
]ι...κ̣(αι)...[
]λως κ(αι) επι·[

]σ̣τ̣[.]ε[
]..τ[
]σ[

]. εν πρ(ος) αυτο[
]ο̣ν ανενεγ̣[κ
]ρ̣τ̣α̣.[

8–9. Cf. Homer Z 153 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. But there is a lacuna of uncertain length between the name Σισυφο[ς in l. 8 and εσκεν in l. 9, as is shown by the projection of ll. 11 and 12. ανδ]ρων cannot be read in l. 10; perhaps αλ]λων.

12. Allen proposes πεπαλ]αμησθαι, with a reference to the etymology of the name Παλαμήδης, which would then have been ογδοον. [μεμνῆσθαι might then be supplied after ουδε in l. 11, with some word like φη]σας before Ομηρον to govern the infinitives.

30. This line seems to have been the last of the column.

41. 8·5 × 9·5 cm. Sixth century.

[υ.....].[.].[
φιλω τα γραμματα μι̣σ̣[
χαρις επι χρη̣σιν ουχ [
ψυ̣χ̣[ης] ουκ ε̣σ̣[τ]ιν φαρμ[α]κ[ον
ω παιδι[ο]ν μη φευγι̣ καλα τ[

3. επι χρησιν: or perhaps επιχρησιν as a single word, though this does not occur elsewhere.
5. l. φευγε.

---

42. LATIN FRAGMENT.

11·6 × 12·8 cm. Fourth century. Plate 8.

This fragment from the bottom of a column is written in rather large rustic capitals in which the contrast between heavy and light strokes is very strongly marked. On the verso are the ends of two lines of Greek cursive dating perhaps from the fourth or fifth century, and the Latin text on the recto may be assigned like P. Oxy. 871, which is in a hand of a similar type, to the fourth century. Unless it can be identified the piece is of course too small to possess more than a palaeographical interest; the words *quaestio*, *caedem*, and *carcere* have rather a legal flavour.

[.....].[
[...]..*be*[
[*qu*]*ạestiọ*[
ḷosịc̣orac̣.[
.*i caedem item* [
[.].*dinis muḷ*[
lis in carcere ạḍ[
sunt utrịusq̣ue c̣.[

4. Perhaps *si cor* or *sic oracu*[*l*. The doubtful *i* may be *e* but *secura* cannot be read.
6. [*O*]*rdinis* is not impossible.
7. Not *carcerem*.

III. EXTANT CLASSICAL AUTHORS

43. HOMER, *ILIAD* I.

20·8 × 36·4 cm. Early third century.

Remains of four columns from a roll containing the first book of Homer's *Iliad*. The first and last columns have lost the beginnings and ends of lines respectively, but the two intervening ones are nearly complete. The handwriting is a clear semi-cursive, of, probably, the earlier decades of the third century. A *terminus ante quem* is provided by the verso, on which is a short astronomical treatise (**27**) written after, but apparently not much after, the reign of Gallus. No lexical signs occur except the diaeresis. The papyrus shows the vulgate text in a fairly correct form, and apart from clerical errors rarely differs from the better mediaeval MSS. The appended collation of this and the other Homeric pieces in the present volume is based on the editions of Ludwich, whose readings are distinguished by an asterisk. Additional information has sometimes been derived from the apparatus of Monro and Allen, which, however, is confined to a notice of the more important variants. I do not as a rule remark on minor orthographical details, such as the presence or absence of *ν ἐφελκυστικόν* or the interchange of *ι* and *ει*.

Col. i.

[τον δ ημειβετ επει]ṭα [ποδαρκης διο]ς Αχ[ιλλευς
[Ατρειδη κυδιστ]ε φιλ[οκ]τεα[νω]ṭαṭę ṗ[αντων
[πως γαρ τοι δω]σουσι γερας με[γ]αθυμοι Αχ[αιοι
[ουδε τι που ιδμ]εν ξυνηια κειμενα πολ[λα
[αλλα τα μεν πο]λιων εξεπρα[θο]μεν τα δεδ[ασται
[λαους δ ουκ επε]οικε παλιλλογα τ[αυ]τ επαγειρε[ιν
[αλλα συ μεν νυ]ν τηνδε θεω πρ[οε]ς αυταρ Αχαιο[ι
[τριπλη τετρα]πλη τ αποτισομ[εν] αι κε ποθι Ζε[υς
[δωσι πολιν Τρ]οϊην ευτειχεον [εξ]αλαπαξαι
[τον δ απαμειβο]μενος προσεφη [κ]ρειων Αγαμεμ[νω]ν
[μη δ ουτως αγ]αθος περ εων θεο[εικ]ελ Αχιλλευ
[κλεπτε νοω επ]ει ου παρελευσεα[ι] ουδε με πει[σεις
[η εθελεις οφρ α]υτος εχης γερας [α]υταρ εμ αυτως
[ησθαι δευομε]νον κελεαι δε με [τη]νδ αποδουναι
[αλλ ει μεν δωσο]υσι γερας μεγα[θυμ]οι Αχαιοι
[αρσαντες κατα θ[υμ]ον οπως ανταξιον εσται
[ει δε κε μη δωωσιν] εγω δε κεν αυτος ελωμαι
[η τεον η Αιαν]τος ϊων γερας η [Ο]δυσσηος

[αξω ελων ο δ]ε κεν κεχολωσεται ον κεν ϊκωμαι
[αλλ ητοι μεν] ταυτα μεταφρασο[μ]εσθα και αυθις
[νυν δ αγε νηα] μελαιναν ερυσο[μ]εν εις α[λ]α διαν
[εν δ ερετας επιτ]ηδες εγειρομεν ε[ς] ὲ εκ[ατο]μβην
[θειομεν αν δ αυ]την Χρυσηϊδα κα[λλ]ιπαρηον
[βησομεν εις δε τ]ις αρχος ανηρ β[ο]υληφορος εστω
[η Αιας η Ιδομεν]ευς η διος Οδυσσευς
[ηε συ Πηλειδη] παντων εκπαγλ[ο]τατ ανδρων
[οφρ ημιν εκαερ]γον ϊλασσεαι ϊερα [ρ]εξας
[τον δ αρ υποδρα ι]δων προσεφη π[οδ]ας ωκυς Αχιλλευς
[ωμοι αναιδειην] επιειμενε [κερδαλ]εοφρον
[πως τις τοι προφ]ρων επεσι[ν] πε[ι]θηται Αχαιων
[η οδον ελθεμε]ναι η ανδρασιν ϊφι μ[α]χεσθαι
[ου γαρ εγων Τρωων] ενεκ ηλυθον αιχμηταων
[δευρο μαχησομενος] επει ου τι μο[ι] αιτιοι εισι
[ου γαρ πω ποτ εμας βο]υς ηλ[α]σαν ουδε μεν ιππους
[ουδε ποτ εν Φθιη εριβ]ωλακι βωτιανειρη
[καρπον εδηλησαντ επει] ῃ μαλ[α] π[ολ]λα [μεταξυ]
[ουρεα τε σκιοεντα θαλασσα τ]ε [ηχηεσσα
. . . . . .

Col. ii.

[και δη μ]οι γερας αυτος αφα[ιρησεσθαι απειλεις
[τω επι] πολλ εμογησα δοσαν δε μο[ι] υι[ες Αχα]ιων
[ου μεν σ]οι ποτε ϊσον εχω γερας οπποτ Αχ[αιο]ι
[Τρωω]ν εκπερσωσ ευναιο[μ]ενον πτολιεθρον
αλλα το μεν πλειον πολυαϊκος πολεμοιο
χειρες εμαι διεπουσ αταρ ην ποτε δασμος ϊκηται
σοι το γερας πολυ μειζον εγω δ ολιγον τε φιλον τε
ερχομ εχων επι νηας επην κε καμω πολεμιζων
νυν δ ειμι Φθιην δ επει η πολυ φερτερον εστι
οικαδ ιμεν συν νηυσι κορωνισιν ουδε σ οϊω
ενθαδ ατιμος εων αφενος και πλουτον αφυξειν
τον δ ημειβετ επειτα αναξ ανδρων Αγαμεμνων
φευγε μαλ ει τοι θυμος επεσσυται ουδε σ εγωγε
λισσομαι εινεκ εμειο μενε[ι]ν παρ εμοιγε και αλλοι
οι κε με τιμησουσι μαλιστα δε μητιετα Ζευς
εχθιστος δε μοι εστι Διοτρεφεων βασιληων
αιει γαρ τοι εριs τε φιλη πολεμοι τε μαχαι τε
ει μαλα καρτερος εστι θεος που σοι το γ εδωκε
οικαδ ιων συν νηυσι τε σης και σοις εταροισι
Μυρμιδονεσσιν ανασσε σεθεν δ εγω ουκ αλεγιζω
ουδ οθομαι κοτεοντος απειλησω δε τοι ωδε

ως εμ αφαιρειται Χρυσηϊδα Φοιβος Απολλων
την μεν εγω συν νηϊ τ εμη και εμοις εταροισι
πεμψω εγω δε κ αγω Βρισηϊδα καλλιπαρηον
αυτος ϊων κλισιην δε το σον γερας οφρ ευ ειδης
οσσον φερτερος ειμι σεθεν στυγεη δε και αλλος
ϊσον εμοι φασθαι και ομοιωθημεναι αντην
ως φατο Πηλειωνι δ αχος γενετ εν δε οι ητορ
στηθεσσιν λασιοισι διανδιχα μερμηριξε
η ο γε φασγανον οξυ ερυσσαμεν[ο]ς παρα μηρου
τους μεν αναστησειεν ο δ Ατρειδην εναριζοι
ηε χολον παυσειεν ερητυσειε τε θυμον
εως ο ταυθ ωρμαινε κατα φρενα και κατα θυμον
ελκετο δ εκ κολεοιο μεγα ξιφος ηλθε δ Αθηνη
ουρανοθεν προ γαρ ηκε θεα λευκωλενος Ηρη
αμφω ομως θυμω φιλεουσα [τε] κηδομενη τε
στη δ οπιθ[ε]ν ξανθης δε κομ[ης ελε Π]ηλειωνος
οιω φαιν[ομεν]η των δ αλ[λων ου τις ορ]ατο
[θαμ]β[ησεν δ Αχιλ]ε̣υ̣ς̣ [μετα δ ετραπετ αυτικα δ εγνω
. . . . . .

Col. iii.

τιπτ αυ[τ αιγ]ι̣[ο]χ[ο]ι̣[ο Δ]ι̣[ο]ς̣ τε[κ]ος ειληλουθας
η [ϊνα υ]βριν ϊδη Αγαμεμνονος Ατρειδαο
αλλ εκ τοι ερεω το δε και τετελεσθαι οιω
ης υπεροπλειησι ταχ αν ποτε θυμον ολεσσαι
τον δ αυτε προσεειπε θεα γλωκωπις Αθηνη
ηλθον εγω παυσουσα το σον μενος αι κε πιθηαι
ουρανοθεν προ γαρ ηκε θεα λευκωλενος Ηρη
αμφω ομως θυμω φιλεουσα τε κηδομενη τε
αλλ αγε ληγ εριδος μηδε ξιφος ελκεο χειρι
αλλ ητοι επεσιν μεν ονειδισον ως εσεται περ
ωδε γαρ εξερεω το δε και τετελεσμενον εσται
και ποτε τοι τρις τοσσα παρεσσεται αγλαα δωρα
υβριος εινεκα τησδε συ δ ισχεο πειθεο δ ημιν
την δ απαμειβομενος προσεφη ποδας ωκυς Αχιλλευς
χρη μεν σφωϊτερον γε θεα επος ειρυσασθαι
και μαλα περ θυμω κεχολωμενον ως γαρ αμεινον
ος κε θεοις επιπειθηται μαλα τ εκλυον αυτου
η και επ αργυρεη κωπη σχεθε χειρα βαρειαν
αψ δ ες κουλεον ωσε μεγα ξιφος ουδ απιθησε
μυθω Αθηναιης η δ Ουλυμπον δε βεβηκει
δωματ ες α̣ι̣γιοχοιο Διος [μ]ε̣τ̣α̣ δαιμονας αλλους
Πηλειδης δ εξαυτ[ι]ς [αταρ]τηροις επεεσσι

Ατρειδην προσεειπε και [ου] πω ληγε χολοιο
οινοβαρες κυνος ομματ εχων κραδιην δ ελαφοιο
ουτε ποτ ες πολεμον αμα λαω θωρηχθηναι
ουτε λοχον δ [ι]εναι συν αριστηεσσιν Αχαιων
τετληκας θυμω το δε τοι κηρ ειδεται ειναι
η πολυ λωϊον εστι κατα στρατον ευρυν Αχαιων
δωρ αποαιρεισθαι ος τις σεθεν αντιον ειπη
δη[μοβορο]ς βασιλευς επι ουτιδανοισιν ανασσεις
η γαρ αν Ατρειδη νυν υστατα λωβησαιο
αλλ εκ τοι ερεω και επι μεγαν ορκον ομουμαι
ναι μα τοδε σκηπτρον το μεν ουποτε φυλα και οζους
φυσει επει δη πρωτα τομην εν ορεσσι λελοιπεν
ουδ αναθηλησει περι γαρ ρα ε χαλκος ελαψε
φυλλα τε και φλοιον νυν αυτε μιν υϊες Αχαιων
εν παλαμης φορεουσι δικασπολοι οι τε θεμιστας
προς Διος ειρ[υατ]αι ο δε τοι μεγας εσσεται ορκος
η ποτ Αχιλ[ληος π]οθη ϊξεται υϊας Αχαιων
[σ]υμπαν[τας τοτε δ ο]υ τι δ̣υ̣[νησεαι αχνυμενος περ
. . . . . .

Col. iv.

χωομενος ο̣ [τ αριστον Αχαιων ουδεν ετισας
ως φατο [Π]ηλ[ειδης ποτι δε σκηπτρον βαλε γαιη
χρυσειης η[λοισι πεπαρμενον εζετο δ αυτος
Ατρειδης δ [ετερωθεν εμηνιε τοισι δε Νεστωρ
ηδυεπης α[νορουσε λιγυς Πυλιων αγορητης
του και απο [γλωσσης μελιτος γλυκιων ρεεν αυδη
τω δ ηδη δ[υο μεν γενεαι μεροπων ανθρωπων
εφθια[θ οι οι προσθεν αμα τραφεν ηδε γενοντο
εν Πυλω η[γαθεη μετα δε τριτατοισιν ανασσεν
ο σφιν ευφ[ρονεων αγορησατο και μετεειπεν
ω ποποι η [μεγα πενθος Αχαιιδα γαιαν ικανει
η κεν γηθ[ησαι Πριαμος Πριαμοιο τε παιδες
αλλοι τ[ε] Τρω[ες μεγα κεν κεχαροιατο θυμω
ος σφωϊν τ[αδε παντα πυθοιατο μαρναμενοιιν
οι περι μεν [βουλην Δαναων περι δ εστε μαχεσθαι
αλλα πειθ[εσθ αμφω δε νεωτερω εστον εμειο
ηδη γαρ πο[τ εγω και αρειοσιν ηε περ ημιν
α[ν]δρασιν ω[μιλησα και ου ποτε μ οι γ αθεριζον
ο[υ] γαρ πω το[ιους ιδον ανερας ουδε ιδωμαι
οιον Πει[ριθοον τε Δρυαντα τε ποιμενα λαων
Καινεα τ Εξ[αδιον τε και αντιθεον Πολυφημον
καρτιστοι δη [κεινοι επιχθονιων τραφεν ανδρων

καρτιστοι με[ν εσαν και καρτιστοις εμαχοντο
Φηρσιν ορεσ[κωοισι και εκπαγλως απολεσσαν
και μεν τοισ[ιν εγω μεθομιλεον εκ Πυλου ελθων
τηλοθεν ε[ξ απιης γαιης καλεσαντο γαρ αυτοι
και μαχομην κα[τ εμ αυτον εγω κεινοισι δ αν ου τις
των οι νυν βροτοι [εισιν επιχθονιοι μαχεοιτο
και μεν μ̣[ευ] βουλ[εων ξυνιεν πειθοντο τε μυθω
αλλα πειθεσθαι κα[ι υμμες επει πειθεσθαι αμεινον
μητε συ Πηλειδη θ̣[ελ εριζεμεναι βασιληι
αντιβιην επει ου [ποθ ομοιης εμμορε τιμης
σκηπτουχος βασ[ιλευς ω τε Ζευς κυδος εδωκεν
ει δε συ καρτερος [εσσι θεα δε σε γεινατο μητηρ
αλλ οδε φερτερος ε[στιν επει πλεονεσσιν ανασσει
Ατρειδη συ δε πα[υε τεον μενος αυταρ εγωγε
λισσομ Αχιλληϊ μ[εθεμεν χολον ος μεγα πασιν
ερκος Αχαιοισιν [πελεται πολεμοιο κακοιο
. . . . . .

129. Τρ]οϊην: so Aristarchus and the majority of MSS.; *Τροίην others with Zenodotus.
140. αυθις: so SMFW: *αὖτις other MSS.
142. εγειρομεν: l. αγειρομεν.
162. πολλ εμογησα: so AB, &c.; *πολλὰ μόγησα Aristarchus.
168. επην: so MSS.; *ἐπεί Aristarchus and Herodian.
176. εστι: l. εσσι; cf. l. 178.
178. εστι: l. εσσι; cf. l. 176.
190. ερυσσαμεν[ο]ς: so most MSS.; *ἐρύσαμενος M.
193. εως is the usual reading in MSS.; εἶως Y, *εἶος Bekker.
197. ξανθης δε κομ[ης ελε Π]ηλειωνος: so τινες according to Schol. A; *Πηλείωνα Aristarchus, &c., ξανθὴν δὲ κόμην ἕλε Πηλείωνος being another variant.
203. *ιδη: so Aristarchus AB, &c.; ἴδῃς Zenod.
204. τετελεσθαι: so most MSS.; *τελεεσθαι Aristarchus and a few MSS., τετελεσμένον ἔσται Zenod.
205. ολεσσαι: the MSS. are divided between this reading (so A) and *ὀλέσσῃ.
208. γαρ ηκε: δέ μ' ἦκε MSS.
234. φυλα: l. φυλλα.
236. ελαψε: l. ελεψε.
246. χρυσειης: l. χρυσειοις.
257. ος: εἰ MSS. If ος is not merely a clerical error, the verse must have been completed somewhat differently, with a verb in the singular instead of the plural; cf. for such a construction e. g. Ψ 285–6 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν ἵπποισίν τε πέποιθε κτλ.
259. πειθ[εσθ: so SWX^{c}; l. πιθεσθ.
265. The papyrus agrees with ASB and the majority of MSS. in omitting the verse Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι, which is rejected by Ludwich.
274. The first πειθεσθαι = πειθεσθε (for πιθ-), which is also found, e. g., in S; cf. l. 259.
275–6. The omission of these two verses, μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν, was evidently caused by the homoeoarchon of ll. 275 and 277.
277. θ[ελ: θ is represented by a very slight vestige which may belong to an ε, but it is likely that the papyrus agreed with the great majority of the MSS., which have Πηλείδη θέλ', Πηλείδ' ἤθελ' or similar readings; *Πηλείδη ἔθελ' Bekker.
281. *οδε: so AB, &c.; ὄγε others.

44. HOMER, *ILIAD* I.

8·7 × 13·5 cm. First century B.C. Plate 4.

A fragment containing the ends and beginnings of lines from two columns of the first Book of the *Iliad*, written in good-sized upright uncials which are obviously of early type, and may be assigned to the middle or latter part of the first century B.C. The hand is an ornamental one, most of the straight strokes being finished off with small *apices*. Z and Ξ are of the archaic shape; P and Φ are not carried below the line. No lection signs occur, but the 500th line is marked in the usual way in the margin of Col. ii. The column consisted of 22 lines, l. 480 being exactly opposite l. 503. This papyrus, like **31**, was purchased together with **51**, the hand of which is extremely similar,—so similar that it becomes a question whether they can be regarded as identical. Probably, however, they are to be distinguished. A difference in the size of the letters, which are larger in **51** than in **44**, is of no consequence; but it is also noticeable that A, Λ, M, and Π are proportionally narrower in the latter than in the former. Another Homeric fragment in a hand of much the same type is P. Reinach 1 (*Iliad* xix), which the editor dates too late. This is likely to approximate to **44** and **51** in period as it does in style.

There are no variants from Ludwich's text. It is possible that critical marks, which are used in **51**, were also inserted in the present MS.; so little of the margin is preserved that their non-appearance in what remains is inconclusive.

Col. i.

. . . . . .

[νωμησαν δ αρα πασιν επαρξαμενοι δε]παεσ[σιν
[οι δε πανημεριοι μολπηι θεον ιλασ]κοντο
[καλον αειδοντες παιηονα κουρ]οι Αχαιων
[μελποντες εκαεργον ο δε φρε]να τερπετ ακουων
[ημος δ ηελιος κατεδυ και επι κ]νεφας ηλθε
[δη τοτε κοιμησαντο παρα πρ]υμνησια νηος
[ημος δ ηριγενεια φανη ροδοδ]ακτυλος Ηως
[και τοτ επειτ αναγοντο κατα στρατον ευ]ρ̣υ̣[ν] Αχαιων
[τοισιν δ ικμενον ουρον ιει εκαεργος Απολ]λων
[οι δ ιστον στησαντ ανα θ ιστια λευκα πετασσα]ν

. . . . . .

Col. ii.

. . . . . .

[παντ]ες αμ̣[α Ζευς δ ηρχε Θετις δ ου ληθετ εφετμεων
[πα]ιδος εου αλλ [η γ ανεδυσετο κυμα θαλασσης
[ηε]ριη δ ανεβη με[γαν ουρανον Ουλυμπον τε
[ευρε]ν δ ευρυοπα Κρ[ονιδην ατερ ημενον αλλων
[ακ]ρ[οτ]ατηι κορ[υ]φη[ι πολυδειραδος Ουλυμποιο

ξ̣ κ[α]ι ρ[α] παροιθ̣ αυτο[ιο καθεζετο και λαβε γουνων
σκαιηι δεξιτερηι δ α[ρ υπ ανθερεωνος ελουσα
λισσο[μ]ενη προσεε[ιπε Δια Κρονιωνα ανακτα
Ζευ πατερ ε̣ι̣ [ποτε δη σε μετ αθανατοισιν ονησα
η επει [η εργωι τοδε μοι κρηηνον εελδωρ
τιμη[σον μοι υιον ος ωκυμορωτατος αλλων
επλετ [αταρ μιν νυν γε αναξ ανδρων Αγαμεμνων
. . . . . .

---

45. HOMER, *ILIAD* II.

Behnesa. 6·2 × 5·3 cm. Second century.

This is a small fragment from the top of a column, written in medium-sized round uncials, which may be attributed to the first half of the second century. A smooth breathing in the first line appears to be due to the original scribe. No variants from the text of Ludwich occur.

[οκτω αταρ μη]τηρ ἑ̣[νατη] ην η τ[εκε τεκνα
[ως ημεις τοσσ]αυτ [ετ]εα π[τ]ολεμ[ιξομεν αυθι
[τω δεκατω δ]ε̣ πο[λι]ν αιρ[η]σομ[εν ευρυαγυιαν
[κεινος τως αγο]ρευε [τ]α δη [ν]υν π[αντα τελειται
[αλλ αγε μιμνε]τε παντες ευκνη[μιδες Αχαιοι
[αυτου εις ο κεν α]στυ μεγα Π[ρι]αμο[ιο ελωμεν
[ως εφατ Αργειοι] δε μ[ε]γ̣ ιαχον αμ[φι δε νηες
. . . . . .

328. πτολεμιξομεν, not πολ., was probably written.

---

46. HOMER, *ILIAD* IV.

Behnesa. 5·3 × 3·5 cm. First century.

The following small fragment from Δ is written in a round and upright uncial hand which probably dates from the first century A.D. The scribe was not very skilful and had a difficulty in keeping the letters, which are of above the medium size, sufficiently tall; several of them have been retouched and enlarged, perhaps by another pen. An accent and a high stop occur.

. . . . . .
[ως γν]ω̣ χωομεν[οιο παλιν δ ο γε λαζετο μυθον
[Διογε]νες Λαερτ[ιαδη πολυμηχαν Οδυσσευ

[ουτε σ]ε νεικε[ιω περιωσιον ουτε κελευω
[οιδα γ]αρ ὡς το[ι θυμος ενι στηθεσσι φιλοισιν
[ηπι]α δηνεα ọ[ιδε τα γαρ φρονεεις α τ εγω περ
[αλλ] ιθι· ταυτα δ [οπισθεν αρεσσομεθ ει τι κακον νυν
[ειρηται τ]α δε παν[τα θεοι μεταμωνια θειεν
[ως ειπω]ν τους μ̣ε̣[ν λιπεν αυτου βη δε μετ αλλους
. . . . . .

361. *ο[ιδε: ε[ιδε (P) could be read equally well.
364. μ of μεν seems to have a horizontal stroke drawn through it, but this appearance may be caused by an enlargement of the letter after it was originally written; cf. introd.

---

47. HOMER, *ILIAD* V.

24·6 × 7·9 cm. Second century.

Ends of 45 lines from the fifth book of the *Iliad*, written in medium-sized irregular uncials of, probably, the second century. The papyrus is broken at the bottom, but it is not likely that very much is missing in that direction, since the column is already fairly tall. Stops in two positions (high and middle) and a few accents and marks of elision occur, some at any rate and perhaps most of these accompaniments being due to a second hand, which has also made occasional alterations in the text. The accentuation is rather erratic. A reading of some small interest is found in l. 221, where a proposal of Bentley's, which had already been supported by an Oxyrhynchus papyrus, receives further attestation.

[χερσι διακλασσας ανεμωλ]ια γαρ μοι οπη[δει
[τον δ αυτ Αινειας Τρωων αγο]ς αντιον ηυδα
[μη δ ουτως αγορευε παρος] δ ουκ' εσσεται α[λλως
[πριν γ επι νω τωιδ ανδ]ρι συν ϊπποισιν̣ [και οχεσφιν
[αντιβιην ελθοντε συν εν]τεσι πειρηθ[ηναι
[αλλ αγ εμων οχεων επι]βησεαι· οφρα ϊ[δηαι
[οιοι Τρωιοι ιπποι επιστα]μενοι πεδι[ο]ι[ο
[κραιπνα μαλ ενθα και ε]νθα διωκεμεν [ηδε φεβεσθαι
[τω και νωι πολιν δε σαωσ]ετον· ει πὲρ αν [αυτε
[Ζευς επι Τυδειδηι Διομη]δεϊ κυδος ορ[εξηι
[αλλ αγε νυν μαστιγα και] ηνια σέιγαλο[εντα
[δεξαι εγω δ ιππων αποβ]ησομαι οφρα μ[αχωμ]αι
[ηε συ τονδε δεδεξο μελ]ησουσιν δ' εμοι ϊπποι·
[τον δ αυτε προσεειπε Λυ]καονος αγλαος υϊος·
[Αινεια συ μεν αυτος εχ] ηνία και τεω[[ι]] ϊπποι
[μαλλον υφ ηνιοχωι ειω]θοτε καμπυλον αρμα

[οισετον ει περ αν αυτε φε]βώμεθα Τυδεος υϊον
[μη τω μεν δεισαντε ματ]ήσετον· ουδ εθελητον
[εκφερεμεν πολεμοιο] τεόν φθογγον ποθεοντε· [[s]]
[νωι δ επαιξας μεγαθυ]μου Τυδεος υϊος
[αυτω τε κτεινηι και ελασ]σηι μωνυχας ιππους·
[αλλα συγ αυτος ελαυνε] τε αρματα και τεω ϊππω[[ι]]
[τονδε δ εγων επιοντα δ]εδέξομαι οξεϊ δουρι·
[ως αρα φωνησαντες ες αρμ]ατα ποικιλα βαντες
[εμμεμαωτ επι Τυδειδηι] εχον ωκεας ιππους·
[τους δε ιδε Σθενελος Καπαν]ήϊος αγλαος υϊος·
[αιψα δε Τυδειδην επεα πτερο]εντα προσηυδαι·
[Τυδειδη Διομηδες εμωι κεχαρισμ]ενε θυμωι
[ανδρ οροω κρατερω επι σοι με]μαωτε μαχεσθαι
[ιν απελεθρον εχοντας ο μεν τοξ]ων εῦ ειδως
[Πανδαρος υιος δ αυτε Λυκαονο]ς ευχεται ειναι·
[Αινειας δ υιος μεν αμυμονος Αγ]χ[[ε]]ισαο
[ευχεται εκγεγαμεν μητηρ δ]ε οι εστ Αφρ[ο]δειτη
[αλλ αγε δη χαζωμεθ εφ ιππω]ν· μηδε μο[ι] ουτω
[θυνε δια προμαχων μη πως φ]ιλον ητορ ολεσσηις
[τον δ αρ υποδρα ιδων προσεφη κρ]ατερο[ς] Διομηδης·
[μη τι φοβον δ αγορευ επει ουδε σ]ε [πεισ]εμεν όιω·
[ου γαρ μοι γενναιον αλυσκαζοντι μαχεσ]θαι
[ουδε καταπτωσσειν ετι μοι μενος εμ]πεδον εστιν·
[οκνειω δ ιππων επιβαινεμεν αλλα κ]αι αυτως
[αυτιον ειμ αυτων τρειν μ ουκ εαι Παλλας Α]θηνη·
[τουτω δ ου παλιν αυτις αποισετον ωκ]εες ιπποι
[αμφω αφ ημειων ει γ ουν ετερος γε φ]υγησιν·
[αλλο δε τοι ερεω συ δ ενι φρεσι βαλλε]ο σησιν·
[αι κεν μοι πολυβουλος Αθηνη κυδος ορ]ε[ξ]ηι
. . . . . .

221. επιβησεαι is found here also in P. Oxy. 223 (third century) and was proposed by Bentley in the parallel passage Θ 105 in place of the vulgate επιβησεο, which is superscribed in the papyrus (by the second hand?) as a variant.

222. The letters ι πεδι[ο]ι[are coarsely written, probably owing to an imperfect surface.

228. *δ' εμοι: so AB, &c.; δέ μοι P. Oxy. 223, S, &c.

230. The superfluous iota was deleted by the corrector; cf. l. 237, where a similar alteration has been made. But he apparently neglected the ι adscript of ιππωι.

231. ειω]θοτε: so a number of MSS.; *εἰωθότι Aristarchus and the bulk of the written tradition. P. Oxy. 223 is defective.

234. ποθεοντες (so P. Oxy. 223, S, &c.) has been corrected by the second hand to *ποθέοντε.

242. l. προσηυδα.

245. εῦ: so MSS., including P. Oxy. 223; Ludwich writes ἔυ.

247. ε was probably deleted by the corrector.

48. HOMER, *ILIAD* V.

Behnesa. 20 × 17 cm. Third century.

Of the two columns partially preserved in this fragment one is fairly complete, while the second is represented only by the beginnings of rather more than half the lines. They are written in a medium-sized semi-cursive hand which should perhaps be attributed to the third century rather than to the second. No lection signs occur beyond a single high stop at the end of a verse (l. 654). An Aristarchean reading which is not found in many MSS. appears in l. 661; otherwise the text of this papyrus is a singularly bad one, disfigured by numerous inaccuracies and misspellings.

Col. i.

[Τλη]πολεμ ε̣ι̣[ο]ι κεινος [απωλ]ε̣[σεν Ε]ιλιον ειρην
[ανερο]ς αφραδιησ̣εν αγαου Λαομεδο[ν]τος
[ος ρα μι]ν ευ ερξαντα κακω ηνειπαπε μυθω
[ουδ απ]εδωχ ιππους ων ειν̣εκα τηλοθεν ηλθον
[σοι δ ε]σ̣ω ενθαδε φημι φθονον και κηρα μελεναν
[εξ εμε]θεν τευξεσθαι εμω̣ δ υπο δουρι δαμεντα
[ευχο]ς εμοι δωσειν ψυχην δ ιαδι κατοπολω·
[ως φα]το Σαρπηδων ο δ ανεσχετο εμιλινον εγχον
[Τλημ]ο̣λ̣[εμο]ς και των μεν αμαρτη δουρατε μακρα
[εκ χει]ρων ηξαν̣ ο μεν βαλεν αυτενα μασσον
[Σαρπη]δω[ν α]ιχμη δε διαμπερες ηλθ αλεγεινη
[τον δ]ε κατ οφθαλμων [ε]ρεβεννη νυξ εκαλυψε
[Τλημ]ολεμος δ α̣[ρ]α μηρον αριστερον εγχει μακρω
[βεβληκ]ειν αιχ[μ]η δε διεσσυτο μαιδωωσα
[οστε]ω̣ ενχρινφθ[ε]ισα πατηρ δ ετι λυγον αμυνεν
[οι μεν α]ρ αντιθεον Σαρπηδονα διοι εταιροι
[εξεφερο]ν πολεμοιο βα̣ρυνε δε μιν δορυ μακρον
[ελκομ]ενον το [με]ν̣ [ο]ν̣ τις επεφρασατ ουδε νοησεν
[μηρου ε]ξερυσαι δο̣ρυ̣ [. . .] . . οφρ επιβηναι
[σπευδο]ντων τοιον γαρ [εχ]ον πονον αμφιεποντες
[Τλημολ]εμον δ [ετ]ερωθεν ευκνημιδες Αχ̣α̣ι̣οι
[εξεφερο]ν πολεμοιο νοησε δε διος Οδυσσευς
[τλημονα θυμο]ν εχων μαιμησε ται οι φιλον ητορ
[μερμηριξε δ επειτ]α κατα φρενα και κατα θυμον
[η προτ]ερω Διος υ̣ι̣ο̣ν̣ εριγδουποιο διωκοι
η ο̣ γε τον πλο̣ν̣[ων] Λυκιων απο μυθον ελοιτο
[ου δ αρ] Οδυσσηι μ[ε]γαλητορι μορσιμο[ν] ην̣εν
[ιφθιμο]ν Διος υιο[ν] αποκταμεν οξει χαλκω
[τω ρα κα]τα πληθυν Λυ[κ]ιων τραπε θυμον Αθηνη

[ενθ ο γε] Κοιρανον ειλεν Αλα[σ]τορα τε Χρομιον τε
[Αλκανδ]ρον θ Αλιον τ̓[ε Νοημ]ονα τε Πρυτανιν τε
[και νυ κ] ετι [πλ]εονας Λυκιων κτανε διος Οδυσσευς
[ει μη αρ ο]ξυ ν[οησε μ]εγ[α]ς κορυθαιολος Εκτωρ
[βη δε δια προμ]αχων κεκορυθυμος αιθοπι χαλκω

Col. ii.

. . . . . .

Πρια[μιδη μη δη με ελωρ Δαναοισιν εασης
κεισθα[ι αλλ επαμυνον επειτα με και λιποι αιων
εμ πολ[ει υμετερη επει ουκ αρ εμελλον εγωγε
νοστησα[ς οικον δε φιλην ες πατριδα γαιαν
ευφρον[εειν αλοχον τε φιλην και νηπιον υιον
ως φατ[ο τον δ ου τι προσεφη κορυθαιολος Εκτωρ
αλλα πα[ρηιξεν λελιημενος οφρα ταχιστα
ωσαιτ Αρ[γειους πολεων δ απο θυμον ελοιτο
οι μεν αρ αντ[ιθεον Σαρπηδονα διοι εταιροι
εισαν υπ αν . . [Διος περικαλλει φηγω
εκ δ αρα οι μηρ[ου δορυ μειλινον ωσε θυραζε
[ι]φθιμ[ος] Πε[λαγων ος οι φιλος ην εταιρος
τον δ ε[λιπε ψυχη κατα δ οφθαλμων κεχυτ αχλυς

. . . . . .

Ἑκ[τωρ τε Πριαμοιο παις και χαλκεος Αρης
αντ[ιθεον Τευθραντ επι δε πληξιππον Ορεστην
Τρη[χον τ αιχμητην Αιτωλιον Οινομαον τε
Οινο[πιδην θ Ελενον και Ορεσβιον αιολομιτρην
οις ἐ[ν Τλη ναιεσκε μεγα πλουτοιο μεμηλως
λιμν[η κεκλιμενος Κηφισιδι παρ δε οι αλλοι
ναιο[ν Βοιωτοι μαλα πιονα δημον εχοντες
[τ]ο[υς δ ως ουν ενοησε θεα λευκωλενος Ηρη

648. l. ητ[ο]ι.

649. l. αφραδιησιν αγανον.

651. ηλθον: l. ηλθε or ηλθεν with the MSS. ε of τηλοθεν has been altered probably from ο.

652. The scribe has apparently written εσω in place of εγω, as well as φθονον for φονον. A converse case of the common confusion between ε and αι shown in μελεναν is found in l. 670 ται for δε.

654. l. Αιδι κλυτοπωλω. Other instances of metathesis occur in ll. 655 and 673.

655. l. μειλινον εγχος: cf. the previous note.

656. l. δουρατα. *ἁμαρτῇ has better authority than ὁμαρτῇ.

657. l. ηιξαν . . . αυχενα μεσσον.

661. *[βεβληκ]ειν: so Aristarchus, A²BG; βεβλήκει most MSS. l. μαιμωωσα.

662. λυγον = λοιγον.

666. There is not room for μ(ε)ιλινον after δορυ. Perhaps μινον was written through a lipography, but the traces are too scanty for verification. l. επιβαιη.

670. ται: l. δε.

673. l. *των πλεον[ω] . . . θυμον*; for the latter cf. l. 654, note.

681. The corrector, who seems to have been the original scribe, neglected to delete the *υ* after *θ* in altering *κεκορυθυμος* to *κεκορυθμενος*.

693. Perhaps *ανγι[οχοιο* was written for *αιγ.*, but the vestiges do not suit *γι* particularly well; *αντι[θεοιο* (from l. 692) is not to be read.

708. l. *ος ρ* for *οις*. The letter between *ο* and *ς* is indistinct and possibly was deleted; the vestige following *ς* is slight but does not suit *ρ*.

---

49. HOMER, *ILIAD* XVI.

Hibeh? 3·9 × 2·4 cm. Third century B.C.

A tiny fragment inscribed with medium-sized upright uncials of the third century B.C., from the cartonnage of a mummy. Its origin was perhaps Hibeh, but that is uncertain. So exiguous a scrap could not be expected to show much variation from the ordinary text, but it keeps up the character of the oldest Homeric papyri by offering one otherwise unrecorded reading. A review of the earlier Ptolemaic evidence and a discussion of the problems to which this gives rise will be found in the introduction to P. Hibeh 19.

. . . . . .

εξεταμ[ον πελεκεσσι νεηκεσι νηιον ειναι
ως ο προ[σθ ιππων και διφρου κειτο τανυσθεις
βεβρυχω[ς κονιος δεδραγμενος αιματοεσσης
ως δ οτε [ταυρον επεφνε λεων αγεληφι μετελθων
αιθωνα μ[εγαθυμον εν ειλιποδεσσι βοεσσιν
ωλετο τ[ε στεναχων υπο γαμφηλησι λεοντος

. . . . . .

487. *ως δ οτε*: *ηὑτε* MSS. Cf. e. g. T 386, where Aristarchus read *εὖτε*, Aristophanes *ὥστε*.

---

50. HOMER, *ILIAD* XVIII.

4·1 × 3·1 cm. Third century.

This small fragment from Σ is part of a leaf from a papyrus book inscribed in not very regular sloping uncials of medium size, which may date from about the middle of the third century. Marks of elision were inserted by the original hand, but such accents and breathings as occur were added subsequently in a lighter-coloured ink. The text coincides so far as it goes with that of Ludwich.

Verso.

. . . . . .

[η μ εσαωσ οτε μ αλγος αφικετο τηλε πεσο]ντα
[μητρος εμης ιοτητι κυνωπιδος] ἥ μ' εθέλησε

[κρυψαι χωλον εοντα τοτ αν παθον] ἁλγεα θυμῶ[ι
[ει μη μ Ευρυνομη τε Θετις θ υπεδε]ξατο κολπωι
[Ευρυνομη θυγατηρ αψορροου Ω]κεανοιο
[τησι παρ ειναετες χαλκευον δαι]δαλα πολλα
[πορπας τε γναμπτας θ ελικας κά]λυκά[ς] τε [και ορμους
. . . . . .

Recto.

. . . . . .
[τ]ὸν [δ ημειβετ επειτα Θετις κατα δακρυ χεουσα
Ἥφαιστ' ἦ α[ρα δη τις οσαι θεαι εισ εν Ολυμπωι
τοσσαδ' [ενι φρεσιν ησιν ανεσχετο κηδεα λυγρα
ὅσσ' εμοι εκ [πασεων Κρονιδης Ζευς αλγε εδωκεν
[εκ] μ[εν μ αλλαων αλιαων ανδρι δαμασσεν
[Α]ιακ[ιδηι Πηληι και ετλην ανερος ευνην
[πολ]λα μαλ' [ουκ εθελουσα ο μεν δη γηραι λυγρωι
. . . . . .

400. *πολλά is the reading of Aristarchus; πάντα Zenod., Aristoph.

---

51. HOMER, *ILIAD* XXIV.

Height 23·9 cm. First century B.C. Plate 4 (Cols. ii–iii).

Remains of three columns, all much damaged, from a roll containing the last Book of the *Iliad*. This papyrus belongs to the same group as **31** and **44**, and the hand closely resembles that of the latter papyrus; cf. introduction to **44**.

The text is a correct version of the vulgate, of little interest except for the occurrence of critical signs, which have now been found in several papyri, e. g. P. Oxy. 445, 687, P. Tebt. 4, P. Berlin 8440, and P. Brit. Mus. 128. Of these P. Tebt. 4, of the late second century B.C., is the oldest example, the present manuscript, which belongs to the succeeding century, ranking next. It has three instances of the διπλῆ, but none of the other signs occur.

Col. i.

. . . . . .
[βασκ ιθι και Πριαμον κοιλ]α[ς επι νηας Αχαιων
[ως αγαγ ως μητ αρ τις] ιδηι μητ ἀρ [τ]ε [νοησηι
[των αλλων Δαναων] πριν Πηλειων[α δ ικεσθαι
[ως εφατ ουδ απιθ]ησε διακτορος Αργε[ιφ]ον[της
[αυτικ επειθ υπο π]οσσιν εδησατο καλ[α] πεδιλα

[αμβροσια χρυσεια τ]α̣ μ̣ιν φ̣[ερο]ν ημεν [εφ] υ̣[γρ]ην
[ηδ επ απειρονα γαιαν αμα π]νοιηις [ανεμοιο
[ειλετο δε ραβδον τηι τ ανδρων ομμα]τα θελγει
. . . . . .

Col. ii. Plate 4.

. . . . . .
[των] ε̣[ι τις σε ιδοιτο θοην δια νυκτα μελαιναν
> τοσσαδ [ονειατ αγοντα τις αν δη τοι] νο[ο]ς ε[ιη]
ουτ αυτο[ς νεος εσσι γερων δε τ]οι ουτ[ο]ς οπηδει
[ανδ]ρ̣ α̣π̣α̣[μυνασθαι οτε τις προτε]ρος χαλεπηνηι
370 [αλλ εγω ουδεν σε ρεξω κακα και δε κ]εν αλλον
[σευ απαλεξησαιμι φιλωι δε σε πατρι εισ]κω
[τον δε ημειβετ επειτα γερων Πριαμος θεοει]δης
[ουτω πηι ταδε γ εστι φιλον τεκος ως αγορ]ευεις
[αλλ ετι τις και εμειο θεων υπερεσχεθε χε]μ̣[ρα
2 lines lost.

Col. iii. Plate 4.

πεπνυσαι τε νοωι μ[ακαρων δ εξεσσι τοκηων
τον δ αυτε προσεειπε δ[ιακτορος Αργειφοντης
ναι δη ταυτα γε παντα [γερον κατα μοιραν εειπες
380 [αλλ] αγε μοι τοδε ειπε κα[ι ατρεκεως καταλεξον
ηε πη[ι] εκπεμπεις κειμ[ηλια πολλα και εσθλα
ανδρας ες αλλοδαπους ιν[α περ ταδε τοι σοα μιμνηι
> η ηδη παντες καταλειπ[ετε Ιλιον ιρην
δειδιοτες τοιος γαρ ανη[ρ ωριστος ολωλε
385 [σ]ος παις ου μεν [γ]αρ τι μα[χης επεδευετ Αχαιων
τον δ ημειβετ επειτα γ[ερων Πριαμος θεοειδης
[τις] δε συ εσσι φεριστε τ[εων δ εξεσσι τοκηων
ως μσι καλα τον οιτ[ον αποτμου παιδος ενισπες
τον [δ] αυτε προσεειπ[ε διακτορος Αργειφοντης
390 πειραι εμ[ειο γερα]ι̣ε̣ κ̣α̣[ι] ε̣[ιρεαι Εκτορα διον
τον μεν [εγ]ω μ[α]λα π̣ο̣[λλα μαχηι ενι κυδιανειρηι
οφθαλμοισιν [οπωπα και ευτ επι νηυσιν ελασσας
Αργειους κτει̣νεσκε δαι[ζων οξει χαλκωι
> ημεις δ εσταοτες θαυμα[ζομεν ου γαρ Αχιλλευς
395 εια μαρνασθ[α]ι κεχολω[μενος Ατρειωνι
του γαρ εγω θεραπων [μια δ ηγαγε νηυς ευεργης
[Μυ]ρμιδονων δ εξ̣ε[ιμι πατηρ δε μοι εστι Πολυκτωρ
αφνειος μεν οδ εστι γερ[ων δε δη ως συ περ ωδε
εξ̣ δε οι υιες εασιν εγω δε [οι εβδομος ειμι

400 [τ]ῳ[ν με]τα παλλομενο[ς κληρωι λαχον ενθαδ επεσθαι
ν[υν δ ηλθο]ν πεδιον δ ἀπ[ο νηων ηωθεν γαρ

An unplaced fragment.

. .
]ṭον[
. .

367. There is a diplé against this line in Ven. A, with the note *ὅτι οὐ πάντως βρώματα τὰ ὀνείατα . . . καὶ ὅτι ἄγοντα εἴρηκεν, οὐ φέροντα· οὐ γὰρ αὐτὸς ἐβάσταζεν.*

369. **απαμμυναθαι* seems to be the reading of the papyrus, with P. Brit. Mus. 114 and Add. MS. 17210, &c.: *ἐπαμύνασθαι* others.

383. Ven. A similarly has the diplê with the remark *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.*

388. It is doubtful whether the papyrus had **ως* or *ος*.

391. A dot in front of this line may be meaningless.

394. A diplê here in Ven. A is accompanied by the note *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐθεώμεθα.* The diplê of Ven. A against the next line does not figure in the papyrus.

398. *οδ*: so P. Brit. Mus. 114 ΣA¹ and others; **ὅ γ'* A²B, &c.

The small fragment cannot satisfactorily be assigned to l. 388 *οιτ[ον*.

52. HOMER, *ODYSSEY* XI.

9·7 × 6·4 cm. Second or third century.

Fragment from the top of a column containing parts of a few lines from λ, written on the verso of the papyrus in upright rather small uncials, of a round informal type, which may be referred to the second or third century; there are traces of cursive writing on the recto, but practically nothing is legible. No variants from the text of Ludwich occur.

[αλλ αγε μοι του παιδος α]γαυου μ[υθον ενισπες
[η επετ ες πολεμον προ]μ̣ο̣[ς ε]μμ[εναι ηε και ουκι
[ειπε δε μοι Πηληος αμυ]μ̣ο̣ν[ος] ει τ[ι πεπυσσαι
[η ετ εχει τιμην πολεσ]ι̣[ν] μ[ετα] Μυ[ρμιδονεσσιν
[η μιν ατιμαζουσιν αν Ελ]λαδ[α τ]ε Φ[θιην τε
[ουνεκα μιν κατα γηρα]ς εχε[ι χε]ιρ[ας τε ποδας τε
[ου γαρ εγων επαρωγος] υ̣π̣ α̣υ[γας η[ελιοιο
[τοιος εων οιος ποτ εν]ι̣ Τ̣ρ̣[οιη ε]υ[ρειη
[πεφνον λαον αριστο]ν αμυνω[ν] Α[ργειοισιν
[ει τοιοσδ ελθοιμι μινυ]νθα περ [ες] πα[τ]ε̣ρ[ος δω
[τω κε τεω στυξαιμι με]νο̣ς και χ[ει]ρας α[απτους
[οι κεινον βιοωνται εερ]γουσ̣ιν τ [α]πο τ[ιμης
[ως εφατ αυταρ εγω] μ̣ι̣ν̣ [α]μειβο[με]νο[ς προσεειπον
[η τοι μεν Πηληος α]μυμονος ο[υ τι] πε[πυσμαι
[αυταρ τοι παιδος γε Νεοπ]τ̣ο̣λ̣ε[μοιο φιλοιο

[πασαν αληθειην μυ]θη[σο]μα[ι] ω[ς με κελευεις
[αυτος γαρ μιν εγω κοιλ]ης [ε]πι ῥηο[ς εισης
[ηγαγον εκ Σκυρου] μ̣ε̣[τ ευκνημι]δ̣[ας Αχαιους
[ητοι οτ αμφι πολιν Τρο]ι̣η[ν φραζοιμεθα βουλας
[αιει πρωτος εβαζε και] ο̣[υχ ημαρτανε μυθων
. . . . . .

53. HOMER, *ODYSSEY* XII–XV, XVIII–XXIV.

Leaf about 16·8 × 13 cm. Third or fourth century. Plate 9 (Foll. 76 verso, 89 verso, 92 verso).

The MS. of which the following extensive remains have survived was a vellum book once containing the entire *Odyssey*. Its original compass is clear from the occurrence in the top left-hand corner of Fol. 79 recto, the first page of a quire, of the number κδ (cf. Fol. 87 recto κε), showing that twenty-three gatherings had already preceded. The gatherings are quaternions and the number of lines on a page ranges from 28 (30 commonly in the earlier remaining portions) to 34. If 29 lines be taken as the average, the resulting total up to Fol. 79 is approximately that of the lines contained in the twenty-one preceding books. There is no foliation of individual leaves, but with the assistance of the quire-mark κδ their number can be deduced as 207. Stichometrical figures are also absent. On the other hand the letter denoting a book not only appears as a title at the beginning and end of the book, but is also usually entered at the top of each right page, enabling the reader to find his place readily. When a book ends on the left page, the letter-number is sometimes added at the top of that also. At the conclusion of the last book the name Οδυσσειας accompanies the letter ω; probably this also stood at the beginning of Book i. The sheets are normally so arranged that the recto (flesh-side) and verso (hair-side) lie uppermost alternately, the recto of one leaf thus facing the recto of the next; the arrangement is however sometimes disturbed, e. g. Foll. 6, 73–4, 88. In the bottom sheet of the quire the recto is underneath, and therefore it is uppermost in the top sheet. Each sheet is ruled with a hard point horizontally and vertically in the usual way, the rulings being carried across the entire sheet; the points at which the top and bottom horizontal lines were to intersect the vertical lines were previously pricked off, and the distances of the horizontal lines down the leaves were similarly fixed by prickings placed at about 1·5 cm. inside the outer vertical lines.

The text is written in a slightly sloping medium-sized uncial hand, which though fairly regular is distinguished by no marked accuracy or grace. It is of a type which is commonly associated with the third century, and there seems to be no clear indication, either in the original hand or in that of the corrector who has made a number of insertions, of a date later than about A.D. 300. The codex may then be assigned, if not to the later decades of the third century, to the beginning of the century following, and thus deserves to be ranked

among the earliest examples of vellum books which have descended to us. An ink of a brown colour was used, which is dark enough where applied with a full pen, but became, or with the lapse of time has become, rather light and faint where put on thinly, with the result that in many of the pages an unpleasing patchy effect is produced. Iota adscript is commonly written, though with decreasing uniformity towards the end. Final *ην* is once (*ϕ* 281) in the form of a monogram (cf. e. g. P. Oxy. 842). Of the lexical signs the original scribe is to a large extent responsible for diaereses, and marks of elision, which it may be noted he often introduces into such compounds as e. g. *μετ' εφη* (*ν* 270, &c.); but stops, breathings, accents, marks of quantity, &c., are for the most part subsequent additions by a second hand which has also made a number of emendations—not always very successful—in the text. This corrector generally employed a black ink, so that his additions are easily distinguished; towards the close of Book xxiii, however, and through most of the book following, as well as occasionally elsewhere, his ink is similar to that of the first hand. All three kinds of stops occur, that in the high position being much the most frequent; the other two are, as usual, not used with great discrimination, and at the end of a verse it is sometimes difficult to determine whether a high or medial point was intended. Both rough and smooth breathings, occasionally approximating to a rounded form, are fairly common: they are now and then inserted in compound words, e. g. *χ* 341 *αργυροηλου*, *ψ* 365 *προτιὁσσεο*. A rough breathing with an initial *ρ* is noticeable at *ϕ* 291 and *ψ* 366. With regard to the accents, which have been profusely supplied, there is a peculiarity in the treatment of oxytone words. As is well known, the early method of accentuating such words was to place a grave accent on one or more of the preceding syllables, and this system is frequently utilized in the present MS. But very often a different plan is followed and the accented syllable is given a grave accent, just as in the modern style, except that the grave is not turned into an acute before a stop. It appears to be a matter of indifference to the accentuator which of these alternative systems he adopts; for example in *χ* 176 he writes *νψηλὴν* and in 193 *νψὴλην*. Moreover he sometimes combines both systems, accenting the final syllable as well as one or more of the syllables preceding, e. g. *χ* 136 *Διὸτρὲφὲς*, 148 *χὲρσὶ*, 166 *νὴμὲρτὲς*, *ψ* 275 *αθηρὴλοὶγὸν*. Some few parallels for these uses are to be found elsewhere. In the Oxyrhynchus Callimachus (1011, fourth century) oxytone monosyllables commonly have a grave accent, and in Pindar's *Paeans* (P. Oxy. 841, second century) polysyllables are occasionally similarly accented, e. g. IV. 37 *εκατὸν*; while the mixed system is exemplified in *Paean* II. 98 *θὰμὰ*, and in l. 5 of the Paris Alcman papyrus (P. Paris 71) *κὸρὺστὰν*. Such phenomena are not to be regarded as 'instances of mistaken accentuation' (P. Oxy. V, p. 14); they are rather sporadic illustrations of a method which has hitherto not been adequately attested. Syllables preceding enclitics receive an accent, as usual, but enclitics do not any more than stops affect a preceding grave accent (cf. e. g. *ψ* 341 *χαλκὸν τε χρυσὸν τε αλις εσθῆτά τε δόντες*: *ν* 289 *μεγὰλή τε* is not an exception, since the *η* need not have had any accent apart from the *τε*); of a retracted accent on a paroxytone word examples are *χ* 204 *πολεές τε* and *ψ* 179 [*εν*]*θά οι*, for which cf. P. Oxy. 841, &c. In diphthongs a circumflex generally covers both vowels, but with acute and grave accents there is no consistency; indeed the accentuation generally is carelessly done, and it is not seldom a matter of doubt, not merely which vowel, but which syllable was intended

to be accented; e. g. in *ν* 345 the grave accent on *εστι* is placed between *σ* and *τ*, and it is not clear whether *ἐστι* or *εστὶ* should be written. In several places a wrong accent has been given and then replaced by another, e. g. *χ* 466 *περίβάλλε*, *ψ* 18 *τοῖόνδε*, *ω* 124 *ἑτύχθη*; in others the error has not been rectified, e. g. *χ* 425 *τιοῦσαι*, 492 *φιλὴ*, *ψ* 240 *πήχεε λευκῶι*, *ω* 278 *ειδυῖας*; mistaken breathings such as *ψ* 70 *ὀδόντων*, 308 *ἔλεγ'* are rarer.

Eleven books are represented, but the remains of the twelfth, fifteenth, eighteenth, and nineteenth are extremely slight. Books xiii–xiv and xx–xxiv are in much better condition, and in the last three and a half books the lines are continuous, though a large hole in the centre of each leaf unfortunately causes serious lacunae. This codex is thus a valuable addition to the evidence for the *Odyssey*, and it exhibits a decidedly interesting text. This, as with so many of the papyri, does not fall into line with any other extant MS. or group of MSS. A good example of its 'mixed' character is seen at *ψ* 77, where it agrees with the Monacensis and Eustathius against the majority of the witnesses in reading *εἶα εἰπεῖν*, but on the other hand sides with the majority against Mon. Eustath. in having *πολυκερδίηισι*; cf. *ψ* 264. Agreements with the Monacensis are not infrequent; for some notable instances see *υ* 199, 302, *ϕ* 219–20, *ψ* 122, 175, 359, *ω* 387, in five of which Eustathius is on the same side. There are two remarkable coincidences with Cod. Ven. ix. 4 against all other testimony, *χ* 447 and *ω* 408; cf. *ξ* 381, *ϕ* 219–20, *ω* 480. In addition to the agreements with Eustathius already mentioned, *ϕ* 414 and *ω* 390 deserve remark; but they are counterbalanced by numerous divergences. Other contributions of more or less interest occur at *ν* 435, *ξ* 328, *ψ* 162, 233, 361, *ω* 11, 20, 137, 180 (a reading inferred by Buttmann from the scholia), 321, 401, 496. Variants peculiar to this codex are found at *ν* 91, *ξ* 214, *ϕ* 126, 289, *χ* 279, 311, *ψ* 25, 151, 162, 188 (a variant coinciding with a conjecture of Grashof), 210, 332–3, *ω* 85, 173, 209, 240, 286, 380, 382, 385, 417.

The separation of the decayed leaves was a matter of some difficulty, and a number of small fragments have adhered to them tightly and could not be removed without damage. Most of these fragments have been identified and copied in their proper place, and no doubt a further expenditure of time and patience would result in the identification of others, though the positive gain would probably not be serious. There also remain two or three small coagulated lumps which defy treatment.

Fol. 1 verso. (First quaternion, of which the first two leaves are lost.)

. . . . . .

μ 275 [*ενθα γαρ αινοτατον κακον εμμεναι αμμιν εφα*]*σκον*
[*αλλα παρ εξ την νησον ελαυνετε νηα μελαιναν*]·

. . . . . .

Fol. 2 verso.

. . . . . .

η ν[*ο*]*π*[*ο*]*ὐ η* [*Ζεφυροιο δυσαεος οι τε μαλιστα*
290 *νηα διαρραισου*[*σι θ*]*ε*[*ων αεκητι ανακτων*
αλλ ητοι νυν μεν πε[*ιθωμεθα νυκτι μελαινηι*
δόρπον θ' οπλισόμ[*εσθα θοηι παρα νηι μενοντες*

ηωθεν δ' αναβα[ντες ενησομεν ευρει ποντωι
ως εφατ' Ευ[ρυλοχος επι δ ηινεον αλλοι εταιροι
και τοτε δη [γινωσκον ο δη κακα μηδετο δαιμων
κα[ι] μιν [φωνησας επεα πτεροεντα προσηυδων
. . . . . .

Fol. 2 recto.

. . . . . .
[ενθα δ εσαν Νυμφεων καλοι χοροι ηδε] θ[ο]ωκοι
[και τοτ εγων αγορην θεμ]ε̣[νος] μετα πασιν εειπον
[ω φιλοι εν γαρ νηι θοηι βρ]ω̂σις τε πόσις τε
[εστιν των δε βοων απεχωμ]εθα· μη τι πάθωμεν·
[δεινου γαρ θεου αιδε βοες και ιφ]ι[α] μη̃λα
[Ηελιου ος παντ εφορα και παντ επ]ακόυει·
[ως εφαμην τοισιν δ επεπειθετο θυμο]ς̣ αγήνωρ·
[μηνα δε παντ αλληκτος αη Νοτος ουδε] τις [αλ]λ[ο]ς
[γινετ επειτ ανεμων ει μη Ευρος τε Ν]ο̣ṛ[ος τε
3 lines lost.
[και δη αγρην εφεπεσκον αλητευοντες αναγκη]ι̣
. . . . . .

Fol. 3 recto.

. . . . . .
αιψα κεν Η̣[ελιωι Υπεριονι πιονα νηον
τέυξομεν εν δε κ̣ε θ̣ε̣[ιμεν αγαλματα πολλα και εσθλα
ει δε χολωσάμενος τι β[οων ορθοκραιραων
νη εθεληι ολέσαι [επι δ εσπωνται θεοι αλλοι
βόυλομ' απαξ [προς κυμα χανων απο θυμον ολεσσαι
η δηθα στρε[υγεσθαι εων εν νησωι ερημηι
ως έφατ' Ε[υρυλοχος επι δ ηινεον αλλοι εταιροι
αυτικα δ' [Ηελιοιο βοων ελασαντες αριστους
ε[γ]γύθεν [ου γαρ τηλε νεος κυανοπρωροιο
3 lines lost.
ο[υ γαρ εχον κρι λευκον ευσσελμου επι νηος
. . . . . .

Fol. 3 verso.

. . . . . .
[Λαμπετιη τανυπεπλο]ς̣ [ο ο]ι βοας έκταν ἑταῖροι
[αυτικα δ αθανατοισι με]τ' ηύδα χωομενος κηρ·
[Ζευ πατερ ηδ αλλοι μακαρε]ς̣ θεὸι αιὲν εόντες
[τισαι δη εταρους Λαερτιαδεω Οδ]υσῆος·
[οι μευ βους εκτειναν υπερβιον ησι]ν εγωγε
[χαιρεσκον μεν ιων εις ουρανον αστερ]όεντα·

[ηδ οποτ αψ επι γαιαν απ ουρανοθεν προ]τραποιμην
[ει δε μοι ου τισουσι βοων επιεικε αμοιβ]ην
. . . . . .

Fol. 4 verso.

. . . . . .
[ημεις δ α]ι̣[ψ αναβαντες ενηκαμεν ευρει ποντωι
ιστον στησαμ[ενοι ανα θ ιστια λευκ ερυσαντες
αλλ' οτε δη την νῆσον ε[λειπομεν ουδε τις αλλη
φαίνετο γαι̣άων· αλλ ουρ[ανος ηδε θαλασσα
δη τότε κυανέ[ην νεφελην εστησε Κρονιων
νηὸς υπερ γ[λαφυρης ηχλυσε δε ποντος υπ αυτης
η δ' έθει ου μ̣[αλα πολλον επι χρονον αιψα γαρ ηλθε
κεκληγὼ[ς Ζεφυρος μεγαλη̣ι συν λαιλαπι θυων
ϊσ[τ]ου δε [προτονους ερρηξ ανεμοιο θυελλα
αμφο[τερους ιστος δ οπισω πεσεν οπλα τε παντα
2 lines lost.
π̣[αντ αμυδις κεφαλης ο δ αρ αρνευτηρι εοικως
κ[αππεσ απ ικριοφιν λιπε δ οστεα θυμος αγηνωρ
Ζ[ευς δ αμυδις βροντησε και εμβαλε νηι κεραυνον
1 line lost.
ε̣[ν δε θεειου πλητο πεσον δ εκ νηος εταιροι
οι [δε κορωνησιν ικελοι περι νηα μελαιναν

Fol. 4 recto.

. . . . . .
[ηλθον επι Σκυλλης σκοπελον] δεινην τε Χαρυβδιν·
[η μεν ανερροιβδησε θα]λασσης αλμυρὸν υδωρ
[αυταρ εγω ποτι μακρ]ον ερινεον υψοσ αερθεις
[τωι προσφυς εχομην ως νυκ]τερὶς ουδε πηι ειχον
[ουτε στηριξαι ποσιν εμπεδον ο]υδ' επιβῆναι
[ριζαι γαρ εκας ειχον απηωροι δ εσ]α̣ν όζοι
[μακροι τε μεγαλοι τε κατεσκιαον δε] Χάρ[[ο]]υβδιν
[νωλεμεως δ εχομην οφρ εξεμέ]σειεν [ο]πίσσω
[ιστον και τροπιν αυτις εελδομενωι δε μο]ι ἦλ[θον]
2 lines lost.
[ηκα δ εγω καθυπερθε ποδας και χειρε φερεσθ]αι
[μεσσωι δ ενδουπησα παρ εξ̣ περιμηκεα δ]οῦρα
[εξομενος δ επι τοισι διηρεσα χερσιν εμησι]̣
[Σκυλλην δ ουκετ εασε πατηρ ανδρων τε θεων] τε
1 line lost.
[ενθεν δ εννημαρ φερομην δεκατηι δε με] νυκτι

Fol. 5 recto.

. . . . . .

ν ω̣ς εφαθ' οι δ αρα [παντες] ακη[ν εγενοντο σιωπηι
κηληθμῶι δ' εσχοντο κ[ατα μεγαρα σκιοεντα
τον δ αυτ' Αλκίνοος απα[μειβετο φωνησεν τε
ω Οδυσευ επι ε̣ι̣[κευ εμον ποτι χαλκοβατες δω
υψερεφὲς· τω [σ ου τι παλιμπλαγχθεντα γ οιω
αψ' απονο[στησειν ει και μαλα πολλα πεπονθας
ὔμεων δ [ανδρι εκαστωι εφιεμενος ταδε ειρω
οσσοι εν[ι μεγαροισι γερουσιον αιθοπα οινον
[αι]ει πι̣[νετ εμοισιν ακουαζεσθε δ αοιδου

1 line lost.

κ̣[ειται και χρυσος πολυδαιδαλος αλλα τε παντα
δω[ρ οσα Φαιηκων βουληφοροι ενθαδ ενεικαν
αλλ [αγε οι δωμεν τριποδα μεγαν ηδε λεβητα
αν[δρακας ημεις δ αυτε αγειρομενοι κατα δημον
τ[ισομεθ αργαλεον γαρ ενα προικος χαρισασθαι
ω[ς εφατ Αλκινοος τοισιν δ επιηνδανε μυθος
οι μ[εν κακκειοντες εβαν οικον δε εκαστος

Fol. 5 verso.

. . . . . .

[Δημοδοκος λαοισι τετιμενος αυ]ταρ [Οδυσσευς
[πολλα προς ηελιο̣ν κεφ[αλην τρ]επε παμφανοωντα
[δυναι επειγομενος] δη γαρ μενεαινε νέεσθαι
[ως δ οτ ανηρ δορποιο] λιλαίεται· ὡι τε πανῆμαρ
[νειον αν ελκητον βοε οινοπε π]ηκτον άροτρον·
[ασπασιως δ αρα τωι κατεδυ φαος] ηελίοιο
[δορπον εποιχεσθαι βλαβεται δε τε γ]όυνατ' ϊόντι·
[ως Οδυσηι ασπαστον εδυ φαος ηελιο]ιο·
[αιψα δε Φαιηκεσσι φιληρετμοισι με]τ' ήυδα·
[Αλκινοωι δε μαλιστα πιφαυσκομενος] φάτο μ[υ]θον

1 line lost.

[πεμπετε με σπεισαντες απημονα χαιρετε δ α]υτοι
[ηδη γαρ τετελεσται α μοι φιλος ηθελε θυμο]ς·
[πομπη και φιλα δωρα τα μοι θεοι Ουρανιω]νες

2 lines lost.

[υμεις δ αυθι μενοντες ευφραινοιτε γυναι]κ̣ες
[κουριδιας και τεκνα θεοι δ αρετην οπασεια]ν

Fol. 6 recto.

. . . . . .

[εσπεισ]α̣[ν μακαρεσσι τοι ουρανον ευρυν εχουσιν
α[υ]το[θε]ν εξ̣ ε[δρεων ανα δ ιστατο διος Οδυσσευς

Αρήτη δ εν χερσι τιθει δε[πας αμφικυπελλον
και μιν φωνήσας επεα π̣[τεροεντα προσηυδα
χαῖρέ μοι ω βασίλεια διαμ[περες εις ο κε γηρας
έλθη και θανατο[ς τα τ επ ανθρωποισι πελονται
αυταρ εγὼ νέο[μαι συ δε τερπεο τωιδ ενι οικωι
παισι τε και λ̣[αοισι και Αλκινοωι βασιληι
ὡς ειπων [υπερ ουδον εβησετο διος Οδυσσευς
τ[ωι] δ αρα [κηρυκα προιει μενος Αλκινοοιο
[ηγ]εισ[θαι επι νηα θοην και θινα θαλασσης

1 line lost.

τη[ν μεν φαρος εχουσαν ευπλυνες ηδε χιτωνα
την [δ ετερην χηλον πυκινην αμ οπασσε κομιζειν
η δ' [αλλη σιτον τε φερεν και οινον ερυθρον
αυ[ταρ επει ρ επι νηα κατηλυθον ηδε θαλασσαν
αῖ̣ψα τα γ εν νηι γλαφυρηι πομπηες αγαυοι
δεξ̣[αμενοι κατεθεντο ποσιν και βρωσιν απασαν
καδ [δ αρ Οδυσσηι στορεσαν ρηγος τε λινον τε

Fol. 6 verso.

. . . . . .

[υψοσ αειρομενοι ριμφα πρησσουσι] κ̣[ελευθον
[ως αρα της πρυμνη μεν αειρε]το κυ[μα δ] οπ̣ι̣[σ]θ̣ε̣ν
[πορφυρεον μεγα θ]υιε πολυφλόισβοιο θαλάσσης
[η δε μαλ ασφ̣αλεω]ς θέεν εμπεδον· ουδε κεν ϊρηξ
[κιρκος ομαρτησειεν] ελαφροτατος πετεηνῶν·
[ως η ριμφα θεουσα θαλασσης] κύματ' έταμνεν
[ανδρα φερουσα θεοις εναλιγκεα] μηδε έχοντα
[ος πριν μεν μαλα πολλα παθ αλ]γεα ον κατα θυμὸν
[ανδρων τε πτολεμους αλεγεινα τε] κυματε πέιρω̃[[ν]]
[δη τοτε γ ατρεμας ευδε λελασμενο]ς όσσ' ε[πε]πονθει·
[ευτ αστηρ υπερεσχε φααντατος ος τε μ]αλ[ιστα]

1 line lost.

[τημος δη νησωι προσεπιλνατο ποντοπορο]ς νηυς·
[Φορκυνος δε τις εστι λιμην αλιοιο γεροντο]ς
[εν δημωι Ιθακης δυο δε προβλητες εν αυ]τωι
[ακται απορρωγες λιμενος ποτιπεπτηυια]ι̣·
[αι τ ανεμων σκεπωσι δυσαηων μεγα κυ]μα
[εκτοθεν εντοσθεν δε τ ανευ δεσμοιο μεν]ουσιν
[νηες ευσσελμοι οτ αν ορμου μετρον ικω]νται·

Fol. 7 recto. (Second quaternion.)

. . . . . .

[αι μεν προς Β]ο̣[ρε]α̣[ο καταιβαται ανθρωποισιν
[αι δ α]υ προς Νότου εισι θ[εωτεραι ουδε τι κεινηι

ανδρες εσέρχονται αλλ [αθανατων οδος εστιν
ενθ οι γ' εισέλασαν πρι[ν ειδοτες η μεν επειτα
ηπειρω επεκελσεν· οσο[ν τ επι ημισυ πασης
σπερχομενη· τοιων γαρ [επειγετο χερσ ερεταων
οι δ' εκ νηος βαντες ευζ[υγου ηπειρον δε
πρωτον Οδυσσηα γλαφ[υρης εκ νηος αειραν
αυτωι συν τε λινωι [και ρηγει σιγαλοεντι
καδ δ αρ' επι ψαμ[αθωι εθεσαν δεδμημενον υπνωι
[εκ] δε κτηματ' αε̣[ιραν α οι Φαιηκες αγαυοι
ωπ[ασαν] οικ̣[αδ ιοντι δια μεγαθυμον Αθηνην

1 line lost.

εκ̣[τος οδου μη πω τις οδιτάων ανθρωπων
π[ριν Οδυση εγρεσθαι επελθων δηλησαιτο
α[υτοι δ αυτ οικον δε παλιν κιον ου δ ενοσιχθων

1 line lost.

π[ρωτον επηπειλησε Διος δ εξειρετο βουλην
Ζε[υ πατερ ουκετ εγωγε μετ αθανατοισι θεοισι
τιμ[ηεις εσομαι οτε με βροτοι ου τι τιουσι

Fol. 7 verso.

. . . . . .

[τον δ απαμειβομενος] προσεφη νεφεληγερ[ετα Ζευς
[ω ποποι εννοσιγαι ευρ]υσθενὲς οιον έειπες
[ου τι σ ατιμαζουσι θεοι] χαλεπον δε κεν είη
[πρεσβυτατον και αρισ]τον ατιμησιν ϊαλλειν·
[ανδρων δ ει περ τις σε] βιη και καρτεϊ έικων
[ου τι τιει σοι δ εστι και] εξοπίσω τισις αιει
[ερξον οπως εθελεις και] τοι φιλον επλετο θυμῶι·
[τον δ ημειβετ επειτα Ποσε]ιδαων ενοσιχθων
[αιψα κ εγων ερξαιμι κελαι]νεφὲς ως αγορευεις·
[αλλα σον αιει θυμον οπιζομαι] ηδ' αλεεινω
[νυν δ αυ Φαιηκων εθελω περικαλ]λε[α νηα

1 line lost.

[ραισαι ιν ηδη σχωνται απολληξωσι δε πομπ]ης
[ανθρωπων μεγα δε σφιν ορος πολει αμφικαλ]υψει
[τον δ απαμειβομενος προσεφη νεφεληγερετα Ζ]ευς·

1 line lost.

[οπποτε κεν δη παντες ελαυνομενην προιδ]ωνται

1 line lost.

[νηι θοηι ικελον ινα θαυμαζωσιν απαντ]ες

Fol. 8 verso.

. . . . . .

[ωδε] δ̣ε̣ τ̣ι̣ς̣ ε̣ι̣[πεσκε]ν̣ [ιδων ες πλησιον αλλον

[ω]μοι· τις δη νηα θοην [επεδησ ενι ποντωι
οικαδ' ελαυνομενην· κ[αι δη προυφαινετο πασα
ως αρα τις είπεσκε· τα δ' ο[υκ ισαν ως ετετυκτο
τοισιν δ' Αλκινοος αγορη[σατο και μετεειπεν
ω ποποι· η μαλα δη με παλ[αιφατα θεσφαθ ικανει
πατρος εμου· ος εφασκε Ποσε̣[ιδαων αγασεσθαι
ημιν· ουνεκα πομποι απημ[ονες ειμεν απαντων
φη ποτε Φαιηκων ανδ[ρων περικαλλεα νηα
ε[κ] πομπης ανϊοῦσα[ν εν ηεροειδει ποντωι
[ρ]αισε[μ]εναι· μεγα δ' [ημιν οροσ πολει αμφικαλυψειν
[ω]ς [αγορε]υ ο γερων [ταδε δη νυν παντα τελειται
α̣[λλ αγεθ ως αν εγων ειπω πειθωμεθα παντες
πο[μπης μεν παυσασθε βροτων οτε κεν τις ικηται
ημ[ετερον προτι αστυ Ποσειδαωνι δε ταυρους
δω[δεκα κεκριμενους ιερευσομεν αι κ ελεησηι
μ[ηδ ημιν περιμηκες οροσ πολει αμφικαλυψηι
ως [εφαθ οι δ εδδεισαν ετοιμασσαντο δε ταυρους
ως [οι μεν ῥ ευχοντο Ποσειδαωνι ανακτι
δημ[ου Φαιηκων ηγητορες ηδε μεδοντες

Fol. 8 recto.

. . . . . .
[πετραι τ ηλιβατοι και δενδρεα τη]λε̣θ[οωντα
[στη δ αρ αναιξας και ρ ει]σϊδε πατριδα γαῖαν
[ωιμωξεν τ αρ επειτα και ὠ πεπλήγετο μηρὼ
[χερσι καταπρηνεσσ ο]λοφυρόμενος δε προσήυδα
[ωμοι εγω τεων αυτ]ε βροτῶν ες γαῖαν ἵκάνω
[η ρ οι γ υβρισται τε κ]α̣ι̣ άγριοι ουδε δίκαιοι
[ηε φιλοξεινοι και] σφιν νόος ἐστι θεουδὴς·
[πη δη χρηματα π]ὸλλα φέρω τάδε· πη δε και αὐτος
[πλαζομαι αιθ οφελον] μεῖναι παρα Φαιήκεσσιν
[αυτου εγω δε κεν αλλον υ]περμενέων βασιλήων
[εξικομην ος κεν με φιλει] και έπεμπ[ε νέε]σθα[ι
[νυν δ ουτ αρ πη θεσθαι επ]ίσταμα[ι ουδε μεν αυτου
[καλλειψω μη πως μοι ελω]ρ α[λλοισι γενητ]αι
[ω ποποι ουκ αρα παντα νοημονες ουδε δικ]αιοι
[ησαν Φαιηκων ηγητορες ηδε μεδοντε]ς
[οι μ εις αλλην γαιαν απηγαγον η τε μ εφα]ντο
1 line lost.
[Ζευς σφεας τισαιτο ικετησιος ος τε και αλλο]υς
[ανθρωπους εφοραι και τινυται ος τις αμ]αρτηι·
[αλλ αγε δη τα χρηματ αριθμησω και ιδω]μαι·

Fol. 9 recto.

. . . . . .

[ποσσι δ υπο λιπαρο]ισι [πεδιλ εχε χειρι δ ακοντα
[τ]ὴν δ Οδυσευ[ς] γηθησεν [ιδων και εναντιος ηλθε
και μιν φωνήσας έπεα [πτεροεντα προσηυδα
ὦ φίλ' επει σε πρῶτα κεχ[ανω τωιδ ενι χωρωι
χαίρε τε και μη μοι [τι κακωι νοωι αντιβολησαις
αλλα σάω μεν ταῦτα [σαω δ εμε σοι γαρ εγωγε
εύχομαι ὡς τε θεῶι και σευ φ[ιλα γουναθ ικανω
και μοι τοῦτ' αγόρευσον ετήτ[υμον οφρ ευ ειδω
τις γη· τις δῆμος· τινε[ς ανερες εγγεγαασιν
η που τις νήσων ευεί[ελος ηε τις ακτη
[κ]εῖθ' ἀλι κεκλιμένη [εριβωλακος ηπειροιο
[τ]ον [δ αυτε] προσεείπ[ε θεα γλαυκωπις Αθηνη
[νηπιος εις] ὦ ξεῖν [η τηλοθεν ειληλουθας
ει δ[η τηνδε] τε γαῖα[ν ανειρεαι ουδε τι λιην
οὐ[τω νων]υ[μός εστιν ισασι δε μιν μαλα πολλοι
ημ[εν οσοι ναιουσι προς ηω τ ηελιον τε
η[δ οσσοι μετοπισθε ποτι ζοφον ηεροεντα
ητ[οι μεν τρηχεια και ουχ ιππηλατος εστιν
ου δ[ε λιην λυπρη αταρ ουδ ευρεια τετυκται
εν μ[εν γαρ οι σιτος αθεσφατος εν δε τε οινος

Fol. 9 verso.

. . . . . .

[ου δ ο γ αληθεα ειπε πα]λιν δ̣ [ο γε λαζετο μυθον
[αιεν ενι στηθεσσι νοο]ὴν πολυκερ[δ]εα νωμω[ν
[πυνθανομην Ιθακ]ης τε και εν Κρήτηι ευρείη[ι
[τηλου υπερ ποντου ν]υν δ' ειλήλουθα και αὐτος
[χρημασι συν τοισδεσσι λι]πων δ' έτι παῖσι τοσαῦτα
[φευγω επει φιλον υι]α̣ [κ]ατέκτανον Ἰδομενῆος
[Ορσιλοχον ποδας] ωκυν ὅς εν Κρήτηι ευρείηι
[ανερας αλφησ]τας νίκα ταχεέσσι πόδεσσιν
[ουνεκα με στερεσαι τ]ης λητ̈δος ήθελε πάσης
[Τρωιαδος της εινεκ ε]γω πάθον άλγεα θυμῶι
[ανδρων τε πτολεμους αλ]εγεινα τε κυματα πει[ρων]
[ουνεκ αρ ουχ ωι πατρι χ]αριζόμεν[ος θερά]πευ[ον
[δημωι ενι Τρωων αλλ] αλλων ηρχον εταιρων
[τον μεν εγω κατιοντα βα]λον χα[λκηρει δο]ὺρι
[αγροθεν εγγυς οδοιο λοχησαμενος συν εται]ρω·
[νυξ δε μαλα δνοφερη κατεχ ουρανον ουδε τις ημέας
[ανθρωπων ενοησε λαθον δε ε θυμον απουρ]ας

1 line lost.

[αυτικ εγων επι νηα κιων Φοινικας αγαυους]
[ελλισαμην και σφιν μενοεικεα ληιδα δ]ῶκα
[τους μ εκελευσα Πυλον δε καταστησαι και ε]φέσσαι

Fol. 10 verso.

. . . . . .
[οι δε χρη]ματ᾽ ε[μα] γλαφ[υρης εκ νηος ελοντες
[κ]α̣θεσαν· ένθα περ αυτο[ς επι ψαμαθοισιν εκειμην
[ο]ι δ᾽ ες Σιδονίην ευναιομε[νην αναβαντες
ωιχοντ᾽· αυταρ εγω λιπόμ[ην ακαχημενος ητορ
ως φάτ[ο] μείδησεν [δ]ε̣ [θεα γλαυκωπις Αθηνη
χειρι τε μιν κατέρ[εξε δεμας δ ηικτο γυναικι
καλη τε μεγαλή τε και αγλ[αα εργ ειδυια
και μιν φωνησασ έπεα πτερ[οεντα προσηυδα
κερδαλέος κ᾽ είη και επίκ[λοπος ος σε παρελθοι
εν πάντεσσι δόλοισι και ε[ι θεος αντιασειε
[σ]χέτλιε ποικιλομῆτα [δολων ατ ουκ αρ εμελλες
[ο]υδ᾽ ε̣[ν ση] περ εὼν γα[ιηι ληξειν απαταων
[μυθων τε κ]λοπίω[ν οι τοι πεδοθεν φιλοι εισιν
αλ[λ αγε μη]κετι ταῦ[τα λεγωμεθα ειδοτες αμφω
κε[ρδε επει] συ [μ]εν [εσσι βροτων οχ αριστος απαντων
βου[ληι και μυθο]ισι[ν εγω δ εν πασι θεοισι
μη[τι τε κλεομ]αι [και κερδεσιν ουδε συγ εγνως
Παλ[λαδ Αθηναιην κουρην Διος η τε τοι αιει
εν π[αντεσσι πονοισι παρισταμαι ηδε φυλασσω
και δε̣ [σε Φαιηκεσσι φιλον παντεσσιν εθηκα

Fol. 10 recto.

. . . . . .
[την δ απαμειβομενος] προσεφη πολ[υμητις Οδυσσευς
[αργαλεον σε θεα γνων]αι βροτῶι αντιάσαντι
[και μαλ επισταμεν]ωι· σε γαρ αὐτην παντι εϊσκ[εις
[τουτο δ εγων ευ οιδ] ὁτι μοι πάρος ηπίη ἦσθα
[ειος ενι Τροιηι πολεμιζο]μεν ὑΐες Αχαιῶν
[αυταρ επει Πριαμοιο πολι]ν διεπέρσαμεν αἰπην
[βημεν δ εν νηε]σσι θεος δ εκέδασσεν Αχαιὸυς
[ου σεγ επειτα ιδ]ον κούρη Διὸς ουδ᾽ ενόησα
[νηος εμης επιβασα]ν ὁπως τί μοι ἀλ[[λ]]ος αλάλκοις
[αλλ αιει φρεσιν ηι]σιν έχων δεδαϊγμενον ἦτορ
[ηλωμην ειως με θεο]ι̣ κακότητος ελυσαν
[πριν γ οτε Φαιηκων α]νδρῶν εν [πιονι δ]ήμ[ωι
[θαρσυνας τ επεεσσι και ε]ς πόλιν [ηγαγες αυτη
[νυν δε σε προς πατρος γου]ναζομ[αι ου γαρ οί]ω

[ηκειν εις Ιθακην ευδειελο]ν αλ[λα] τιν [αλλην
[γαιαν αναστρεφομαι σε δ]ε κ[ερτομεουσαν] οἵω
[ταυτ αγορευεμεναι ιν εμα]ς φ[ρενας ηπερο]πέυηις
[ειπε μοι ει ετεον γε φιλην ες πατριδ ικα]νω·
[τον δ ημειβετ επειτα θεα γλαυκωπις Αθη]νη

Fol. 11 recto.

. . . . . .

[φθινουσιν] νυκτε[ς τε και ηματα δακρυ χεουσηι
[αυταρ εγω] το μεν ου [ποτ απιστεον αλλ ενι θυμωι
[χω]ομενος οτι οι υιον φ[ιλον εξαλαωσας
[ηι]δε ο νοστήσεις ολέσας [απο παντας εταιρους
[α]λλα τοι ουκ εθέλησα Ποσιδ[αωνι μαχεσθαι
[πα]τροκ[α]σιγνήτωι· ὃς τοι [κοτον ενθετο θυμωι
χωόμενος· ὁτι οι υ[ἱον φιλον εξαλαωσας
αλλ αγε τοι δέιξω Ἴθακης [εδος οφρα πεποιθηις
Φόρκυνος μεν ὁδ' ἐστι λιμη[ν αλιοιο γεροντος
ηδε δ' επι κρατὸς λιμένος [τανυφυλλος ελαιη
τουτο δε τοι σπέος ἐστι κατ[ηρεφες ενθα συ πολλας
[έρ]δεσκες Νύμφηισι τ[ελεσσηας εκατομβας
[τ]οῦ[το δε] Νήριτόν εσ[τιν ορος καταειμενον υληι
[ως ειπουσα] θεὰ σκε[δασ ηερα εισατο δε χθων
γη[θησεν τ α]ρ επειτ[α πολυτλας διος Οδυσσευς
χαιρ[ων η]ι γαίηι· κ[υσε δε ζειδωρον αρουραν
αυτ[ικα δε Νυ]μφ[ηις ηρησατο χειρας ανασχων
Νυμ[φαι νηια]δε[ς κουραι Διος ου ποτ εγωγε
όψεσ[θ υμμ εφαμην νυν δ ευχωληις αγανηισι
χαιρε[τ αταρ και δωρα διδωσομεν ως το παρος περ
αι κε[ν εαι προφρων με Διος θυγατηρ αγελειη

Fol. 11 verso.

. . . . . .

[μαιομενη κευθμωνας] ανα σ[πεος αυταρ Οδυσσευς
[ασσον παντ εφορει χρὺ]σον και ατ[ειρεα χαλκον
[ειματα τ ευποιητα τ]α οι Φαιηκες εδ[ωκαν
[και τα μεν ευ κατεθη]κε λιθον δ επε[θη]κε θυρ[ηισι
[Παλλας Αθηναιη κουρ]ῃ Διὸς αιγ[ι]όχοιο
[τω δε καθεζομενω] ἱερῆς παρα π[υθ]μεν [ελαιης
[φραζεσθην μνηστηρσι]ν υπερφιαλοισιν ολεθρον
[τοισι δε μυθων ηρχ]ε θεα γλαυκῶπις Αθήνη·
[Διογενες Λαερτ]ιαδη πολυμήχαν Οδυσσεῦ
[φραζευ οπως μν]ηστῆρσιν αναιδέσι χεῖρας εφήσεις
[οι δη τοι τριετες μεγαρ]ον κατα κοιρανέουσι

[μνωμενοι αντιθεην α]λοχον και έδνα διδο[ντ]ες
[η δε σον αιει νοστον οδυρ]ομένη κ[ατα θὺ]μο[ν]
[παντας μεν ρ ελπει και υ]πισχετα[ι ἀνδρι εκαστωι
[αγγελιας προιεισα νοος δε] οι αλλα [μενοινα]ι̣
[την δ απαμειβομενος προ]σεφη πολ[υμητις Ο]δυσσευς
[ω ποποι η μαλα δη Αγαμεμ]νοι̣[ος Ατρειδα]ο
[φθισεσθαι κακον οιτον ενι μ]ε̣[γαροισιν εμ]ελλον
[ει μη μοι συ εκαστα θεα κατα μοιραν εειπ]ες
[αλλ αγε μητιν υφηνον οπως αποτισομαι] αυτους
[παρ δε μοι αυτη στηθι μενος πολυθαρσες ενεισ]α

Fol. 12 verso.

. . . . . .

[αιματι τ εγκε]φαλ[ωι τε παλαξεμεν ασπετον ουδας
[αλλ αγε σ αγν]ωστον [τευξω παντεσσι βροτοισι
[καρψω μεν] χρόα κὰλον [ενι γναμπτοισι μελεσσι
[ξα]ι̣νθα̣[ς δ ε]κ κεφαλῆς ολ[εσω τριχας αμφι δε λαιφος
[εσσ]ω̣ [ο κε στ]υγέησιν ἴδω[ν ανθρωπος εχοντα

[κνυζωσω δ]έ τοι όσσε [[κ]]α[ρος περικαλλε εοντε
[ως α]ι̣ν [α]εικελιος πασι μν[ηστηρσι φανειης
σηι τ' αλοχωι και παιδι τον [εν μεγαροισιν ελειπες
αυτος δε πρωτιστα συβωτην [εισαφικεσθαι
ος το υων επιουρος ομω[ς δε τοι ηπια οιδε
παιδα τε σον φιλεει κ[αι εχεφρονα Πηνελοπειαν
[δ]ηεις τον γε συεσσι π̣[αρημενον αι δε νεμονται
[π]αρ [Κορα]κ̣[ος] πετρη[ι επι τε κρηνηι Αρεθουσηι
[εσθουσαι βα]λανον [μενοεικεα και μελαν υδωρ
πιν[ουσα]ι τα θ υε[σσι τρεφει τεθαλυιαν αλοιφην
εν[θα] μ̣ενειν [και παντα παρημενος εξερεεσθαι
ο[φρ αν εγ]ων [ελθω Σπαρτην ες καλλιγυναικα
Τηλ[εμαχον] κα[λεουσα τεον φιλον υιον Οδυσσευ
ος το[ι ες ευρυχορον Λακεδαιμονα παρ Μενελαον
ωιχε[το πευσομενος μετα σον κλεος η που ετ ειης
την δ' [απαμειβομενος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς

Fol. 12 recto.

. . . . . .

[ησται εν Ατρειδαο δομοις] παρ[α δ ασπετα κειται
[η μεν μιν λοχοωσι νε]οι συν ν[ηι μελαινηι
[ιεμενοι κτειναι πρι]ν πατριδα [γαιαν ικεσθαι
[αλλα τα γ ουκ οιω π]ριν και τινα γ[αια καθεξει
[ανδρων μνηστ]ηρων οι τοι βι[οτον κατεδουσιν

[ως αρα μιν φαμεν]η ραβδωι επ̣[εμασσατ Αθηνη
[καρψε μεν οι χροα καλ]ον επι γναμπτ[οισι μελεσσι
[ξανθας δ εκ κεφα]λης ολεσαι τριχας [α]μφι δε δ[ε]ρμα
[παντεσσιν με]λεεσσι παλαιου θηκε γεροντος
[κνυζωσεν δε οι οσσ]ε παρος περικαλλε εοντε
[αμφι δε μιν ρακος αλλο] κακον βαλεν ηδε χιτωνα
[ρωγαλεα ρυποωντα κα]κωι μεμορυχμεν[α κα]πνωι
[αμφι δε μιν μεγα δερμα] ταχειης [εσσ ελ]α̣φ̣[οιο
[ψιλον δωκε δε οι σκηπτρ]ον και α[εικεα πηρην
[πυκνα ρωγαλεην εν δε σ]τροφος η̣ε[ν αορ]τηρ
[τω γ ως βουλευσαντε διετ]μαγε̣ν̣ η̣ [μεν ε]πειτα
[ες Λακεδαιμονα διαν εβη] μετ[α παιδ Οδ]υσηος

[ν]

Fol. 13 recto.

. . . . . .

ξ [αυτος δειμα]θ υεσ[σιν αποιχομενοιο ανακτος
[νοσφιν δεσπ]οινη[ς και Λαερταο γεροντος
[ρυτοισιν λαεσ]σι και εθρ[ιγκωσεν αχερδωι
[σταυρους δ ε]κτος ελασσ[ε διαμπερες ενθα και ενθα
[πυκνους και] θαμεας· το με[λαν δρυος αμφικεασσας
[εντοσθεν] δ̣ αυλῆς συφεο[υς δυοκαιδεκα ποιει
[πλησιον] αλλήλων εὐνα[ς συσιν εν δε εκαστωι
πεντηκοντα συες χαμα̣[ιευναδες ερχατοωντο
θήλειαι τοκάδες· τὸι δ' αρσεν[ες εκτος ιαυον
πόλλον παυρότεροι· τους γ[αρ μινυθεσκον εδοντες
αντίθεοι μνηστῆρ[ες επει προιαλλε συβωτης
[αι]ει ζατρεφέων σ[ιαλων τον αριστον απαντων
[οι] δε [τριηκ]ό[σι]οί τε κα[ι εξηκοντα πελοντο
[παρ δε κυν]ες θήρε̣ς̣[σιν εοικοτες αιεν ιαυον
τεσσ[αρες] ους έθρεψ[ε συβωτης ορχαμος ανδρων
αυτος [δ αμφι π]όδε[σσιν εοις αραρισκε πεδιλα
τάμ̣ν̣[ων δερμ]α βοε[ιον ευχροες οι δε δη αλλοι
ωιχο|ντ αλλυ|δις άλ|λος αμ αγρομενοισι συεσσιν
οι τρε[ις τον δε] τέτα[ρτον αποπροεηκε πολιν δε
συν α|γεμεν μνηστηρσιν υπερφιαλοισιν αναγκηι
οφρ' ι[ερευσαντες κρειων κορεσαιατο θυμον

Fol. 13 verso.

. . . . . .

[πυκνηισιν λιθαδεσσιν ο δε π]ροσε[ειπεν ανακτα
[ω γερον η ολιγου σε κυνες] διεδη[λησαντο
[εξαπινης και κεν μοι] ελεγχέιην [κατεχευας

[και δε μοι αλλα θεοι δοσ]αν άλγεά τ[ε στοναχας τε
[αντιθεου γαρ ανα]κτος οδυρόμενος [και αχευων
[ημαι αλλοισιν δε σ]ύας σιάλους α[τιταλλω
[εδμεναι αυταρ κει]νος εελδο[μενος που εδωδης
[πλαζετ επ αλλοθροω]ν ανδρῶν [δημον τε πολιν τε
[ει που ετι ζωει κα]ι ορᾶι φάος ηελιοι[ο
[αλλ επεο κλισιην δ]' ἴομεν γέρον οφρα και αὐτος
[σιτου και οινοιο κορεσσ]αμενος κατα θυμον
[ειπηις οπποθεν εσσι κα]ι οππόσα κήδε' ανέτλης
[ως ειπων κλισιην δ ηγ]ήσατο δῖος υφορβὸς
[εισεν δ εισαγαγων ρωπ]ας δ' υ[πεχευε δασ]έ̣ι̣[ας
[εστορεσεν δ επι δερμα ι]ονθαδο[ς αγριου αιγος
[αυτου ενευναιον μεγ]α και δασυ· χ[αιρε] δ Οδυσσευς
[οττι μιν ως υπεδεκτο] έπο[ς τ εφατ] εκ τ ονομαζεν
[Ζευς τοι δοιη ξεινε και α]θαναι[τοι θεοι αλλ]οι
[οττι μαλιστ εθελεις οτι] μοι π[ροφρων] υπέδεξο
[τον δ απαμειβομενος π]ροσε[φης Ευμ]αιε συβωτα
[ξειν' ου μοι θεμις εστ ουδ ει κακιων σεθεν] ελθοι
[ξεινον ατιμησαι προς γαρ Διος εισιν απ]αντες

Fol. 14 verso.

. . . . . .

[ος οι πολλα κα]μησ[ι θεος δ επι εργον αεξηι
[ως και εμοι τ]όδε έργον α[εξεται ωι επιμιμνω
[τω κε με πολ]λ' ώνησεν [αναξ ει αυτοθ εγηρα
[αλλ ολεθ ως ω]φελλ' Ελένης [απο φυλον ολέσθαι
[προχνυ επει] πολλῶν ανδρ[ων υπο γουναι ελυσε
[και γαρ κεινος] εβη Αγαμεμ[νονος εινεκα τιμης
[Ιλιον εις ευπω]λον ἴνα Τρ[ωεσσι μαχοιτο
ως ειπω[ν] ζωστῆρι θοῶς [συνεεργε χιτωνα
βη δ' ἴμεν ες συφεοὺς οθι έθνε[α ερχατο χοιρων
ένθεν ελων δυ' ένεικε και α[μφοτερους ιερευσεν
ευσεν μίστυλλέν τε και [αμφ οβελοισιν επειρεν
[οπ]τησας δ άρα πάντα φ[ερων παρεθηκ Οδυσηι
[θε]ρμ [αυτο]ις οβελοισι[ν ο δ αλφιτα λευκα παλυνεν
[εν δ αρα κ]ισσυβίωι κ[ιρνη μελιηδεα οινον
αυτος δ [α]ντίον ἵζεν [εποτρυνων δε προσηυδα
εσθιε ν[υ]ν ω ξεῖνε τ[α τε δμωεσσι παρεστι
χοιρε· ἀταρ σ[ι]άλους τε [συας μνηστηρες εδουσιν
ουκ' οπιδα φρονέοντ[ες ενι φρεσιν ουδ ελεητυν
ου μεν [σχετ]λια έργα θ[εοι μακαρες φιλεουσιν
αλλα δ[ικην] τίο[υ]σι [και αισιμα εργ ανθρωπων
και με[ν δυσ]με[νεες και αναρσιοι οι τ επι γαιης

Fol. 14 recto.

. . . . . .

[οσσαι γαρ νυκτες τε και ημ]εραι [εκ Διος εισιν
[ου ποθ εν ιρευουσ ι]ερήιον ουδ[ε δυ οιω
[οινον δε φθινυθουσ]ιν υπέρβιο[ν εξαφ]υ̣ον[τες
[η γαρ οι ζωη γ ην α]σπετος ού τινι [τοσση
[ανδρων ηρωω]ν ουδ' ηπείροιο [μελαινης
[ουτ αυτης Ιθακης] ουτε ξυνεεικ[οσι φωτων
[εστ αφενος τοσσουτο]ν· ἐγω δέ κε τοι κα[ταλεξω
[δωδεκ εν ηπειρ]ωι αγέλαι τόσα πωε[α οι]ων
[τοσσα συων συβ]οσεια· τοσ' αιπόλια πλατέ αιγων
[βοσκουσι ξεινο]ι τε και αυτοῦ βώτορες ανδρες
[ενθαδε τ αιπολια πλ]ατέ' αιγῶν ένδεκα πάντα
[εσχατιηι βοσκοντ επι δ]' ανέρες ἐσθλοι ορον[τα]ι̣
[των αιει σφιν εκαστος ε]π' ήματι μ[ηλον] αγ[ινει]
[ζατρεφεων αιγων ος τις] φαινηται α[ριστος
[αυταρ εγω συς τασδε φυλ]ασσω τε ρύο[μ]α̣ι τε
[και σφι συων τον αριστο]ν ευ κρίνας αποπέμπω
[ως φαθ ο δ ενδυκεως κρ]έα τ' ήσθιε· πῖνέ τε οῖνον
[αρπαλεως ακεων κακα] δε μνηστῆρσι φυτευεν
[αυταρ επει δειπνησε και] ηραρε θὺμ[ον εδ]ωδῆς
[και οι πλησαμενος δωκε σ]κύ[φ]ος [ωι περ] έπινον
[οινου ενιπλειον ο δ εδεξατο χ]αι[ρε δε θυμῶι

Fol. 15 recto. (Third quaternion.)

. . . . . .

[ει κε μιν αγγει]λαιμι [ιδ]ω̣[ν επι πολλα δ αληθην
[τον δ ημειβετ] έπειτα συβ[ωτης ορχαμος ανδρων
[ω γερον ου τις κε]ινον ανη[ρ αλαλημενος ελθων
[αγγελλων πεισ]ειε γυναῖκα [τε και φιλον υιον
[αλλ αλλως κομ]ιδης κεχρημε[νοι ανδρες αληται
[ψευδοντ ουδ εθέ]λουσιν αληθε[α μυθησασθαι
[ος δε κ αλητευ]ων Ἰθακης ες δη[μον ικηται
[ελθων ες δεσπ]οιναν ἐμην α[πατηλια βαζει
η δ ευ δ[εξαμε]νη φιλέει και εκ[αστα μεταλλαι
και οι οδυρομένη βλεφάρων [απο δακρυα πιπτει
η θεμις εστι γυναὶκος επην [ποσις αλλοθ οληται
αιψα κε και συ γεραὶε έπος π[αρατεκτηναιο
[ει τ]ις τοι [χ]λάιναν τε χιτω[να τε ειματα δοιη
[το]υ [δ ηδη] μέλλουσι κυ[νες ταχεες τ οιωνοι
[ρ]ιν[ον απ] οστεόφιν ε[ρυσαι ψυχη δε λελοιπεν
η τον γ' εν πόντωι φ[αγον ιχθυες οστεα δ αυτου
κεῖται επ ηπείρου ψα[μαθωι ειλυμενα πολληι

ως ο μεν ενθ' απόλω[λε φιλοισι δε κηδε οπισσω
πᾶσιν εμοι δε μάλιστ[α τετευχαται ου γαρ ετ αλλον
ήπιον [ω]δε ανακτα [κιχησομαι οππος επελθω
ουδ ει κ[εν πα]τρὸ[ς] κ̣[αι μητερος αυτις ικωμαι
οικον [οθι] πρῶτο[ν γενομην και μ ετρεφον αυτοι

Fol. 15 verso.

. . . . . .

[τον δ αυτε προσεει]π̣ε π[ολ]υτλ[ας διος Οδυσσευς
[ω φιλ επει δη παμ]παν αναίν[εαι ουδ ετι φησθα
[κεινον ελευσεσθαι θ]ὺμος δέ το[ι αιεν απιστος
[αλλ εγω ουχ αυτως] μυθησομ[αι αλλα συν ορκωι
[ως νειται Οδυσε]υς ευαγγέλιον [δε μοι εστω
[αυτικ επει κεν] κεῖνος ἰὼν τα α [δωμαθ ικηται
[πριν δε κε και μ]αλα περ κεχρήμ[ενος ου τι δεχοιμην
[εχθρος γαρ μοι] κεινος ὁμῶς Ἀ[ιδαο πυληισι
[γινεται ος πενι]ηι έικων απατη[λια βαζει
[ιστω νυν Ζευ]ς̣ πρῶτα θεῶν ξενιη τε τραπεζα
[ιστιη τ Οδυσηος αμ]ύμονος ἠν αφικάνω
[η μεν τοι ταδε παντ]α τελείεται ως αγορευω
[τουδ αυτου λυκαβαντο]ς ελευσεται ενθαδ' [Ο]δυσσε[υς
[του μεν φθινοντος μη]νος· του δ ϊστα[μενοιο
[οικαδε νοστησει και τισ]εται ος κεν εκ[ε]ι̣ν̣[ου
[ενθαδ ατιμαζηι αλοχον] και φαιδιμον υιον
[τον δ απαμειβομενος] προσέφης Ευμαιε συβῶτα
[ω γερον ουτ αρ εγων ε]υαγγελιον τοδε τισω·
[ουτ Οδυσευς ετι οικον ε]λευσεται· αλλα ἔκηλος
[πινε και αλλα παρ εξ̣ μεμν]ωμεθα μη[δε μ]ε τουτων
[μιμνησκ η γαρ θυμος ενι σ]τήθε[σσιν ε]μοισιν
[αχνυται οπποτε τις μνησηι κ]εδν[ο]ιο [αν]ακτος·

Fol. 16 recto.

. . . . . .

[και μιν εφην εσσ]εσ[θαι εν ανδρασιν ου τι χερεια
[πατρος εοιο φιλοι]ο φρενας κ̣[αι ειδος αγητον
[τον δε τις αθανα]των βλαψεν [φρενας ενδον εισας
[ηε τις ανθρωπ]ων ο δ' εβη μ[ετα πατρος ακουην
[ες Πυλον ηγαθε]ην τον δε μ̣[νηστηρες αγαυοι
[οικαδ ιοντα λ]οχωσιν οπω[ς απο φυλον ολητα
[νωνυμον εξ] Ιθακης Αρκεισιου [αντιθεοιο
[αλλ ητοι κεινο]ν μεν εάσομεν [η κεν αλωηι
[η κε φυγηι και κα]ι̣ν οι υπέρσχηι [χειρα Κρονιων
αλ[λ α]γ[ε μοι συ γ]εραιε τα σ αυτοῦ κη[δε ενισπες

και μοι τουτ᾽ αγόρευσον ετή[τυμον οφρ ευ ειδω
τις πόθεν εἰς ανδρων· πόθι [τοι πολις ηδε τοκηες
οππoίης δ᾽ επι νὴος αφίκ[εο πως δε σε ναυται
ηγαγον εις Ἰθακην· τινε[ς εμμεναι ευχετοωντο
[ου] μεν γαρ τι σε παιζον [οιομαι ενθαδ ικεσθαι
[τ]ον δ᾽ απαμειβόμεν[ος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
τοι γαρ εγω τοι ταῦτα μ[αλ ατρεκεως αγορευσω
ειη μεν νυν νῶϊν ε[πι χρονον ημεν εδωδη
ηδε μεθυ γλυκερον κ[λισιης εντοσθεν εουσι
δαινυσθαι αέκοντ᾽ α[λλοι δ επι εργον εποιεν
ρηϊδιως κεν έπειτα κ[αι εις ενιαυτον απαντα
ου τι διαπρήξαιμι [λεγων εμα κηδεα θυμου
οσσα γε δη ξύμπ[αντα θεων ιοτητι μογησα

Fol. 16 verso.

. . . . . .
[Καστωρ Ὑλακιδης του εγω γ]ε[ος ευχομαι ειναι
[ος τοτ ενι Κρητεσσι] θεος ὡς [τιετο δημωι
[ολβωι τε πλουτωι] τε και ϋιάσι κ[υδαλιμοισι
[αλλ ητοι τον κηρες] έβαν θανάτ[οιο φερουσαι
[εις Αιδαο δομους τ]οι δε ζωη[ν εδασαντο
[παιδες υπερθυ]μοι και επι κληρ[ους εβαλοντο
[αυταρ εμοι μαλ]α παῦρα δόσαν κ[αι οικι ενειμαν
[ηγαγομην δε γ]υναῖκα πολυκλ[ηρων ανθρωπων
[εινεκ εμης αρ]ετῆς· επει ουκ α[ποφωλιος ηα
[ουδε φυγοπτο]λεμος· νυν δ᾽ ηδη [παντα λελοι]πεν·
[αλλ εμπης καλά]μην γ᾽ εσοΐομαι [[οιομαι]] ε[σ]ορααθαι
[. . . . . η γαρ μ]ε δ[[ο]]νη έχει ήλιθα πὸλλη·
[η μεν δη θαρσος μο]ι Άρης τ᾽ εδοσαν και Αθήνη
[και ρηξηνοριην οπό]τε κρ[ί]νοιμι λόχον δε
[ανδρας αριστηας κακ]α δυσμενέεσσι φυτέυ[ων
[ου ποτε μοι θανατον πρ]οτιόσσετο θὺμος αγήν[ω]ρ
[αλλα πολυ πρωτιστος επα]λμενος έγχει ἔλεσκον
[ανδρων δυσμενεων ο] τε μοι έιξειε πόδεσσι:
[τοιος εα εν πολεμωι ε]ργον δέ μοι ου φίλον έσκεν
[ουδ οικωφελιη η τε τρ]έφει αγλαα τέκνα
[αλλα μοι αιει νηες επη]ρετμοι φίλαι ἦσαν
[και πολεμοι και ακοντες ε]ύξεστοι και οϊστὸι
[λυγρα τα τ αλλοισιν γε καταριγ]ηλὰ πέλονται

Fol. 17 recto.

. . . . . .
[των εξαιρευ]μην [μενοεικεα πολλα δ οπισσω
[λαγχανον αιψα δ]ε οἶκος οφ[ελλετο και ρα επειτα

[δεινος τ αιδοιο]ς τε μετα Κ[ρητεσσι τετυγμην
[αλλ οτε δη την γ]ε στυγερὴ[ν οδον ευρυοπα Ζευς
[εφρασαθ η πολλω]ν ανδρω[ν υπο γουνατ ελυσε
[δη τοτ εμ ηνωγο]ν και αγα[κλυτον Ιδομενηα
[νεσσ ηγησασ]θαι ες Ἴλιον ο[υδε τι μηχος
[ην ανηνασθ]αι· χαλεπὴ δ' έχ[ε δημου φημις
[ενθα μεν ειν]αετες πολεμι[ζομεν υιες Αχαιων
τω[ι δεκατωι] δε πόλιν Πριάμου π[ερσαντες εβημεν
οικαδε συν νήεσσι θεὸς δ' εκ[εδασσεν Αχαιους
αυταρ εμοι δειλῶι κακὰ μη[δετο μητιετα Ζευς
μηνα γαρ ὅϊον έμεινα τε[ταρπομενος τεκεεσσι
κουριδίη τ' αλοχω[ι] και κτη[μασιν αυταρ επειτα
Αιγυπτον δε με θυμος [ανωγει ναυτιλλεσθαι
[ν]ηας ευ στείλαντα συ[ν αντιθεοις εταροισιν
εννεα νῆας στεῖλα [θοως δ εσαγειρετο λαος
εξῆμαρ μεν έπειτα [εμοι εριηρες εταιροι
δαίνυντ' αυταρ εγὼ[ν ιερηια πολλα παρειχον
[θ]εοισι τε ρεζειν· αυτ[οισι τε δαιτα πενεσθαι
[εβ]δομάτη δ' αναβαν[τες απο Κρητης ευρειης
επλέομεν Βορέη ἀ[νεμωι ακραει καλωι
ρηϊδίως· ως ει τε [κατα ροον ουδε τις ουν μοι

Fol. 17 verso.

. . . . . .

[αυτου παρ νεσσι μενει]ν κ[αι νηας ερυσθαι
[οπτηρας δε κατα σ]κοπιὰς ώ[τρυνα νεεσθαι
[οι δ υβρει ειξαντ]ες επισπομ[ενοι μενει σφωι
[αιψα μαλ Αιγυπτί]ων ανδρ[ων περικαλλεας αγρους
[πορθεον εκ δε γυνα]ῖκας αγο[ν και νηπια τεκνα
[αυτους τε κτεινον] τάχα δ ες [πολιν ικετ αυτη
[οι δε βοης αιο]ντες ἀμ' ηοῖ φ[αινομενηφιν
[ηλθον πλητο] δε παμ πεδίον [πεζων τε και ιππων
[χαλκου δε στε]ροπῆς· εν δε Ζ[ευς τερπικεραυνος
[φυζαν εμοις] ετάροισι κακην βα[λεν ουδε τις ε]τλη
[μειναι εναντιβ]ιον· περι γαρ κακα [π]αντοθ[ε]ν ε[σ]τη
[ενθ ημεων πολλ]ους μεν απέκτανον οξέϊ χαλκ[ω]ι
[τους δ αναγον ζωο]υς σφίσιν εργάζεσθαι ανάγκηι.
[αυταρ εμοι Ζευς αυτο]ς ενι [φ]ρεσὶν ὥδε νόημα
[ποιησ ως οφελον θα]νέειν [κ]αι πότμον επισπε[ῖ]ν
[αυτου εν Αιγυπτωι ετι γα]ρ νύ με πῆμ' ὑπε[δεκτο]
[αυτικ απο κρατος κυνε]ην εύτυκτον έθηκα
[και σακος ωμοιιν δορυ] δ' έκβαλον εκτοσε χειρος.
[αυταρ εγω βασιληος εν]αντιον ήλυθον ἵππων

[και κυσα γουναθ ελων ο] δ' ερυσατο και μ' ελεησε[
[ες διφρον δε μ εσας αγ]εν οίκαδε δακρυ χεο[ντα
[η μεν μοι μαλα πολλοι ε]πη[ισ]σον μελίησιν
[ιεμενοι κτειναι δη γαρ κεχ]ολώατο λίην

Fol. 18 verso.

. . . . . .
[δη τοτε Φοινιξ η]λθεν α[νηρ απατηλια ειδως
[τρωκτης ος δη πο]λλα κακ [ανθρωποισιν εωργει
[ος μ αγε παρπε]πιθὼν ἦ[ισι φρεσιν οφρ ικομεσθα
[Φοινικην οθι το]υ γε δόμ[οι και κτηματ εκειτο
[ενθα παρ αυτωι μ]εῖνα τε[λεσφορον εις ενιαυτον
[αλλ οτε δη μηνε]ς τε και [ημεραι εξετελευντο
[αψ περιτελλο]μένου έτε[ος και επηλυθον ωραι
[ες Λιβυην μ επ]ι νὴος εεσσ[ατο ποντοποροιο
[ψευδεα βουλευσ]ας· ἵνα οι σύν [φορτον αγοιμι
κε[ιθι δε μ ως] περάσηισι κ[αι ασπετον ωνον ελοιτο
τωι επομη[ν] επι νὴος οϊόμ[ενος περ αναγκηι
η δ' έθεεν Βορέηι ανέμωι α[κραει καλωι
μεσσον ὕπερ Κρήτης· Ζὲυ[ς δε σφισι μηδετ ολεθρον
αλλ' ὁτε δη Κρήτην μεν ελ[ειπομεν ουδε τις αλλη
φάινετο γαιάων αλλ' ο[υρανος ηδε θαλασσα
[δη τ]οτε κυανέην νεφ[ελην εστησε Κρονιων
[νη]ος υπερ γλαφυρῆς· η[χλυσε δε ποντος υπ αυτης
Ζεὺς δ' άμυδις βρόντ[ησε και εμβαλε νηι κεραυνον
η δ' ελελίχθη πᾶσα Δι[ος πληγεισα κεραυνωι
[εν δ]ε θεείου πλητο· π[εσον δ εκ νηος απαντες
[οι δ]ε κορώνησιν ἴκ[ελοι περι νηα μελαιναν
[κυ]μασιν εμφορε[οντο θεος δ αποαινυτο νοστον
αυταρ εμοι Ζευς α[υτος εχοντι περ αλγεα θυμωι

Fol. 18 recto.

. . . . . .
[ενθα με Θεσπρωτων βα]σιλευ[ς εκομισσατο Φειδων
[ηρως απριατην του] γαρ φίλο[ς υιος επελθων
[αιθρωι και καματωι] δεδμημ[ενον ηγεν ες οικον
[χειρος αναστησας ο]φρ' ἵκετ[ο δωματα πατρος
[αμφι δε με χλαινα]ν χιτῶν[α τε ειματα εσσεν
[ενθ Οδυσηος εγω] πυθόμην [κεινος γαρ εφασκε
[ξεινισαι ηδε φιλησαι] ἴοντ' ες πα[τριδα γαιαν
[και μοι κτηματ ε]δειξεν ὁσα [[υ]] ξ[υναγειρατ Οδυσσευς
[χαλκον τε χρυσο]ν τε πολύκμητ[ον τε σιδηρον
[και νυ κεν ες δεκατ]ην γενεὴν ε[τερον γε ετι βοσ]κοι

[τοσσα οι εν μεγαροι]ς κειμήλια κειτ[αι α]νακτος
[τον δ ες Δωδωνη]ν φάτο βήμεναι οφρα θεοῖο
[εκ δρυος υψικομοιο] Διὸς βουλὴν επακοῦσαι
[οππως νοστησηι Ιθ]άκης ε[ς] πίονα δῆμον·
[ηδη δην απεων η αμφα]δὸν [η]ε κρυφηδὸν·
[ωμοσε δε προς εμ αυτ]ὸν αποσπένδων εν[ι οικω]ι
[νηα κατειρυσθαι και επ]αρτέας έμμεν εται[ρου]ς
[οι δη μιν πεμψουσι φιλη]ν ες πατρίδα γαῖαν
[αλλ εμε πριν απεπεμψε τ]υχησε γαρ ερχομένη νηυς
[ανδρων Θεσπρωτων ες] Δουλιχιον πολύπυρ[ον
[ενθ ο γε μ ηνωγει πεμ]ψει βασιλη[ϊ] Ακαστω[ι
[ενδυκεως τοισιν δε κακη φ]ρὲσιν ηνδανε βουλ[η
[αμφ εμοι οφρ ετι παγχυ δυης] επι πῆμα γενοίμην

Fol. 19 recto.

. . . . . .

[αυταρ εμοι δεσμο]ν μ[εν ανεγναμψαν θεοι αυτοι
[ρηιδιως κεφαλ]ῆι δε κ[ατα ρακος αμφικαλυψας
[ξεστον εφολκ]αιον καταβ[ας επελασσα θαλασσηι
[στηθος επειτα δ]ε χὲρσι διη[ρεσσ αμφοτερηισι
[ν]ῃ[χομενος μ]αλα δ' ὦκα [θυρηθ εα αμφις εκεινων
ενθ αὐ[αβας οθι] τε δρὺος ην [πολυανθεος υλης
κείμην π[επτ]ηὼς· οι δε μ[εγαλα στεναχοντες
φοίτων· αλλ ου γαρ σφιν εφα[ινετο κερδιον ειναι
μα[ι]εσθαι προτέρω· τοι με[ν παλιν αυτις εβαινον
νηὸς επι γλαφυ[ρη]ς· εμε δ[ε κρυψαν θεοι αυτοι
ρηϊδίως· και με [στ]αθμ[ωι επελασσαν αγοντες
α[νδ]ρος επισταμένου [ετι γαρ νυ μοι αισα βιωναι
το[ν] δ απαμειβόμενος π[ροσεφης Ευμαιε συβωτα
α [δ]ειλαι ξείνων η μο[ι μαλα θυμον ορινας
ταυτα ἕκαστ[α λ]εγων ο[σα δη παθες ηδ οσ αληθης
αλλα τα γ' ου κατα κο[σμον οιομαι ουδε με πεισεις
ειπων αμφ' Οδυσῆ[ι τι σε χρη τοιον εοντα
μαψιδίως ψεύδε[σθαι εγω δ ευ οιδα και αυτος
νόστον εμοῖο ανα[κτος ο τ ηχθετο πασι θεοισι

Fol. 19 verso.

. . . . . .

[αλλ εμοι ου φιλον εστι] μ̣ε[ταλλησαι και ερεσθαι
[εξ ου δη μ Αιτωλος ανη]ρ εξ[ηπαφε μυθωι
[ος ρ ανδρα κτεινας π]ὸλλην [επι γαιαν αληθεις
[ηλθεν εμον προς στ]ὰθμον [εγω δε μιν αμφαγαπαζον
[φη δε μιν εν Κρητ]εσσι π[α]ρ Ι̣[δομενηι ιδεσθαι

[νηας ακειομενο]ν· τας οι ξυ[νεαξαν αελλαι
[και φατ ελευσεσθα]ι· η ες θερος η [ες οπωρην
[πολλα χρηματ αγο]ντα συν αντ[ιθεοις εταροισι
[και συ γερον πολυ]πενθὲς επει σε μοι ηγαγε [δαιμων
[μητε τι μοι ψευδε]σσι χαρι[ζε]ο μητε τι θελγ[ε
[ου γαρ τουνεκ εγω σ αιδε]σσ[ομ]αι ουδε φιλήσω
[αλλ Δια ξενιον δεισας] αυτον τ' ελεάιρω[ν
[τον δ απαμειβομενος] προσεφη πολύμ[ητις Οδυσσευς
[η μαλα τις τοι θυμος ενι στ]ηθεσσιν άπιστο[ς
[οιον σ ουδ ομοσας περ επηγαγον] ουδε σε [πειθω
[αλλ αγε νυν ρητρην ποιησομεθ αυτα]ρ όπι[σθε
[μαρτυροι αμφοτεροισι θεοι τοι Ολυμ]πον έχ[ουσιν]
[ει κεν νοστησειεν αναξ τεος ες τ]οδε δῶμ[α
[εσσας με χλαιναν τε χιτων]α τε ειματα πέμψαι

Fol. 20 verso.

. . . . . .

[προφρων κεν δη επ]ειτ[α Δια Κρονιωνα λιτοιμην
[νυν δ ωρη δορπο]ι̣ο· τα[χιστα μοι ενδον εταιροι
[ειεν ιν εν κλισιη]ι̣ λὰρον [τετυκοιμεθα δορπον
[ως οι μεν τοιαντα] προς α[λληλους αγορευον
[αγχιμολον δε συες τ]ε και α[νερες ηλθον υφορβοι
[τας μεν αρα ερξα]ν κατα ηθ[εα κοιμηθηναι
[κλαγγη δ ασπε]τος ὥρτο συ[ων αυλιζομεναων
[αυταρ ο οις εταρ]οισιν εκέκλε[το διος υφορβος
[αξεθ] υων [τον] άρι[σ]τον ϊν[α ξεινωι ιερευσω
[τηλε]δαπ[ωι] πρ[ος δ αυτοι ονησομεθ οι περ οιζυν
[δη]ν εχομεν [π]α[σχοντες υων ενεκ αργιοδοντων
[αλλοι δ]' ημέτερον κ[αματον νηποινον εδουσιν
[ως αρα] φωνήσας κε[ασε ξυλα νηλει χαλκωι
[οι δ υ]ν εισῆγον μά[λα πιονα πενταετηρον
[τον με]ν έπε[ιτ εστησαν επ εσχαρηι ουδε συβωτης
[ληθ]ετ α[ρ αθανατων φρεσι γαρ κεχρητ αγαθησιν
[αλλ] ο γ' απ[αρχομενος κεφαλης τριχας εν πυρι βαλλεν
[αργ]ι̣όδοντο[ς υος και επευχετο πασι θεοισι
νοστησαι Οδυσηα π[ολυφρονα ον δε δομον δε

Fol. 20 recto.

. . . . . .

[και τα μεν επταχα πα]ν̣τ[α διεμοιρατο δαιζων
[την μεν ιαν Νυμφησ]ι κα[ι Ερμηι Μαιαδος υιει
[θηκεν επευξαμεν]ος· τ[ας δ αλλας νειμεν εκαστωι
[νωτοισιν δ Οδυση]α διηνεκ[εεσσι γεραιρεν
[αργιοδοντος υος κ]υδαι[νε δε θυμον ανακτος

[και μιν φωνησα]ς επεα πτ̣[εροεντα προσηυδα
[αιθ ουτως Ευμ]αιε φίλος Δι̣ι [πατρι γενοιο
[ως εμοι οττι μ]ε τοῖον εοντ [αγαθοισι γεραιρεις
[τον δ απαμειβομ]ε̣[νος πρ]οσέφης Εὐ[μαιε συβω]τ̣α
[εσθιε δαιμονιε ξεινων κα]ι τερ[πεο τοι]σδε
[οια παρεστι θεος δε το μεν δ]ωσει το δ' ε[ασει
[οττι κεν ωι θυμωι εθελ]ῃ̣ι δύναται γ[αρ απαντα
[η ρα και αργματα θυσε] θεοις αιειγενε[τησι
[σπεισας δ αιθοπα οινον Ο]δυσσῆϊ πτολ[ιπορθ]ωι
1 line lost.
[σιτον δε σφιν ενειμε Μεσαυλιος ο]ν ρα σ[υβω]τ̣ης
[αυτος κτησατο οιος αποιχομενοιο] άνακ[τος
[νοσφιν δεσποινης και Λαερτ]αο γέροντο̣[ς
[παρ δ αρα μιν Ταφιων π]ριατο κτεάτεσσιν εοισιν

Fol. 21 verso.

. . . . . .
[ηλεος ος τ εφεηκ]ε πο[λυφρονα περ μαλ αεισαι
[και θ απαλον γελασ]αι και τ ο̣[ρχησασθαι ανηκε
[και τι επος προεηκεν ο] περ τ [αρρητον αμεινον
[αλλ επει ουν το πρωτ]ον ανε[κραγον ουκ επικευσω
[ειθ ως ηβωοιμ]ι βιη τέ μοι [εμπεδος ειη
[ως οθ υπο Τρο]ιη λόχον ηγο[μεν αρτυναντες
[ηγεισ]θην δ Οδυσεὺ̣ς τε και Ατρειδης Μενελαος
[τοισ]ι δ αμα τριτος ἦ[ρχον εγων αυτοι γαρ ανωγον
[αλλ] οτε δη ρ ϊκόμ[εσθα κατα πτολιν αιπυ τε τειχος
[ημεις] μεν περι αστ[υ κατα ρωπηια πυκνα
[αν δο]νακας και ελος υ[πο τευχεσι πεπτηωτες
[κειμε]θα· νυξ δ αρ ε[πηλθε κακη Βορεαο πεσοντος
[πηγυ]λ[ις] α[υταρ υπερθε χιων γενετ ηυτε παχνη
[ψυχ]ρ̣η κ[αι σακεεσσι περιτρεφετο κρυσταλλος
[εν]θ̣ αλλοι π[αντες χλαινας εχον ηδε χιτωνας
[ευ]δον δ' ευκη[λοι σακεσιν ειλυμενοι ωμους
αυταρ εγω χλαιναν μ[εν ιων εταροισιν ελειπον

Fol. 21 recto.

. . . . . .
[ω γερον αινος μεν τοι αμυμων ον κ]α[τ]έλεξας
[ουδε τι πω παρα μοιραν επο]ς νηκερδες έειπες

Fol. 22 verso.

. . . . . .
[ωι]χετ [Οδυσσηος μεγαθυμου φαιδιμον υιον
[νοσ]του υπο[μνησουσα και οτρυνεουσα νεεσθαι

Fol. 22 recto.

. . . . . .

25 [δμωιαων η τις τοι αριστη φαινεται ει]ναι
[εις ο κε τοι φηνωσι θεοι κυδρην πα]ρακοιτ[ιν
[αλλο δε τοι τι επος ερεω συ δε συνθ]εο θυμω[ι
[μνηστηρων σ επιτηδες αριστηες λ]οχοω[σιν
[εν πορθμωι Ιθακης τε Σαμοιο τε π]αιπαλο[εσσης
30 [ιεμενοι κτειναι πριν πατριδα γα]ιαν ϊκεσθ[αι
[αλλα τα γ ουκ οιω πριν κ]αι τ̣ι̣ν̣α γαια καθεξ̣ε̣[ι

Fol. 23 recto. (Fourth quaternion.)

. . . . . .

[αγ]χ̣ι̣[μολον δε σφ ηλθε βοην αγαθος Μενελαος
[αν]στας ε̣[ξ ευνης Ελενης παρα καλλικομοιο
[το]ν δ ως ο[υν ενοησεν Οδυσσηος φιλος υιος
60 [σπ]ερχο[μενος ρα χιτωνα περι χροι σιγαλοεντα
[δυ]νεν και μ[εγα] φ[αρος επι στιβαροις βαλετ ωμοις
48 ⊂ τον δ ων Νεστοριδη[ς Πεισιστρατος αντιον ηυδα
49 Τηλεμαχ' ου πως [εστιν επειγομενους περ οδοιο

Fol. 23 verso.

. . . . . .

91 [η τι μοι εκ μεγαρων κειμηλιον εσθλ]ον οληται

Fol. 24 verso.

. . . . . .

127 [σηι] αλοχωι φ[ορεειν τειως δε φιληι παρα μητρι

Fol. 25 verso (?).

. . . . . .

150 [στη δ ιππων προπαροιθε δεδισκο]μ̣εν̣[ος δε προσηυδα
[χαιρετον ω κουρω και Νεστορι ποι]μ̣ε̣[νι λαων

. . . . . .

Fol. 26 lost.

Fol. 27 verso (?).

. . . . . .

260 [ω φιλ επει σε θυοντα κιχανω] τω[ι]δ' εν[ι χωρωι
[λισσομ υπερ θυεων και δαιμ]ονο[ς αυταρ επειτα
[σης τ αυτου κεφαλης και εται]ρω̣ν̣ [οι τοι επονται

. . . . . .

Fol. 28 recto (?).

. . . . . .

318 [εκ γαρ τοι ερεω συ δε συνθεο και με]υ̣ α[κουσον
[Ερμειαο εκητι διακτορου ος ρα τε] πα̣[ντων

. . . . . .

Fol. 29 verso (?).

. . . . . .

370 [αγρον δε προιαλλε φιλει δε με κη]ρ̣οθι̣ [μαλλον
[νυν δ ηδη τουτων επιδ]ευομαι· αλλ[α μοι αυτωι
[εργον αεξουσιν μακαρες] θεοι· ὡι επ[ιμιμνω
[των εφαγον τ επιον τε και] αιδοιοισιν ε̣[δωκα
[εκ δ αρα δεσποινης ου με]ι̣λ[ιχον εστιν ακουσαι

4 lines lost.

[αγρον δ οια τε θυμον αει δμωεσ]σιν ϊ[αινει
380 [τον δ απαμειβομενος προσεφη πολ]ύμητις [Οδυσσευς
[ω ποποι ως αρα τυτθος εων Ευμα]ιε συβω[τ]α

. . . . . .

Fol. 30 verso (?).

. . . . . .

[δειπνησα]ς̣ α̣μ̣ [υεσσιν ανακτοριησιν επεσθω
[νωι δ εν]ι̣ κλισιηι π[ινοντε τε δαινυμενω τε
[κηδεσιν] αλληλων [τερπωμεθα λευγαλεοισι
400 [μνωο]μενω μ[ετα γαρ τε και αλγεσι τερπεται ανηρ

. . . . . .

2⅝ quaternions (Foll. 31–51) lost.

Fol. 52 verso. (Seventh quaternion, of which the first five leaves are lost.)

. . . . . .

σ 103 εισ[εν ανακλινας σκηπτρον δε οι εμβαλε χειρι
και [μιν φωνησας επεα πτεροεντα προσηυδα

Fol. 52 recto.

. . . . . .

137 [οιον επ ημαρ αγηισι πατηρ ανδρων τε θεω]ν τ[ε
[και γαρ εγω ποτ εμελλον εν ανδρασιν ολβιος ειν]α̣ι·

Fol. 53 recto.

. . . . . .

170 να[ι δη ταυτα γε παντα τεκος κατα μοιραν εειπες

157] αψ̣ δ̣ α̣[υτις κατ αρ εζετ επι θρονου ενθεν ανεστη

158 τ]η δ α̣[ρ επι φρεσι θηκε θεα γλαυκωπις Αθηνη

Fol. 53 verso.

. . . . . .

201 [η με μαλ αινοπαθη μαλακον περι κωμ εκαλυψε]ν
[αιθε μοι ως μαλακον θανατον ποροι Αρτεμις αγ]νη

Fol. 54 verso.

. . . . . .

μν[ηστηρων ιοτητι βιηι δ ο γε φερτερος ηεν
235 αι γα[ρ Ζευ τε πατηρ και Αθηναιη και Απολλον

Fol. 55 recto (?). (Eighth quaternion.)

. . . . . .

303 [τη] δ ἀ[ρ αμ αμφιπολοι εφερον περικαλλεα δωρα

Fol. 56 verso.

. . . . . .

365 τ[ον δ απαμειβομενος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
Ευ[ρυμαχ ει γαρ νωιν εριs εργοιο γενοιτο
ω[ρηι εν ειαρινηι οτε τ ηματα μακρα πελονται

Fol. 56 recto.

. . . . . .

[μνηστηρες δ ομαδησαν ανα μεγαρα σκι]ο[εν]τα
400 [ωδε δε τις ειπεσκεν ιδων ες πλησιον α]λλον
[αιθ ωφελλ ο ξεινος αλωμενος αλλοθ ο]λεσθαι

Fol. 57 recto.

. . . . . .

τ 1 αυτ[αρ] ο ἐ̣ν μεγαρωι υπελειπετο διος Οδυσσευς
μνηστ[ηρεσσι φονον συν Αθηνη μερμηριζων
αιψα δε Τηλ[εμαχον επεα πτεροεντα προσηυδα
Τηλεμαχε [χρη τευχε Αρηια κατθεμεν εισω

Fol. 57 verso.

. . . . . .

35 [δη τοτε Τηλεμαχος προσεφωνεεν ον πατερ αιψ]α
[ω πατερ η μεγα θαυμα τοδ οφθαλμοισιν ορωμ]αι·
[εμπης μοι τοιχοι μεγαρων καλαι τε μεσοδ]μαι
[ειλατιναι τε δοκοι και κιονες υψοσ εχ]οντες

Fol. 58 verso (?).

. . . . . .

η τ[αχα και δαλωι βεβλημενος εισθα θυραζε
70 τ[ην δ] ἀ̣ρ̣ [υποδρα ιδων προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
δαιμον[ίη τι μοι ωδ επεχεις κεκοτηοτι θυμωι

Fol. 58 recto (?).

. . . . . .

104 [ξεινε το μεν σε πρωτον εγων ειρησο]μ̣α̣ι̣ ἀ[υ]τ̣η

Fol. 59 recto (?).

. . . . . .

138 φαρος μεν [μοι πρωτον ενεπνευσε φρεσι δαιμων

Fol. 59 verso (?).

. . . . . .

[πολλοι απειρεσιοι και εννηκοντα] π̣ο̣[λεις
175 [αλλη δ αλλων γλωσσα μεμιγμενη εν] μεν Αχαιοι

Fol. 60 verso.

. . . . . .

ην τ Ευρος [κατετηξεν επην Ζεφυρος καταχευηι
τηκομεν[ης δ αρα της ποταμοι πληθουσι ρεοντες

Fol. 60 recto.

. . . . . .

[αλλο δε τοι ερεω συ δ ενι φρεσι βαλλεο σηι]σι
[ουκ οιδ η ταδε εστο περι χροι οικοθ Οδυ]σσευς
[η τις εταιρων δωκε θοης επι νηος ιον]τι
[η τις που και ξεινος επει πολλοισιν Οδυ]σσευς

Fol. 61 recto.

. . . . . .

ως ηδη [Οδυσηος εγω περι νοστου ακουσα
αγχου Θεσ[πρωτων ανδρων εν πιονι δημωι
ζωου αυτα[ρ αγει κειμηλια πολλα και εσθλα
αιτιζων α[να δημον αταρ εριηρας εταιρους

Fol. 61 verso.

. . . . . .

[αι γαρ τουτο ξεινε επος τετελεσμενον ει]η
[τω κε ταχα γνοιης φιλοτητα τε πολλα τ]ε δωρα
[εξ εμευ ως αν τις σε συναντομενος μ]ακαριζοι

Fol. 62 verso.

. . . . . .

αεσα κα[ι τ ανεμεινα ευθρονον Ηω διαν
ουδε τι μοι [ποδανιπτρα ποδων επιηρανα θυμωι
γινεται ουδ[ε γυνη ποδος αψεται ημετεροιο

Fol. 62 recto.

. . . . . .

[ουκ εααις νιζειν εμε δ ου]κ α[εκουσαν ανωγε
[κουρη Ικαριοιο περιφρω]ν Πηνελοπ[εια
[τω σε ποδας νιψω αμα τ αυ]της Πηνελοπ[ειης
[και σεθεν εινεκ επει μοι ορωρεται] ενδοθι θυμ[ος

Fol. 63 recto. (Ninth quaternion.)

. . . . . .

πολ[λο]ισ[ιν γαρ εγωγε οδυσσαμενος τοδ ικανω
ανδρασι[ν ηδε γυναιξιν ανα χθονα πουλυβοτειραν
τωι δ' Οδ[υσευς ονομ εστω επωνυμον αυταρ εγωγε
οπποτ' α[ν ηβησας μητρωιον ες μεγα δωμα

Fol. 63 verso.

. . . . . .

[την μεν αρ ουτ ανεμων διαη μενος υγρον α]εντων·
[ουτε μιν Ηελιος φαεθων ακτισιν εβαλλ]εν
[ουτ ομβρος περαασκε διαμπερες ω]ς αρα πυκνη
[ηεν αταρ φυλλων ενεην χυσις ηλιθα] πολλη

Fol. 64 verso.

. . . . . .

δ̣[ακρυοφι πλησθεν θαλερη δε οι εσχετο φωνη
αψαμεν[η δε γενειου Οδυσσηα προσεειπεν
η συ γ' Οδυ[σσευς εσσι φιλον τεκος ουδε σ εγωγε
πριν εγνω[ν πριν παντα ανακτ εμον αμφαφαασθαι

Fol. 64 recto.

. . . . . .

[αυταρ επει νιψεν τε και ηλειψεν λιπ] ε̣λ̣α̣ι̣ῳ̣[ι]
[αυτις αρ ασσοτερω πυρος ελκετο διφρ]ον Οδυσσευς
[θερσομενος ουλην δε κατα ρακεε]σσι καλυψεν
[τοισι δε μυθων ηρχε περιφρων Πηνε]λόπεια·

Fol. 65 recto.

. . . . . .

ε̣[ξ υδ]α̣[τος και τε σφιν ιαινομαι εισοροωσα
ελθων δ' ε[ξ ορεος μεγας αιετος αγχυλοχειλης
πασι κατ' [αυχενας ηξε και εκτανεν οι δε κεχυντο
αθροοι εν [μεγαροις ο δ ες αιθερα διαν αερθη

Fol. 65 verso.

. . . . . .

[ελθεμεν η κ ασπαστον εμοι και παιδ]ι̣ γε̣ν̣[οιτο]
[αλλο δε τοι ερεω συ δ ενι φρεσι βαλλε]ο σησιν
[ηδε δη ηως εισι δυσωνυμος η μ Οδυ]σηος
[οικου αποσχησει νυν γαρ καταθησω αε]θλα

Fol. 66 verso.

. . . . . .

[ενθα κε λεξαιμην συ δε λεξεο τωι]δ' ενι ο̣[ικωι
[η χαμαδις στορεσας ητοι κατα δε]μνια θε[ντων
[ως ειπουσ ανεβαιν υπερωια σι]γαλόεν[τα
[ουκ οιη αμα τηι γε και αμφιπολοι] κίον α[λλαι
[ες δ υπερωι αναβασα συν αμφιπο]λο[ισι γυναιξι
κλαιεν [επειτ Οδυσηα φιλον ποσιν οφρα οι υπνον
ηδυν επι [βλεφαροισι βαλε γλαυκωπις Αθηνη

Fol. 66 recto.

. . . . . .

υ 26 [εμπλει]ην κνισης [τε και αιματος ενθα και ενθα
[αιολλη]ι· μαλα δ ωκ[α λιλαιεται οπτηθηναι
[ως αρ ο] γ' ενθα και εν[θα ελισσετο μερμηριζων
[οππως δ]η μνηστ[ηρσιν αναιδεσι χειρας εφησει
30 [μουνος ε]ων [π]ολε[σι σχεδοθεν δε οι ηλθεν Αθηνη
[ουρανοθεν καταβασα δεμας δ ηικτο γυνα]ικι
[στη δ αρ υπερ κεφαλης και μιν προς μ]υθον εειπεν·
[τιπτ αυτ εγρησσεις παντων περι κα]μμορε φωτων·
[οικος μεν τοι οδ εστι γυνη δε τοι ηδ ενι] οικωι·

Fol. 67 recto.

. . . . . .

[αυταρ επει κλαιουσα κορεσσατο ον κατ]α θ[υμον
60 [Αρτεμιδι πρωτιστον επευξατ]ο δια γυν[αικων
[Αρτεμι ποτνα θεα θυγατερ Διο]ς· ειθε μοι [ηδη
[ιον ενι στηθεσσι βαλουσ εκ θ]υμον ελοιο
[αυτικα νυν η επειτα μ αν]αρπαξασα θυελλα
[οιχοιτο προφερουσα κατ η]ερόεντα κέλευθα
65 [εν προχοηις δε βαλοι αψορροου] Ωκεανοῖο
ως δ οτε Π[ανδαρεου κουρας ανελο]ντο θύε[λλαι
τησι τοκη[ας μεν φθισαν θεοι αι δε λιποντο
ορφαναι [εν μεγαροι]σι κομισσε δε δι Αφ[ροδιτη

Fol. 67 verso.

. . . . . .

[της δ αρ]α κλ[αιουσης οπα συνθετο διος Οδυσσευς
[μερμη]ριξε δ επ[ειτα δοκησε δε οι κατα θυμον
[ηδη γι]νωσκουσα πα[ρεσταμεναι κεφαληφι
95 [χλ]α[ι]ναν μεν συνελ[ων και κωεα τοισιν ενευδεν
[ε]ς μεγαρον καθεθηκεν [επι θρονου εκ δε βοειην
[θη]κε θυραζε φερων· Δ[ιι δ ευξατο χειρας ανασχων
[Ζευ] πατερ ει μ' εθελο[ντες επι τραφερην τε και υγρην
[ηγετ ε]μην ες [γαιαν επει μ εκακωσατε λιη]ν
100 [φημη]ν τις μο[ι φασθω εγειρομενων α]νθρώπων
[ενδοθεν εκ]τοσθε[ν] δ[ε] Δι[ο]ς [τερας αλλο φ]ανητω·
[ως εφατ ε]υχομενος του δ' εκλ[υε μητιετα] Ζευς·

Fol. 68 verso.

. . . . . .

125 [ειματα εσσαμενος περι δε ξιφο]ς οξυ θετ ω[μωι
[ποσσι δ υπο λιπαροισιν εδησ]ατο καλα πέδιλα
[ειλετο δ αλκιμον εγχος ακα]χημενον οξεϊ χαλκωι
[στη δ αρ επ ουδον ιων προς] δ' Ευρυκλειαν εειπε[[ν]]

[μαια φιλη πως ξεινον ετι]μησασθ' ενι οίκωι
[ευνηι και σιτωι η αυτως] κείται ακηδης·
[τοιαυτη γαρ εμη μητ]ηρ πινυτη περ ε[ουσα
εμπλην[δην ετερο]ν γε τιει μερόπων α[νθρωπων
χειρονα· το[ν δ]ε τ' αρειον' ατιμησασ αποπ[εμπει
τον δ αυτε π[ρο]σεειπε φιλη τροφος Ευρυ[κλεια

Fol. 68 recto.

. . . . . .
[ως εφα]θ' αι δ' αρα [της μαλα μεν κλυον ηδε πιθοντο
[α]ι μεν εεικοσι βησα[ν επι κρηνην μελανυδρον
αι δ' αυτου κατα δώμ[ατ επισταμενως πονεοντο
ες δ' ηλθον δρηστηρ[ες αγηνορες οι μεν επειτα
ἐυ και επισταμενως [κεασαν ξυλα ται δε γυναικες
[η]λθον απο κρηνης· επ[ι δε σφισιν ηλθε συβωτης
[τρει]ς σιαλους καταγων [οι εσαν μετα πασιν αριστοι
[και τους] μεν ρ' ειασε καθ ερ[κεα καλα νε]μεσθαι
[αυτος δ] αυτ' Οδυσηα προσηυδα μ[ειλι]χιοισι·
[ξειν η α]ρ τι σε μαλλον Αχαιοι εισο[ρο]ωσιν
[ηε σ ατιμ]αζουσι κατα μέγαρ ως το π[αρ]ος περ·

Fol. 69 recto.

. . . . . .
[ανθρωπους πεμπουσιν οτις σφεας ει]σ̣α̣φ̣[ικηται
[και τα μεν ευ κατεδησεν υπ αιθουσηι ερι]δουπω[ι
[αυτος δ αυτ ερεεινε συβωτην αγχι] παραστας·
[τις δη οδε ξεινος νεον ειληλου]θε συβῶτα.
[ημετερον προς δωμα τεων] δ' εξ ευται ειναι
χε
[ανδρων που δε νυ οι γενεη κ]αι πατρις αρουρα·
[δυσμορος η τε εοικε δεμας β]ασιληϊ ανακτι
[αλλα θεοι δυοωσι πολυπλ]αγκτους ανθρώπους
[οπποτε και βασιλευσιν επι]κλώσωνται οἰζυν
[και μιν φωνησας επεα π]τεροεντα προσήυδ[α
χ[αιρ]ε̣ πα[τερ ω ξεινε γε]νοιτο τοι ες περ οπίσσω
ολβος· ἀταρ [μεν νυ]ν̣ [γ]ε κακοις εχεαι πολεεσ[σι
Ζευ πατερ ο[υ τ]ις σειο θεῶν ολοωτερος αλλ[ος
ουκ ελεαιρε[ις] ανδρας επην δη γείνεαι α[υτος

197 ἡ και δεξιτερη δειδίσκετο χείρι παραστὰς

Fol. 69 verso.

. . . . . .
[και κεν δ]η π̣[αλαι αλλον υπερμενεων βασιληων
[εξικομ]ην [φευγων επει ουκετ ανεκτα πελονται
[αλλ ε]τι τον [δυστηνον οιομαι ει ποθεν ελθων

ανδρων μνη[στηρων σκεδασιν κατα δωματα θειη
[το]ν δ' απαμειβομεν[ος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
[βο]υκολ'· επει ουτε κα[κωι ουτ αφρονι φωτι εοικας
[γ]ινωσκω δε και αὐτ[ος ο τοι πινυτη φρενας ικει
τουνεκα τοι ερέω· και [επι μεγαν ορκον ομουμαι
[ϊ]στω νυν Ζευς πρωτ[α θεων ξενιη τε τρεπεζα
[ιστι]η δ' Οδυσηος αμυμ[ονος ην αφικανω
[η σε]θεν ενθαδ' εοντος ε[λευσεται οικαδ Οδυσσευς
[σοισιν] δ' οφθαλμοισιν ε̣π̣[οψεαι αι κ εθε]λησθα
[κτεινο]μενους μνηστηρας οι εν[θα]δε κοιρανεουσι
[τον δ αυτε] προσεειπε βοων επιβου[κο]λος ανηρ·
[αι γαρ τουτο] ξεινε επος τελεσειε Κρονιων

Fol. 70 verso.

. . . . . .
[Τηλεμαχος δ Οδυσηα καθιδρυε κερδεα ν]ω[μων
[εντος ευσταθεος μεγαρου κατα λαινον ου]δο[ν
[διφρον αεικελιον καταθεις ολιγην τε τ]ραπ[εζαν
[παρ δ ετιθει σπλαγχνων μοιρας εν δ οινο]ν έχευεν
[εν δεπαι χρυσεω και μιν προς μυθο]ν̣ εειπεν·
[ενταυθοι νυν ησο μετ ανδρασιν οι]νοποτάζων
[κερτομιας δε τοι αυτος εγω και χει]ρας αφέ̆ξω
[παντων μνηστηρων επει ου το]ι δήμιος εστιν
[οικος οδ αλλ Οδυσηος εμοι δε κτ]ησατο κεῖνος
[υμεις δε μνηστηρες επισχετε θ]υμον ενιπῆς
[και χειρων ινα μη τις εριs κ]αι νεῖκος όρηται·
[ως ε]φα[θ οι δ αρα παντες οδ]αξ εν χείλεσι φυντε[ς
Τηλεμαχ[ον θαυμαζο]ν ο θαρσαλεως αγορευ[ε
τοισιν δ' Αντ[ιν]οος μετ' εφη Ευπειθεος υιος
και χαλεπον περ εοντα δεχωμεθα θυμον Α[χαιοι

Fol. 70 recto.

. . . . . .
[μοιραν] με[ν δη ξεινος εχει παλαι ως επεοικεν
[ισην ου] γαρ [καλον ατεμβειν ουδε δικαιον
[ξεινου]s Τη[λεμαχου ος κεν ταδε δωμαθ ικηται
[α]λλ αγε οι και ε̣[γω δω ξεινιον οφρα και αυτος
[η]ε λοετροχοωι δω[ηι γερας ηε τωι αλλωι
δμωων οι κατα [δωματ Οδυσσηος θειοιο
ως· ειπων ερριψε β[οος ποδα χειρι παχειηι
[κ]ειμενον εκ κανε[οιο λαβων ο δ αλευατ Οδυσσευς
[η]κα παρακλινας κ[εφαλην μειδησε δε θυμωι
[σαρ]δανιον μαλα [τοιον ο δ ευδμητον βαλε τοιχον
[Κτη]σιππον δ' αρα Τηλε[μαχος ηνιπαπε μυθωι

[ουκ εβ]αλες τον ξεινον ἁ[λευατο γαρ βελος αυ]τος
[η γαρ κεν] σε μεσον βαλον εγχε̣[ι οξυοεν]τ̣ι·
[και κε τοι] αντι γαμοιο πατηρ ταφον αμ[φ]επονεῖτο
[ενθαδε τω] μη τις μοι αεικειας ενι δημωι

Fol. 71 recto. (Tenth quaternion.)

. . . . . .

[τοφρ ου τις νεμεσις μενεμεν τ ην ισ]χε[μ]ε̣ν̣[αι τε
[μνηστηρας κατα δωματ επει τοδε κε]ρδι[ο]ι̣ν ῃ[εν
[ει νοστησ Οδυσευς και υποτροπος ικε]το δωμα
[νυν δ ηδη τοδε δηλον ο τ ουκετι ν]οστιμος εστιν
[αλλ αγε σηι ταδε μητρι παρεζο]μενος καταλεξο[ν
[γημασθ ος τις αριστος ανηρ και] πλειστα πορηισιν
[οφρα συ μεν χαιρων πατρωια] παντα νέμηαι
[εσθων και πινων η δ αλλου δ]ῶμα κομιζηι
[τον δ αυ Τηλεμαχος πεπυ]μενος αντιον ηυδα
[ου μα Ζην Αγελαε και αλγεα π]ατρος εμοιο
[ος που τηλ Ιθακης η εφθιτ]αι η αλάληται
ου τι δια[τριβω μητρος γ]αμον· αλλα κελέυ[ω
γημασθ ω[ι κ εθε]λ̣ηι ποτι δ' ασπετα δῶρα δ[ιδωμι
αιδεομαι δ' αέκουσαν απο μεγαροιο [δι]ε̣[σθαι
μυθωι αναγκαιωι· μη τουτο θεος τελέσε̣[ιεν

Fol. 71 verso.

. . . . . .

[εισι μο]ι̣ ο̣φ̣[θαλμοι τε και ουατα και ποδες αμφω
[και] ν[ο]ος [εν στηθεσσι τετυγμενος ουδεν αεικης
τ̣[οι]ς εξειμ[ι θυραζε επει νοεω κακον υμμιν
ερχομενο[ν το κεν ου τις υπεκφυγοι ουδ αλεαιτο
μνηστηρω[ν οι δωμα κατ αντιθεου Οδυσηος
ανερας υβριζο[ντες ατασθαλα μηχαναασθε
ως ειπων εξῆ[λθε δομων ευναιεταοντων
ἵκετο δ' ες Πειρα[ιον ο μιν προφρων υπεδεκτο
μνηστηρες δ' α[ρα παντες ες αλληλους οροωντες
Τηλεμαχον ερε[θιζον επι ξεινοις γελοωντες
[ω]δε δε τις ειπεσκ[ε νεων υπερηνορεοντων
[Τ]ηλεμαχ' ου τις σειο [κακοξεινωτερος αλλος
[οιο]ν μεν τινα τουτο[ν εχεις επιμαστ]ον αλητην
[σιτο]υ και οινου κεχρημενο[ν ουδε] τι έργων
[εμπαιον]· ουδε βιης· αλλ' αυτως αχθος αρουρης
[αλλος δ α]υτε τις ουτος ανεστη μαντέυεσθαι

Fol. 72 verso.

$\bar{\upsilon}$

[αλλ ει μοι τι πιθο]ι̣[ο το κεν πολυ κερδιον ειη

10 lines lost.

392 [δορπου δ ουκ αν πως αχαριστερ]ον α[λ]λο γε[νοιτο
[οιον δη ταχ εμελλε θεα και κα]ρτερος ἀνηρ
[θησεμεναι προτεροι γαρ αεικεα μ]ηχανο[ωντο
[ῡ]
[φ̄]
[τηι δ αρ επι φρεσι θηκε θεα γλαυκωπι]ς Αθηνη
[κουρηι Ικαριοιο περιφρονι Πην]ελοπειηι
[τοξον μνηστηρεσσι θεμεν πολι]ον τε σίδηρον
[εν μεγαροις Οδυσηος αεθλια κα]ι φονου αρχην
[κλιμακα δ υψηλην προσεβησ]ετο οιο δομοιο·
[ειλετο δε κληιδ ευκαμπεα χ]ειρι παχειηι
[καλην χαλκειην κωπη δ ελ]εφαντος επῆεν·
[βη δ ιμεναι θαλαμον δε συν α]μφιπολοισι γυνα[ιξιν
[εσχατον ενθα δε οι κειμηλι]ᾳ κεῖτο ανακτος
χ[αλκος τε χρυσος τε πολυ]κμητος τε σιδηρο[ς
ενθα δε τ[οξον κει]ῑ̣ο παλιντονον· ηδε φ[αρετρη
ϊοδοκος· πολλοι δ' ενεσαν στονόεντε[ς οιστοι
δωρα τα οι ξεινος Λακεδαιμονι δω[κ]ε τ[υχησας
Ἴφιτος Ευρυτίδης· επιϊκελος αθαν[ατοισι

Fol. 72 recto.

. . . . . .

[την η]ν [οι παρεθηκεν επειτα δε πεφνε και αυτον
[ιππ]ο̣υ̣ς [δ αυτος εχε κρατερωνυχας εν μεγαροισι
[τας ερε]ω[ν Οδυσηι συνηντετο δωκε δε τοξον
[το πρι]ν̣ μ[εν ρ εφορει μεγας Ευρυτος αυταρ ο παιδι
κ[αλ]λ[ι]π' απ[οθνησκων εν δωμασιν υψηλοισι
τωι δ' Οδυσ[ευς ξιφος οξυ και αλκιμον εγχος εδωκεν
αρχην ξειν[οσυνης προσκηδεος ου δε τραπεζηι
γνωτην αλλη[λων πριν γαρ Διος υιος επεφνεν
[Ἴ]φιτον Ευρυτ[ιδην επιικελον αθανατοισιν
ος οι τοξον εδωκ[ε το δ ου ποτε διος Οδυσσευς
ερχομενος πολ[εμον δε μελαιναων επι νηων
ηιρειτ'· αλλ' αυτο[υ μνημα ξεινοιο φιλοιο
[κε]σκετ' ενι μμεγ[αροισι φορει δε μιν ης επι γαιης
[η δ] οτε δη θαλαμον [τον αφικετο δια γυναικων
[ουδο]ν τε δρυϊνον προ[σεβησετο τον ποτ]ε τ̣ε̣κ̣[τω]ν̣
[ξεσσ]εν επισταμενως και ε̣π̣ι̣ [σταθ]μ̣ην ϊθυνεν·
[εν δε στα]θμους αρσε θυρας δ' επεθηκε φαεινας
[αυτικ αρ] η̣ [γ]' [ϊ]μαντα θοως απέλυσε κορώνης
[εν δε κληιδ] η̣κε· θυρεων δ' ανεκοπτεν οχῆες

Fol. 73 verso.

φ̄

[αντα τιτυσκομεν]η· [τα δ ανεβραχεν ηυτε ταυρος
[βοσκομενος λειμῶνι τοσ εβραχε καλα θυρετρα
7 lines lost.
[η δ επει ουν ταρφθη πολυδακρυτοιο γοοι]ο
[βη ρ ιμεναι μεγαρον δε μετα μνηστ]ηρας α[γαυους
[τοξον εχουσ εν χειρι παλιντονον ηδε φ]αρε[τρην
[ιοδοκον πολλοι δ ενεσαν στονοεντες ο]ἰ[στοι
1 line lost.
[κειτο πολυς και χαλκος αεθλια τοιο ανακτ]ος
[η δ οτε δη μνηστηρας αφικετο δια γυναικ]ῶν
[στη ρα παρα σταθμον τεγεος πυκα πο]ι̣η̣[τ]ο̣ῖ̣[ο
[αυτικα δε μνηστηρσι μετηυδα και φ]άτο μυθ[ον
[κεκλυτε μευ μνηστηρες αγηνορες οι τ]ο̣δε δῶμα
[εχραετ εσθιεμεν και πινεμεν εμμενε]ς αἰει
[ανδρος αποιχομενοιο πολυν χρονον ο]υδε τιν' αλλην
[μυθου ποιησασθαι επισχεσιην εδυ]νασθε
[αλλ εμε ιεμενοι γημαι θεσθαι τ]ε γυναῖκα
[αλλ αγετε μνηστηρες επει τοδε φ]αινετ' άεθλον
[θησω γαρ μεγα τοξον Οδυσσηος] θέιοιο
[ος δε κε ρηιτατ εντανυσηι βι]ον εν παλάμησι
[και διοιστευσηι πελεκεων δυο]κάιδεκα πάντων
[τωι κεν αμ εσποιμην νοσ]φισσαμενη τοδε δωμα
κ[ου]ριδιο[ν μαλα καλο]ν ενιπλειον βιοτοιο
του ποτε μεμνησεσθαι οἴομαι εν περ ο[νειρωι
ως φατο και ρ' Ευμαιον ανώγει διον υφ[ορβον
τοξον μνηστηρεσσι θέμεν πολιο[ν τε σιδηρον
δακρυσας δ' Εύμαιος εδεξατο και κ[ατεθηκε

Fol. 73 recto.

. . . . . .
[μνηστ]ηρ[εσσιν αεθλον αατον ου γαρ οιω
[ρηιδι]ως το[δε τοξον ευξοον εντανυεσθαι
[ου γαρ τ]ις μ[ετα τοιος ανηρ εν τοισδεσι πασιν
[οιος] Οδυσσευς [εσκεν εγω δε μιν αυτος οπωπα
[κα]ι γαρ μνημ[ων ειμι παις δ ετι νηπιος ηα
[ως φ]ατο· τω[ι δ αρα θυμος ενι στηθεσσιν εωλπει
[νευ]ρην εντ[ανυειν διοιστευειν τε σιδηρου
[ητοι] οϊστο[υ γε πρωτος γευσεσθαι εμελλεν
[εκ χε]ιρων Ο[δυσηος αμυμονος ον τοτ ατιμα
[ημε]νος εν μ[εγαροις επι δ ωρνυε παντας εταιρους
τοισι δε κα[ι μετειφ ιερη ις Τηλεμαχοιο
ω ποποι· η [μαλα με Ζευς αφρονα θηκε Κρονιων

μητηρ μεν μ̣[οι φησι φιλη πινυτη περ εουσα
αλλ᾽ ω αμ᾽ ἑψε[σθαι νοσφισσαμενη τοδε δωμα
αυταρ εγω γελ[οω και τερπομαι αφρονι θυμωι
αλλ αγετε μνη[στηρες επει τοδε φαινετ αεθλον
οιη νυν ουκ εστι [γυνη κατ Αχαιιδα γαιαν
ουτε Πυλου ϊερη[ς ουτ Αργεος ουτε Μυκηνης
[κα]ι δ αυτοι τοδε τ᾽ ϊ[στε τι με χρη μητερος αινου
[αλλ] αγε μη μυνησι [παρελκετε μηδ ετι τοξου
[δηρ]ον αποτρωπᾶσθε τα[νυστυος οφρ]α ϊδωμεν
[και δε] κεν αυτος ἐγω του τοξου πειρησάιμην·
[ει δε κεν] εντανύσω· διοϊστευσω τε σιδηρου·
[ου κε μοι αχ]νυμένη ταδε δωματα πότνια μήτηρ
[λειποι αμ α]λλωι ϊοῦσ᾽ οτ᾽ εγω κατόπισθε λιποίμην·

Fol. 74 recto.

οι̣[ος τ ηδη πατρο]ς̣ α[εθλια καλ ανελεσθαι
η [και απ ωμοιιν χλαιναν θετο φοινικοεσσαν
ο[ρθος αναιξας απο δε ξιφος οξυ θετ ωμων
π[ρωτον μεν πελεκεας στησεν δια ταφρον ορυξας
π[ασι μιαν μακρην και επι σταθμην ιθυνεν
α[μφι δε γαιαν εναξε ταφος δ ελε παντας ιδοντας
ω[ς ευκοσμως στησε παρος δ ου πωποτ οπωπει
[στη δ αρ επ ουδον ιων και τοξου πειρητ]ιζε·
[τρις μεν μιν πελεμιξεν ερυσσεσθαι] μενεαιν[ων
τ[ρις δε μεθηκε βιης . . . . . η]θ̣ελε θυμ[ος
νε[υρην εντανυειν διοιστευειν τε] σιδήρο[υ
κα[ι νυ κε δη ρ ετανυσσε̣ βιηι το τετ]αρτον ανελκων
αλ[λ Οδυσευς ανενευε και εσχεθε]ν ϊεμενον π[ερ
το[ις δ αυτις μετεειφ ιερη ις Τηλε]μάχοιο
[ω ποποι η και επειτα κακος τ εσομαι] και ακεικ[υς
[ηε νεωτερος ειμι και ου πω χερσι π]εποιθα
[ανδρ απαμυνασθαι οτε τις προτερο]ς χαλεπη[νηι]
[αλλ αγεθ οι περ εμειο βιηι προφερεσ]τεροι εστε
[τοξου πειρησασθε και εκτελεωμεν] αεθλον·
[ως ειπων τοξον μεν απο εο θηκε] χαμαζε
[κλινας κολλητησιν ευξεστηις σ]ανιδεσσιν
[αυτου δ ωκυ βελος καληι προσεκλι]νε κορώνηι·
[αψ δ αυτις κατ αρ εζετ επι θρονου ε]νθεν ανεστη·
[τοισιν δ Αντινοος μετεφη Ευ]πείθεος υιὸς·
[ορνυσθ εξειης επιδεξια παντε]ς εταιροι·
[αρξαμενοι του χωρου οθεν τ] επιοινοχοεύει
[ως εφατ Αντινοος τοισιν δ ε]πιηνδανε μυθος·
Λ[ειωδης δε πρωτ]ος ανι̣[στ]ατο Ἥνοπος υιος

ο ṣφι θυοσ[κοος] ἐσκε· παρα κρητηρα δε κὰλον
ϊζε μυχόιτ[α]τος αἰει ατασθαλιαι δε οι ὁιωι
εχθραι εσαν· πασιν δε νεμεσσα μνηστη[ρεσσιν
ος ρα τοτε πρωτος τοξον λαβε και β[ελος ωκυ
στη δ' αρ' επ ουδὸν ιων· και τοξου π[ειρητιζεν

Fol. 74 verso.

[ου δε μιν εντανυσε] πριν γαρ [καμε χειρας ανελ]κων
[ατριπτους απαλας] μετα δε μνη[στηρσιν εειπεν
[ω φιλοι ου μεν εγ]ω τανυω λα[βετω δε και αλλος
[πολλους γαρ τοδε τοξον α]ριṣ[τηας κεκαδησει
3 lines lost.
[νυ]ν μεν τ[ις και ελπετ ενι φρεσιν ηδε μενοιναι
[γη]μαι Πη[ν]ελόπ[ειαν Οδυσσηος παρακοιτιν
[αυτα]ρ επην τ[οξου πειρησεται ηδε ιδηται
[α]λλην δη τιν [επειτα Αχαιιαδων ευπεπλων
μνασθω εεδ[νοισιν διζημενος η δε κ επειτα
[γ]ημαιθ' ος κ[ε πλειστα ποροι και μορσιμος ελ]θοι·
ως αρ εφω[νησεν και απο εο τοξον εθηκ]ε
[κλι]νας κολ[λητισιν ευξεστηις σανιδεσσιν
[αυ]του δ' ωκ[υ βελος καλη προσεκλινε κορωνηι
α[ψ] δ αυτις κ[ατ αρ εζετ επι θρονου ενθεν ανεστη
Αντινοος δ [ενενιπεν επος τ εφατ εκ τ ονομαζε
Λειωδες· πο[ιον σε επος φυγεν ερκος οδοντων
δεινον τ' αρ[γαλεον τε νεμεσσωμαι δε τ ακουων
ει δη τουτο γε τ[οξον αριστηας κεκαδησει
θυμου και ψυχ[ης επει ου δυνασαι συ τανυσσαι
[ο]υ γαρ πω σεγε τ[οιον εγεινατο ποτνια μητηρ
οιον τε ρυτηρα β[ιου τ εμεναι και οιστων
αλλ' αλλοι τανυο[υσι ταχα μνηστηρες αγαυοι
ως φατο· και ρ' εκελ[ευσε Μελανθιον αιπολον αιγων
αγρει πυρ δη κεῖον εν[ι μεγαροισι Μελανθευ
[π]αρ δε τιθει δίφρον τε [με]γαν κ[αι κωας επ αυτου
[εκ δε] στέατος ένεικε μεγαν τροχο[ν εν]δον εοντων
[οφρα] νεοι θάλποντες επιχρειοντε[ς] αλοιφῆι
[τοξου πει]ρώμεσθα και εκτελέωμεν άεθλον
[ως φαθ ο δ αιψ] ανε[[ν]]καιε Μελανθιος ακάματον πυρ
[παρ δε φερων] δίφρον θῆκαν και κωας επ αυτοῦ·

Fol. 75 verso.

φ̄

εκ δ[ε στεα]τος ενεικε μέγαν τρὸ[χον ενδον εοντος
τω[ι ρα νεοι θαλ]ποντες επε[ι]ρω[ντ ου δε δυναντο
εν[τανυσαι π]ολλον δε βιης επ[ιδευεες ησαν

Αν[τινοος δ ετ επειχε και Ευρυμαχος θεοειδης
αρ[χοι μνηστηρων αρετηι δ εσαν εξοχ αριστοι
τω [δ εξ οικου βησαν ομαρτησαντες αμ αμφω
βο[υκολος ηδε συφορβος Οδυσσηο]ς θειο[ι]ο·
εκ [δ αυτος μετα τους δομου ηλ]υθε διος Οδυ[σσευς
α[λλ οτε δη ρ εκτος θυρεων εσαν η]δε και αυλῆς
φ[θεγξαμενος σφ επεεσσι προ]σήυδα μειλιχίοι[σι
βο[υκολε και συ συφορβε επος τι κε μ]υθησάιμην
η α[υτος κευθω φασθαι δε με θυμο]ς ανωγε·
πο[ιοι κ ειτ Οδυσηι αμυνεμεν ει] ποθεν ἐλθοι
ω[δε μαλ εξαπινης και τις θεος α]υτον ενεικαι·
η [κε μνηστηρεσσιν αμυνοιτ η Οδ]υσῆϊ·
[ειπαθ οπως υμεας κραδιη θυμος τε κε]λευει·
[τον δ αυτε προσεειπε βοων επι]βουκολος ανηρ
[Ζευ πατερ αι γαρ τουτο τελευτησε]ιας εέλδωρ
[ως ελθοι μεν κεινος ανηρ αγαγοι] δε ε δαιμων·
[γνοιης χ οιη εμη δυναμις και χε]ιρες ἔπονται
[ως δ αυτως Ευμαιος επευχετο π]ασι θεοισι
[νοστησαι Οδυσηα πολυφρονα ο]ν δε δομον δε
[αυταρ επει δη των γε νοον νημ]ερτε ανέγνω
[εξαυτις σφ επεεσσιν αμειβομε]νος προσεειπεν
[ενδον μεν δη οδ αυτος εγω κακ]α πολλα μογήσας
[ηλυθον εικοστωι ετει ες πατ]ρίδα γαῖαν
[γινωσκω δ ως σφωιν εελδ]ομενοισιν ϊκανω
[οιοισι] δμ[ωων των] δ' α[λ]λων ου τευ άκουσα
ευξαμενου [εμε] αυτις υπ[ο]τροπον οικαδ' ϊκ[εσθαι
σφωιν δ' ως ε[[ϛ]]σεται περ αληθειην καταλεξ[ω
ει χ' υπ εμοιγε θεὸς δαμασηι μνηστῆρας [αγαυους
αξομαι αμφοτεροις αλοχους και κτημ[ατα οπασσω
οικια τ' εγγυς εμεῖο τετυγμενα και μ[οι επειτα
Τηλεμαχου εταρω τε κασιγνητω τε [εσεσθον

Fol. 75 recto.

[ει δ αγε δη και σημ]α α[ρ]ιφραδες άλλ[ο τι δειξω
[οφρα μ ευ γνωτο]ν π[ι]στωθητον τ [ενι θυμωι
[ως ειπων ρακε]α μεγάλης αποε[ργαθεν ουλης
[τω δ επει εισιδετ]ην ευ τ εφρασ[σαντο εκαστα
[κλαιον αρ αμφ Ο]δυσηα δ[αιφρονα χειρε βαλοντ]ε
[και κυνεον αγαπαζομενοι κεφαλην τε και ωμο]υς
[ως δ α]υτως Οδυ[σευς κεφαλας και χειρας εκυσσ]ε
[και ν]υ κ' οδυρομενοισ[ιν εδυ φαος ηελιοιο
[ει] μη Οδυσσευς αυ[τος ερυκακε φωνησεν τε
[π]ανεσθον κλαυ[θμοιο γοοιο τε μη τις ιδηται

[εξ]ελθων μεγάρ[οιο αταρ ειπησι και εισω
[α]λλα προμνησ[τινοι εσελθετε μηδ αμα παντ]ες
πρωτος εγω· μ[ετα δ υμμες αταρ τοδε σημα τετυχ]θω·
[α]λλοι μεν γαρ π[αντες οσοι μνηστηρες αγαυοι
[ο]υκ εασουσι[ν εμοι δομεναι βιον ηδε φαρετρην
αλλα συ δι Ε[υμαιε φερων ανα δωματα τοξον
εν χειρεσσι[ν εμοι θεμεναι ειπειν δε γυναιξι
κληϊσσαι με[γαροιο θυρας πυκινως αραρυιας
ην δε τις η σ[τοναχης ηε κτυπου ενδον ακουσηι
ανδρων η[μετεροισιν εν ερκεσι μη τι θυραζε
προβλωσκει[ν αλλ αυτου ακην εμεναι παρα εργωι
σοι δε Φιλοιτιε [διε θυρας επιτελλομαι αυλης
κληϊσσαι κλη[ιδι θοως δ επι δεσμον ιηλαι
ως ειπων ειση[λθε δομους ευναιεταοντας
εζετ' επειτ' επι [διφρον ιων ενθεν περ ανεστη
ες δ αρα και τω δμ[ωε ιτην θειου Οδυσηος
Ευρυμαχος δ' ηδη [τοξον μετα χερσιν ενωμα
θαλπων ενθα και ενθα [σ]ελα[ι πυρος α]λλα μ̣[ιν ου]δ̣ ως
[εντ]ανυσαι δυνατο· μεγα δ' εστ[ενε] κυδαλιμον κηρ·
[οχθ]ησας δ αρα ειπεν· επος τ εφατ· εκ τ ονομαζε
[ω πο]ποι η μοι αχος περι τ' αυτου και περι παντων·
[ου τι γα]μου τοσσουτον οδυρομαι αχνυμενος περ
[εισι και αλλαι] πολλαι Αχαιϊδες· αι μεν εν αυτηι
[αμφιαλωι Ιθ]ακηι αι δ αλλησιν πολιεσσιν·

Fol. 76 recto.

φ

αλλ' ε[ι δη το]σσονδε βιης επιδ[ευεες ειμεν
αντ[ιθεου Οδυσ]ηος· ο δ' ου δυναμ[εσθα τανυσσαι
το[ξον ελεγχειη] δε και εσσομεν[οισι πυθεσθαι
τον [δ αυτ Αντι]νοος [πρ]οσεφη Ε[υπειθεος υιος
Ευρ[υμαχ ουχ ουτως εσ]ται· νοε̣[εις δε και αυτος
νυ[ν μεν γαρ κατα δημο]ν εορτ̣[η] τοιο θ[εοι]ο̣
αγ[νη τις δε κε τοξα τιται]νοιτ' αλλα εκηλοι
κα[τθετ αταρ πελεκεας γε κα]ι̣ ει κ' ειωμεν απαντας
εσ[ταμεν ου μεν γαρ τιν αναι]ρησεσθαι οἵω
ελ[θοντ ες μεγαρον Λαερτιαδε]ω Οδυσηος
αλ[λ αγετ οινοχοος μεν επαρξα]σθω δεπάεσσιν
οφ[ρα σπεισαντες καταθειομεν] αγκύλα τόξα
[η]ω[θεν δε κελεσθε Μελανθιον α]ιπόλον αιγῶν
αιγ[ας αγειν αι πασι μεγ εξοχοι αιπο]λίοισιν
οφ[ρ επι μηρια θεντες Απολλωνι] κλυτοτόξωι
τ[οξου πειρωμεσθα και εκτελεωμε]ν άεθλον
[ως εφατ Αντινοος τοισιν δ επιηνδ]ανε μυθος·

[τοισι δε κηρυκες μεν υδωρ επι χειρα]ς έχευαν
[κουροι δε κρητηρας επεστεψαντο πο]τοιο·
[νωμησαν δ αρα πασιν επαρξαμεν]οι δεπαεσσιν·
[οι δ επει ουν σπεισαν τε πιον θ οσο]ν ηθελε θὺμος
[τοις δε δολοφρονεων μετεφη] πολυμητις Οδυσσευ[ς
[κεκλυτε μευ μνηστηρες αγακλε]ιτης βασιλειης·
[Αντινοον δε μαλιστα και Ευρυ]μαχον θεοιειδεα
[λισσομ επει και τουτο επο]ς κατα μοιραν εειπεν·
[νυν μεν παυσαι τοξον επιτρ]εψαι δε θεοισιν
η[ωθε]ν δ[ε θεος δωσει κρατος ωι κ εθελησιν
αλλ' αγ εμοι τ̣[οδε το]ξον ευξοον οφρα μεθ' υμι[ν
χειρων και σθενεος πειρησομαι· ει μοι ετ' ὲστ[ιν
ϊς· ὁιη παρος εσκεν ενι γναμπτοισι μελεσσ[ιν
η ηδη μοι ολεσσεν άλη τ' ακομιστίη τε
ως εφαθ' οι δ αρα παντες υπερφιαλω[ς νεμεσησαν
δεισαντες μη τόξον ευξοον ενταν[υσειεν

Fol. 76 verso. Plate 9.

[μυθων] ημ[ε]τερων και ῥήσιος· ουδε τις άλλος
[ημε]τερων μυθων ξεῖνος και πτωχος ακούει·

[Αντινοος δ ενενι]πεν επος τ εφατ' ε[κ τ ονο]μ̣[α]ζε
[α δειλε ξεινων ε]νι τοι φρενες ουδ [ηβαιαι
[ουκ αγαπαις ο εκη]λος ενι μμεγα[ροισι . . . . .]ϛ̣ι
[δαινυσαι ουδε τι] δαιτος α[μ]ερδε[αι αυταρ ακουε]ις
[οινος σε τρωει] μελιηδ[ης ος τε και αλλους
[βλαπ]τ̣[ει] ος α[ν μι]ν χα[νδον ελη μηδ αισιμα πί]νηι·
[οινος] και Κενταυρον α[γακλυτον Ευρυτιωνα
ασσ ενι μεγαρωι μ̣ε̣[γαθυμου Πειριθοοιο
ες Λαπιθας ελθον[θ ο δ επει φρενας ασσεν οινωι
μαινομενος κα[κ ερεξε δομον κατα Πειριθοοι]ο·
[η]ρωας δ' αχος ε̣[ιλε δι εκ προθυρου δε θυραζε
ελκον αναΐξα[ντες απ ουατα νηλει χαλκωι
ρινας τ' αμησ[αντες ο δε φρεσιν ησιν ασσθεις
ηϊεν ην άτ[ην οχεων αεσιφρονι θυμωι
εξ ου Κενται[υροισι και ανδρασι νεικος ετυχθη
οι τ' αυτωι π[ρωτωι κακον ευρετο οινοβαρειων
ως και σοι μ[εγα πημα πιφαυσκομαι αι κε το τοξον
εντανυσ̣η[ις ου γαρ τευ επητυος αντιβολησεις
ημετερωι ε[νι δημωι αφαρ δε σε νηι μελαινηι
πεμψομεν· ε[νθεν δ ου τι σαωσεαι αλλα εκηλος

πινε τ[[ὰι]] μηδ' [εριδαινε μετ ανδρασι κουροτεροισι
τον δ αυτε προσ[εειπε περιφρων Πηνελοπεια
Αντινο'· ου μεν [καλον ατεμβειν ουδε δικαιον

ξεινους Τηλεμ[αχου ος κεν ταδε δωμαθ ικηται
ελπεαι· αι χ' ο ξειν[ος Οδυσσηος μεγα τοξον
εντανυσηι χερσιν τ̣[ε βιηφι τε ηφι πιθη]σ̣α̣[ς
[οι]καδε μ' άξεσθαι και εην θ[ησεσθ]αι άκοιτιν·
[ουδ] αυτος που τουτο γ' ενι στηθεσσιν εολπε·
[μηδ]ε τις υμειων τουτο γ' εινεκα θυμον αχεύων
[ενθαδε] δαινυσθω· επει ουδε μεν ουδε εοικε·
[την δ αυτ Ευρ]υμαχος Πολυβου παις αντιον ηυδα·
[κουρη Ικαριο]ιο περιφρων Πηνελόπεια·

Fol. 77 recto.

φ̄

ου τι σε τουδ' αξεσθαι οϊομεθ'· ο[υδε εοι]κεν·
αλλ' [αισχυνο]μενοι φατιν ανδρω[ν ηδε γυν]αικων
μη [ποτε τις ει]πηισι κακωτερος αλ[λος Αχαιω]ν̣
η π[ολυ χειρον]ες άνδρες αμυμονο[ς ανδρος] ά̣[κοιτιν
μν[ωνται ουδε τι τοξον ε]υξοον [ε]ν̣[τ]α̣ν̣[υουσιν
αλλ' [αλλος τις πτωχος ανηρ] αλα[λ]ημενος [ε]λθω[ν
ρη[ϊδιως ετανυσσε βιον δια δ]' ηκε σιδηρου·
ω[ς ερεουσ ημιν δ αν ελεγ]χεα ταυτα γενοιτο·
το[ν δ αυτε προσεειπε περιφρω]ν Πηνελοπεια·
Ευρ[υμαχ ου πως εστιν ευκλεια]ς̣ κατα δῆμον
εμ[μεναι οι δη οικον ατιμαζον]τες εδουσιν
αν[δρος αριστηος τι δ ελεγχεα τα]υτα τιθεσθε·
ου[τος δε ξεινος μαλα μεν μεγα]ς ηδ' ευπηγης·
αν[δρος δ εξ αγαθου γενος ευχεται] εμμεναι υὶος·
[αλλ αγε οι δοτε τοξον ευξοον οφρα ιδωμ]εν·
[ωδε γαρ εξερεω το δε καὶ τετελεσμ]ενον εσται·
ε̣[ι κε μεν εντανυσηι δωηι δε οι ευ]χος Απολλων.
[εσσω μιν χλαιναν τε χιτωνα τε ει]ματα καλα·
[δωσω δ οξυν ακοντα κυνων αλκτη]ρα και ανδρων·
[και ξιφος αμφηκες δωσω δ υπο] ποσσι πέδ[[ε]]ιλα
[πεμψω δ οππηι μιν κραδιη θυ]μος τε κελευει·
[την δ αυ Τηλεμαχος πεπνυμεν]ος αντιον ηυδα·
[μητερ εμη τοξον μεν Αχαιω]ν ουτις εμεῖο
[κρεισσων ωι κ εθελω δομεν]αι τε και αρνησασθαι
[ουθ οσσοι κραναην Ιθακην κ]ατα κοιρανέουσιν
[ουθ οσσοι νησοισι προς Ηλιδ]ος ϊπποβότοιο
τω[ν] ου τις μ [αεκοντ]α [β]ι̣η̣σεται· αι κ εθελωμι
και καθαπαξ ξ[ε]ινωι δομεναι ταδε τόξα φέρε[σθαι
αλλ' εις οικον ϊουσα τα σ αυτῆς εργα κομιζε
ιστον τ' ηλακατην τε και αμφιπολοισι κε[λευε
εργον εποιχεσθαι· μυθος δ' ανδρεσσι μ[ελησει
πασι μαλιστα δ' εμοι· του γαρ κρατος ε[στ ενι οικωι

Fol. 77 verso.

[η] μεν θα[μβησα]σα παλιν οικον δε βεβηκει
[πα]ιδος [γαρ μυθ]ον πεπνυμένον [ενθετο θυ]μωι
[ες δ υπερωι α]ναβασα συν αμφιπ[ολοισι γυν]αιξι
[κλαιεν επειτ] Οδυσηα φιλ[ο]ν πο[σ]ι̣[ν οφρα οι υπ]νον
[ηδυν επ]ι βλ[ε]φαροισι β[αλε γλαυκωπις Αθην]η·
[αυτ]αρ ο τοξα λὰβων εφ[ερε . . . . . διος υφορβο]ς
[μν]ηστηρες δ αρα παν[τες ομοκλεον εν μεγα]ροισιν
ωδε δε τις ειπεσκ[ε νεων υπερηνορεοντω]ν·
πηι δη καμπύλ[α τοξα φερεις αμεγαρτε συβ]ωτα
πλαγκτε· ταχ αυ σ [εφ υεσσι κυνες ταχεες κατε]δονται
[ο]ιον απ ανθρω[πων ους ετρεφες ει κεν Απολλ]ων
ημιν ϊληκηι[σι και αθανατοι θεοι αλλοι]
ως φασαν· αυτ[αρ ο θηκε φερων αυτηι ενι χω]ρηι
δεισας ουνε[κα πολλοι ομοκλεον εν μεγαροι]σι·
Τηλεμαχο[ς δ ετερωθεν απειλησας εγεγ]ωνει
αττα προσω [φερε τοξα ταχ ουκ ευ πασι πιθη]ς̣ε̣[ις
μη σε και οπλ[οτερος περ εων αγρον δε διωμαι
βαλλων χερμ[αδιοισι βιηφι δε φερτερος ειμι
αι γαρ παντω[ν τοσσον οσοι κατα δωματ εασι
μνηστηρων [χερσιν τε βιηφι τε φερτερος ειην
τωι κε ταχα στ[υγερως τιν εγω πεμψαιμι νεεσθαι
ημετερου εξ ο[ικου επει κακα μηχανοωνται
ως εφαθ' οι δ αρα [παντες επ αυτωι ηδυ γελασσαν
μνηστηρες· και [δη μεθιεν χαλεποιο χολοιο
Τηλεμαχωι τα δε τ[οξα φερων ανα δωμα συβωτ]ης
εν χειρεσσ' Οδυσ̣ῆ̣ι δ̣α̣ι̣[φρονι θηκ]ε παρα[στα]ς·
[εκ δ]ε καλεσσαμενος προσεφη [τρ]οφον Ευρυκλειαν·
[Τηλ]εμαχος κελεται σε περιφρον Ευρυκλεια
[κληϊ]σσαι μεγάροιο θυρας πυκινως αραρυιας
[ην δε τι]ς η στοναχης ηε κτυπον ενδον ακουσηι
[ανδρων η]μετεροισιν εν ερκεσι μη τι θυραζε
[προβλωσκ]ειν αλλ' αυτου ακην εμεναι παρα εργω·

Fol. 78 verso.

φ̄

ως αρ εφωνησεν· τηι δ απτερος επλετο μυθο[ς
κληϊ[σσεν δε] θύρας μεγαρων ευναιεταοντων·
σιγη[ι δ εξ οικοιο] Φιλοιτιος αλτο θυραζ[ε]
κληι[σσεν δ αρ επ]ειτ̣α̣ [θυρ]ας ευερκεος αυλης
κειτ[ο δ υπ αιθουσηι οπλον] νεὸ[ς] αμφιελισσης
βιβλ[ινον ωι ρ επεδησε θυρ]ας· ες δ' ηϊεν αὐτος
εζε[τ επειτ επι διφρον ιω]ν ενθεν περ ανεστηι

εισο[ροων Οδυσηα ο δ ηδη το]ξον ενώμα·
πα[ντηι αναστρωφων πειρω]μενος ενθα και ενθα
μη [κερα ιπες εδοιεν αποιχομε]νοιο άνακτος·
ωδ[ε δε τις ειπεσκεν ιδων εις π]λησιον αλλον·
η τι[ς θηητηρ και επικλοπος επλ]ετο τόξων
η ρ[α νυ που τοιαυτα και αυτωι οι]κοθι κειται
η ο [γ εφορμαται ποιησεμεν ως ε]νι χερσι
νω[μαι ενθα και ενθα κακων εμπαι]ος αλητης·
αλλ[ος δ αυτ ειπεσκε νεων υπερην]ορεοντων·
αι γ[αρ δη τοσσουτον ονησιος αντι]ασειεν
ω[ς ουτος ποτε τουτο δυνησεται εν]τανυσασθαι·
ω[ς αρ εφαν μνηστηρες αταρ πολυ]μητις Οδυσσευς
α[υτικ επει μεγα τοξον εβασταση και] [[ε]]ιδε παντῆι
[ως οτ ανηρ φορμιγγος επισταμ]ενος και αοιδῆς
[ρηιδιως ετανυσσε νεωι περι κολλο]πι χορδὴν
[αψας αμφοτερωθεν ευστρεφες] εντερον οἰος
[ως αρ ατερ σπουδης τανυσεν μ]εγα τοξον Οδυσσευς
[δεξιτερηι δ αρα χειρι λαβω]ν πειρησατο νευρῆς
[η δ υπο καλον αεισε χελι]δονι κελη αὐδην·
[μνηστη]ρ̣σ̣[ιν δ αρ αχος γενε]το μεγα· πασι δ' αρα χρω[ς
ετρ[α]πετο· Ζε[υς] δε μεγαλ εκτυπε σήματα φάιν[ων
γηθησεν δ' αρ επειτα πολυτλας διος Οδυσσεὺ[ς
οττι ρα οι τερας ἠκε Κρονου παις αγκυλομη[τεω
ειλετο δ' ωκυν οἰστον· ος οι παρεκειτο τραπ[εζηι
γυμνος· τοι δ αλλοι κοιλης εντοσθε φα[ρετρης
κειατο· των ταχ' εμελλον Αχαιοι πειρ[ησεσθαι

Fol. 78 recto.

[το]ν ρ' επι πηχει ἐλὼν ελκεν νεὺρην γλυφιδας τε
[αυ]τοθεν εκ διφροιο καθημενος ἠκε δ' [οιστον]
[αντ]α τιτυσ[κο]μενος· πελ[ε]κεων δ' ου[κ ημβροτε π]αντων
[πρ]ωτης ετειλε[ι]ῆς· δια [δ αμπ]ερες [ηλθε θυραζ]ε
[ιο]ς χαλκοβαρη[ς] ο δε [Τηλεμαχον προσεειπ]ε̣·
[Τ]ηλεμαχ'· ου σ ο ξειν[ος ενι μεγαροισιν ελε]γχει
ημενος· ουδε τι του σκ̣[οπου ημβροτον ουδε τι το]ξον
δην εκαμον τανύ[ων ετι μοι μενος εμπεδο]ν ἐστιν
ουχ ως με μνη[στηρες ατιμαζοντες ονον]ται
νυν δ' ωρη και [δορπον Αχαιοισιν τετυκεσθα]ι
εν φαει· αυταρ [επειτα και αλλως εψιαασθαι]
μολπῆι και φ[ορμιγγι τα γαρ τ αναθηματα δ]αιτος·
η· και επ οφρυσ[ι νευσεν ο δ αμφεθετο ξιφο]ς οξυ
Τηλεμαχος [φιλος υιος Οδυσσηος θειοιο]

αμφι δε χειρα [φιλην βαλεν εγχει αγχι δ αρ αυτο]υ
πάρ θρονον εϙ[τηκει κεκορυθμενος αιθοπι χαλ]κωι·

[$\bar{\phi}$
[$\bar{\chi}$

αυταρ ο γυμνω[θη ρακεων πολυμητις Οδυσσευς
αλτο δ' επει μ[εγαν ουδον εχων βιον ηδε φαρετρη]ν
ϊων εμπλειη[ν ταχεας δ εκχευατ οιστους
αυτου προσθε πο[δων μετα δε μνηστηρσιν εει]πεν·
ουτος μεν δη αεθλος [ααατος εκτετελεσται
νυν αυτε σκοπὸν άλλον [ον ουπω] τις β[αλεν αν]ηρ
[ει]σομαι· αι κε τυχωμι· πορηι [δ]ε μοι ευχ[ος] Απολλων
[η] και επ Αντινοωι ϊθυνετο πικρον οἰστον
[ητο]ι ο καλον άλεισον αναιρησεσθαι εμελλεν
[χρυσ]εον αμφωτον· και δη μετα χερσιν ενωμα
[οφρα πιοι] οινοιο· φονος δε οι ουκ ενι θυμῶι
[μεμβλε]το· τις κ' οιοιτο μετ' ανδρασι δαιτυμονεσσι

Fol. 79 recto. (Eleventh quaternion.)

κδ

$\bar{\chi}$

μουνον ενι πλεονεσσι και ει μαλα κὰρτερος είη
οι τευξειν [θ]ανατον τε κακον και κῆρα μέλαιναν
τον δ Ο[δυ]σευς κατα λαιμον επισχόμενος βαλεν ϊ[ωι
αντικρ[υ δ απα]λοιο δ[ι αυχε]νος ηλυθ' ακωκη·
εκλινθ[η δ ετερωσε δεπας δε ο]ι εκπεσε χειρος
βλημ[ενου αυτικα δ αυλος α]να ρινας παχυς ηλθε[ν
αιματ[ος ανδρομεοιο θοω]ς δ' απο ειο τραπεζαν
ωσε πο[δι πληξας απο δ ειδ]ατα χευεν εραζε·
σιτος [τε κρεα τ οπτα φορυνετο] τοι δ' ὁμαδησαν
μν[ηστηρες κατα δωμαθ οπως] ϊδον ανδρα πεσοντα
εκ δ[ε θρονων ανορουσαν ορινθε]ντες κατα δωμα
παν[τοσε παπταινοντες ευδμητ]ους ποτι τοιχους
ουδ[ε πηι ασπις εην ουδ αλκιμον] εγχος ελεσθαι·
νει[κειον δ Οδυσηα χολωτοισιν επε]εσσιν
ξειν[ε κακως ανδρων τοξαζεαι ου]κετ' αέθλων
αλλω[ν αντιασεις νυν τοι σως αιπυς] ολεθρος·
και [γαρ δη νυν φωτα κατεκτανες ος] μεγ' άριστος
κου[ρων ειν Ιθακηι τω σ ενθαδε γυ]πες εδονται·
ϊσ[κεν εκαστος ανηρ επει η φασαν] ουκ εθελοντα
ἀ[νδρα κατακτειναι το δε νηπιοι ου]κ' ενοησαν
[ως δη σφιν και πασιν ολεθρου πει]ρατ' εφηπτο·
[τους δ αρ υποδρα ιδων προσεφη πολ]υμητις Οδυσσευς
[ω κυνες ου μ ετ εφασκεθ υποτρο]πον οικαδε νεῖσθαι

[δημου απο Τρωων οτι μοι κατε]κειρετε οἶκον
[δμωιηισιν δε γυναιξι παρε]υναζεσθε βιάιως
[αυτου τε ζωοντος υπε]μναασθε γυναῖκα
ουτ[ε θε]ους δ[εισαντε]ς [ο]ι ουρανον ευρυν εχουσιν
ουτ[ε τ]ιν ανθρω[π]ων νέμεσιν κατοπισθεν εθεσθε
νυν υμιν και πασιν ολεθρου πειρατ' εφηπται
ως φατο· τους δ αρα παντας υπο χλωρον δεος ειλ[εν
Ευρυμαχος δε μιν ὁιος αμειβομενος προσε[ειπεν
ει μεν δη Οδυσευς Ἰθακησιος ειλήλουθας
ταυτα μεν άισιμα ειπες ὁσα ρεζεσκον Α[χαιοι

Fol. 79 verso.

[πολ]λα μεν εν μεγαροισιν ατασθαλα· πολλα δ' επ αγροῦ
[αλλ] ο μεν ηδη κεῖται ος αιτιος επλετο παντων
[Αν]τινοος· ουτος γαρ επϊηλεν ταδε εργα
[ου τ]ι γαμου τοσσον κεχ[ρη]μενος ουδε [χατι]ζων·
[αλ]λ αλλα φρονεων· τ[α οι ουκ ετελεσσε Κρο]νιων·
[ο]φρ' Ἰθακης κατα δημ[ον ευκτιμενης βασιλ]ευοι
[α]υτος· αταρ σον παιδα [κατακτειναι λοχησ]ας·
νυν δ' ο μεν εν μόιρη[ι πεφαται συ δε φειδε]ο λαῶν
σων· αταρ αμμε[ς οπισθεν αρεσσαμενοι κατα] δῆμον
οσσα τοι εκπεπο[ται και εδηδοται εν μεγαροισι]
τιμην αμφις α[γοντες εικοσαβοιον εκαστος]
χαλκον τε χρυ[σον τ αποδωσομεν εις ο κε σον] κηρ
ϊανθη· πριν δ' ου [τι νεμεσσητον κεχολωσθαι
τον δ αρ' υπο[δ]ρ[α ιδων προσεφη πολυμητις Οδ]υσσεὺς
Ευρυμαχ'· ουδ ε[ι μοι πατρωια παντ αποδοιτε
οσσα τε νυν υ[μμ εστι και ει ποθεν αλλ επιθειτ]ε·
ουδε κεν ως ε[τι χειρας εμας ληξαιμι φονοιο
πριν πασαν μ[νηστηρας υπερβασιην αποτ]ῖσαι
νυν υμιν πα[ρακειται εναντιον ηε μαχεσθ]αι
η φευγειν· ος κ[εν θανατον και κηρας αλυξηι
αλλα τιν ου φε[υξεσθαι οιομαι αιπυν ολεθρον
ως φατο· των [δ αυτου λυτο γουνατα και φιλον ητορ
τοισιν δ' Ευρυμ[αχος μετεφωνεε δευτερον αυτις
ω φιλοι ου γαρ σχη[σει ανηρ οδε χειρας ααπτους
αλλ' επει ελλαβε τοξ[ον ευξοον ηδε φαρετρην
ουδου απο ξεστοῦ τοξα[σσεται εις ο κε παντας
αμμε κατακτεινηι· αλλα [μνησωμ]εθα χ[αρμης]
[φ]ασγανα τε σπάσσασθε· και αντισ[χ]εσθε τραπεζας
[ιω]ν ωκυμορων· επι δ' αυτωι παντες εχωμεν
[αθ]ροοι· ει και μιν ουδου απωσομεν ηδε θυράων
[ελθ]ω[[ν]]μεν τ' ανα άστυ· βοη δ' ωκιστα γενηται·

[τω κε] ταχ᾽ ουτος ανὴρ νυν υστατα τοξασσαιτο·
[ως αρα φ]ωνησας ειρύσσατο φασγανον οξυ·

Fol. 80 verso.

χαλκεον αμφοτέρωθεν ακαχμένον· αλτο δ᾽ επ [αυτωι
σμερδαλεα ϊάχων· ο δ᾽ αμαρτῆι δῖος Οδυσσευς
ϊον απ[οπρ]οϊεις· βαλε δε στηθος παρα μαζον
εν δε οι [ηπατι π]ῃξε θ[οο]ν βέλος· εκ δ αρα χειρος
φασγαν[ον ηκε χαμαζε] περιρρηδης δε τραπέζη[ι
καππε[σεν ιδνωθεις απο δ] είδατα χεῦεν έραζε
και δεπ[ας αμφικυπελλο]ῳ· ο δε χθονα τυπτε μετώπω[ι
θυμω[ι ανιαζων ποσι δε θρονο]ν αμφοτέροισι
λακ[τιζων ετιναξε κατ οφθ]αλμῶν δ᾽ έχυτ᾽ αχλὺς·
Αμφ[ινομος δ Οδυσηος εει]σατο κυδαλιμοιο
αν[τιος αιξας ειρυτο δε φασγ]ανον οξυ·
ει π[ως οι ειξειε θυραων αλ]λ᾽ αρα μιν φθη
Τη[λεμαχος κατοπισθε βαλω]ν χαλκήρεϊ δουρὶ
ω[μων μεσσηγυς δια δε στηθε]σφιν ελασσε
δου[πησεν δε πεσων χθονα δ η]λασε παντι μετωπωι
Τηλ[εμαχος δ απορουσε λιπων] δολιχοσκιον εγχος
αυ[του εν Αμφινομωι περι γαρ δι]ε μη τις Αχαιων
ε[γχος ανελκομενον δολιχοσκ]ιον η ελάσειε
[φασγανωι αιξας ηε προπρηνεα τ]ύψας·
[βη δε θεειν μαλα δ ωκα φιλον π]ατέρ᾽ εισαφῖκανεν
α[γχου δ ισταμενος επεα πτερ]οεντα προσηυδα·
[ω πατερ ηδη τοι σακος οισω] και δύο δοῦρε
[και κυνεην παγχαλκον επι] κροταφοις αραρυῖαν·
α[υτος τ αμ]φ[ιβαλευμαι] ιων· δωσω δε συβωτη[[ν]]
και τ[ωι] βουκ[ολωι] ἁλλα τετευχησθαι γαρ άμεινο[ν
τον δ᾽ απαμειβομενος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
οισε θέων εἴως μοι αμυνεσθαι παρ οἴστοι
μη μ᾽ αποκινήσωσι θυραων μουνον εόντ[α
ως φατο Τηλεμαχος δε φιλωι επεπειθετο π[ατρι
βη δ ϊμεναι θαλαμον δ᾽· οθι οι κλυτα τεύχε [εκειτο

Fol. 80 recto.

[ενθ]εν τέσσαρα μεν σάκε᾽ εἵλετο· δουρατα δ᾽ ὀκτω
[και] πισυρας κυνέας χαλκηρεας ϊπποδασείας
[βη] δε φερων· μαλα δ᾽ ωκα φιλον πατερ᾽ ε[ισ]αφῖκανεν
[αυ]τος δε πρωτιστα πε[ρι χ]ροϊ δυ[σετο χ]ἀλκον
[ω]ς δ αυτως τω δμῶ[ε δυεσθην τευχ]εα κὰλα
εσταν δ᾽ αμφ Οδυσῆα [δαιφρονα ποικιλο]μητην
αυταρ ο γ᾽ οφρα μεν α[υτωι αμυνεσθαι εσ]αν ἐοι

τοφρα μνηστη[ρων ενα γ αιει ωι ενι οι]κωι
βαλλε τιτυσκόμεν[ος τοι δ αγχηστινοι επι]πτον
αυταρ επει λιπον ϊ[οι οιστευοντα ανακτα
τοξον μεν προς [σταθμον ευσταθεος μεγαρ]οιο
εκλιν εστάμεναι [προς ενωπια παμφανο]ωντα·
αυτος δ' αμφ ωμ[οισι σακος θετο τετραθελυ]μνον
κρατι δ' επ' ϊφθι[μωι κυνεην ευτυκτον εθηκε]ν
ϊππουριν· δει[νον δε λοφος καθυπερθεν ενε]υεν·
ειλετο δ' αλκιμ[α δουρε δυω κεκορυθμενα χ]αλκωι·
ορσοθυρη δ[ε τις εσκεν ευδμητωι ενι τοιχω]ι
ακροτατον δε π[αρ ουδον ευσταθεος μεγαροιο
ην ὁδὸς ες λαύρ[ην σανιδες δ εχον ευ αραρυιαι
την Οδυσευς φ[ραζεσθαι ανωγει διον υφορβον
εσταοτ' αγχ' αυ[της μια δ οιη γινετ εφορμη
τοις δ' Αγελεως μ[ετεειπεν επος παντεσσι πιφα]υσκων·
ω φιλοι· ουκ αν δη τις α[ν ορσοθυρην αναβαιη
και είποι λαοῖσι· βοη δ ωκ[ισ]τα [γενοιτ]ο
τω κε ταχ' οὗτος ανὴρ νυν [υστ]ατα τοξα[σ]σαιτο·
[το]ν δ' αὖτε προσέειπε Μελανθιος αἰπόλος αιγῶν·
[ου] πως εστ' Αγέλᾱε Διὸτρὲφὲς· αγχι γαρ αινῶς
[αυλ]ῆς κὰλα θύρετρα και αᵖγαλέον στόμα λάυρης
[και χ] εἰς παντας ερύκοι ανὴρ· ὸς τ' άλκιμος έιη
[αλλ αγεθ]' ὑμιν τευχε' ενέικω θωρηχθῆναι

Fol. 81 recto.

χ̄

εκ θαλαμου· ενδον γαρ οἴομαι ουδε πηι άλληι
τευχεα κατ' θέσθην Οδυσευς και φαίδιμος υἱος
ὡς ειπων ανέβαινε Μελάνθιος αιπολος αιγων
ες θαλάμ[ους Οδ]υσῆ[ος αν]α ρῶγας μεγάροιο·
ενθεν δ[ωδεκα μεν σακε]' ἔξελε τόσσα δὲ δοῦρα
και τόσσ[ας κυνεας χαλκ]ήρεας ϊπποδασείας·
βη δ ἴμ[εναι μαλα δ ωκα φ]έρων μνηστῆρσιν ἔδωκε
και τοτ [Οδυσσηος λυτο γου]να[τ]α και φίλον ἦτορ
ὡς π[εριβαλλομενους ι]δε τευχεα χὲρσὶ δε δοῦρα
μὰκ[ρα τινασσοντας μεγ]α δ' αυτῶι φαίνετο έργον
αιψ[α δε Τηλεμαχον επεα πτ]ερόεντα προσηύδᾱ·
Τηλ[εμαχ η μαλα δη τις ενι] μμεγάροισι γυναικῶν
νῶ[ιν εποτρυνει πολεμον] κακὸν ἦε Μελὰνθὲυς·
τον [δ αυ Τηλεμαχος πεπνυμεν]ος αντίον ηύδα
ὦ π[ατερ αυτος εγω τοδε γ ημβρο]τον ουδε τις άλλος
αίτι[ος ος θαλαμοιο θυρην πυκιν]ῶς αραρυῖαν
καλλ[ιπον αγκλινας των δε σκοπο]ς ἦεν αμείνων

αλ[λ ιθι δι Ευμαιε θυρην επιθες θα]λάμοιο
κ[αι φρασαι η τις αρ εστι γυναικω]ν η τάδε ρέζει
[η υιος Δολιοιο Μελανθευς τον] περ οἴω
[ως οι μεν τοιαυτα προς αλλη]λους αγόρευον·
[βη δ αυτις θαλαμον δε Μελανθ]ιος αιπόλος αιγῶν·
ο[ισων τευχεα καλα νοησε] δε δῖος ὑφὸρβὸς·
α[ψα δ Οδυσσηα προσεφ]ωνεεν εγγὺς εόντα
Δ[ιογ]ϵ[ν]ες Λαερ[τιαδη] πολυμήχαν Ὀδυσσεῦ
κεινο[ς] δ' αυτ' αι[δη]λος ανὴρ ον οϊόμεθ' αυτοῦ
έρχεται ες θάλαμον· συ δε μοι νὴμὲρτὲς ενισπε[ς
η μιν αποκτείνω αι κε κρείσσων τε γένωμ[αι
ηε σοι ενθαδ' ἄγω ἴν' υπερβασίας αποτισῃ[ι
πολλὰς ὁσσας ουτος εμήσατο σῶι ενι οικ[ω
τον δ' απαμειβόμενος προσέφη πολύμ[ητις Οδυσσευς
ητοι εγὼ και Τηλέμαχος μνηστῆρας αγὰ[υους

Fol. 81 verso.

[σχ]ήσομεν έντοσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαῶτας·
[σφ]ῶϊ δ' αποστρέψαντε ποδας και χεῖρας ὕπερθεν·
[σει]ρὴν δε πλεκτὴν εξ αυτοῦ πειρήναντε
[κι]ον' αν υψηλὴν ερύσα[ι πε]λάσα[ι τε δο]κοῖσιν·
[ω]ς κεν δηθ α[[υ]]μα ζὼ[ος εων χαλεπ αλ]γεα πάσχηι·
ὡς έφαθ' οἱ δ' άρα τοῦ μ[αλα μεν κλυον η]δε πίθοντο·
βαν δ' ἴμεν ες θάλαμ[ον λαθετην δε μιν ἔ]νδον εόντα·
η τοι ὁ μὲν θαλαμ[ο]ιο μ[υχον κατα τευχε ερε]ύνᾱ·
τω δ' [[εστ']] εσταν εκάτε[ρθε παρα σταθμοισι μ]ένοντε·
ευθ' υπερ οὐδον έβ[αινε Μελανθιος αιπολο]ς αιγῶν
τηι ετερηι μεν χε[ιρι φερων καλην τρυφαλ]ειαν·
τηι δ' ετερηι σάκος ε[υρυ γερον πεπαλαγμενον] αζηι
Λαέρτεω ἥρωος ὁ κ[ουριζων φορεεσκε
δη τοτε γ' ήδη κε[ιτο ραφαι δ ελελυντο ιμαντω]ν
τωι δ' αρ επαΐξ[ανθ ελετην ερυσαν τε μιν εισ]ω
κουριξ'· εν δ' απ[εδωι δε χαμαι βαλον αχνυμε]νον κῆρ
συν δε πόδας χ[ειρας τε δεον θυμαλγει δεσμ]ῶι
ευ μαλ' αποσ[τρεψαντε διαμπερες ως εκελευσε]ν
υιος Λαέρτᾱο πο[λυτλας διος Οδυσσευς
σειρην δε πλ[εκτην εξ αυτου πειρηναντε
κίον' αν υψὴλη[ν ερυσαν πελασαν τε δοκοισι
τον δ' επικερτομ[εων προσεφης Ευμαιε συβωτα
νυν μεν δη μαλα [παγχυ Μελανθιε νυκτα φυλα]ξεις
ευνηι ενι μαλακηι κ[αταλεγμενος ως] ϙε [εοικε]ν·
ουδε σεγ' ηριγενέεια παρ [Ωκεαν]οιο ροαων
[λ]ήσει ανερχομένηι χρυσοθ[ρο]νος ηνι[κ] αγινεῖς

[αι]γας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι·
ως ὁ μεν αυθι λέλειπτο ταθεις ὁλοῶι ενι δεσμῶι·
[τ]ω δ' ὲς τεύχεα δύντε θὺρην επιθέντε φαεὶνην
[βητη]ν εις Οδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην·
[ενθα μ]ένος π[[ε]]νείοντες εφέστασαν οἱ μὲν ἐπ ουδοῦ
[τεσσαρε]ς· οἱ δ' εντοσθε δομων πολεές τε και ἐσθλοι·

Fol. 82 verso.

χ̄

τοῖσι δ' επ αγχίμολον θυγάτ[[ε]]ρ Διὸς ἦλθεν Αθή[νη
Μέντορι ειδομένη ἠμεν δεμας ηδε και αυδ[ὴν
την δ' Οδυσèυς γήθησεν ἰδὼν και μῦθον ἐειπε [
Μέντορ αμ̣[υ]νον α[ρ]ην μνῆσαι δ' ἑτά[[ι]]ροιο φίλ[οιο
ος σ' αγὰθ[α ρεζεσκον ομη]λικίηι δε μοι ἐσσι·
ως φατ' [οιομενος λαοσσ]όον έμμεν Αθήνην
μνηστ[ηρες δ ετερωθεν] ομόκλεον εν μεγάροισι
πρῶτος [την γ ενενιπε] Δαμαστορίδης Αγέλαος
Μέν[τορ μη σ επεεσσι πα]ραιπεπιθησιν Οδὺσσευς
μνηστ[ηρεσσι μαχεσθαι α]μυνέμεναι δε οἱ αυτῶι
ωδ[ε γαρ ημετερον γε νοον] τ[ε]λέεσθαι οἷω·
οππ[οτε κεν τουτους κτεωμ]εν πατέρ' ηδὲ και υἱ[ον
εν δε [συ τοισιν επειτα πεφησ]εαι οἷα μενοινᾶις
ερδε[ιν εν μεγαροις σωι δ αυ]τοῦ κράατι τίσεις
αυτ[αρ επην υμεων γε βιας α]φ' ἑλώμεθα χαλκῶι
κτη[μαθ οποσσα τοι εστι τα τ ενδο]θι και τα θύρηφι·
τοισιν [Οδυσσηος μεταμιξομεν ο]υδε τοι υἷας
ζώ[ειν εν μεγαροισιν εασομεν ο]υδε θύγατρας
ου[δ αλοχον κεδνην Ιθακης κα]τα άστυ πολέυειν
ω[ς φατ Αθηναιη δε χολωσατο] κηρόθι μᾶλλον·
ν[εικεσσεν δ Οδυσηα χολωτοισιν] επέεσσιν·
ο[υκετι σοιγ Οδυσευ μενος ε]μπεδον· ουδε τις αλκὴ
οι[η οτ αμφ Ελενηι λευκ]ωλένωι ευπατερείηι
ει[ναετες Τρωεσσιν εμαρνα]ο νὠλὲμες αἰει·

π[ολλο]υς δ [ανδρας επεφν]ες εν [[αι]]νῆ δηϊοτῆτ[ι
σ[ηι δ] ἠλω[ι] β[ουληι Πρι]αμου πόλις ευρυάγυϊα·
πως δῃ νυν ο[τε σ]ον γε δόμον και κτήμαθ' ϊκά[νεις
αντα μνηστήρων ολοφύρεαι άλκιμος εἶναι
αλλ αγε δεῦρο πέπον παρ εμ ἵστασο και ἴδε έργον
οφρα ἴδῃς οἷος τοι εν ανδράσι δυσμενέεσσ[ι
Μέντωρ' Αλκιμίδης ευεργεσίας αποτίνε[ιν
η ρα· και ουπω πάγχυ διδου ετεραλκέα νίκ[ην
αλλ' ετ' αρα σθένεός τε και αλκῆς πειρη[τιζεν

Fol. 82 recto.

[η]μεν Οδυσσῆος· ηδ' υιοῦ κυδαλίμοιο·
[αυ]τη δ αιθαλόεντος ανα μεγάροιο μέλαθρον
[εζ]ετ' αναΐξασα χελιδόνι ϊκέλη άντην·
μνηστηρας δ' ωτρυνε Δαμα[στορι]δης Αγέλαος
[Ε]υρύνομος τε και Αμφ[ιμ]εδ[ων Δημο]πτόλεμός τε
Πείσανδρος τε Πολυκτ[οριδης Πολυβος τ]ε δαΐφρων
α[ρετη
[ο]ι γαρ μνηστήρων .[εσαν εξοχ] άριστοι·
οσσοι ετ' έζωον περι τ[ε ψυχεων εμαχ]οντο·
τους δ' ήδη εδαμασσε [βιος και ταρφεες ιο]ι·
τοις δ' Αγέλεως μετ' έε[ιπεν επος παντεσσι π]ιφάυσκων·
ὦ φίλοι ήδη σχησει α̣[νηρ οδε χειρας ααπτου]ς·
και δη οι Μέντωρ [μεν εβη κενα ευγματα ειπ]ων·
οι δ οἰοι λείπονται [επι πρωτηισι θυρηισι
τὼ νυν μη άμα π[αντες εφιετε δουρατα μάκ]ρα·
αλλ άγεθ οἱ ἐξ πρ[ωτον ακοντισατ αι κε ποθι Ζ]ευς
δώηι Οδυσσῆ[α βλησθαι και κυδος αρεσθαι
των δ' άλλω[ν ου κηδος επην ουτος γε πεσ]ηισιν·
ὡς έφαθ'· οἱ δ [αρα παντες ακοντισαν ω]ς εκέλευεν
ϊεμενοι· τα [δε παντα ετωσια θηκεν Αθην]η·
των αλλος με[ν σταθμον ευσταθεος μεγαρ]οιο
βεβλήκειν· αλ[λος δε θυρην πυκινως αραρυι]αν·
αλλου δ' εν τοιχ[ωι μελιη πεσε χαλκοβαρεια
αυταρ επει δη δο[υρατ αλευαντο μνηστηρ]ων·
τοις άρα μύθων [ηρχε πολυτλας διος Οδυσσε]υς
ὦ φίλοι· η τοι μεν [κεν εγων ειποιμι και αμ]μι
μνηστήρων ες ομ[ιλον ακοντισαι οι μεμα]ασιν
ἡμέας εξεναρίξαι επι [προτερ]οισι κακ[οισι]ν
ὡς έφαθ' οἱ δ' άρα πάντες ακ[ον]τισαν ὀξέα δοῦρα
αντα τιτυσκομένου· Δημοπτολεμον μεν Οδὺσσεὺς·
[Ε]υρυάδην δ' άρα Τηλέμαχος· Έλατον δε συβώτης·
[Πε]ίσανδρον δ αρ' έπεφνε βοῶν επιβουκόλος ανὴρ·
[οι μ]ὲν έπειθ' ἅμα πάντες ὁδαξ ἕλον άσπετον οὖδας·
[μνη]στῆρες δ αρ εχώρησαν μεγάροιο μὺχὸν δὲ·
[τοι δ αρ ε]πήϊξαν νεκύων δ' εξ εγχε' ἕλοντο·

Fol. 83 recto.

χ̄

αὖτις δε μνηστῆρες ακόντισαν ὀξέα δοῦρα
ϊέμενοι· τα δε πολλὰ ετώσια θῆκεν Αθήνη·
των αλλος μεν σταθμὸν εϋσταθέος μεγάροιο
βεβλήκειν̣ [αλ]λος δε θύρην πυκινῶς αραρυῖαν
αλλου δ' εν [τοιχωι μ]ελίη πέσε χαλκοβάρεια·

Αμφιμέ[δων δ αρα Τη]λέμαχον βάλε χεῖρ᾽ επι κ[α]ρ̣π̣[ωι
λίγδην· α[κρον δε ρινο]ν δηλήσατο χὰλκος·
Κτησιπ[πος δ Ευμαιον] υπερ σάκος οξέϊ χαλκῶι
ὦμ[ον επεγραψεν το δ] υπέρπτατο· πίπτε δ᾽ έραζε·
τοι δ [αυτ αμφ Οδυσηα] δαΐφρονα ποικιλομήτην
μνη[στηρων ες ομιλο]ν ακόντισαν ὀξέα δοῦρα
ενθ α[υτ Ευρυδαμαντα βα]λε πτολίπορθος Οδὺσσε[υς
Αμφ[ιμεδοντα δε Τηλεμα]χος· Πόλυβον δε συβώτ[ης
Κτησ[ιππον δ αρ επειτα βο]ῶν επιβουκόλος ανὴρ
βεβλ[ηκει προς στηθος επευχό]μενος δε προσηύδα
ὦ Πολ[υθερσειδη φιλοκερτομε μη] ποτε πάμπαν
εἰκων ἀ[φραδιηις μεγα ειπειν α]λλα θεοῖσι
μῦ[θον επιτρεψαι επει η πολυ φερτ]εροι εἰσι·
τουτο τοι αντι ποδος ξεινηιον] ον ποτ᾽ έδωκας
αν[τιθεωι Οδυσηι δομον κ]ατ αλητεύοντι·
η [ρα βοων ελικων επιβουκ]ολος· αυτὰρ Ὀδυσσεὺς
ου[τα Δαμαστοριδην αυτοσ]χεδὸν έγχεϊ μακρῶι
Τη[λεμαχος δ Ευηνοριδην] Λειώκριτον ούτᾶ
δ[ουρι μεσο]ν κ[ενεωνα δι]α πρὸ δὲ χαλκὸν έλασσεν
ήριπε δε πρὴνη[ς] χ[θ]ονα δ᾽ ήλασε πὰντὶ μετώπω[ι
δη τοτ Αθηναίη φθισίμβροτον αιγίδ᾽ ανέσχεν
υψόθεν εξ ὀροφῆς· των δε φρένες επτοίηθεν
οἱ δ εφέβοντο κατα μέγαρον βόες ὡς αγελαῖαι
τας μεν τ᾽ αιόλος οἶστρος εφορμὴθεὶς εδόν[ησεν
ὡρηι εν ειαρινῆι ὅτε τ᾽ ήματα μακρὰ [πελονται
οἱ δ᾽ ὡς τ᾽ αιγυπιοὶ γαμψώνυχε[ς αγκυλοχειλαι
εξ ορέων ελθοντες επ ορνίθε[σσι θορωσι

Fol. 83 verso.

[ται] μεν τ᾽ εν πεδίωι νέφεα πτώσσουσαι ϊενται·
[οι δ]ε τε τας ολέκουσιν επάλμενοι· ουδε τις ἀλκη
[γι]νεται· ουδε φυγὴ· χαίρουσι δε τ ανέρες άγρηι.
[ω]ς ἁρα τοι μνηστῆρες επεσσύμ[ε]νοι κατα δῶμα
[τ]ύπτον επιστροφάδην· τω[ν δε στονο]ς ὡρνυτ᾽ αὲικης
[κρ]ατῶν τυπτομένων· δ[απεδον δ απ]αν αἵματι θυῖεν·
Λειώδης δ᾽ Οδυσῆος επε[σσυμενος λαβε] γούνων·
και μιν φωνήσας έπεα [πτεροεντα προ]σήυδα·
γουνοῦμαι σ Οδυσεῦ· συ [δε μ αιδεο και μ ελ]έησον·
ου γαρ πω τινα τινα φὴμὶ γυ[ναικων εν μεγαρ]οισιν
ειπεῖν· ουδε τι ρέξαι ατ[ασθαλον αλλα και αλλ]ους
[π]αύεσκον μνηστῆ[ρας οτις τοιαυτα γε ρεζο]ι
αλλα μοι ου πείθοντ[ο κακων απο χειρας εχε]σθαι·
τω και ατασθαλίηι[σιν αεικεα ποτμον επεσπ]ον·

αυταρ εγω μετα [τοισι θυοσκοος ουδεν εοργω]ς
κείσομαι· ὡς ου[κ εστι χαρις μετοπισθ ενεργε]ων·
τον δ αρ υπόδ[ρα ιδων προσεφη πολυμητ]ις Οδὺσσεὺς·
ει μεν δη μετ[α τοισι θυοσκοος ευχεαι ει]ν̣[αι]
πολλάκι που μ[ελλεις αρημεναι εν μεγαροισι
τηλοῦ εμοι νόστ[οιο τελος γλυκεροιο γενεσθαι
σοι δ' άλοχον τε φι[λην σπεσθαι και τεκνα τεκεσθ]αι·
τω ουκ αν θάνατο[ν γε δυσηλεγεα προφυγοισθ]α̣
ως αρα φωνήσας ξ̣[ιφος ειλετο χειρι παχειηι
κείμενον· ὀν ρ Ἀγελ[αος αποπροεηκε] χ̣[αμαζ]ε̣
κτεινόμενος· τωι το[ν γε κατ αυχενα] μέσσον ε[λασσ]ε·
φθεγγομένου δ' αρα του γ̣[ε κ]α̣[ρη] κονίησιν ε[μ]ιχθη·
Τερπιάδης δ ετ' αοὶδος αλυκ[α]νε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος· ὁς ρ' ήειδε μετα μνηστῆρσιν ανάγκηι·
[ε]στη δ' εν χείρεσσιν έχων φόρμιγγα λίγειαν
[αγ]χι παρ ορσοθύρην· διχα δε φρὲσι μερμήριζεν
[η ε]κδυς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτι βὠμον
[ερκει]ου ἴζοιτο τετυγμένον ενθ' αρα πολλὰ
[Λαερτ]ης Οδυσεὺς τε βοῶν επι μηρί' έκαιον
[η γουνω]ν λισσοιτο προσαΐξας Οδυσῆα·

Fol. 84 verso.

χ

ὠδε δε οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Οδυσ[[σ]]ῆος
ητοι ὁ φόρμιγγα γλαφὺρὴν κατέθηκε χαμᾶζ[ε
μεσσὴγὺς [κρη]τῆρος· ἴδε θρόνου αργυροῆλου
αυτὸς δ' α[υτ Οδυσ]ῆα προσαΐξας λάβε γούνων
και μιν λ[ισσομενο]ς έπεα πτερόεντα προση[υ]δ[α
γουνουμ[αι σ Οδυσευ σ]υ δε μ' αιδέο και μ ελέησον
αυτῶ[ι τοι μετοπισθ αχ]ος έσσεται αἳ κεν αὀιδὸν
πέφνη[ις ος τε θεοισι κ]αι ανθρώποισιν αείδω·
αυτ[οδιδακτος δ ειμι θ]εὸς δέ μοι εν φρὲσιν οίμας
παν[τοιας ενεφυσεν εοι]κα δέ τοι παραείδειν
ως τ[ε θεωι τω μη με λιλ]άιεο δειροτομῆσαι·
και κ̣[εν Τηλεμαχος ταδ]ε γ' έιποι σὸς φίλος υἱος
ὡς ε[γω ου τι εκων ες σον δομο]ν̣· ουδε χατίζων
πωλευ[μην μνηστηρσιν αεισ]όμενος μετα δαῖτα
αλλα π[ολυ πλεονες και κρεισσονες] ἦγον ανάγκηι
ως φάτο [του δ ηκουσ ιερη ις Τηλ]εμάχοιο·
αιψα δ ἐο[ν πατερα προσεφωνεεν] εγγὺς εόντα
ἴσχεο μ̣η[δε τι τουτον αναιτιον ο]ὐταε χαλκῶι·
κ[αι κηρυκα Μεδοντα σα]ῶσομεν· ὁς τέ μευ αἰ[ει]

ο[ικωι εν ημετερωι κηδ]ε̣σκετο παιδὸς εόντο[ς]
ει δ[η μη μιν επεφνε Φιλ]οίτιος ἦε συβώτης
ηε [σοι] αντε[βόλησεν ο]ρε̣[ι]νομένωι κατα δῶμα·
ως φάτο· του [δ ηκου]σ̣[ε] Μεδων πεπνυμένα εἰδω[ς
πεπτηὼς γαρ εκ[ὲ]ιτο υπο θρόνον· αμφι δε δέρμα
ἔστο βοὸς νεόδαρτον αλύσκων κῆρα μέλαιναν
αἶψα δ' απο θρόνου ὦρτο· βοὸς δ' απέδυνε βοείην
Τηλέμαχον δ' αρ έπειτα προσαΐξας λάβε γούνω[ν
και μιν λισσόμενος έπεα πτερόεντα προσηυδ[α
ὦ φίλ'· εγὼ μὲν ὀδ' εἰμι· συ δ' ἴσχεο· εἰπὲ δε π[ὰτρι
μη με περισθενέων δηλήσεται οξέϊ χαλκ[ωι
ανδρων μνηστήρων κεχολωμένος οι̣ ο̣[ι εκειρον

Fol. 84 recto.

[κτ]ήματ' ενι μμεγάροις· σε δε νήπιοι ουδεν έτιον·
[το]ν δ' επιμειδήσας προσέφη πολύμητις Οδὺσσεὺς·
[θα]ρσει· επει δη σ' οὗτος ερύσατο και ἐσάωσεν·
[ο]φρα γνῶις κατα θὺμὸν ατὰρ είπησθα και αλλω[[ν]]
ὡς κακοεργείης ευεργεσίη με̣[γ]' [αμει]νων·
α[λ]λ εξελθόντες μεγαρων [εζεσθε θύ]ραζε
εκ φόνου εις αυλὴν· συ τε [και πολυφημο]ς αοὶδος·
οφρ' αν εγὼ κατα δῶμα [πονησομαι οττ]εο με χρῆ·
ως φάτο· τωι δ' εξω βη[την μεγαροιο κιο]ντε·
εζεσθην δ' αρα τῶ γε Δι[ος μεγαλου ποτι βωμ]ον
[π]άντοσε παπταίνον[τε φονον ποτιδεγμεν]ω αἰει·
πάπτηνεν δ' Οδὺσ[ευς καθ εον δομον ει τις] ετ' ανδρῶν
ζωὸς υποκλοπέ[ο]ι̣[το αλυσκων κηρα μελα]ιναν·
τους δε ἴδεν μα[λα παντας εν αιματι και κο]νίησι
πεπτηῶτα[ς πολλους ως τ ιχθυας ους θ] αλιῆες
κοῖλον ες αι[γιαλον πολιης εκτοσθε θαλ]άσσης
δικτυ[[ω̃]] εξ[ερυσαν πολυωπωι οι δε τ]ε παντες
κύμαθ' ἁλο[ς ποθεοντες επι ψαμαθοι]σι κ[εχ]υνται·
τῶν μεν τ' Ηελ[ιος φαεθων εξειλετ]ο̣ θ̣[υμ]ον
ως τότ' άρα μνηστη[ρες επ αλληλοισι κεχυντ]ο̣
[δ]η τότε Τηλέμαχον [προσεφη πολυμητις Οδυσσ]ευς·
Τηλέμαχ' ει δ' άγε μ[οι καλεσον τροφον Ευρ]υκλειαν·
οφρα έπος είποιμι [το μοι καταθυμ]ιον [εστι]ν·
ως φάτο· Τηλεμαχος δ[ε φιλωι επ]επείθετο [π]ατρι·
κινήσας δε θύρην προσεφη [τρ]οφὸν Ευρύκλειαν·
δεῦρο δῆ ὁρσο γ̊ῆυ παλαιγενες ἡ τε γυναικῶν
δμωιάων σκοπος εσσι κατα μέγαρ' ημετεράων·
[ερ]χεο κικλήσκει σε πατὴρ εμὸς οφρα τι είπηι·

[ω]ς αρ εφώνησεν· τηι δ άπτερος έπλετο μυθος·
[ωιξ]εν δε θύρας μεγάρων ευναιεταόντων·
[βη δ ιμε]ν· αυτὰρ Τηλέμαχος προσ ω ηγεμόνευεν·
[ευρεν] επειτ' Οδυσῆα μετα κταμένοισι νέκυσσιν

Fol. 85 recto.

χ̄

αἵματι και λύθρωι πεπαλαγμένον ὡς τε λέον[τα
ὸς ρά τε βεβρὼκὼς βοὸς έρχεται αγραύλοιο·
παν δ' άρα οἱ στῆθός τε παρήϊα τ' αμφοτέρωθεν
αιματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εις ὥπα ιδέσθαι.
ὡς Οδὺσε[υς π]ε̣π̣άλακτο πόδας και χειρας ὕπερθεν
ἠ δ' ὡς ουν [νεκυας] τε και άσπετον είσϊδεν αἷμα
ἴθυσεν ρ' ο̣[λολυξαι επ]ει μέγα είσϊδεν έργον·

αλλ Οδὺ[σευς κατερυκε] και έσχεθε[[η]]ν ε ϊεμένην περ
και μ[ιν φωνησας επε]α πτερόεντα προσήυδᾱ·
εν θ[υμωι γρηυ χαιρε] και ἴσχεο μηδ' ολόλυζε
ουχ [οσιη κταμενοισιν] ε̣π ανδράσιν ευχεταασθαι
τουσδ[ε δε μοιρ εδαμασσ]ε θεῶν και σχετια λ έργα
ου τιν[α γαρ τιεσκον επιχθο]ν̣[ί]ων ανθρώπων
ου κακ[ον ουδε μεν εσθλον οτις σ]φεας εισαφἵκοιτο
τωι και α̣[τασθαλιησιν αεικεα ποτμο]ν επέσπον·
αλλ αγε μ[οι συ γυναικας ενι μεγαροις] κατάλεξον
αἵ τε [μ] ατιμ̣[αζουσι και αι νηλιτιδες ε]ίσιν·
τον [δ] αὖτ[ε προσεειπε φιλη τροφος] Ευρύκλεια·
τοῖ [γα]ρ̣ εγ[ω τοι τεκνον αλη]θ̣ε̣[ιη]ν̣ καταλέξω·
π[εντηκοντα τοι εισιν ενι] μεγάροισι γυναῖκες
δ[μωιαι τας μεν τ εργα διδ]άξαμεν εργάζεσθα[ι]
έιριᾳ [τε ξαινειν και δουλοσ]ύνην ανέχεσθαι·
τάων δώδ[εκα πασαι ανα]ιδείης επέβησαν·
ουτ' εμὲ τιοῦσαι [ουτ αυ]τὴν Πηνελόπειαν·
Τηλέμαχος δε νέον μεν αέξετο· ουδε ἐ μήτηρ
σημαίνειν είασκεν επι δμωιῆισι γυναῖξιν·
αλλ αγ' εγὼν ανὰβασ υπερῴϊα σιγαλόεντα
είπω σῆι αλόχωι· τηι τις θεὸς ὑπνον επῶρσε [
την δ' απαμειβόμενος προσεφη πολύμητις Ο[δυσσευς
μη πω τηνδ' επέγειρε· συ δ' ενθάδε εἰπ[ε γυναιξιν
π
εθέμεν· αἵ περ πρόσθεν αεικεα μηχαν[οωντο

Fol. 85 verso.

[ω]ς αρ έφη· γρῆϋς δε δι εκ μεγάροιο βεβήκει
[α]γγελέουσα γυνὰιξὶ και οτρυνέουσα νέεσθαι·

[α]υτὰρ ὁ Τηλεμαχον και βουκόλον ἠδὲ συβώτην
εἶς ε καλεσσάμενος έπεα πτερόεντα προσήυδᾱ·
[ά]ρχετε νυν νέκυας φορέειν καὶ ἀν[ω]χθι γυναῖκας·
αυτὰρ έπειτα θρόνους περικ[αλλεας ηδ]ὲ τραπέζας
ὕδατι και σπόγγοισι πολυ[ρητοισι καθ]ἀίρειν·
αυτὰρ επῆν δη πάντα δ[ομον κατακοσμή]σεσθε
δμὼιας εξαγαγόντες ε[υσταθεος μεγαροι]ο·
μεσσηγὺς τε θόλου και α[μυμονος ερκεος αυ]λῆς
θεινέμεναι ξίφεσιν [τανυηκεσιν εις ο κε πα]σέων
ψυχὰς εξαφέλησθε κ[αι εκλελαθωντ Αφρ]οδίτης
την αρ᾽ υπο μνηστ[ῆρσιν εχον μισγοντ]ο τε λάθρη·
ως έφαθ᾽· αἱ δε [γυναικες αολλεες ηλθον α]πασαι
οικτρ᾽ ολοφυ[ρομεναι θαλερον κατα δακ]ρυ χεουσαι·
πρωτα μεν [ουν νεκυας φορεον κατατε]θνειῶτας·
καδ δ᾽ αρ᾽ υ[π αιθουσηι τιθεσαν ευερ]κέος [α]υλῆς
αλλήλησιν [ερειδουσαι σημαινε δ Οδυ]σσεὺς
αυτὸς επεισπερχω[ν ται δ εκφορεον] και [α]νάγκηι·
αυτὰρ έπειτα θρόνου[ς περικαλλεας ηδε τραπεζ]ας
[ύ]δατι και σπόγγοισι [πολυτρητοισι καθαιρον
αυτὰρ Τηλέμαχος [και βουκολος ηδε συβω]της·
λίστροισιν δάπεδ[ον πυκα ποιητ]οῖο δομοιο
ξύον· ταῖ δ εφέρον δμω[ιαι τιθε]σαν τε θυραζε·
αυταρ επει δη παν μέγαρον διεκοσμήσαντο
δμὼιας εξαγαγόντες εὔσταθεος μεγάροιο
μεσσηγυς τε θόλου και αμύμονος ερκεος αυλῆς
[ειλ]εον εν στεινει· ὁοθεν ου πως ἦεν αλύξαι·
[τοι]σι δε Τηλέμαχος πεπνυμένος ηρχ᾽ αγορεύειν·
[μη μ]εν δη καθαρωι θανάτωι απο θυμὸν ἐλοίμην
[ταων α]ι δη εμη κεφαλῆι κακ᾽ ονείδεα χεῦαν

Fol. 86 verso.

χ̄

μητέρι θ᾽ ἡμετέρηι· παρα δε μνηστῆρσιν ἴαυον·
ως αρ έφη· και πεῖσμα νὸος κυανοπρώροιο
κίονος εξάψας μεγάλης περίβάλλε θολοιο
υψοσ᾽ επαντανύσας μητις πὸσιν οὖδας ἵκοιτο
ὡς δ ὁτ᾽ αν η κίχλαι τανυσίπτεροι ηε πέλειαι
έρκει ενιπλήξωσι· το δ᾽ εστήκηι ενι θαμνωι
αὖλιν εσϊέμεναι στυγὲρος δ᾽ υπεδέξατο κοῖτος.
ὡς αἱ γ᾽ εξείης [κε]φαλὰς έχον· αμφι δε πάσαις

δειρῆισιν [βρ]οχοι ἦσ[αν] ὅπ[[ο]]ς οίκτιστα θάνοιεν·
ἤσπαιρο[ν δε] πόδεσ[σι μι]νυνθά περ ού τι μάλα δῆν·
εκ δε Μ[ελανθιον ηγον] ανα πρόθυρόν τε και αὐλὴν

του δ' α[πο μεν ρινας] τε και ούατα νηλέϊ χαλκῶι
τάμνον [μηδεα τ εξ]έρυ[σ]αν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι
χειρας τ' ῃ[δε ποδας κοπτον κεκοτη]ότι θυμῶι·
οι μεν επ[ειτ απονιψαμενοι χειρας τ]ε πόδας τε
εις Οδυσῆ[α δομον δε κιον τετελεσ]το δε έργον·
ανταρ ο γε [προσεειπε φιλην τροφον Ε]υρύκλειαν·
οΐσε θέειο[ν γρηυ κακων ακος οισε δ]ε μοι πῦρ
οφρα θεειω[σω μεγαρον συ δε Πην]ελόπειαν
ελθεῖν εν[θαδ ανωχθι συν αμφι]πόλοισι γυνὰιξι
πασας δ' [οτρυνον δμωιας] κατα δῶμα νέεσθαι
το[ν δ αυτε προσεειπε φιλη] τρὸφος Ευρύκλεια
να[ι] δ[η ταυτα γε τεκνον εμον] κατα μοῖραν έειπες
αλλ αγ[ε το]ι χλ[αιναν τε χιτωνα] τε εἶματ' ενείκω·
μηδ' ουτωι ρα[κεσιν πεπυκ]ασμένος ευρέας ὤμους
ησθαι [[θ]]' ενι μμε[γαροι]σι· νεμὲσσητὸν δε κεν είη
την δ' απαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδὺσσε[υς
πυρ νυν μοι πρώτιστον ενι μεγάροισι γενέσθω
ως έφατ' ουδ' απίθησε φιλὴ τρὸφος Ευρύκλεια·
ηνεικεν δ αρα πυρ και θήϊον· αυτὰρ Οδὺσσευς
εὖ δειεθείωσεν μέγαρον και δῶμα και αὐλ[ην
γρῆϋς δ' αυτ' απέβη δια δώματα καλ' Οδυσ[ῆος

Fol. 86.

χ

αγγελέουσα γυναὶξὶ και οτρυνέουσα νέεσθαι·
αι δ' ἶσαν εκ μεγάροιο δάος μετα χὲρσιν έχουσαι·
[α]ι μὲν αρ αμφεχέοντο και ησπάζοντ' Οδυσῆα
και κύνεον αγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε και ὤμους
χειρας τ' αινύμεναι· το δε γλυκυς ϊμερος ήιρει
]κλαυθμου και στοναχῆς· γίνω[σ]κε δ' αρα φρὲσι πάσας·

χ̄
ψ̄

γρῆϋς δ εις [υπερωι ανεβησετο καγχα]λόωσα
[δ]εσποίνη[ι ερεουσα φιλον ποσιν ενδο]ν εόντα
γουνατα δ' [ερρωσαντο ποδες δ υπερι]κταίνοντο
στῆ δ αρ ὑπ[ερ κεφαλης και μιν προς μ]υθον έειπεν
ἔγρε Πηνελ[οπεια φιλον τεκος οφρα ἴ]δηαι
[ο]φθαλμοῖσι [τεο]ι[σι τα τ ελδεαι ημ]ατα παντα
ηλθ' Οδυσὲυς και οικ[ον ικανεται οψε π]ερ ελθων·
μνηστῆρας δ' έκτ[εινεν αγηνορας οι θ εον οικ]ον
κήδεσκον και κτημα[τ εδον βιοωντο τε π]αιδα
την δ' αὖτε προσέειπ[ε περιφρων Πη]ν[ελ]οπεια

μαῖα φιλη μάργην σε [θεοι θεσα]ν οι δε δυνανται
άφρονα ποιῆσαι και επιφρ[ο]να περ μαλ᾽ εόντα
και τε χαλιφρονέοντα σαωφροσύνης επέβησαν
οἱ σε περ έβλαψαν· πριν δε φρένας αισίμη ησθα·
τιπτέ με λωβευεις πολυπενθεα θυμον έχουσαν
[τα]ῦτα παρ εξ ερέουσα και εξ ὕπνου μ᾽ ανεγείρεις
[ηδε]ος ος μ᾽ επέδησε φίλα βλέφαρ αμφικαλύψας
[ου γα]ρ πω τοῖόνδε κατ᾽ έδραθον εξ οὐ Οδὺσσεὺς

Fol. 87 recto. (Twelfth quaternion.)

κε

ψ̄

ὥχετ᾽ εποψόμενος Κακοΐλιον ουκ᾽ ὀνὸμὰστη[ν
αλλ άγε δη κατάβηθι και αψ ἔρχευ μεγαρον δὲ.
ει γαρ τις μ᾽ αλλη γε γυναικῶν αἵ μοι έασι
ταυτ᾽ ελθοῦσ ήγγειλε και εξ ὕπνου ανέγειρε [
τω κε τάχα στυγερῶς μιν εγὼν απέπεμψα νέε[σθαι
αὖτις έσω μεγάρων σε δε τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει
την δ αυτε προσεειπε περίφρων Ευρυκλεια·
ου τι σε λωβευω τέκνον φιλον αλλ᾽ ἔτυμον τοι
ηλθ᾽ Ὀδὺσευς και οἶκον [ικ]άνεται ὡς αγορεύω
ο ξεῖνος [τ]ον [πα]ντες [ατι]μων εν μεγάροισι·
Τηλέμαχος [δ αρα μιν] πάλαι ἤδεεν ένδον εόντα
αλλα σαοφρ[οσυνησι] νοήματα πὰτρὸς έκευθεν·
ὀφρ᾽ ανδρω[ν τισαιτο βιην υπερην]ορεόντων·
ὡς εφαθ᾽ η [δ εχαρη και απο λεκτροιο θ]οροῦσα
γρηϊ περιπ[λεχθη βλεφαρων δ απο δα]κρυον ἠκε [
και μιν φω[νησασ επεα πτεροεντα π]ροσηύδα
ει δ αγε δη μ[οι μαια φιλη νημερτες ε]νισπες
ει ετεον δη ο[ικον ικανεται ως αγορε]υεις
ὅππως δη [μνηστηρσιν αναιδεσι] χειρας εφηκε
μονος εὼ[ν οι δ αιεν α]ολλεες ενδον εμιμνον
την δ [αυτε προσεειπε φι]λη τρὸφὸς Ευρυκλεια·
ουκ᾽ ἴ[δον ου πυθομην α]λλα στόνον οἷον άκουσα
κτεινομενω[ν ημεις δε] μυχῶι θαλαμων εϋπηκτω[ν
ἤμεθ᾽ ατυζόμεναι [σανι]δες δ᾽ έχον εὖ αραρυῖαι·
πριν γ ὅτε δὴ με σος υιος απο μεγάροιο καλεσσε
Τηλέμαχος τον γαρ ρὰ πατὴρ προΐηκε καλεσσαι·
ευρον επειτ᾽ Οδυσῆα μετα κταμένοισι νέκυσσιν
εστεωθ᾽· οι δέ μιν αμφι κραταιπέδον ουδας εχο[ντες
κείατ᾽ επ αλλήλοισιν ϊδοῦσα κε θυμὸν ιανθη[ς
νυν δ᾽ οι μεν δη πάντες επ αυλείηισι θυρη[ισιν
αθρόοι ανταρ ο δῶμα θεειοῦται περὶκαλλὲ[ς

Fol. 87 verso.

[πυ]ρ μέγα κειάμενος· σε δε με προέηκε καλέσσαι·
[αλ]λ᾽ ἔπευ ὄφρα σφῶϊν ευφροσύνης επιβητον
[αμ]φοτερω φίλον ἦτορ· επει κὰκά πὸλλα πέποσθε·
[νυ]ν δ᾽ ήδη τοδε μακρὸν εέλδωρ εκτετέλεσται·
[ηλ]θε μεν αυτὸς ζὼος εφέστιος εὗρε δέ καὶ σὲ
[και] παῖδ᾽ εν μεγαροισι· κακῶς δ οἱ περ μιν έρεζον
[μ]νηστῆρες· τους πάντας ετίσατο ὠ ενι οίκωι·
[τ]ην δ αὖτε προσέειπε πε[ρ]ίφρων Πηνελόπεια
[μ]αῖα φίλη· μη πω μεγ [ε]πεύχεο καγχαλόωσα
οἶσθα γαρ ως κ᾽ ἀσπὰστ[ο]ς [ε]νι μ[ε]γάροισι φανείη
πᾶσι· μάλιστα δ᾽ εμοῖ τε και ὑ[ιει τον τεκομ]εσθα·
αλλ᾽ ουκ έσθ ὀδε μῦθο[ς] ετη[τυμος ως] αγορεύεις
[α]λλα τις αθα[νάτων κτεινε μνησ]τῆρας αγαὺὸς
[υ]βριν αγ[ασσαμενος θυμαλγεα και κα]κὰ έργα
ου τινα γ[αρ τιεσκον επιχθονιων ανθρ]ωπων
ου κακον [ουδε μεν εσθλον οτις σφεα]ς εισαφίκοιτο
τω δι ατα[σθαλιας επαθον κακον αυτ]ὰρ Οδὺσσεὺς
ὥλεσε τηλ[ου νοστον Αχαιιδος ωλ]ετο δ᾽ αὐτὸς
την δ᾽ ἠμειβ[ετ επειτα φιλη τροφο]ς Ευρύκλεια·
τέκνον εμὸν ποιον σε [επος φυγεν] ἕρκος ὀδόντων
ἢ πόσιν ενδον εόντα [παρ εσχαρηι ου ποτ] ε[φ]ησθα
οἶκαδ᾽ ελέυσεσθαι· θυμ[ος δε τοι αιεν απιστ]ος
αλλ᾽ άγε τοι και σῆμα αρὶφρα[δες] ἄλλο τι ειπω
ουλὴν την ποτε μιν συς ήλ[α]σε λευκῶι ὀδόντι
την απονίζουσα φρασαμην· έθελον δέ σοι αυτῆι
ειπέμεν· αλλα με κεῖνος ἐλὼν επι μάστακα χὲρσιν
ουκ εία ειπεῖν πολυκερδίησι νόοιο·
αλλ επευ· αυτὰρ εγὼν εμέθεν περιδώσομαι αυτῆι
[α]ι κεν σ᾽ εξαπάφω κτεῖναι μ᾽ οικτίστω ολέθρωι·
[τη]ν δ᾽ ημείβετ᾽ έπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
[μαῖ]α φίλη· χαλὲπὸν σε θεῶν αιειγενετάων

Fol. 88 recto.

δήνεα εἴρυσθαι μαλα περ πολυΐδριν εοῦσ[αν
αλλ᾽ έμπης ἴομεν μετα παῖδ᾽ εμὸν ὀφρα ἴδω[μαι
άνδρας μνηστῆρας τεθνειότας ηδ᾽ ὃς έπεφν[εν
ως φαμένη κατέβαιν᾽ ὑπερώϊα· πολλὰ δε οἱ κη[ρ
ὠρμαιν᾽ ἢ απάνευθε φίλον πόσιν εξερε[εινοι
ἢ παρστᾶσα κύσειε κάρη και χεῖρε λαβοῦσα
ἡ δ᾽ επει εισῆλθεν και ὑπέρβη λάϊνον ὀυδὸν
ἕζετ᾽ έπειτ᾽ Οδυσῆος εναντίον εμ πὺρὸς αυγῆ[ι

τοίχου του ἑτέρου· ὁ δ' αρα προς κίονα μὰκρὴν
ἦστο κάτω ὀρ[οω]ν ποτιδέγμενος· ει τι μιν είπ[οι
ϊφθίμη παρ[ακοιτις] επει ἴδεν οφθαλμοῖσιν
ἠ δ' άνεω δη[ν ηστο τα]φ[ος δ]ε οἱ ἦτορ ἴκανεν·
ὄψι δ', άλλοτε μ[εν μιν ενωπαδιως εσ]ἴδεσκεν
αλλοτε δ' άγ[νωσασκε κακα χροι ειματ] έχοντα·
Τηλέμαχο[ς δ ενειπεν επος τ εφατ ε]κ τ ονόμα[ζε

μῆτερ μὴ δ[υσμητερ απηνεα θυμον ε]χουσα·
τιφθ' οὕτω [πατρος νοσφιζεαι ο]υδε παρ αυτὸν
ἐζομένη [μυ]θοισ[ιν ανειρεαι ου]δε μεταλλᾶις
ου μεν κ' α[λλη] γ [ωδε] γυνη τε[τλ]ηότι θυμῶι
ανδρὸς απο[σ]ταιη [ος οι] κακὰ πολλ[α] μογήσας
έλθοι εε[ικ]οστ[ωι ετει ε]ς πατρίδα γαῖαν·
σοι δ αιει κραδ[ιη] ϙ[ε]ρεωτέρη εστὶ λίθοιο·
τον δ' αὖτε προσεε[ι]πε περίφρων Πηνελόπεια·
τέκνον εμὸν θυμός μοι ενι στήθεσσι τεθηπεν
ουδε τι προσφᾶσθαι δύναμαι έπος· ουδ επακοῦσαι
ουδ' εις ὦπα ϊδέσθαι εναντίον ει κ ετὸν δῆ
εστ' Οδὺσεὺς και οἶκον ϊκάνεται ἢ μάλα νῶϊ
γνωσόμεθ' αλλήλω και λώϊον· εστὶ γαρ ἡμῖν
σήμαθ ἃ δη και νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν απ' ά[λλων
ως φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Οδὺσσε[ὺς

Fol. 88 verso.

[αι]ψα δε Τηλέμαχον έπεα πτερόεντα προσηύδᾱ·
[Τη]λέμαχ'· ητοι μητέρ' ενι μεγάροισιν ἔασον
[πε]ιραζειν εμέθεν ταχα δε φράσεται και άρειον·
[ν]υν δ' οττι ρυπόω κακὰ δε χρὸϊ εἵματα εἶμαι
[τ]ουνεκ' ατιμάζει με και ου πω φησὶ τὸν εἶναι·
[η]μεῖς δε φραζώμεθ' ὁπως οχ άριστα γένηται·
και γαρ τις θ' ενα φῶτα κατακτείνας ενι δήμωι
ωι μη πολλοὶ έωσιν αοσσητῆρες ὀπίσσω
φεύγει πηους τε προλιπὼν και πατρίδα γαῖαν·
ημεις δ' ἑρμα πόληος απεκτα[μ]εν οι μεγ' άριστοι
κουρων ειν Ἰθακηι· τα δε ϙ[ε] φ[ραζε]σθαι άνωγα·
τον δ' αυ Τηλεμαχο[ς π]ε[πνυμενος] αντίον ηύδᾱ·
αυτὸς ταῦ[τα γε λευσσε πατερ φιλε] σῆν γαρ αρίστην
μῆτιν [επ ανθρωπους φασ εμμεν]αι· ουδε κέ τις τοι
άλλος α[νηρ ερισειε καταθνητων αν]θρώπων·
τον δ' α[παμειβομενος προσεφη πο]λύμητις Οδυσσεὺς·
τοι γαρ εγω[ν ερεω ως μοι δοκει] εἶναι άριστα·
πρῶτα [μεν αρ λουσασθε και] αμφιέσασθε χιτῶνας·
δμὼας [δ ε]ν μεγαρ[οισιν ανωγ]ετε ἑιματ' ἑλέσθαι·

αυτὰρ θ[ειο]ς αὸιδος εχ[ων φορμι]γγα λίγειαν
ὑμῖν η[γ]είσθω φιλοπαί[γμο]νος ὁρχ[η]θμοῖο·
ὡς κεν τις φάιη γαμον ε[μ]μεναι· εκτος ακούων
η αν ὁδὸν στείχων η οι πε[ρ]ιναιεταουσι·
μη προσθε κλέος ευρὺ φόνου κατα άστυ γένηται
ανδρῶν μνηστήρων πριν γ' ημέας ελθέμεν έξω
ἀγρον ες ημέτερον πολυδένδρεον· ένθα δ' έπειτα
φρασσόμεθ'· ὁττι κε κέρδος Ὀλύμπιος εγγυαλίξηι
ὡς εφαθ'· οἱ δ' άρα τοῦ μάλα μεν κλύον ἠδ' επίθοντο·
[π]ρῶτα μεν ἀρ λούσαντο και αμφιέσαντο χιτῶνας
[οπ]λισθεν δε γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος αὸιδος
[φορ]μιγγα γλαφὺρὴν· εν δέ σφισιν ἵμερον ὧρσε

Fol. 89 recto.

ψ

μολπῆς τε γλυκερῆς και αμύμονος ὁρχηθμ[οιο
τοῖσιν δε μέγα δῶμα περιστεναχιζετο πὸσ[σιν
ανδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικ[ων
ὧδε δε τις είπεσκε δόμων έκτοσθεν ακόυων
ἢ μάλα δη τις έγημε πολυμνήστην βασίλεια[ν
σχετλίη· ουδ' έτλη πόσιος οὐ κουριδίοιο
είρυσθαι μεγα δῶμα διὰμπὲρες· εις ὁ κεν ελθηι
ως άρα τις εἴπεσκε· τα δ' ουκ' ἴσαν ὡς ετέτυκτο·
αυτὰρ Οδυσσῆα μεγαλήτορα ὠι ενι οίκωι
Ευρυνόμη τα[μι]η λοῦσεν και χρῖσεν ἐλαίωι
αμφι δε μιν χ[λαιν]ᾳ[ν] καλ[ὴν] βάλεν ηδε χιτῶνα
ανταρ κακ κεφα[λης χευεν πολυ] καλλος Αθήνη
μειζονα τ' εισϊ[δεειν και πασσονα καδ] δε κάρητο[ς
ούλας ἧκε κόμ[ας υακινθινωι ανθει ομ]οίας
ὡς δ' ὅτε τις [χρυσον περιχευεται αργυρωι α]νὴρ
ἴδρις· ὃν Ἥφα[ιστος δεδαεν και Παλλας Αθ]ήνη
τέχνην παν[τοιην χαριεντα δε εργα τελε]ίει·
ως άρα τωι κ[ατεχευε χαριν κεφαληι τε και] ὤμοις
εκ δ' ασαμίν[θου βη δεμας αθαν]ατοισ[ιν ομ]οῖος
αψ δ' αὖτις κατ [αρ εζετ ε]πι θρονου· ενθ[εν α]νέστη·
αντίον ἧς αλόχου κ[αι] μιν προς μῦθο[ν εει]πεν·
δαιμονίη· περι σο[ι]γ[ε γ]υναικῶν θηλυτ[ε]ράων
κῆρ' ατέραμνον έθηκαν Ολυμπια δώματ' έχοντε[ς
ου μεν κ' άλλη γ' ὠδε γὺνη τετληότι θυμῶι
ἀνδρος αποστάιη ὸς οἱ κακὰ πὸλλα μογήσας
έλθοι εεικοστῶι έτεϊ ες πατρίδα γαῖαν·
αλλ' αγε μοι μαῖα στόρεσον λέχος οφρα και αὺτος
λέξομαι· η γαρ τη γε σιδήρεον εν φρεσὶν ἦτορ·

τον δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
δαιμόνι'· ου γαρ τι μεγαλίζομαι ουδ' αθερίζω
ουδε λιην άγαμαι· μαλα δ' ευ οιδ' οἷος έησθα

Fol. 89 verso. Plate 9.

[εξ] Ἰθάκης επι νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο·
[α]λλ αγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος Ευρύκλεια·
[εκ]τος εϋσταθέος θαλάμου· τον ρ' αυτος εποίει
[εν]θά οι εκθεῖσαι πυκινὸν λέχος εμβάλετ' ευνὴν
[κ]ώεα και χλαίνας και ρήγεα σιγαλόεντα
ὡς αρ έφη πόσιος πειρωμένη· αυταρ Ὀδυσσεὺς
[ο]χθήσας άλοχον προσεφώνεε κεδν' ειδυῖαν·
ω γύναι· ἦ μάλα τοῦτο έπος θυμαλγὲς έειπες·
[τι]ς δε μοι άλλοσ έθηκε λέχος· χαλεπὸν δέ κεν είη
[κ]αι μαλ' επισταμένω· ὁτε μη [θε]ὸς αυτὸς επελθὼν
[ρ]ηϊδίως εθελων θ[εί]ηι [αλ]λη[ι ενι] χώρηι·
ανδρῶν δ' ου κεν [τις ζ]ὼ[ος βροτος] ουδε γυναικῶν
[ρ]εῖα μετ' ὀχ[λισσειεν επει μεγα ση]μα τέτυκτο
[ε]ν λέχε[ι ασκητωι το δ εγω καμο]ν ουδε τις άλλος
[θ]άμν[ος εφυ τανιφυλλος ελαιης ερ]κεος ἐντος
άκμη[νος θαλεθων παχετος δ ην η]ύτε κίων·
τωι δ' [εγω αμφιβαλων θαλαμον δ]εμον οφρ' ετέλεσσα
πυκνη[ισιν λιθαδεσσι και ευ] καθ[υπε]ρθεν έρεψα·
κὸλλὴ[τας] δ επε[θηκα θυρα]ς πυκ[ιν]ως αραρυῖας·
και το[τ επ]ειτ απεκοψα [κομ]ην τανιφύλλου ἐλαίης·
κορμ[ον δ]ε ρίζης προτα[μ]ων αμφέξεσα χαλκῶι
εὖ και επισταμένως και [ε]πι στάθμην ἴθῦνε
ερμιν ασκήσας· τετρηνα δε πάντα τερέτρωι·
εκ δε του αρχόμενος λέχος έξεον· οφρ' ετέλεσσα
δαιδάλλων χρυσῶι τε και αργύρωι ἠδ' ελέφαντι·
εκ δ ετανυσσ' ἱμάντα βοὸς ἴφι κταμένοιο·
οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαυσκομαι· ουδε τι οἶδα
ει μοι ετ' έμπεδον εστὶ γύναι λέχος ηε τις ηδη
[α]νδρῶν άλλος έθηκε ταμὼν απο πυθμέν' ελάιης
[ω]ς φάτο· της δ αυτοῦ λύτο γούνατα και φίλον ἦτορ
σηματ' αναγνούσηι τα οἱ έμπεδα πέφραδ' Οδυσσεὺς

Fol. 90 recto (?).

ψ

δακρύσᾶσα δ' έπειτ' ἴθὺς κίεν· αμφι δε χεῖρας
δειρῆι βαλλ' Οδυ[[σ]]σῆϊ· κάρη δ έκυσ'· ηδὲ προσήυδα
μη μοι Οδυσσεῦ σκυζευ· επει τα περ' αλλα μάλιστ[α
ανθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ώπασσα ὀϊζὺν·
οἱ νῶϊν αγάσαντο παρ αλλήλοισι μένοντε

ἤβης ταρπῆναι και γήραος οὐδον ἱκέσθαι·
αυτὰρ μη νυν μοι τόδε χώεο· μηδε νεμέσσᾱ
οὕνεκα σ ου το πρῶτον επει ἴδον [[ὠ]]δ· αγάπησα·
αἰει γαρ μοι θυμὸς ενι στήθεσσι φίλοισιν
ερρίγει· μη τις με βροτων απάφοιτ᾽ επέεσσιν
ελθὼν· πολλο[ι γαρ] κακὰ κέρδεα βουλέυουσιν·
ουδε κεν Αργει[η Ελ]έ[νη Διος εκ]γεγαυῖα
ἀνδρι παρ αλλοδαπ[ωι εμιγη φιλό]τητι και ευνῆ[ι
ει ἤιδη μιν αυτις Α[ρηιοι υιες Αχαιων
ἀξέμεναι οἶκόν δε [φιλην ες πατριδ εμελλο]ν·
την δ ητοι ρέξα[ι θεος ωρορεν εργον αεικες
την δ᾽ άτην ο[υ προσθεν εωι εγκατθετο θυμ]ωι
λὺγρὴν εξ ἧς π[ρωτα και ημεας ικετο πενθο]ς·
νῦν δ᾽ επει ήδη σῃ[ματ αριφραδεα καταλε]ξας
ευνῆς ἡμε[τερ]ῃ[ς την ου βροτος α]λ[λος ο]πώπε[ι
αλλ᾽ οἷοι συ τ [ε]γω γ[ε και α]μφιπολος μ[ια μο]ύνη
Ἀκτὸρὶς ἣν μοι δωκε [π]ατηρ έτι δευρο κ[ιουσ]ηι·
ἡ νῶϊν είρυτο θυρὰ[ς π]υκινοῦ θαλάμ[οιο
[π]ειθεις δη μευ θυμον απηνέα περ μαλ εοντα·
ως φάτο· τωι δ᾽ ετι μᾶλλον υφ ἵμερον ὧρσε γόοιο
κλαῖε δ᾽ έχων άλοχον θυμαρέα κέδν᾽ ειδυῖαν·
ὡς δ᾽ ὅτ αν ασπασίως γὴ νηχομένοισι φανήηι
ἣν τε Ποσειδάων ευεργέα νῆ᾽ ενι πόντωι
ραίσηι επειγομένην ανέμωι και κύματι πηγῶ[ι
παῦροι δ᾽ εξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρον δὲ
νηχόμενοι· πολλοὶ δε περϊ χρὸι τέτροφε[ν αλμη
ασπάσιοι δ επέβαν γαίης κακότητα φ[υγοντες

Fol. 90 verso (?).

[ω]ς ἁρα τῆι ασπὰστὸς ένην πόσις εισὸροώισηι·
[δει]ρῆς δ ού πω πάμπαν αφίετο πήχεε λευκῶι·
[κα]ι νυ κ᾽ οδυρομένοισι φάνη ροδοδάκτυλος Ηὼς.
[ει] μη αρ᾽ αλλ᾽ ενόησε θὲα γλαυκῶπις Αθήνη·
[ν]ύκτα μεν εν περάτηι δολιχὴν σχέθεν· Ηω δ᾽ αὖτε
[ρ]ύσατ᾽ επ Ωκεανῶι χρῡσόθρονον· ουδ᾽ εα ἵππους
ζέυγνυσθ᾽ ωκύποδας φάος ανθρώποισι φέροντας
[Λ]άμπον και Φαέθοντ᾽ οἱ τ᾽ Ἠῶ πῶλοι άγουσι·
[κ]αι τοτ᾽ αρ ἣν άλοχον προσέφη πολύμητις Οδὺσσευς·
[ω] γύναι· ου γαρ πω παντων επι [π]είρατ᾽ αέθλων
ηλθομεν· αλλ ετ᾽ όπισθεν αμε[τρη]τος πόνος ἐστι
πολλὸς και χαλὲπ[ος τον εμε χρη π]άντα τελέσσαι·
ὡς γαρ μοι ψὺχ[η μαντευσ]ατο Τειρεσίᾱο

[η]ματι [τωι οτε δη κατεβη]ν δόμον Αϊδος έισω
νοστ[ον εταιροισιν διζημενο]ς ἠδ εμὸι αυτῶι·
αλλ᾽ ε[ρχευ λεκτρον δ ιομεν γυνα]ι οφρα και ήδη
[ύ]πνω[ι υπο γλυκερωι ταρπωμεθα κ]οιμηθέντι·
τον δ [αυτε προσεειπε περιφρων] Πηνελόπεια·
ευνὴ μ[εν δη σοιγε τοτ εσσεται οππ]ότε θυμῶι
σῶι ε[θελησι επει αρ σε θεοι πο]ιη[σα]ν ϊκέσθαι
οἶκο[ν ες υψ]οροφον κα[ι σην ε]ς πατρίδα γαῖαν·
[α]λλ᾽ ε[πει ε]φράσθης και το[ι θε]ος έμβαλε θυμῶι
ειπ᾽ α[γε μ]οι τον άεθλον· ε[πει κ]αι οπισθεν οἴω
πεύσομαι· αυτίκα δ᾽ ἐστι δαήμεναι ού τι χέρειον
την δ᾽ απαμειβόμενος προσέφη πολυμητις Ὀδυσσ[ευς
δαιμονίη· τι γαρ αῦ με μαλ᾽ οτρυνέουσα κελεύεις
ειπέμεν· αυτὰρ εγὼ μυθήσομαι· ουδ᾽ επικεύσω·
ου μεν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδε γαρ αὐτος
χάιρωι· επει μαλα βροτῶν επι άστε᾽ άνωγεν
[ε]λθεῖν εν χείρεσσιν έχοντ᾽ ευῆρες ερὲτμὸν·

[ει]ς ὅ κε τους αφίκωμαι οἳ ουκ᾽ ἴσασι θάλασσαν
[αν]έρες· ουδε θ᾽ ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσι[ν

Fol. 91 verso (?).

ψ

ουδ᾽ άρα τοι γ᾽ ἴσσᾶσι νε[[φε]]ας φοινικοπαρήο[υς
ουδ᾽ ευήρε᾽ ερὲτμὰ· τα τε πτερὰ νὴυσι πελονται
σῆμα δε μοι τοδ᾽ έειπεν αριφραδὲς ουδε σε κεύσ[ω
οππότε κεν δη μοι ξυμβλήμενος άλλος ὁδιτ[ης
φήηι αθηρὴλοὶγὸν έχειν ανα φαιδίμωι ὤμ[ωι

τ
και τότε μ᾽ εν γάιηι πηξαν εκέλευεν ερὲτμον
έρξανθ᾽ ϊερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ανακτι·
αρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ᾽ επιβήτορα κάπρον·

ν
οικαδ᾽ αποστείχειν· ερδειν θ᾽ ϊερὰς εκατόμβας
αθανάτοισι θεοῖσ[ι] τοι ουρὰνὸν ευρὺν έχουσι
πᾶσι μάλ᾽ ἐξει[ης θα]νατος δε μοι εξ ἁλὸς αυτῶι
αβλὴχρὸς μά[λα τοιος ελευσεται ο]ς κε με πέφνηι
γήραι ὑπο λιπαρωι [αρημενον αμφι δε λ]ὰοι
ὅλβιοι ἔσσονται· τα δ[ε μοι φατο παντα τελεισ]θαι·
τον δ᾽ αῦτε προσέέ[ιπε περιφρων Πηνελοπεια
ει μεν δη γῆράς γε [θεοι τελεουσιν αρειον
ελπὼρη τοι έπε[ιτα κακων υπαλυξιν εσεσθαι
ὡς οἱ μὲν τοιαυτ[α προς αλληλους αγορευον
τόφρα δ᾽ αρ Ευ[ρυνομη τε ιδε τροφος εντυον ευνην
εσθῆτος μαλ[α]κης [δαιδων υπο λαμπομεναων

αυτὰρ επει στορεσα[ν πυ]κινον λεχο[ς εγκονεουσαι
γρηῢς μεν κείουσα π[αλ]ι̣ν οἶκον δε βε[βηκει
[τ]οῖσιν δ' Ευρυνόμη θαλαμηπόλος ηγε[μονευεν
[ε]ρχομένοισι λέχος δὲ δάος μετα χὲρσι[ν εχουσα
ες θάλαμον δ' αγαγοῦσα πάλιν κίεν· οἱ μὲν επε[ιτ]α
ασπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θὲσμὸν ἵκοντο·
αυτὰρ Τηλέμαχος και βουκόλος ἠδε συβώτης
παῦσαν αρ ορχηθμοῖο πόδας· παυσεν δε γυναῖκας
αυτοι δ' ευνάζοντο κατα μέγαρα σκιοεντα·
τω δ' επει ουν φιλότητος εταρπήτην ερατειν[ης
τερπέσθην μύθοισι προς αλλήλους ενέποντ[ε

Fol. 91 recto (?).

[η] μὲν ὀσ' εν μεγαροισιν ανέσχετο δῖα γυναικων
[αν]δρῶν μνηστήρων εσορῶσ' αἴδηλον ὄμῖλον
[οι] ἔθεν εἵνεκα πὸλλα βόας και ἴφια μῆλα
[εσ]φαζον πολλὸς δε πίθων ηφύσσετο οἶνος·
[α]υτὰρ διογὲνὴς Ὀδὺσὲυς ὀσα κήδε' ἐθηκεν
ανθρώποις ὀσα τ αυτὸς οϊζύσας εμόγησεν
παντ' ἔλεγ'· η δ' αρα τέρπετ' ακούουσ'· ουδε οἱ ὑπνος
πίπτεν επι βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα·
ήρξατο δ' ως πρῶτον Κικόνας δάμασ'· αυτὰρ έπειτα
ηλθ' ες Λωτοφάγων ανδρῶ[ν π]ίειραν άρουραν·
ηδ' ὅσα Κυκλωψ' ἔρ[[ε]]ξε και ω[ς απ]ετίσατο ποὶνην
[ι]φθίμων ἐτ[αρων ους ησθιεν ου]δ' ελεαιρεν·
ἠδ' ὡς [Αιολον ικεθ ο μιν π]ροφρων υπ' έδεκτο
[κ]α̣ι̣ π[εμπ ου δε πω αισα φ]ίλην ες πατρίδ' ϊκέσθαι
[ηην αλλα μιν αυτις αναρπ]άξασα θύελλα
[ποντον επ ιχθυοεντα φερ]εν βαρέα στενάχοντα·
[ηδ ως Τηλεπυλον Λαιστρυγονι]ην αφἵκανεν·
[οι νηας τ ολεσαν και ευκνημι]δας ἑταίρους·
[και Κιρκης κατελεξε δολον πολυμ]ηχανίην τε·
[ηδ ως εις Αιδεω δομον ηλυθεν ε]υρώεντα
[ψυχηι χρ]ησομενος Θ[ηβαι]ου Τειρεσίᾶο
[νηι πολ]υκλήϊδι· και ει̣[σιδ]ε πάντας ἑταίρους·
[μητερ]α θ' ἡ μιν έτικτε και έτρεφε τὺτθον εόντ[α
[ηδ ως] Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ακουσεν
ω[ς] θ ἵκετο Πλἀγκτὰς πετρας δεινὴν τε Χάρυβδ[ιν
Σκύλλην θ'· ἣν ου πώποτ' ακήριοι άνδρες άλυξαν
ηδ' ὡς Ηελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
ηδ' ὡς νῆα θοὴν έβαλεν ψολόεντι κεραυνῶι
Ζευς ὑψιβρεμέτης· απο δ έφθιθεν εσθλοὶ ἑταῖροι

[π]άντες ὁμῶς· αυτος δε κακὰς υπο κῆρας αλυξας
νησον·
[ικ]ετ᾽ ες Ωγυγίην νυμφην τε Καλὺψὼ·

Fol. 92 verso. Plate 9.

ψ

η δη μιν κατέρυκε λιλαιομένη ποσιν ειναι
εν σπέσσι γλαφυροῖσι και έτρεφεν· ηδε έφασκε [
θήσειν αθάνατον και αγήραον ηματα πάντα
αλλα τωι ου ποτε θὺμον ενι στήθεσσιν έπειθεν
ηδ᾽ ως ες Φάιηκας αφῖκετο πολλὰ μογήσας·
οἱ δῆ μιν περι κῆρι θεὸν ὡς τιμήσαντο·
και πέμψαν συν νηῒ φίλην ες πατρίδα γαῖαν·
χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἁλις εσθῆτά τε δόντες·
ε
τουτ᾽ αρα δέυτα[το]ν εἶπεν έπος οτ οἱ γλυκὺς ὑπνος
λυσὶμελὴς επό[ρουσ]ε λύων μελεδήματα θυμοῦ
ἠ δ᾽ αυτ᾽ αλλ᾽ εν[οησε] θ̣ε[ὰ γλαυκωπ]ις Αθήνη·
ὑππότε δη ρ᾽ Οδυ[σηα εελπετο ον κατα θυ]μον
ευνῆς ἠς αλόχου τα[ρπημεναι ηδε και υπνου
αυτικ᾽ απ Ωκεανοῦ [χρυσοθρονον ηριγενειαν
ὥρσεν· ιν αθανάτ[οισι φοως φεροι ωρτο δ Οδυσσευς
ευνῆς εκ μαλα[κ]η[ς αλοχωι δ επι μυθον ετελλεν
ὦ γύναι· ήδη μεν [πολεων κεκορημεθ αεθλων
αμφοτέρωι· συ [μεν ενθαδ εμον πολυκηδεα νοστον
κλάιουσ᾽· αυτὰρ [εμε Ζευς αλγεσι και θεοι αλλοι
ϊέμενον πεδάεσκο[ν εμης απο πατριδος αιης
νυν δ᾽ επει αμφοτέρῳ [π]ολυήράτον ϊκο̣[μεθ᾽ ευνην
κτήματα μεν τα μοι [εστ]ι κομιζέμεν ε[ν μεγαροισι
μῆλα δ᾽ ἀ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κ[ατεκειραν
πολλὰ μεν αυτὸς εγω ληῖσσομαι· αλλα δ᾽ Αχ[αιοι
δώσουσ᾽· εις ὅ κε πάντας ενιπλήσσωσιν επαυλους
αλλ᾽ ητοι μεν εγὼ πολυδένδρεον αγρὸν έπει[[σ]]μ[ι
[ο]ψόμενος πατέρ᾽ εσθλὸν· ὀ μοι πυκινῶς ακάχητ[αι
σοι δε γύναι τοδ᾽ επιστέλλω πινυτῆι περ εούση·
αυτίκα γαρ φάτις εισιν ἀμ ηελίωι ανϊόντι
ανδρῶν μνηστήρων οὺς έκτανον εν μεγάροι[σιν
εις ὑπερῶι αναβᾶσα συν αμφιπόλοισι γυνὰιξ[ιν

Fol. 92 recto.

ψ

[η]σθαι μηδε τινα προτιὄσσο· μηδ᾽ ερέεινε·
[η] ρὰ· και αμφ᾽ ὤμοισιν εδύσετο τέυχεα κὰλα·
[ω]ρσε δε Τηλέμαχον και βουκόλον ηδε συβώτη[ν

[π]άντας δ' έντε' άνωγεν Αρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι·
[ο]ι δε οἱ ουκ' απίθησαν· εθωρησσοντο δε χαλκῶι
ὤϊξαν δε θύρας· εκ δ' ἤϊον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεὺς·
ἤδη μεν φάος ἦεν επι χθόνα· τους δ' αρ Αθήνη
]νὺκτι κατακρύψᾱσα θοῶς εξῆγε πόληος·
]———>———

ψ̄
[ω̄]

[Ερμης δε ψυχας Κυλληνιος ε]ξεκαλεῖτο
[ανδρων μνηστηρων εχε δε] ραβδον μετα χὲρσι
[καλην χρυσειην τηι τ ανδρω]ν ὄμματα θέλγει
[ων εθελει τους δ αυτε και υ]πνῳωντας εγείρει·
[τηι ρ αγε κινησας ται δε τριζ]ουσ[α]ι ἔποντο·
[ως δ οτε νυκτε]ρ̣ι̣[δες μυχω]ι άντρου θεσπεσίοιο
[τριζουσ]αι ποτέονται [επε]ι κέ τις αποπέσησιν
[ορμαθο]ῦ εκ πέτρης· ανα τ' αλλήλησιν εχονται
[ως αι τ]ετριγυῖαι ἀμ' ἤϊσαν· ἦρχε δ' άρα σφιν
[Ερμ]ειας ακάκητα κατ' ευρώεντα κέλευθα·
παρ δ' ἴσαν Ωκεανοῖο ρὸας και Λευκάδα πετρην
ηδε παρ Ηελίοιο πύλας και δῆμον Ὀνείρων
ἤϊσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ασφόδελον λειμῶνα
ενθα τε ναίουσιν ψυχὰι είδωλα καμόντων·
εὗρον δε ψυχὴν Πηληϊάδεω Αχιλῆος
και Πατροκλῆος και αμύμονος Αντιλόχοιο·
[Αι]αντος θ' ὃς άριστος εην εἶδός τε δέμας τε

Fol. 93 verso.

ω̄

των άλλων Δαναῶν μετ' αμύμονα Πηλείωνα
ὡς οἱ μεν περι κεῖνον ὁμίλεον· αγχιμολον δὲ
ἦλθεν επι ψυχὴ[[ν]] Αγαμέμνονος Ατρέιδᾱο
αχνυμένη· περι δ' άλλαι αγηγέραθ' ὁσσοι ἀμ' αυτῶι
οίκωι εν Αιγίσθοιο θάνον και πότμον επέσπον·
τον προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείδᾱο·
Ατρείδη· περι μεν σε φάμεν Διῒ τερπικεραύνωι
ανδρῶν ἡρώων φίλον έμμεναι ήματα πάντα
οὕνεκα πολλοῖσι[ν] τε και ϊφθίμοισιν ανάσσεις
δήμωι ενι Τρω[ων οθ]ι πάσχομεν άλγε' Αχαὶοι·
η τ άρα και σοι π[ρωι πα]ρασ[τ]ήσε[σθαι] εμελλε
Μοιρ' ολοὴ· την [ου τις αλευεται ος κε γενη]ται·
ὡς ὄφελες τιμης α[πονημενος ης περ ανασσες
δήμωι ενι Τρώω[ν θανατον και ποτμον επισπειν
τω κεν τοι τύμβον [μεν εποιησαν Παναχαιοι
ηδε κε και σῶ παιδ[ι μεγα κλεος ηρα οπισσω

νυν δ' αρα σ' οικτίστ[ωι θανατωι ειμαρτο αλωναι
τον δ' αὖτε ψυχὴ πρ[οσεφωνεεν Ατρειδαο
ὄλβιε Πηλέος υιέ· θε[οις επιεικελ Αχιλλευ
ὃς θάνες εν Τροίηι [εκας Αργεος αμφι δε σ̄ αλλοι
κτέινοντο Τρώών [και Αχα]ιων υ[ιες] α[ριστοι
μαρνάμενοι περι σειο συ δε στροφάλιγ[γι κονιης
κεῖσο μέγας μεγαλὼστι λελασμένος ϊπ[ποσυναων
[η]μὲις δε προπαν ἦμαρ εμαρνάμεθ'· ο[υδε κε παμπαν
[π]αυσάμεθα πτολέμου ει μη Ζεὺς λάιλαπι παυσε[ν
σ' επι
[α]υταρ επει νηας ενείκαμεν εκ πολέμοιο
[κ]ατ'θεμεν εν λεχέεσσι καθῆραντες χρόα καλὸν
[υ]δατι τε λιαρῶι και αλείφατι· πολλα δε σ' αμφι
δάκρυα θερμὰ χέον Δὰνὰοι· κείροντο τε χάιτας·
μήτηρ δ' εξ ἁλὸς [[εξ αλος]] ἦλθε συν αθανάτηις ἀλίη[ισιν
αγγελίης αἰουσα· βοὴ δ' επι πόντον ὀρώρει.

Fol. 93 recto.

θεσπεσίη· ὑπο δε [[δ]]τρόμος έλλαβε πάντας Αχὰιοὺς
[κ]αι νυ κ' αναΐξαντες έβαν κοίλας επι νῆας
[ει] μη ανὴρ κατέρυκε πάλαιά τε πολλὰ τε ειδὼς
Νεστωρ· οὐ και πρόσθεν αρίστη φαίνετο βουλη·
ὁ σφιν εϋφρονέων αγορήσατο και μετ' έειπεν·
ἴσχεσθ' Αργεῖοι· μη φέυγετε κοῦροι Αχαιῶν·
μήτηρ εξ ἁλὸς ἠδε συν αθανάτηις ἀλίηισιν
έρχεται· οὐ παὶδὸς τεθνειότος αντιόωσα·
ὡς έφαθ'· οἱ δ' έσχοντο φόβου μεγάθῡμοι Αχὰιοὶ·
αμφι δε σ' έστησαν κουρα[ι αλιοιο] γέροντος
αμβ[ροτα
οἰκτρ' ολο[φυρομ]εν[α]ι· πε[ρι δ ε]ιματα έσσαν·
Μοῦσα[ι δ εννεα πασαι αμειβομ]εναι ὀπὶ καλῆι
[θρηνεον ενθα κεν ου τιν α]δακρυτον γ' ενόησας
[Αργειων τοιον γαρ υπωρο]ρε Μοῦσα λίγεια·
[επτα δε και δεκα μεν σε ομ]ῶς νύκτάς τε και ἦμαρ
[κλαιομεν αθανατοι τε θεοι] θνὴτοι τ' άνθρωποι
[οκτωκαιδεκατηι δ εδομεν] πὺρι· πολλὰ δ' επ αυτωι
και
[μηλα κατεκτανομεν μαλ]α πίονα ελικας βοῦς·
[καιεο δ εν τ εσθητι θεων κ]αι αλείφατι πολλῶι·
[και μελιτι γλυκερωι πολλο]ι δ' ἥρωες Αχὰιοι
[τευχεσιν ερ]ρῳ[σα]μ[το πυρ]ην περ καιομένοιο·
[πεζοι θ ι]ππῆές τε· πολυς δ' ὀρὺμὰγδὸς ὀρώρει·
[αυταρ ε]πει δη σε φλὸξ ήνυσεν Ηφάιστοιο
[ηωθε]ν δη τοι λέγομεν λευκ' οστε' Αχιλλεῦ

[ο]ινωι εν ακρήτωι και αλειφατι· δωκε δε μή[τηρ
χρύσεον αμφιφορῆα· Διωνύσοιο δε δῶρον
φασκ᾽ έμεναι· εργον δε περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο
εν τω τοι κειται λευκ᾽ ὀστέα φάιδιμ᾽ Αχιλλεῦ
μίγδα δε Πατρόκλοιο Μενοιτιάδᾱο θανόντος
αμφ᾽ αυτοῖσι δ᾽ έπειτα μέγαν και αμύμονα τύμβον
[χ]εύαμεν Αργείων ἱερὸς στρατὸς αιχμητάων

Fol. 94 verso.

ω̄

ακτηι επι προυχόυσηι επι πλατεῖ Ἑλλησπόντωι
ὡς κεν τηλεφάνὴς εκ ποντόφιν ανδράσιν είη·
τοις· οἱ νυν γεγάασι και οἱ μετ᾽ ὄπισθεν έσονται·
σα
μήτηρ δ᾽ αιτι[[σ]]ασα θεοὺς περικαλλέ᾽ άεθλα
θῆκε μέσωι εν αγῶνι αριστήεσσιν Αχαιῶν·
ήδη μεν πολέων τάφω ανδρῶν αντεβόλησ[ας
ηρώων ὁτε κεν ποτ᾽ αποφθιμένου βασιλῆος
ζώννυνται τε νέοι και επεντύνονται άεθλα
αλλα κε κεινα μ[αλισ]τα ἴδὼν θηήσαο θυμῶι
οἳ᾽ επι σοι κατέθ[ηκε θε]α περικα[λλε αε]θλα
αργυρόπεζα Θε[τις μαλα γαρ φιλος ησθα] θεοῖσι[ν
ὡς συ μεν ουδε θ[ανων ονομ ωλεσας αλλα τοι αιει
πάντας επ ανθρώπ[ους κλεος εσσεται εσθλον Αχιλλευ
αυτὰρ εμοὶ τι τοδ᾽ ἤδο[ς επει πολεμον τολυπευσα
εν νόστω γαρ μοι Ζ[ευς μησατο λυγρον ολεθρον
Αιγίσθου ὕπο χὲρσι [και ουλομενης αλοχοιο
ὡς οι μεν τοιαῦτα π[ρος αλληλους αγορευον
αγχιμολον δε σφ᾽ η[λθε διακτορος Αργειφοντης
ψυχας μνηστηρων [καταγων Οδυσηι δαμεντων
τω δ᾽ αρα θαμβήσαντ [ιθυ]ς κιον ως εσιδ[εσθην
εγνω δε ψυχὴ[[ν]] Αγαμέμνονος Ατρέιδᾱο
πάιδα φίλον Μελανῆος αγακλυτὸν Αμφιμ[εδοντα
[ξει]νος γαρ οἱ έην Ἰθάκηι ένι οἰκία ναίων·
[το]ν προτέρη ψὺχη προσεφώνεεν Ατρέιδᾱο·

ν
[Α]μφίμεδον· τι παθόντες ερεμνὴ γαῖαν ἔδυτε
[π]άντες κεκριμενοι και ὁμήλικες· ουδε κεν άλλως
[κρ]ιναμενος λέξαιτο κατα πτόλιν άνδρας αρίστους
η ὑμμ᾽ εν νήεσσι Ποσῖδάων εδάμασσεν
όρσας αργαλέους ανέμους και κύματα μὰκρα·
η που ανάρσιοι άνδρες εδηλήσαντ᾽ επι χέρσου

Fol. 94 recto.

βους περιταμνομένους· ἠδ οἰῶν πώεα κὰλα
ῃ περι πτόλιος μαχεούμενοι ἦε γυναικῶν·
[ει]πε μοι ειρομένωι· ξεῖνος δέ τοι εύχομαι εἶναι
[η] ου μέμνηι· ὁτε κεῖσε κατ᾽ ήλυθον ὑμέτερον δω
[ο]τρυνέων Οδυσῆα συν αντιθέωι Μενελαωι
[Ιλ]ιον εις αμ᾽ ἕπεσθαι εϋσσέλμων επι νηῶν·
[μ]ηνι δ᾽ αρ᾽ οὔλωι πάντα περήσαμεν ευρέα ποντον
[σ]πουδῆι παρπεπ[[ε]]ιθόντες [Ο]δυσσῆα πτολίπορθον·
τον δ᾽ αὖτε ψυχὴ[[ι]] προσεφω[νεεν] Αμφιμέδοντος·
μέμνη[μαι ταδ]ε π[ά]ντα [Διοτρεφ]ες ὡς αγορέυεις·
[σοι] δ᾽ ε[γω ευ μαλα παντα και ατρ]εκέως καταλεξωι
[ημετερου θανατοιο κακον] τε[λ]ος· οἷον ἐτύχθη·
[μνωμεθ Οδυσσηος δην ο]ιχομένοιο δάμαρτα·
[η δ ουτ ηρνειτο στυγερον γ]άμον ουτ ετελέυτα·
[ημιν φραζομενη θανατ]ον και κῆρα μέλαιναν·
[αλλα δολον τονδ αλλον εν]ι φρεσι μερμήριξε·
[στησαμενη μεγαν ιστον] ενι μεγάροισιν ὕφαινε
[λεπτον και περιμετρον ά]φαρ δ᾽ ἡμῖν μετ᾽ ἐειπε·
[κουροι εμοι μνηστηρες ε]πει θάνε δῖος Οδυσσεὺς
[μιμν]ετ επειγομε[νοι] τον εμὸν γάμον· εις ὁ κε φᾶρ[ος
[β] [Λαερτ]ηι ήρωϊ ταφήϊον· εις ὁτε κεν μιν
μεταμώνια
ᾳ [εκτε]λεσω· μη μοι νηματ᾽ ὄληται
μοιρ᾽ ολοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο
μη τις μοι κατα δῆμον Αχαιϊάδων νεμεσήσ[ηι
αι κεν άτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας
ὡς έφαθ᾽· ἡμῖν αυτ᾽ επεπείθετο θυμὸς αγήν[ωρ
ενθα και ἠματίη μεν ὑφαίνεσκον μέγαν ἵστ[ον
νύκτας τ᾽ αλλύεσκεν· επῆν δαΐδας παραθεῖτο·
ὡς τριετες μεν έληθε δόλωι και επειθεν Αχαὶους
ρ
[α]λλ οτε τέτα[[ρ]]τον ἦλθεν ἔτος και επήλυθον ὧραι

Fol. 95 recto. (Thirteenth quaternion.)

κς]
ω
και τοτε δη τις εειπε γυναικῶν ἠ σάφα ἤδηι
γ᾽
[κ]αι την αλλύουσαν εφεύρομεν αγλαὸν ιστὸν·
ως το μεν εξετέλεσσε και ουκ᾽ εθέλουσ᾽ υπ ανάγκης·
[ε]υθ᾽ η φαρος έδειξεν υφήνασα μέγαν ἵστον
πλύνασ ηελίωι εναλίγκιον ἠε σελήνηι
[κ]αι τοτε δη ρ᾽ Οδυσῆα κακὸς πόθεν ήγαγε δαίμων

αγροῦ επ εσχατὶην· οθι δώ[μα]τα ναῖε συβώτης·
ενθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Οδυσσ[η]ος θέοιο
εκ Πύλου ημαθόεντος ἰὼν συν νηῒ μελαίνηι
τω δε μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν αρτύναντε
ἵκοντο προτι άστυ [περικ]λὺτον· ητοι Ὀδὺσσευς
ὕστερος· αυταρ [Τηλεμα]χος προσθ' [ηγεμο]νευε·
τον δε συβώτης [ηγε . .]ọχ[. . . . . εχον]τα
πτωχῶι λευγαλ[εωι εναλιγκιον ηδε γεροντι
σκηπτόμενον· τα δε λ[υγρα περι χροι ειματα εστο
ουδε τις ἠμέι[[ο]] δυνατο [γνωναι τον εοντα
εξαπίνης προσφανέν[τ ουδ οι προγενεστεροι ησαν
αλλ' ἔπεσιν τε κακοῖσιν [ενισσομεν ηδε βολησιν
αυταρ ὁ τεως μεν ετό[λμα ενι μεγαροισιν εοισι
βαλλόμενος και ενισσ[ομενος τετληοτι θυμωι
αλλ' ὁτε δη μιν έγειρε Δ[ιος νοος αιγιοχοιο
συν μεν Τηλεμάχωι πε[ρικαλλεα τευχε αειρας
ες θάλαμον κατέθηκε κα[ι εκλησσεν οχηας
αυτὰρ ὁ ἠν άλοχον πολυκερδίησιν άνωγεν
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιὸν τε σίδηρον
[ημι]ν αινομόροισιν αέθλια και φόνου αρχὴν
[ουδ]ε τις ἠμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
[νε]υρην εντανύσαι· πολλὸν δ' επιδευέες ἦμεν
[αλλ]' ὁτε χεῖρας ἵκᾶνεν Οδυσσῆος μέγα τόξον
[ενθ]' ημεις μεν πάντες ομοκλέομεν γ' επέεσσι
[το]ξον μη δόμεναι· μηδ' ει μ[αλ]α πόλλ' αγορεύοι·
Τηλέμαχος δε οἱ οἷος εποτρυν[ω]ν εκέλευσεν·
αυτὰρ ὁ δεξατο χειὶ πολύτλας δῖος Οδὺσσεὺς
ρηϊδίως δ ετάνυσσε βιὸν· δια δ' ἦκε σιδήρου

Fol. 95 verso.

στῆ δ' αρ επ οὐδὸν ἰὼν· ταχέας δ' εκχεύατ' οἰστοὺς·
δεινὸν παπτάινων· βάλε δ' Αντίνοον βασιλῆα·
αυταρ επειτ' ἄλλοις εφίει στονόεντα βέλεμνα
αντα τιτυσκόμενος· τοι δ' αγχηστῖνοι έπιπτον·
γνὼτον δ' ἦν ὁ ρα τις σφῶϊ θεῶν επιτάρροθος ἦεν
αυτίκα γαρ κατα δώματ επισπόμενοι μένεϊ σφῶ[ι
κτεῖνον επιστροφάδη[ν τ]ῶν δε στόνος ὥρνυτ' αὲικὴ[ς
κράτων τυπτομένω[ν] δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θυῖεν
ὡς ημεις Αγάμεμνον απωλομεθ'· ὠι έτι και νῦν
σώματ' ακηδέα κεῖται ενι μ μεγάροις Οδυσῆος·
[ο]υ γαρ πω ἴσασι φίλοι κατ[α δω]μαθ' ἑκάστου

οί κ απονίψαντες μελαν[α βροτο]ν εξ ωτειλέων
κατθέμ[ε]νοι γο̣α̣[οιε]ν̣· ὁ γ̣[αρ γερας] εστὶ θανόντων·
[τ]ον δ [αυτε ψυχη προσεφωνεε]ν Ατρέιδᾶο·
[ολβιε Λαερταο παι πολυ]μηχαν' Οδυσσεῦ·
[η αρα συν μεγαληι αρετη]ι̣ εκτήσω άκοιτιν·
[ως αγαθαι φρενες ησαν ε]χέφρονι Πηνελοπείηι
[κουρηι Ικαριου ως ευ μεμ]νητ' Οδυσῆος
[ανδρος κουριδιου τω οι κλέ]ος ού ποτ' ὀλειται
[ης αρετης τευξουσι δ επι]χθονίοισιν αοιδὴν
[αθανατοι χαριεσσαν εχε]φρονι Πηνελοπείηι·
[ουχ ως Τυνδαρεου κουρ]η κακὰ μήσατο έργα
[κουρι]διον κτεινασα [π]οσιν· στυγερὴ δε τ' αοίδη
[εσσ]ετ' επ ανθρώπους· χαλεπὴν δε τε φῆμιν οπάσ[σει
θηλυτέρησι γυναιξι· και ἡ κ' ευεργ[[ε]]ὸς έησι[ν
ὡς οἱ μεν τοιαῦτα προς αλλήλους αγόρευον
εστεῶτ' ειν Αΐδᾶο δόμοις υπο κένθεσι γαίη[ς
οι δ επει εκ πόλιος κατέβαν· ταχα δ' αγρὸν ἵκοντ[ο
καλὸν Λαέρτᾶο τετυγμένον· ὃν ρά ποτ' αυτ[ὸς
Λαέρτης κτεάτ[ισ]σεν· επει μάλα πόλλὰ μογη[σεν
ενθα οἱ οἶκος έην· περι δε κλίσιον θέε πάντηι
εν τωι σιτέσκοντο και ἵζανον· ἡδ' ενϊαυον
δμῶες αναγκαῖοι τοι οἱ φίλα ηργάζοντο·

Fol. 96 recto.

ῶ

[ε]ν δε γὺνὴ Σικελὴ γρὴϋς πελεν ἡ ρὰ γέροντα
[ε]νδυκέως κομέεσκεν επ αγροῦ νόσφι πόληος·
[ε]νθ Οδυσεὺς δμωεσσι και υεΐ μῦθον έειπεν·
[υ]μεις μεν νυν έλθετ' εϋκτ[[ε]]ίμενον δομον είσω
δεῖπνον δ' αΐψα συῶν ιερεύσατε ὅς τις άριστος
αυταρ εγὼ πατρὸς πε[ι]ρή[σ]ομαι ημετέροιο
αι κε μ' επιγνοίηισ̣[ι] π̣[ολυν] χρόνον αμφις εόντα·
ηε κεν αγνοίησι πο[λυ]ν χρονον αμφις εόντα·
ὡς εἰπὼν δμώεσσιν Αρ[η]ϊα τεύχε' έδωκεν·
οι μεν επειτα δόμον δε θοῶς κίον· αυτὰρ Οδυσσεὺς
ἆσσον ἴεν πολυκα[ρ]που αλωῆς[[ι]] πειρητίζων·
ου δ' εὑρεν Δολίο[ν με]γαν ὅρχατον εσκαταβαινω[ν
ουδε τίνα δμώ[ων ου]δ' υι̣[ω]ν̣ [αλ]λ' αρα τοῖ γε
αιμὰσιας λέξον[τες αλωης εμμενα]ι ἔρκος
ώιχοντ'· αυτὰρ ὁ τοισι γερ[ων οδον ηγεμονευε
τον δ' οἷον πατέρ' εὑρεν [ευκτιμενηι εν αλωηι
λιστρεύοντα φυτὸν· ρυ[ποωντα δε εστο χιτωνα
ραπτὸν αεικέλιον· περι [δε κνημησι βοειας

κνημῖδας ῥάπτας δε[δετο γραπτυς αλεεινων
χειρῖδας τ επι χὲρσι βατ[ων ενεκ αυταρ υπερθεν
αιγείην κυνέην κεφαλ[ηι εχε πενθος αεξων
τον δ' ὡς ουν ενόησε πολ[υτλας διος Οδυσσε]υς
γήραϊ τειρόμενον μεγα δ[ε] φρεσι πενθ[ο]ς εχοντα
στᾶς αρ υπο βλὼχρὴν ὀγχνην κατα δάκρυον εἶβεν·
μερμήριξε δ' έπειτα κατα φρένα και κατα θὺμον
[κυσσ]αι και περιφῦναι ἐὸν πατέρ ἠδὲ ἕκαστα
[ειπε]ῖν ως έλθοι και ἵκοιτ' ες πατρίδα γαῖαν
[η π]ρῶτ' εξερέοιτο ἑκαστά τε πειρήσ[αι]το·
[ωδ]ε δε οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
[πρ]ωτον κερτομίοις επεσιν δια[π]ειρηθῆναι
[τα] φρονέων ἴθὺς κίεν αυτοῦ δῖο[ς Ο]δὺσσευς·
ητοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτον αμφελαχαινεν·
τον δε παριστάμενος προσεφώνεε φάιδιμος ὑιος·
ὦ γέρον· ουκ' αδαημονίη σ' έχε[ι] αμφιπολεύειν

Fol. 96 verso.

ὄρχατον· αλλ ευ τοι κομιδῆς έχει· ουδε τι παμπα[ν
ου φυτον ου συκη ουκ' άμπελος ου μεν ελάιη
ουκ' ὄγχνη ου πρασίη τοι ανευ κομιδῆς κατα κῆπ[ον
αλλο δε τοι ερέω· συ δε μη χόλον ένθεο θυμῶι·
αυτον σ' ουκ' αγὰθὴ κομιδῆς έχει· αλλ' ἄμα γῆρας
λυγρὸν έχεις αυχμει[ς τε κ]ακῶς και αεικέα ἔσσα[ι

ου μεν αεργίης γε άν[αξ ενεκ] ου σε κομίζει·
ουδε τι τοι δούλειον [ε]πιπ[ρεπ]ει εισὸράασθαι
ειδος και μέγεθος· βασιλῆϊ γαρ ἀνδρὶ έοικας·
τοιουτωι δε έοικας επει λόυσαιτο φαγοι τε
εὐδέμεναι μαλακῶς· η γ[αρ δι]κη εστι γεροντων·
[α]λλα άγε μοι τοδε ειπε και [ατρεκε]ως κατάλεξον·
τεῦ δμῶς [εις ανδρων τευ δ ορχ]ατον αμφιπολεύεις
[κα]ι μ[οι τουτ αγορευσον ετητυ]μον· οφρ' εῦ ειδῶ
[ει ετεον γ Ιθακην τηνδ] ἵκόμεθ'· ὡς μοι έειπεν
[ουτος ανηρ νυν δη ξυμ]βλήμενος ενθαδ' ἵόντι·
[ου τι μαλ αρτιφρων επει] ου τόλμησεν έκαστα
[ειπειν ηδ επακουσαι εμ]ον έπος ὡς ερέεινον
[αμφι ξεινωι εμωι η που] ζώει τε και εστὶν
[η ηδη τεθνηκε και ειν Αι]δᾶο δόμοισιν·
[εκ γ]αρ τ̣[οι ερεω συ δε συν]θεο και με[υ] ἀκουσον·
[αν]δρα π[οτε ξεινισσα φιλ]ηι εν πατριδι γαίηι
ημέτερον δ ελθόντα [κ]αι ου πω τις βροτὸς άλλος
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων εμὸν ἵκετο δῶμα·
εύχετο δ' εξ Ἰθάκης γένος έμμεναι· αυτὰρ έφα[σκε

τον μεν εγὼ προς δώματ᾽ άγων ευ εξείνισ[σα
ενδυκέως φιλέων πολλῶν κατα οἶκον εόν[των
και οἱ δῶρα [π]όρον ξεινήϊα· οἷα εώκει·
χρυσοῦ μεν οἱ δῶκ᾽ ευεργέος επτὰ τάλαντα
δῶκα δε οἱ κρητῆ[ρ]α πανάργυρον ανθεμόεντα
δώδεκα δ᾽ απλ[οιδ]ας χλαῖνας· τοσσους δε χιτῶνας
χωρις δ᾽ αυτε γυναῖκας αμύμονας εργ᾽ ειδυῖας
τέσσαρας ειδαλίμας· ἃς ήθελεν αυτὸς ἑλέσθαι
τον δ ημείβετ᾽ επειτα πατὴρ κατα δάκρυον είβων·

Fol. 97 verso.

ω̄

[ξε]ῖν· ητοι μεν γαῖαν [ι]κ[α]νεις ἠν ερεείνεις·
[υβρ]ισται δ᾽ αυτην και ατασθαλοι άνδρες έχουσιν·
[δ]ωρα δ᾽ ετώσια ταῦτα χαρίζεο μυρι᾽ οπάζων·
[ει γ]αρ μιν ζὼον γε κιχεις Ἰθάκης ενι δήμωι
[τ]ω κεν σ᾽ ευ δώρο[ι]σιν αμειψάμενος απέπεμψε
[κ]αι ξε[[ι]]νίηι αγαθῆι κα[ι γα]ρ θέμις ὸς τις ὑπάρξη·
[αλ]λ άγε μοι τόδε ειπὲ [και ατρε]κεως καταλεξον·
ποστον δη ἔτος εστ[ὶν οτε ξειν]ισσας εκεῖνον
σὸν ξεῖνον δύστην[ον εμον π]αῖδ᾽· ει ποτ᾽ ένη γε
δύσμορον· ὸν που τηλε φ[ι]λων και πατρίδος αίης
ηέ που εν πόντω[ι φ]αγον ἰχθυες· η επι χ[ερσ]ου
θὴρσι και οιωνοῖσ[ιν ἕ]λωρ γένετ᾽· ου[δε ε μητ]ηρ
κλαῦσε περιστει[λασα π]ατὴρ θ ο[ι μιν τεκομεσ]θ[α
ουδ᾽ άλοχος πολ[υδωρο]ς [εχεφρων Πηνελοπεια
κώκῦσ εν λεχέεσ[σιν εον ποσιν ὡς επεωίκει
οφθαλμους καθελουσα [το γαρ γερας εστι θανοντων
και μοι τουτ᾽ αγόρευσο[ν ετητυμον οφρ ευ ειδω
τῖς πόθεν εις ανδρῶ[ν ποθι τοι πολις ηδε τοκηες
που δαι νηυς έστηκε [θοη η σ ηγαγε δευρο
αντιθέους θ᾽ ετάρου[ς η εμπορος ειληλουθας
νηος επ αλλοτρίης [οι δ εκβησαντες εβησαν
τον δ᾽ απαμειβόμενος [προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
τοι γαρ εγω τ[οι π]αντα μ[αλ ατρεκεως καταλε]ξω
εἰμι μεν εξ [Αλ]ύβαντο[ς οθι κλυτα δωματ]α ναί[ω]
υιὸς Αφειδαντος Πολυπη[μο]νιδ[αο αν]ακτος·
[α]υτὰρ εμοῖγ᾽ ὄνομ᾽ εστὶν Επήριτος· αλλα με δαίμων
[πλ]αγξ᾽ απο Σϊκανίης δευρ᾽ ελθέμεν ουκ εθέλοντα·
[νηυ]ς δε μοι ἠδ᾽ έστηκεν επ αγροῦ νόσφι πόληος·
[αυτ]αρ Οδυσσηῖ τοτε δ[η π]έμπτον ετος εστὶν
[εξ ο]υ κεῖθεν έβη και εμῆς απελήλ[υθ]ε πάτρης
[δυσ]μορος· η τε οἱ εσθλὸι έσαν όρνιθ[ε]ς ϊόντι

[δε]ξιὸι· ὡς χαίρων μεν εγὼ[ν] απέπεμπον εκεῖν[ον
[χαι]ρε δε κεῖνος ἴὼν θυμὸς δ [ετι] νῶϊν εώλπει
μίξεσθαι ξενίηι· η δ' αγλαὰ δωρα δίδωσιν·
ως φάτο τον δ' άχεος νεφέλη εκ[ά]λυψε μέλαινα·

Fol. 97 recto.

αμφοτέρηισι δε χὲρσιν ἐλ[ων] κόνιν αιθαλόεσσ[αν
χεύατο κακ κεφαλῆς πολιῆς αδὶνα στεναχίζων
του δ' ωρίνετο θυμὸς· ανα ρίνας δε οἱ ήδη
δριμὺ μένος προύτυψε φίλον πατέρ' εισορόω[ντι
κύσσε δε μιν περιφῦς επὶ άλμενος· ηδε προσηυ[δα
κεινος μεν δη ὀδ' αυτὸ[ς εγ]ὼ πάτερ ὀν συ μετ' αλλ[αις
ήλυθον εικοστῶι έτ[ει ες πα]τρίδα γαῖαν·
αλλ' ἴσχευ κλαυθμο[ιο γοοιο τε] δακρυόεντος·
εκ γαρ τοι ερέω· μαλ[α δε χρη σ]πευδέμεν έμπης
μνηστῆρας κατ' επ[εφ]νον εν ἠμετέροισι δόμοισι [
λώβην [τιν]ύμενος θυμα[λγ]έα και κὰκα έργα·
τον [δ αυ Λαερτ]ης απαμε[ιβετ]ο· φώνησέν τε·
[ει] μ̣[εν δη Οδυ]σεὺς τε ε[μος πα]ῖς ειλήλουθας
[σημα τι μοι νυν ειπε αριφρα]δες· όφρα πεποίθω·
[τον δ απαμειβομενος προσε]φη πολύμητις Οδυσσεὺς·
[ουλην μεν πρωτον τη]νδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν
[την εν Παρνησωι μ ελα]σεν συς λευκῶι οδόντι
[οιχομενον συ δε με προιε]ις και πότνια μήτηρ
[ες πατερ Αυτολυκον μητρος φ]ίλον· οφρ ανὲλοίμην
[δωρα τα δευρο μολων μοι υ]πέσχετο και κατένευσεν·
[ει δ αγε τοι και δενδρε ευκτ]ιμένην κατ αλὼην
[ει]π̣[ω α μοι τοτ εδωκας] εγὼ δ ητεὺν σε έκαστα
παὶδ[νος εων κατα κη]πον επισ[πο]μενος· δια δ' αυτῶν
ικνευμ[εσθ]α συ δ ω[νο]μασας και έειπες έκαστα·
ὄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα και δέκα μηλε[ας
συκέας τεσσεράκοντ'· όρχους δε μοι ὠδ' ονομ[ηνας
δώσειν πεντήκοντα· [δ]ιατρύγιος δε ἕκαστ[ος
ήην· ενθα δ' ανα σταφ[υλ]αι παντοῖαι έασ[ιν
ὁππότε δ[η] Διὸς ὧραι επιβρίσειαν ὕπερθε[ν
ως φάτο· τ[ο]υ δ' αυτοῦ λύτο γούνατα και φίλον [ητορ
σηματ' αναγν[ο]ντος· τα οἱ έμπεδα πέφραδ [Οδυσσευς
αμφι δε παιδι [φι]λωι βαλε πήχεε· τον δε προτι οι
εἰλεν αποψύχοντα πολύτλας δῖος Οδυσσεὺς·
ανταρ επει ρ' αμπνυτο και ες φρένα θυμὸς αγέρθη

Fol. 98 recto.

[εξαυ]τις μύθοισιν αμ[ει]βομενος προσεείπεν·
[Ζευ] πατερ· η ρα ετ' ἐστε θεὸι κατα μακρὸν Ὄλυμπον

[ει ετ]εον μνηστῆρες ατάσθαλον υβριν έτισαν·
[νυ]ν δ' αινῶς δειδ[οι]κα– μη ταχα πάντες κατα φ[ρενα
[ε]νθαδ' επελθωσιν Ἰθ[ακησ]ιοι· αγγελίας δε
[π]άντη εποτρύνω[σι Κεφαλλ]ήνων πτολίεσσι·
τον δ απαμειβόμ[ενος προσε]φη πολύμητις Οδυσσεὺς
θαρ[σει]· μη τοι ταυτ[α μετα φρε]σι σηι[σι] μελόντων·
αλλ [ιο]μεν προτι ο[ικον ος ο]ρχατου εγγύθι κεῖται·
εν[θ]α δε Τηλέμα[χον και βουκ]όλον η[δε συβ]ώτην
προυπεμψ' ὡς α[ν δειπνον εφ]οπ[λισσωσι ταχι]στα
ὡς άρα φωνη[σαντε βατην προς δωματα καλα
οἱ [δ ό]τε δη ρ ικον[το δομους ευναιεταοντας
ευρον Τηλέμαχον κα[ι βουκολον ηδε συβωτην
ταμνομένους κρέα [πολλα κερωντας τ αιθοπα οινον
τόφρα δε Λαέρτην μ[εγαλητορα ωι ενι οικωι
αμφίπολ[ο]ς Σικελὴ λ[ουσεν και χρισεν ελαιωι
αμφι δ' α[ρα] χλαῖναν [καλην βαλεν ανταρ Αθηνη
αγχι παρ[ιστ]ᾶμένη μ[ελε ηλδανε ποιμενι λαων
μείζονα [δ ηε] πάρος και [πασσονα θηκεν ιδε]σθαι·
εκ δ' ασαμ[ι]νθου βῆ· θάυμ[αζε δε μιν φιλος] υιος
ως ι]δεν αθανάτοισι θεοῖς εναλιγκιον αντην·
[και μι]ν φωνήσας έπ[εα π]τερόεντα προσήυδα·
[ω πατερ]· ἦ μάλα τι[ς σε θεων] αιειγεν[ε]τάων
[ειδο]ς τε μέγεθός [τε α]μεινονα θηκ[ε]ν ϊδέσθαι·
[τον] δ' αυ Λαέρτης πεπνυμένος αντ[ιο]ν ήυδᾱ·
[αι γ]αρ Ζεῦ τε πατερ κα[ι Αθη]ναίη [κα]ι Ἀπο[λλο]ν
[οιος] Νήρικον εἶλον [ευ]κτίμεν[ον π]το[λι]εθρον
ακτην ηπείροιο Κεφαλλήνεσσιν α[νασσ]ων
τοῖος ε[ων το]ι χθὶζος εν ημετέρ[οισι δομοισι

Fol. 98 verso.

τεύχε' έχων ωμοισι· πρ[οισταμ]εναι και αμύ[νειν
ανδρας μνηστῆρας· τω κε σφεων γ[ο]υνατ' ελυ[σα
βάλλων εν μεγάροισι· συ δε φρένας ενδον εγη[θεις
ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα προς αλληλους αγόρευον
οἱ δ' επει ουν παυσαν[το πό]νου τετύκοντό τε δαῖ[τα
ἐξείης έστησε κατ[α κλισμου]ς τε θρόνους τε
ενθ' οἱ μὲν δέιπν[ωι επεχειρεο]ν· αγχίμολον δ[ε
ἦλθε γέρω[ν] Δολίο[ς συν δ υιει]ς τοῖο γερον[το]ς
εξ έργου μογέοντες [επει προ]μολοῦσ' εκάλε[σσε]
μήτ[ηρ γρῆ]υς Σικε[λη η σφεας τ]ρέφε· και ρα [γε]ροντα
[ε]ν[δυκεως κομ]ε[εσκεν επει κα]τα γῆρας έμαρπτεν·
[οι δ ως ουν Οδυσηα ιδον φρασσαν]τ[ό] τε θυμῶι
[εσταν ενι μεγαροισι τεθηπο]τες αυτὰρ Οδυ[σσε]υς

[μειλιχιοις επεεσσι καθαπτ]ομενος προσέειπεν·
[ω γερον ιζ επι δειπνον απ]εκλελάθεσθε δε θάμβευς·
[δηρον γαρ σιτωι επιχειρη]σιν μεμαῶτες
[μιμνομεν εν μεγαροις] ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰει·
[ως αρ εφη Δολιος δ ιθυς κιε] χεῖρε πε[τα]σσας
[αμφοτερας Οδυσευς δε λα]βὼ[ν] κ[ύ]σε [χει]ρ' επι καρ[π]ωι·
και [μιν φωνησας επε]α πτερο[εντα π]ροσήυδᾱ·
ὦ φιλ [επει νοστησας εε]λδ̣ομέν[οισ]ι [μ]αλ' ἡμῖν
ουδ ετ' οιομενοισι θεοι δε σεγ' ηγαγον αυτὸι
]. ε οὖλέ τε και μέγα χαῖρε θεοι δε τ̣ε ὄλβια δοῖεν
]ν γαρ
]ειτο και μοι τουτ' αγόρευσ[ον ετ]ήτυμον οφρ' ευ [ειδω
]δεν η ηδη σαφ[α ο]ἶδε περι[φρων Π]ηνελόπει[α
νοστήσαν[τ]α σε δευρ' η α[γ]γ[ελο]ν οτρύνωμεν
τον δ' απαμ[ει]βόμενος προσεφη πολύμητις Οδ[υσσευς
ὦ γέρο[ν ηδ]η οἶ[δε]· τι σε χρ[η τ]αῦτα πένεσθαι
ὡς [[έ]]φαθ' ο δ [α]υθι κ̣[αθί]ζεν ευξ[έ]στου επι δίφρου
ὡς δ' αὕτω[ς πα]ιδες Δολου κλυτον αμφ' Ο[δ]υσῆα
δει[κ]α̣ν̣[οωντ ε]πέεσσι και εν χείρεσσ[ι φυο]ντο·

Fol. 99 verso.

[εξει]ης δ' έζοντο πα[ρα]ι Δολιον π[ατερα σφο]ν
[ως δ οι] μεν περι δεῖπνον ενι μεγα[ροισι πε]νοντο·
[Οσσα] δ' αρ άγγελος [ὦ]κα κατα πτόλι[ν ωιχε]το πάντη
[μν]ηστήρων στ[υγε]ρὸν θάν[ατον και κηρ] ενέπουσα·
[οι δ] αρ' ὁμῶς αἴον[τε]ς [εφοιτων αλλοθ]εν αλλος
[μυχ]μῶ τε στοναχῆ[ι τε δομων προπαρο]ιθ' Οδυσῆος
[ε]κ δε νέκυς όικω[ν φορεον και θαπτον ε]κάστ[ο]υ·
του[ς δ ε]ξ αλλάων π[ολιων οικον δε εκασ]τ[ο]ν
πεμ[π]ον αγ̣ν̣ αλ[ιευσι θοηις επι νηυσι τιθε]ντες·
αυτ[οι] δ' εις αγορη[ν κιον αθροοι αχνυ]μ̣ε̣ν̣[ο]ι̣ κ̣η̣[ρ
αυτ[ὰ]ρ επει ρ [ἠγερθεν ομηγερεες τ]' εγένο[ντο
τοῖ[σιν] δ Ευπει[θης] α̣[να θ ιστατο και μετεειπε
παιδος γαρ οἱ ἄλαστον ε[νι φρεσι πενθος εκειτο
Αντινοου· τον πρῶτο[ν ενηρατο διος Οδυσσευς
τοῦ ὅ γε δα[κ]ρυ χέων αγ[ορησατο και μετεειπεν
ὦ φίλοι· ἦ [μέ]γα έργον αν[ηρ οδε μησατ Αχαιους
[τ]ους μεν γ̣[αρ σ]υν νηυσι[ν αγων πολεας τε και εσθλους
[γλ]αφυρ[ας]
ώλεσε μ[εν νηα]ς απο δ' ω̣[λεσε λαους
τους δ' ελθω[ν εκ]τειν[ε] Κεφ[αλληνων οχ αρισ]τ[ο]υς
[α]λ[λ] άγετε πριν τοῦτον η ες Πυλον ωκα ικεσθαι
[η και ες] Ήλιδα δῖαν ὁθι κρ[ατέ]ουσιν Ἐπειὸι

[ιομεν η] και έπειτα [κ]α[τηφε]ες εσσόμεθ' αἰει
[λωβη γα]ρ τάδε γ' ε[στι και ε]σσομέν[ο]ι[σι π]υθέσθαι·
[ει δη] μη παίδων τε κασιγνήτων τ[ε φον]ῆας
[τισο]μ[ε]θ' ουκ αν έμοι[γε] μετα φ[ρεσιν ηδυ γεν]οιτο
[ζωέ]μεν· αλλα τάχισ[τα] θανὼν φ[θιμενοισι μ]ετ' είην·
αλλ' ἴομεν μη φθεωσι περαιωθεν[τες εκ]ε[ῖ]νοι·
ως φατο [δακρυ] χέων· οἰκτος δ' έλε [παντας Αχαιους

Fol. 99 recto.

αγχιμ[ολον δε σ]φ ηλθε Με[δω]ν και θεῖος αοὶδ[ος
εκ μεγα[ρων Οδ]υσῆος· επει σφεας ὑπν[ο]ς ανη[κεν
έσταν δ' ε[ν μεσ]σοισι· τάφος δ' [έλ]εν άνδρα έκα[στον
τοῖσι δε κα[ι μετεειπ]ε Μέδων [πε]πνυμένα εἰ[δως
κέκλυτε δ[η νυν μευ Ιθακήσιο]ι· ου γαρ Οδὺσσὲυ[ς
ἄθανάτων [αεκητι θεων ταδ]ε μήσατο έργα·
αυ[τ]ος εγ[ων ειδον θεον αμβροτ]ον· ὁς ρ' Οδυ[σ]ῆι
εγγύ[θεν εστηκει και Μεντο]ρι πάντα εω[ικε]ι·
αθ[ανατος δε θεος τοτε μεν π̓ρ]οπάροιθ' Οδ[υσ]ῆος
[φαι]νετο θαρ[συνων τοτε δε μνη]στῆρας ορίν[ω]ν
[θυν]ε κατα [μεγαρον τοι δ αγχηστιν]οι έπιπτον·
[ως φατο τους δ αρα παντας υπο χλ]ωρον δε[ος ηι]ρει
[τοισι δε και μετεειπε γε]ρων ἥρως Αλιθερσης
[Μαστοριδης ο γαρ οιος ορ]ᾶ πρόσσω και ὀπίσσω·
[ο σφιν ευφρονεων αγορ]ήσατο και μ[ετ]' έειπεν·
[κεκλυτε δη νυν μευ Ιθα]κήσιοι· ὁττ[ι κε]ν ειπω·
[υμετερηι κακοτητι φι]λοι τάδε ερ[γα γέ]νοντο·
[ου γαρ εμοι πειθεσθ ου] Μέντορι [ποιμε]νι λαῶν
υμετ[ερους παιδας κα]ταπαυέμ[εν α]φροσυνάων
[οι] μεγα εργον ερεζον ατασθαλίηι[σ]ι κακῆι[σι]
κ[τ]ήματα κείροντε[ς κα]ι ατιμάζοντες ά[κοιτιν
α[ν]δρὸς αριστῆος· τ[ον δ ο]υ[κ]έτι φάντο ν[εεσθαι
οι
και νῦν [ω]δε γένοιτο π̣[ιθεσθέ] μ̣ ὡς αγορ[ευω
μη [ἴομεν] μη που τις επισπαστον κακὸν [ευρηι
ὡς [εφαθ οι δ αρ α]νήϊξ[αν] μεγάλωι αλα[λ]ητ[ωι
ἠμισε[ων πλειο]υς· τοι δ [αθρ]ooι αυτόθι μεῖν̣[αν
ου γαρ ϙ[φιν α]δε μυθος ενι φρεσὶν· αλλ' Εὐπειθει
π[ειθοντ αιψα δ ε]πειτ' επι τεύχεα ε[σσευο]ντο·

Fol. 100 recto.

[αυταρ ε]πει ρ εσσαν[το περι χροι νωροπα χαλκον
[αθροοι] ηγερέθοντο προ άστεος ευ[ρυχοροιο
[τοισιν] δ' Ευπείθης ἠγήσατο νηπι̣[ενισι
[φη δ] ὁ γε τί[σ]ε[σθαι παιδος] φ̣[ονον ουδ αρ εμελλεν

[αψ] απονοστη[σ]ειν [αλλ αυτου ποτμον εφεψειν
[αυτ]αρ Αθηναίη Ζη[να Κρονιωνα προσηυδα
[ω] πάτερ ἠμέτερ[ε Κρονιδη υπατε κρειοντων
[ει]πὲ [μοι] ειρομένηι [τι νυ τοι νοος ενδοθι κευθει
η πρ[οτε]ρωι πόλεμ[ον τε κακον και φυλοπιν αινην
τεύξεις ἢ φιλότη[τα μετ αμφοτεροισι τιθησθα
την [δ α]παμειβ[ομενος προσεφη νεφεληγερετα Ζευς
τέκ[νον ε]μον τι [με ταυτα διειρεαι ηδε μεταλλαις
ου γαρ [δη] τοῦτον μεν εβου[λευσας νοον αυτη
έρξον ὁπως εθέλεις ερέω [δε τοι ως επεοικεν
επει δη μν[η]στῆρας επ[ισατο διος Οδυσσευς
[ό]ρκια πιστ[α] ταμόντες [ο μεν βασιλευετω αιει
[η]μεις αυ π[αίδ]ων τε κασ[ιγνητων τε φονοιο
[εκ]λησιν θ[εωμ]ε[ν] τοι δ' αλ[ληλους φιλεοντων
[ως τ]ο πάρο[ς πλου]τος δε κα[ι ειρηνη αλις εστω
[ως ει]πὼν ωτρυνε παρος με[μ]αυῖαν Αθηνην
[βη δε κα]τ' Οὐλύμποιο καρή[νω]ν αἶξασα·
[οι δ επει ο]υν σιτοιο μελί[φρονο]ς ἐξ ερον έντο.
[τοις αρα μ]ύθων ἦρ[χε πολυ]τλας δῖο[ς Οδυ]σσευ[ς
[εξελθ]ων τις ἴδοι· μη δ[η] σχεδὸν ὧσι κ[ιοντ]ες·
[ως εφ]ατ'· εκ δ' νἱὸς Δολί[ο]υ κίεν· ὡ[ς εκελευε
[στη δ α]ρ επ ουδὸν ἰ[ὼν το]υς δε σχ[εδον εισιδε] παντα[ς
αιψα δ Οδυσσῆα επεα π[τε]ροεντα π[ροσηυ]δα
οιδε δη ε[γγυς ἐ]ασ'· αλλ' οπλιζώμ[εθα θασσον

Fol. 100 verso.

[ως εφαθ οι δ ωρ]ν̣υ̣μ̣[το και εν τ]ευχεσσιν ε[δυνον
[τεσσαρες αμ]φ Οδυσῆ'· εξ δ' υιεις· οἱ Δολίοιο
[εν δ ara Λαερτη]ς Δολίος τ ες τεύχε' εδυνον
[και πολιοι περ εοντε]ς̣ [αναγκαιοι πολεμὶσ]τ̣ὰ̣[ι
[αυταρ επει ρ εσσαντο περι χρο]ι νωροπα χαλκ[ον
[ωιξαν ρα θυρας εκ δ ηιον ηρ]χε δ' Οδυ[σ]σεὺς·
[τοισι δ επ αγχιμολον θυγατη]ρ Διὸς ηλθεν Αθη[νη
[Μεντορι ειδομενη ημεν] δέμας ηδε κ[αι αυ]δὴν
[την μεν ιδων γηθησε πολ]ύτλας διος Οδυ[σσ]ευς
[αιψα δε Τηλεμαχον προσεφώ]νεεν ὀν φ[ιλ]ον υἱο[ν
[Τηλεμαχ ηδη μεν τοδε γ εισε]αι αυτὸς ε[πελ]θων
[ανδρων μαρναμενων ινα τε] κρίνον[ται α]ριστο[ι
[μη τι καταισχυνειν π]ατερων γενος· οι τ[ο] παρος π[ερ
[αλκηι τ ηνορεηι τε κεκασ]μεθα πᾶσαν επ αἶαν·
[τον δ αυ Τηλεμαχος πε]πνυμεν[ος] αντίον ηύδ[α
[οψεαι αι κ εθελησισθα πατ]ερ φίλε· τ[ωι]δ' ενι θυμ[ῶι
[ου τι καταισχυνοντα τεο]ν γένος ὡ[ς α]γορέυεις

[ως φατο Λαερτης δε χα]ρη· κα[ι] μυ[θο]ν έειπε[
[τις νυ μοι ημερη η]δε θε[ο]ὶ φι[λοι η μ]αλα χαῖ]ρω
[νι]ος θ νιωνος τ αρετῆς περι δηρι[ν] έχουσι·
[το]ν δε παρισταμένη [π]ροσεφη γλαυκῶπ[ις Αθηνη
[ω Αρ]κισιάδη παντ[ων π]ολυ φίλταθ' ἑτα[ιρων
[ε]υξάμ[ενος] κούρηι γ[λαυκω]πιδι και Δ[ι πατρι
αιψα μ[αλ] αμπεπὰλων [πρ]οίει δολιχοσκι[ον εγχος
ως [φατο και ρ]' έμπν[ε]υσε μένος μέγα Πα[λλας Αθηνη
ευξ[αμενος δ α]ρ' έπε[ιτα Δ]ιὸς κούρη, με[γαλοιο
αἶψα μ[αλ αμπε]παλὼν [πρ]οιει δολιχόσκ[ιον εγχος
[κ]αι βα[λεν Ευ]πειθεα κόρυθος δια χαλκ[ο]παρηου
[η δ ουκ εγχος έρ]υτο· δια προ δὲ ει[σατο χ]αλκὸς·

Fol. 101 verso.

1 line lost

[εν δ επεσον προ]μαχ[ο]ις Οδυ[σευς κ]ᾳ[ι] φαιδ[ιμος υιος
[τυπτον δε ξιφε]σι[ν] τ[ε] και εγχ[εσι]ν αμφιγ[υοισι
[και νυ κε δη π]ά̣ν̣[τας τ όλεσαν κ]αι εθηκαν αν[οστους
[ει μη Αθηναι]ῃ κ̣[ουρη Διος αιγιοχοιο
[ηυσεν φω]νῆ· κατ[α δε σχεθε λαον απαντα
[ισχεσθε πτ]ολέμ[ου Ιθακησιοι αργαλεοιο
[ως κεν] αναιμ[ωτι γε διακρινθητε ταχιστα
[ως φα]τ' Αθη[ναιη τους δε χλωρον δεος ειλε
[των] δ' αρα δε[ι]σα[ντων εκ χειρων επτατο τευχεα
[παντ]α δ' [επι] χθὸνι [πιπτε θεας οπα φωνησασης
[προς δ]ε π[ολιν τρωπωντο λιλαιομενοι βιοτοιο
[σμερδ]αλ[εον δ εβοησε πολυτλας διος Οδυσσευς
[οιμησ]εν [δε αλεις ως τ αιετ]ὸς [υψιπετηεις
[και τοτ]ε δη Κ[ρονιδης αφ]ι̣ε̣[ι] ψολ[οεντα κεραυνον
[καδ δ ε]πεσεν πρ[οσθε γλ]αυκω[πιδος οβριμοπατρης
[δη τοτ Ο]δυσσῆα π[ροσε]φη γ[λαυκωπις Αθηνη
[Διογενε]ς Λαερτι[αδ]η πολυμ[ηχαν Οδυσσευ
[ισχεο παυ]ε δε νε[ικος ομ]οιϊ̈[ο]υ̣ [πολεμοιο
[μη πως το]ι Κρο[νιδης] κεχ[ο]λωσ̣ε̣[ται ευρυοπα Ζευς
[ως φατ Αθην]ᾳ̣[ιη ο δ επείθ]ε[το χα]ῖρε [δε θυ]μ̣ωι
[ορκια δ αυ κατοπισ]θε μετ [αμφοτεροισι]ν εθηκε
[Παλλας Αθηναιη κο]ύρη Δι[ος αιγιοχοιο]
[Μεντορι ειδομενη] ἠμε[ν δεμας ηδε] και αυδην·

Ο̄]δῡσ̄σειας̄
ω̄

μ 290. διαρραιου[σι: so G Eust., and as v. l. in X; *διαραίουσι Aristarch., διαρραίσουσι others.
319. πασιν: so GDU and as v. l. X; *μῦθον others.
375. εκταν εταιροι: so XDU and as v. l. K, ἔκταν' ἑτ. P, ἔκτανον ἑτ. G; *ἔκταμεν ἡμεῖς others.
430. τ of τε has been written by the corrector through an original δ.

432. Two dots between *ερινεον* and *υψοσ* may be due to accident.

434. *ο]υδ* : so FP ; **οὔτ'* others.

436. *υ* of *Χαρυβδιν* was corrected from an *ι* by the corrector, who at the same time deleted the *ο*.

442. One of the three lines 439–441 must have been left out, no doubt l. 441, which is omitted in S and several other MSS. Line 440 is not essential, but there is no other authority for its omission.

υ 1. There are apparently ink-marks a little way above *οιδ*, but they do not suit the number of the book.

4. *ει[κευ* : not *η[λθεσ* (K).

44. *γυναι]κεσ* : l. *-κασ*.

57. *χερσι* (MULW Athen. xi. 498 d) is rather more suitable than **χειρι*.

64. *αρα* : so MJ ; **αμα* others.

85. *θ]υιε* : so M ; **θῦε* others. Cf. *χ* 309.

88. **εταμνεν* : so GMD ; *ἔταμεν* SLW, *ἔτεμνεν* FHU, *ἔτετμεν* PX.

91. l. *κυματα*. But *ω̄* is rather darker than the neighbouring letters, and there seems to be a faint *ν* beyond the *ω*, and hence it is probable that *επειρεν* was originally written, for which there is analogy in U's *κύματ' ἔτεμνεν*. *ω̄* would then be due to the corrector. To write final *ν* as a stroke above the line is not the usual practice of the first hand.

115. **τοιων* : so FGHMSU ; *τοῖον* others.

120. **κτηματ* : so FGPHDSU ; *χρήματ'* others.

152. *αμφικαλ]υψει* : **-ψαι* Aristarchus, &c., *-ψω* others.

199. *δε προσηυδα*: so FGPHMS ; **δ' ἔπος ηὔδα* Aristarch. &c. The second *ο* of *ο]λοφυρομενος* was altered by the original hand from *υ*.

234. *ενειελος* seems to have been written by mistake for *ενδειελος* : the *ι* is almost certain.

255. The final *ν* of *νοο]ν*, if it be *ν*, is badly formed, the second upright failing to meet the cross-bar.

256. *τε* : l. *γε* (*δέ* J, om. F) ; cf. *ξ* 81.

269. The erroneous accent on the *α* of *ημεας* seems to be due to the first hand : that on the *ε* is certainly not original.

271. The omission of this line was probably caused by the homoeoarchon of *αὐτάρ* and *αὐτίκ'* ; cf. *υ* 304.

284. *τ* of *[κ]ατθεσαν* was originally left out, but was added by the first hand.

318. *ουδ' ενοησα* : so MSS. ; **οὐδὲ νόησα* Bekker, ed. 2.

327. *ηπερο]πευησ* : so MXTULW, *ὑπ.* S ; **ἠπεροπεύσῃσ* others.

340. Line 343 has mistakenly been inserted between ll. 339 and 340 ; it appears again in its right position. *ε* in *νοστησεις* was altered from *α* by the first hand.

349. Lines 347–348, which = 103–104, are omitted also in FGTUO ; cf. Eust. *οὗτοι δὲ οἱ δύο στίχοι ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων οὐ κεῖνται.*

εστι : so a number of MSS. ; **εὐρύ* FGXDSKLW.

376. So FGXDTU, Ludwich ; *φράζεο νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον* others.

396. Mr. Allen informs me that this verse, which recurs at l. 428, is also omitted in Neap. II. F 4. Line 428 is omitted by H Eust.

402. *φανεισ* is the reading of the MSS. ; **φανήῃσ* Schäfer. Contrast *ψ* 233.

405. *το* : l. *τοι*.

428. Cf. note on l. 396.

430. *επι* : so HSU ; **ἐνί* others.

431. *ολεσαι* is for *ολεσε*.

435. *μεμορυχμεν[α* : cf. Eust. *μεμορυγμένα ἢ μεμορυχμένα· διχῶς γὰρ φέρεται*, Phot. Suid. *s.v. μωρότερος Μορύχου* ; **μεμορυγμένα* MSS. (except the late Bruxellensis).

440. Below this verse there is a space in which the number of the book was written ; cf. e. g. the conclusion of *χ*.

ξ 12. **θαμεας* : *μεγάλους* GXD and v. l. Eust.

45. *γ* of *γερον* was corrected from *ϊ* by the second hand.

75. *ευσεν* : so most MSS. ; **εὖσέ τε* A P. Berl. 7517 Eust., *εὖσε δέ* J.

81. *τε* : l. *γε* ; cf. *υ* 256.

97. *ουδ* is an error for *ουτ*; cf. *μ* 430.

98. *ουτε*: so FLW Eust.; **οὐδέ* others.

111. *εδ]ωδης*: *ἐδωδῇ* MSS. Possibly the supposed circumflex accent (by the second hand) is an overwritten *ι*, but the *s* has not been deleted.

112. The MSS. are divided between *σκύφος* and *σκύφον*, the former being the reading of Aristoph., the latter of Aristarchus according to Athen. xi. 498 f.

επινον: *ἔπινεν* MSS.

154. The bulk of the MSS. omit this line and so Ludwich.

163. *κεν*: so LW, though having *ἀτιμάζει* in l. 164; **τις* others.

177. *φρενας*: so most MSS.; **δέμας* LW Eust.

182. *ρκ* of *Αρκεισιου* were converted by the first hand from a *ν*.

184. *κα]ιν* seems to have been written for *κεν*: cf. e.g. l. 190, *ν* 431. There is no variant here.

188. *δ'*: so most MSS.; **τ'* Aristarchus LW.

190. *παιζον*: so apparently for *πεζον*.

195. *αεκοντ*: so LW; **ἀκέοντ'* others.

214–15. The ordinary text here is *καλάμην γέ σ' ὀίομαι εἰσοροῶντα γινώσκειν*. The scribe repeated *οιομαι* and apparently wrote only the first two or three letters of the word *εισοροωντα*, which was completed by the second hand in the infinitive; that the superfluous *οιομαι* was at the same time cancelled is not clear, though probable. Perhaps *γινωσκοντ'* replaced *γινώσκειν* in l. 215. The erroneous mark of elision after *γ* was also inserted by the corrector, who further emended *δοιη* below to *δυη* (cf. note on *μ* 436).

221. At the end of the line the upper dot is by the second, the lower apparently by the first hand.

273. **φρεσιν ωδε*: *φρεσὶ τοῦτο* PHJLWY.

297. *περασηισι*: so most MSS., Eust.; **περάσειε* F.

298. *s* of *νηος* corr.

320. *τε* has been omitted after *χλαινα]ν*.

328. *ἐπακούσαι*, the reading of Aristophanes and a few MSS., is here supported, though the accent (by the second hand, as usual) is wrong; *ἐπακούσῃ* Aristarchus, vulg.

336. l. *πεμ]ψαι*.

353. l. *δρίος*; a number of MSS. similarly have *υ* in place of *ι*.

361. *δ]ειλαι* is for *δ]ειλε*.

381. *εμον προς στ]αθμον*: so U cod. Ven. ix. 4 and one or two others, Eust.; **ἐμὰ πρὸς δώματ'* most MSS.

388. **αιδε]σσ[ομ]αι*: so DJ; *αἰδήσομαι* others, Eust.

439. *επεα πτ[εροεντα προσηυδα*: so FD, &c.; **προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς* others.

465. *ο* of *ο[ρχησασθαι* seems to have been corrected from *η*.

469. *Τρο]ιη*: so F, &c., Strabo 599; **Τροίην* others.

478. *π* of *π[αντες* is broken, but the remains suit *π* better than *μ* of *μεν*, which a number of MSS. insert against the metre.

o 3. This will be the twenty-fourth line of the column without counting ll. 515–17, which were no doubt omitted as in many other MSS. From twenty-eight to thirty verses is the complement of the neighbouring pages, and a space of four or five lines must be allowed for the entry of the numbers of the books completed and begun on this page.

48–9. These two verses, which are inserted at the bottom of the column by the first hand, were also originally omitted in H and a number of other MSS. The sign opposite l. 48 is more commonly written with the straight stroke vertical, ⫝̸ (cf. e.g. 1. 11); a corresponding sign was no doubt placed in the margin to show where the lines were to be placed.

127. Since the preceding page ended with l. 91 and the pages hereabouts do not contain more than thirty verses, it may be inferred that the codex agreed with PH, &c., and the text used by the Scholiast of P. Amh. 18 in omitting ll. 113–19. This reduces the present page to the normal number of twenty-nine lines.

150. It is not certain that ll. 150–1 and 318–19 are rightly identified.

381. There was probably one more line below this in the column.

σ 157–8. These two verses if rightly identified must have been originally omitted; cf. *o* 48–9.

τ 104. The identification of these letters, which partially adhere to the preceding leaf, is very doubtful.

374. Nearer the end of this verse, at about the point where the letters *νσ* should come, there appears to be a small *ο* followed by an upright stroke; but the space is too large for *α[εκ]ου[σαν*, and possibly the two letters belong to the preceding leaf and are the *οπ* of *Πηνελοπεια* in l. 308.

474. *συ γ*: so FOZ; **μάλ'* others.

572. *αε]θλα*: *ἄεθλον* MSS.

599. *θ* of *θε[ντων* has been corrected by the second hand from a *δ*.

υ 61. *ειθε*: **αἴθε* vulg.

102. *δ' εκλυε*: so commonly MSS. **δὲ κλύε.*

127. l. *ακα]χμενον.*

128. The final *ν* of *εειπεν* was deleted by the second hand.

134. *φιλη τροφος*: so JU: **περίφρων* others. Cf. *χ* 492.

160. **ες*: so FGU; *εκ* others. On the other hand, FG have *μνηστῆρες* for the better supported *δρηστῆρες.*

197. This verse, originally omitted by mistake, was added below the column by the corrector, its place being as usual indicated in the left margin; there is, however, no corresponding sign at the beginning of the omitted line.

199. **ες*: so only U and Eust.; *ὡς* the rest.

271. *θυμον* is a slip for *μυθον.*

302. *[σαρ]δανιον*: so HU Plato, *Rep.* 337 a Eust., &c.; **σαρδόνιον* almost all MSS. The former is adopted by Allen.

304. The omission of this line is probably due to homoeoarchon.

308. *δημωι*: *οἴκῳ* MSS.

330. An angular mark above the first *ε* of *ισ]χε[μ]εν[αι* is not easily interpreted as an acute accent, and seems too low down to be e. g. a *ν* from the previous line.

φ 2. The final *ηι* of *Πην]ελοπειηι* were written by the corrector over an original *α.*

12. *στονοεντε[ς*: the scribe first wrote *στονοεσσα* . [.

42. *μ* of *μεγάροισι* is similarly doubled in P; cf. e. g. P. Brit. Mus. 732 (*Journal of Philology*, xxvi. 51, p. 49) *Ξ* 183 *τριγληνα μμο[ροε]ντα.*

47. l. *οχηας.*

49. The accent of *λειμῶνι* is all that remains of this verse.

65–6. Line 66 (= *σ* 211) is also omitted in PHU and others; the omission of l. 65 seems to be peculiar to this codex.

69. The first two letters of *αιει* appear to have undergone some alteration.

104. *αλλ' ω* is a mistake for *αλλω.* The first *ε* of *εψεσθαι* is written by the corrector through an original *α.*

109. PHMU and a number of other MSS. agree in the omission of this line.

110. *τοδε τ*: l. *τοδε γ.*

115. *αχνυμενη*: so FXDLWZ, &c.; **αχνυμένῳ* others.

126. An otherwise unknown variant occurs here instead of the usual *ἐπιελπόμενος τόδε* (*τό γε*) *θυμῷ.* It is not possible to read *το γε* or *τοδε*, and the remains suggest *η]θελε*, which was perhaps followed by *θυμ[ος* rather than *θυμ[ωι*, as in *ν* 40, *φ* 273. What replaced *ἐπιελπόμενος* is doubtful.

142. *τ] επιοινοχοευει*: so FX, &c., *-ειν* UJ; **τέ περ οἰνοχοεύει* others.

144. *Ηνοπος*: so FGPDLWZ, &c.; **Οἴνοπος* others.

146. **μυχοιτ[α]τος*: *μυχαίτατος* GXDLW, &c.

αιει: so most MSS., Eust.; **αἰέν* U.

162. **κ[ε*: *τις* FGXJUZ, &c.

172. *πω*: *τοι* MSS. *πω* is clearly impossible, but *πω⟨ς⟩* might stand.

176. *πυρ δη*: *δὴ πῦρ* MSS.

κειον: so MSS.; **κῆον* as a correction in a few.

178. l. *εοντος.*

181. *α* of *ανεκαιε* was converted by the first hand from an *ε.*

182. l. *θηκεν.*

194. *ανωγε* : *ἀνώγει* MSS.
219–20. These two verses (cf. *τ* 393–4) are similarly omitted in U and Ven. ix. 4.
223. *Ο]δυσηα δ[αιφρονα* : so G and some others, Eust. ; *Ὀδυσῆι δαΐφρονι* most MSS.
247. *δ' εστ[ενε]* : **δὲ στένε* Bekker.
248. *ειπεν κτλ.* : many MSS. have *εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν*.
252. The *ι* adscript of *Ιθακηι* is altered, probably from *σ*.
254. *ο δ* : l. *ο τ*.
276. All MSS. omit this line, which recurs in *ρ* 469 and *σ* 352.
277. *[Αντινοον . . . Ευρυ]μαχον* : *Εὐρύμαχον . . . Ἀντίνοον* MSS.
281. *τοδε* seems to have been written by mistake for *δοτε* : the same slip occurs in FZ.
282. *ει* : so MSS. except U, which has **ἤ*.
289. *ενι μμεγα[ροισι . . . . .]σι* : *ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν* MSS. If *]σι* is right *μμεγαροισι* or *-οις* was succeeded by some adjective; it does not seem possible to read *μεθ ημ]ῖν*. For the doubled *μ* cf. *φ* 42.
291–2. The original omission of these verses, which have been supplied in the upper margin by the corrector, is probably to be explained by the homoeoteleuton *ἀκούεις* and *ἀκούει*.
304. *οι τ* : so FXDULWZ Eust. ; **οἱ δ'* others.
308. This line is also omitted in GXU and other MSS.
318. *τουτο* : l. *του*. *τουτο* was a repetition from the previous verse.
321. *περιφρων* : so FGHXDULW ; **περίφρον* P, and U supr. scr.
335. *αν[δρος* : so FMUZ, &c., Eust. ; **πατρός* others.
341. *ε* of *πεδειλα* was deleted by the corrector.
352. *μυθος* : so FGPMYZ, &c. ; **τόξον* others.
359. *εφ[ερε . . . . . : φέρε καμπύλα* MSS. Possibly the augment was written through mere inadvertence, though it is not safe to assume this.
381. *περιφρον* : so XDLW ; l. *περιφρων*.
383. l. *κτυπου*.
391. *βιβλ[ινον* : so most MSS. ; **βύβλινον* others.
405. The deletion of *ε* in *ειδε* is due to the corrector.
411. *κελη* is a lipography for *ικελη*.
412. *μνηστη]ρσ[ιν δ αρ αχος* : *[μνηστη]ρε[σσι δ αχος* might also be read, with U.
414. *δ'* : so Eust. (*γήθησε δέ*) ; **τ'* MSS.
416. *ος* : so MSS. ; **ὅ* Bekker.
418. *ο* of *εμελλον* was converted from an *ε*.
422. l. *στειλε[ι]ης*.
429. *ε* of *φαει* is altered by the corrector from *σ*.
434. Either **εσ[τηκει* or *ει[στηκει* may be read.

χ 7. **τυχωμι* : so M, and D supr. scr. ; *τυχοιμι* the rest, Porph. Eust.
35. *οικαδε νεισθαι* : so XU and some others ; **οἴκαδ' ἱκέσθαι* most MSS., Eust.
40. *εθεσθε* : so MXJ, &c., Eust. ; **ἔσεσθαι* and *ἔπεσθαι* others.
41. *υ* of *ολεθρου* was converted from a *ν* ; the *ι* of *υμιν* was originally omitted and inserted by the corrector.
43. The majority of MSS. and Eust. omit this verse ; so Ludw.
46. *ειπες* : so most MSS., Eust. ; **εἶπας* Aristarchus.
56. *επ* of *εκπεποται* are written over *οτ*, i. e. the scribe began to write *εκποται*.
76. *και* is for *κε* ; cf. *ξ* 361, &c.
77. The erroneous *ν* was deleted by the second hand. *γεινηται* : so FXJZ ; **γένοιτο* others, Eust.
82. *απ[οπρ]οιεις* : so FGPHDLW, &c., Eust. ; **ἀποπροίει* and *ἀποπροέηκε* others.
98. **τ]υψας* : so FGU, &c., Eust. ; *τύψῃ* (*-ει*) others.
103. *ν* at the end of the line was deleted by the corrector.
110. *ειλετο* : so most MSS. ; **ἔξελε* X and some others.
118. *αγχηστινοι* : cf. *ω* 181.
126. The first *ρ* of *ορσοθυρη* seems to have been converted from a *σ*.

129. *την*: so GXDULW; **τὴν δ'* FPH.

130. *εσταοτ*: so XLW; **ἑστεῶτ'* (Aristarchus), *ἑσταῶτ'*, *ἑστῶτ'* others. The codex has *εστεωθ* in ψ 46 and *εστεωτ* in ω 204.

137. *ρ* of *αργαλεον* is a correction by the second hand from *ι*.

156. It is not clear whether the original *ο* of *αμεινον* was deleted or not.

165. *αυτου* is an error for *αυτοι*.

167. *τε*: so FGPHDLWZ; **γε* U, &c.

168. *α* of *αγω* was written by the corrector over an *ε*.

174. The omission of this verse, which was condemned by Bothe, seems to be peculiar to the present codex.

177. *δηθ αμα*: *δηθά* MSS. The shortening of a vowel before *ζ*, which is allowed by Homer before names like *Ζάκυνθος* that cannot otherwise be brought into a hexameter, became a licence of later metrists, e. g. Oppian, *Cyn.* i. 92 *μεσσόθι ζωῆς*. The deletion of the *υ* is due to the second hand.

181. *εστ'* was deleted by the corrector.

188. The mistaken sign of elision after *ξ* is by the second hand, that after *δ* by the first; there is a faint mark meeting the latter, which is perhaps to be regarded as cancelled.

191. This verse occurs in XLDW, &c.; Ludw. omits it with the majority of MSS., and it is absent also in P. Oxy. 448.

198. *ανερχομενη{ι}*: so PUK; **ἐπερχομένη* most MSS. For the superfluous *ι* adscript cf. l. 209, &c.

200. **ενι*: so GX, &c.; *ὑπό* others.

203. The superfluous *ε* was deleted by the corrector.

208. *εταροιο*: the correction is due to the second hand.

213. The last *ι* in *πα]ραιπεπιθησιν* is a correction by the second hand from *ε*.

231. **γε*: so FGXU: *τε* others.

233. *ιστασο*: so P. Oxy. 448 and MSS. except H, which has **ἵσταο* (*παρίσταο* Zenod. Aristarch. K 291).

234. *οφρα ιδης*: so X and some others; **ὄφρ' εἰδῇς* most MSS.

244. Apparently *αρετη*, the ordinary reading, was inserted over the line by the corrector, some other word having been written by the original scribe; there is no known variant.

258. *βεβληκειν*: so Bekker; cf. l. 275; **βεβλήκει* MSS.

262. *η τοι*: *ἤδη* MSS.

266. l. *τιτυσκομενοι*; apparently the scribe first wrote an *ι* and then altered it to *υ*.

270. *αρ εχωρησαν*: so most MSS.; **ἀνεχώρησαν* F and some others.

275. *βεβληκειν*: so P. Oxy. 448, U and a few others; **βεβλήκει* most MSS. Cf. l. 258. *κ* of *πυκινως* is corrected.

279. *οξει χαλκωι*: *ἔγχεϊ μακρῷ* MSS.

281. The scribe originally wrote *ο* in place of the final *α* of *δαιφρονα*.

282. The second *α* of *ακοντισαν* was altered by the second hand from *ο*.

307. l. *μνηστηρας*: P has the same mistake.

308. **ωρνυτ*: so most MSS.; *ὄρνυτ'* PU, &c. Cf. ω 184.

309. *θυιεν*: so H; **θῦε, θῦεν* others. Cf. *ν* 85, ω 185.

311. *φωνησας*: *λισσόμενος* MSS.

322. **που*: so FZ, &c.; *μου* most MSS.

327. *ον* is attested as a v. l. in M; **ὅ* others.

330. l. *αλυσκ[α]νε*. There is a break above the *υ* and possibly *σ* was inserted.

336. *εκαιον*: **ἔκηαν, ἔκειαν, ἔκηεν* MSS. *ἔκαιον* was read by early editors.

339. The superfluous *σ* was deleted by the corrector.

345. *αι*: *εἰ* MSS. The circumflex accent on *ω* of *αυτω[ι* is written over an acute.

352. *δαιτα*: so FPXLWZ, &c., Eust.; **δαῖτας* others.

364. *απο*: so FZ, &c., and early editions; **ὑπό* the majority of MSS.

370. **μεγαροις*: so X and FZ (*-σι*), &c.; *μεγάρῳ* others.

373. The erroneous final *ν* was cancelled by the corrector.

384. *πεπτηωτας*: so LW, Eust.; **πεπτεῶτας, πεπτειῶτας, πεπτηότας* others. *ε* of *αλιηες* is written over an *α*.

386. *δικτυω*: the original *ε* has been amended by the corrector, but his intention is not at all clear.

392. *ειποιμι*: so FGPHXULW; **εἴπωμι*.

400. προσω : πρόσθ' MSS.
406. ι of χειρας is an insertion by the corrector.
423. *δουλοσυνην : so MU, &c., v. l. Eust. ; δουλοσύνης most MSS.
429. *επωρσε : so FGUZ, &c. ; ἔχευε others.
432. l. ελθεμεν.
436. There appears to be more than an accent on εις and a smooth breathing was perhaps also written ; the accent may be a circumflex.
437. αν[ω]χθι : l. -θε.
440. κατακοσμη]σεσθε : the same mistake occurs in FZ.
447. οικτρ : so only Ven. ix. 4 ; *αἶν' or αἴ γ' the rest.
448. κατατε]θνειωτας : so FGXZ ; *-ηῶτας Aristarchus ULW.
450. αλληλησιν : so most MSS. ; ἀλλήλοισιν M, &c., v. l. Eust.
451. *επ(ε)ισπερχω[ν : so HLWY, &c. ; ἐπιστείχων others, Eust.
456. εφερον : so X, &c., Eust. ; *ἐφόρεον others.
460. l. οθεν : the repetition of the ο was probably due to a flaw in the leaf, but the letters θε have been corrected, the latter apparently from ν.
463. κακ : so Vind. 5 ; *κατ' others.
467. επανταυσας : so F ; *ἐπευτανύσας, ὗψόσε ἐντανύσας others.
468. α of κιχλαι was converted from an ε.
469. το δ : so MSS. except Paris, 2769, and Eust., where *τό θ' is read.
489. ησθαι : *ἔσταθ', ἔστασ', ἵστασ' MSS. The superfluous θ was deleted by the corrector.
492. *φιλη τροφος : so FG, &c. : περίφρων others. Cf. υ 134, ψ 25.
500. The first ι of ηιρει is a subsequent insertion apparently by the original scribe.

ψ 11. δε : l. τε. Cf. μ 430, ξ 97, &c
14. α in the termination of εβλαψαν is converted from an ε.
17. βλεφαρ : βλαφερ was originally written.
22. ανεγειρε : so most MSS. ; *μ' ἀνέγειρε(ν) GU, &c., Eust.
24. μεγαρων : so most MSS. ; μέγαρον XD, &c., Eust.
25. περιφρων : φίλη τροφός MSS. ; cf. χ 492.
46. *εστεωθ : so (Aristarchus) GHJU ; ἑσταῶθ, ἑσταόθ' others. Cf. χ 130.
48. This verse (= χ 402) is omitted by most MSS. and Eust.
51. κειαμενος : so most MSS., Eust. Porph. ; *κηάμενος F.
77. εια ειπειν : so U and some others, Eust. ; *ἔα εἰπέμεναι most MSS.
*πολυκερδιησι : so most MSS. ; πολυιδρείῃσι U and some others, Eust.
78. αυτηι : l. αυτης.
84. τεθνειοτας : so J ; *τεθνηότας most MSS. Cf. ω 56.
89. *εναντιον : so FGMXZ Eust. ; ἐναντίη PHDULW.
105. τεθηπεν, which was omitted by the original scribe, was added by the corrector.
106. επακουσαι : ἐρέεσθαι MSS. Cf. ρ 584 φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι.
107. ει κ : l. ει δ.
110. The syllable ιδ was written by the second hand over . ε.
113. The last four letters of εασον were written by the corrector over an erasure.
122. *τα δε : so U and some others, Eust. ; τῶ the majority. ε of ειν is written over ϊ.
127–8. These two lines (= N 785–6), which are found in Eust. and a few MSS., are omitted by Ludwich.
131. θ of αμφιεσασθε has been rewritten by the corrector ; whether θ or some other letter originally stood there is doubtful.
132. α of δμωας was converted from an ι. l. ειμαθ.
134. υμιν : so X : *ἡμῖν others. *φιλοπαιγμονος is the reading of FGUZ, &c. ; πολυπ. others.
135. αιε of πε[ρ]ιναιεταουσι was converted from εαι.
141. ηδ επιθοντο : so a number of MSS. ; *ἠδὲ πίθοντο U.
142. αρ : so PHDULW, &c. ; *οὖν others.

143. [οπ]λισθεν: so probably rather than [ωπ]λισθεν (X).

151. εις ο κεν ελθηι: ἕως ἵκοιτο or ὄφρ' ἂν ἵκοιτο MSS., *εἷος ἵκοιτο Bekker.

152. τ of τα is written over a ν, i. e. the scribe first wrote ειπεσκεν.

155. χ[λαιν]α[ν] καλ[ην]: φᾶρος καλόν MSS. For χλαιναν καλην cf. e. g. κ 365.

157. ζ of μειζονα is written by the corrector over an erasure of, probably, ν.

162. αρα: so Macrob. v. 4. 12; cf. ζ 235; *μέν MSS.

κ[ατεχευε: the κ is almost certain; cf. e. g. ζ 235; περίχευε MSS. At the end of the line ς of ωμοις was rewritten by the corrector.

172. *σιδηρεον . . . ητορ: so most MSS.; σιδήρεος . . . θυμός X, &c., Eust.

174. ου γαρ: so PX Porph. *οὔτ' ἄρ most MSS.

ουδ: so FZ Porph. Eust.; *οὔτ' others.

175. ουδε: so U Eust.; *οὔτε others.

187. *ου κεν: οὐκ ἄν UY Eust.

γυναικων: so FGMXUZ, &c., v. l. Eust.; *μάλ' ἠβῶν others.

188. τετυκτο: τέτυκται MSS. τέτυκτο had been conjectured by Grashof.

190. ταυιφυλλος: cf. l. 195. The same spelling is found in HD and Apollon. 19. 5.

196. δ[ε: so Apollon. 30. 12; *δ' ἐκ MSS.

197. l. ιθυνα.

201. εκ: so most MSS.; *εν GXU Eust.

ιφι κταμενοιο: so PHJU, &c.; *φοίνικι φαεινόν (-νῷ) others.

203. ει: so nearly all MSS. and Eust.; *ἤ HD and Oxon. Canon. 79.

204. απο: so most MSS.; *ὑπό FGXU Eust.

207. *κιεν: so GHDJLW, &c.; δράμεν FXUZ and others. Both readings are recognized by Eustath.

208. The superfluous σ in Οδυσσηι has been partially erased.

210. ωπασσαν οιζυν was presumably the reading of the archetype. Above the ο there is a horizontal stroke apparently inserted by the second hand and perhaps intended to represent a ν, though if so it was misplaced; it cannot be interpreted as a smooth breathing. ὤπαζον ὀιζύν MSS.

212. The second ο of ουδον is altered; probably the scribe began to write an ε, i. e. ουδεν.

214. ωδ, the original reading, was correct.

227. γε was with little doubt written for τε. For the converse error cf. e. g. ν 256, note.

231. *ετι: so FGXU, &c.; ἄρα others.

232. The original spelling of θυμαρεα is normal.

233. ασπασιως: so most MSS.; *ἀσπάσιος M and a few others, v. l. Eust.

*φανηηι: so Aristarchus; φανείη commonly MSS., and Eust.

234. η of ην was written by the second hand over an original ω, which was correct.

237. l. πολλη.

249. εστι: so FZ, &c., Eust.; *ἔσται others.

250. τελεσσε was originally written.

255. The final ι of κ]οιμηθεντι is due to the second hand; ε was originally correctly written.

259. ες υψ]οροφον: so Bekker (cf. δ 476, &c.); *ἐυκτίμενον MSS.

264. γαρ: so U: *τ' ἄρ most MSS.

οτρυνεουσα: so the majority of MSS.; *ὀτρύνουσα U and a few others.

266. *θυμος: so FGXUZ, &c.; θυμῷ others.

267. The omission of πολλα after μαλα was no doubt caused by the homoeoteleuton.

269. The second σ which the corrector has inserted above the line is superfluous; that, however, is the spelling of the scribe in l. 271 and ω 189.

276. *μεν: so FU and a few others: δή the rest.

εκελευεν: so Barnes, Wolf, and the first edition of Bekker; *ἐκέλευσεν is the usual reading.

277. The ρ of ερξανθ is an insertion by the second hand, but ρεξανθ, which is a v. l., was not originally written.

297. βουκολος was written by the first hand over an erasure.

298. παυσεν is a mistake for παυσαν.

306. [α]υταρ: so U; *αὐτὰρ ὁ most MSS.

308. *αρα τερπετ*: so U Eust.; **ἄρ'* (*ἆρ*) *ἐτέρπετ'* most MSS.

313. The *ε* in the termination of *ελεαιρεν* is over an erasure of *ω*, probably from the hand of the corrector.

317. **βαρεα*: so FGMXJZ, &c.; *μεγάλα* others, including P. Oxy. 956.

318. **αφικανεν*: so most MSS.; *ἀφίκοντο* FXU, &c., P. Oxy. 956 Eust.

320. This line is omitted by Ludwich with most MSS. and Eust.

332–3. *αλυξας [ικ]ετ εs*: *ἄλυξεν ὥs θ' ἵκετ'* MSS.

336. *αγηραον*: so MSS.; **ἀγήρων* Aristoph. and Aristarchus.

337. *τωι*: so early editions and the first of Bekker; **τοῦ* most MSS.

348. *αθανατ[οισι*: *ἀνθρώποισι* MSS., rightly.

353. *πεδαεσκο[ν*: cf. S *πεδέασκον*. l. *πεδάασκον*.

354. The accent of *πολυηρατον* was probably misplaced at first and therefore repeated; cf. *ω* 38.

358. *ενιπλησσωσιν*: so F; **ἐνιπλήσωσιν* others.

359. *επειμι*: so U and others, Eust.; **ἄπειμι* most MSS. The *μ* has been retouched and there is an erasure between it and the preceding *ι*. The loop of the *ρ* of *αγρον* has also been rewritten. From which hand these alterations proceeded is not clear.

361. *τοδ*: so FDULWZ Eust.; **τάδ'* others.

επιστελλω: so the Florentine edition and Barnes, with the approval of Cobet; **ἐπιτέλλω* MSS. The *σ* of *εουση* was converted from *ο*, probably by the first hand.

365. *η* of *μηδ* has apparently been altered from an *α*, i. e. the scribe began to write *προτιοσσομαι*.

366. **εδυσετο*: so Zenod. and Aristarch.: *ἐδύσατο* most MSS., v. l. *ἐδήσατο*.

ω 4. *υπνωωντας*: so F; **ὑπνώοντας* most MSS., *ὑπνόωντας* MF corr. X. But the first *ω* is indistinct and has perhaps undergone some alteration.

11. *Ωκεανοιο*: so Schol. Alcman 16, ii. 23, and v. l. Barnes; **'Ωκεανοῦ τε* MSS.

20. *ηλθεν*: so v. l. Barnes; **ἦλυθ'* MSS. *ν* of *ψυχην* may have been deleted by the corrector.

21. *οσσοι*: so FZU, &c.; *ὅσσαι* others.

23. *Πηλειδαο*: *Πηλείωνος* MSS.

26. The original reading *ανασσες* was correct.

39. *δε*: so GPHMDLW Eust.; **δ' ἐν* (Aristarchus) FXU, &c.

45. **αμφι*: *αμφίs* MXLW, &c., Eust.

47. The dittography of *εξ αλος* is cancelled by dots (for which the corrector is likely to be responsible) above and below the letters.

49. **υπο*: so FGMU, &c.; *ἐπί* others.

**ελλαβε*: so DLW, &c., Eust.; *ἦλυθε* others. Whether the correction of *δρομος* is by the first or second hand is uncertain.

56. *τεθνειοτος*: so FUZ; **τεθνηότος* others. Cf. *ψ* 84.

61. *γ' ενοησας*: so most MSS.; **γε νόησας* Eust.

65. *δ επ αυτω*: so FGPHYZ; **δέ σ' ἀμφί* Vat. 24, *δέ σ' ἀμφίs* others.

69. l. *περι*.

77. *θανοντος* was originally written, then the termination was altered to *-α*, and subsequently *-ος* was restored. Possibly the *-α* was by the original hand; the second *-ος* with little doubt was due to the corrector.

78–9. The omission of these two lines, probably caused by the homoeoteleuton *θανόντος* and *θανόντα*, appears to be peculiar to this MS.

85. *αιτισασα*, which is a respectable variant (cf. e. g. *δ* 651, *ρ* 346), has been unintelligently altered by the second hand to *αιτιασασα*. *αἰτήσασα* MSS.

90. **θηησαο*: so most MSS.; *ἐτεθήπεα* U and some others, and Eust. with vv. ll. *ἐτεθήπεας* and *ἐτεθήπεο*. An apostrophe above the *α* of *κεινα* seems meaningless.

95. There is a circumflex as well as an acute accent on *εμοι*, and it is not clear which was meant to stand.

102. The deletion is probably by the corrector.

107. **αλλως*: so most MSS.; *ἄλλος* FZ, &c., Eust.

110. *κύματα*: a circumflex has been replaced by an acute accent.

113. *η*: l. *ηε*. For the following *ηε* the MSS. rightly give *ἠδέ*.

118. *αρ*: so MSS.; **ἐν* Aristarchus.

119. It is doubtful who deleted the *ε*; the deletion in the next line is likely to be by the corrector.

121. This verse is omitted by Ludwich with FMUZ, &c.

133. The order of these two lines, which were accidently transposed, was apparently restored by the figures *α* and *β* written opposite them in the margin; cf. e. g. P. Oxy. 16. 26, 1018. 38.

137. *κηται*: so Wolf and Bekker; **κεῖται* MSS. commonly. The *ε* of *ατερ* is written over an original *α*.

138. *δ* is mistakenly omitted after *ημιν*.

139. l. *υφαινεσκεν*.

140. *τ*: l. *δ*. Cf. *ψ* 11, &c.

143. Om. Ludwich with FPHMZ, &c.

145. *γ'*, which is inserted above the line, is the ordinary reading.

148. There is a nearly upright grave accent as well as the acute on the first *η* of *σεληνηι*.

156. *κακὰ χροὶ εἵματ' ἔχοντα* MSS. Perhaps merely *κακο* was written by mistake for *κακα*.

160. l. *προφανεν[τ*.

173. *γ'*, which has here been added by the corrector, is not found in the MSS.

175. *οι*: *μιν* MSS.

180. *στονοεντα βελεμνα*: cf. the scholia minora on this passage, *βέλεμνα· βέλη*, on which Buttmann remarked 'fuit itaque varia lectio *στονόεντα βέλεμνα*'. The variant has now made its appearance. **βέλεα στονόεντα* MSS. *βέλεμνα* occurs in the *Iliad* but not elsewhere in the *Odyssey*.

181. *αγχηστινοι*: so HDLW Eust.; **ἀγχιστῖνοι* others.

182. *σφωι*: l. *σφι*.

185. *θυιεν*: so HMU; **θῦεν* others. Cf. *χ* 309.

186. *ωι*: D similarly has *ὦ*. **ὦν* is the usual reading.

188. For the spelling *ισσασι* cf. *ψ* 269.

194. *ε]χεφρονι*: so FUZ, &c., Eust.; **ἀμύμονι* others.

201. **δε τε*: so FUZ and some others, Eust.; *δ' ἐνί* most MSS.

202. The correction may be by the second hand.

204. *εστεωτ*: cf. *χ* 130, note.

207. *πολλα μογη[σεν*: so Bekker (cf. Aristarchus I 492); *πόλλ' ἐμόγησεν* vulg.

209. *ηδ ενιαυον*: this new reading avoids the hiatus of the vulg. *ἠδὲ ἔαυον*.

210. *ηργαζοντο*: so H; **ἐργ.* and *εἰργ.* others.

213. *υει*: so F; **νἱέι* most MSS.

214. The superfluous *ε* is partially erased, as is the cancelled *ι* in l. 221.

217. The ordinary reading is *ἐπιγνώῃ* (*-γνοίη* many MSS.) *καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν*. Probably the scribe's archetype had *επιγνοιη* and the repetition of the letters *γνοιη* immediately below diverted his eye to the next line, though it is surprising that he should have proceeded to write out l. 218 without observing his error.

234. l. *βλωθρην*.

236. **[κυσσ]αι*: this was probably the spelling; *κῦσαι* ULW Eust.

240. *επεσιν δια[π]ειρηθηναι*: *ἐπέεσσιν πειρηθῆναι* MSS.

245. *κομιδῆς*: *κομιδή* MSS.

249. l. *κομιδη*.

270. This verse for some not evident reason has accidently dropped out.

276–7. *χιτωνας*: so HMDLWY, &c., and HY with a few others further agree in omitting l. 277. **τάπητας,* | *τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας* most MSS.

278. *αμυμονας*: so FDUWZ Eust., &c. (Aristarchus I 128, 270); **ἀμύμονα* others.

286. *κα[ι*: *ἡ* MSS. *ι* in *ξεινιηι* was perhaps deleted by the corrector.

291. *εν* is an alteration by the second hand from an original *η*.

299. **δαι*: so DLW and some others; *δέ* (Eust.) or *δή* most MSS.

309. *τοτε*: l. *τοδε*.

310. *πατρης*: *πετρης* was originally written.

312. *ως*: *οἷς* MSS., rightly.

314. *διδωσιν*: so J Vind. 5, while PH have *ἡ δ'*, which presumably was intended here. **ἠδ' . . . διδώσειν* vulg.

321. δη: so Apollon., *Synt.* 194. 13, *Pronom.* 57. 21; *τοι MSS.

323. ισχευ: so S and some others; *ἴσχεο most MSS.

328. τε is an error for γε; cf. *ν* 256.

ειληλουθας: so SU, &c.; *ἐνθάδ' ἱκάνεις most MSS.

337. ητευν: cf. l. 323 ισχεν. The reading is far from certain, but the vestiges suggest *υ* rather than *ο*. ᾔτεον vulg.

341. τεσσερακοντ: but τεσσαρας in l. 279.

347. προτι: so FPMU; *ποτί others.

349. αμπνυτο: so MSS.; *ἔμπνυτο Aristarchus ε 458.

353. The two missing words have been supplied in the margin by the corrector, their position being marked by the oblique stroke after δειδ[οι]κα.

*ταχα: ἅμα PHMJLW.

358. *υ* of ο]ρχατου has been altered, apparently from ι.

380. ωμοισι πρ[οισταμ]εναι: ὤμοισιν ἐφεστάμεναι MSS. πα[ρισταμ]εναι is improbable.

382. βαλλων: πολλῶν MSS.

385. εστησε: ἔζοντο MSS.

387. ηλθε: so U; *ἦλθ' ὁ most MSS.

388. εργου: ἔργων MSS.

προμολουσ εκαλε[σσε]: so U; *προμολοῦσα κάλεσσε vulg.

390. εμαρπτεν: so Eust.; *ἔμαρψεν MSS.

400. The base of the δ of εε]λδομεν[οισ]ι, if in U a δ, has disappeared, and the letter might be taken for a λ.

401. σεγ ηγαγον: so apparently H; *σε ἤγαγον most MSS., θεὸς δέ σε ἤγαγεν Eust.

402. *μεγα: so PHM, &c.; μάλα others.

δε τε: so Schol. AB B 6, Et. Gud. 440. 9, Tzetzes, *Exeg. Il.* 62. 6; *δέ τοι MSS.

The marginal note is probably a gloss on the rare word ουλε,]. ε in the first line perhaps representing ουλε itself or some equivalent like νγιαινε or χαιρε. Cf. the extant scholium οὖλε· ὑγίαινε, παρὰ τὸ ὅλην. In l. 3]ειτο might be] απο.

408. α]υθι κ[αθι]ζεν: so Ven. ix. 4 only; *αὖτις ἄρ' ἕζετ' the rest. The mistaken ε in εφαθ was deleted (after having been accented) by the corrector.

417. There is an accent on the *ν* as well as the ε of νεκυς. ο of οικω[ν was converted apparently from an ε.

ε]καστ[ο]υ: sc. νέκυν. This is a new variant; *ἕκαστοι, ἕκαστος, ἕκαστον MSS.

418. *εκασ]τ[ο]ν: so LW, &c.; ἕκαστος others.

419. αγειν is a correction by the second hand from αγον.

421. τ]' εγενο[ντο: so most MSS.; *τε γένοντο Z.

427. γ[αρ σ]υν νηυσι[ν: σὺν νήεσσιν MSS.

449. αγχηστιν]οι: cf. l. 181 above.

450. *ηρει: so most MSS.; εἷλε LW Eust.

458. ερεζον: so LW; *ἔρεξαν most MSS.

461. μ of μοι is written over what appears to have been an original ι, and οι is added above the line. What exactly the mistake of the first hand was is uncertain. There is a mark which may be part of an interlinear letter inserted by him slightly to the left of the corrector's μ.

464. *μειναν: so FPHMU; μίμνον LW Eust.

480. This verse is also omitted in Ven. ix. 4. Some other MSS. omit both l. 479 and l. 480.

496. τ]ευχεσσιν ε[δυνον: this occurs as a v. l. in Y and was read by Bekker; *τεύχεσσι δύοντο others.

512. *ω[ς: so most MSS.; οἵ' LWZ Eust.

514. θε[ο]ι φι[λοι: the ι of θε[ο]ι is extremely uncertain, and θεε φι[λε, the reading of Eustath., is quite possible palaeographically.

535. Some traces of ink above the χ of χθονι are perhaps accidental.

54. HESIOD, *THEOGONIA*.

Behnesa. 11·4 × 4·3 cm. Late first century B.C. or early first century A.D. Plate 4.

Hesiod is still not very well represented among the papyri, and the following fragment from the *Theogonia* in spite of its meagre size is of some little interest on account of its early date. It is from the bottom of a column, and is inscribed in a medium-sized uncial hand, round and upright, which may be assigned with probability to the Augustan period. An acute accent in l. 655 is likely to be a subsequent addition. On the verso are parts of seven lines of demotic.

Four readings occur which are peculiar to the papyrus. One of them (l. 656) confirms a conjecture of Hermann, while the rest are of more questionable value, but merit attention in view of the antiquity of the MS. and its probable correctness as against other testimony in l. 656.

. . . . . .

δη τοτ[ε τοις μετεειπε πατηρ ανδρων τε θεων τε
κεκλυ[τε μευ Γαιης τε και Ουρανου αγλαα τεκνα
[ο]φρ ειπω τ[α με θυμος ενι στηθεσσι κελευει
[η]δη γαρ μαλ[α δηρον εναντιοι αλληλοισι
[ν]εικης και κα[ρτους περι μαρναμεθ ηματα παντα
[Τ]ειτηνες τε θ[εοι και οσοι Κρονου εκγενομεσθα
[υ]μεις δε μεγαλ[ην τε βιην και χειρας ααπτους
[φ]αινετε Τειτη[νεσσιν εναντιοι εν δαι λυγρηι
[μ]νησαμενοι φ[ιλοτητος ενηεος οσσα παθοντες
[ε]ς φαος αψ ικεσθ[ε δυσηλεγεος υπο δεσμου
[η]μετερας δια βο[υλας απο ζοφου ηεροεντος
[ως] φατο τον δ αιψ [αυτις αμειβετο Κοττος αμυμων
[δαι]μονι ουκ αδάη[τα πιφασκεαι αλλα και αυτοι
[ιδ]μεν ο τοι περι μ[εν πραπιδες περι δ εστι νοημα

647. κα[ρτους: κράτεος MSS.

652. ικεσθ[ε: ἀφίκεσθε MSS. The metre is not affected since the ι may be long or short; but αφ might easily disappear after αψ.

654. αιψ [αυτις: ἐξαῦτις MSS. Only the tip of the cross-bar of ψ remains, but the letter is nevertheless practically certain. αἶψα does not seem to occur in Hesiod with verbs of speaking, but it is common enough in Homer, e.g. Ε 242 αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, Ι 201 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα.

655. The accent was at first misplaced and therefore repeated in the correct position.

656. ο τοι: so Hermann, *Op.* vi. 180, comparing Homer, Θ 32, &c.; ὅτι MSS. The right side of the ο is rubbed and οτει would be a just possible reading, but is very much less likely.

55. HERODOTUS II.

Fr. 3 11·7 × 7·7 cm. Second century. Plate 10 (Frag. 3).

A Herodotean papyrus is as yet something of a rarity, the only fragments at present published being P. Oxy. 18 and 19 (Book i), 695 (Book v), and a Munich papyrus edited by Wilcken in *Archiv* i, p. 471 (Book i), none of which are of at all considerable compass. The following pieces from Book ii, though also of meagre proportions, are a welcome addition. They belong to a carefully written roll from which, to judge by the clean straight edges, they have been deliberately cut; the verso, however, is in each case blank. The script is a handsome upright uncial, the letters being rather widely spaced and sometimes (e. g. κ and τ) finished off with small apices. In general appearance this hand, which is probably of the second century, recalls that of the Bacchylides papyrus, though there is an obvious difference in the formation of the ω; cf. also P. Oxy. 665. Stops in both the high and middle position occur, and some of these at least may be due to the original scribe, to whom no doubt the paragraphi and diaereses on initial iotas are to be referred; but the stop in l. 29 looks like a later addition, and the hand of a corrector is to be recognized in ll. 20 and 34. A critical mark opposite l. 33 is noticeable, as well as the very deep margin (6·7 cm.) at the top of Frag. 3.

Frag. 1.

. . . . . .
α ξυλα ε[πεαν δε τωι τρο ii. 96
πωι του[τωι ναυπηγη
σωνται [ζυγα επιπολης
τινουσι [αυτων νομευ
σι δε ουδ[εν χρεωνται ε
σωθεν δ[ε τας αρμονιας
εν ων ε[πακτωσαν τηι
βυβλωι· π[ηδαλιον δε εν
ποιεοντ[αι και τουτο δι
α της τρο[πιος διαβυνε
ται· ϊστω[ι δε ακανθινωι
χρεωντα[ι ιστιοισι δε
βυβλινοι[σι
. . . . . .

Frag. 2.

. . . . . .
[υπο Περσ]ηισι εστι [Α]ι̣[γ]υ̣[πτος ii. 98
[η δε ετερη] δοκεει μοι πο
[λις το ουν]ομα σχειν απο
[του Δανα]ου γαμβρου Αρ
[χανδρου] του Φθιου· του
[Αχαιου κα]λεεται γαρ δη
[Αρχανδρο]υ πολις ει η δ αν
[και αλλος τ]ις Αρχανδρος·
[ου μεντοι] Αιγυπτιον γε
[το ουνομα]· μεχρι μεν 99
[τουτου οψι]ς τε εμη· και
[γνωμη κ]αι ϊστορι[η[ι]]

Frag. 3. Plate 10.

ποιησαι τον Σεσω[στριν ii. 107
και δυο μεν των π[αιδων
κατακαηναι τροπ[οι τοι
ουτωι· τους δε λοιπ[ους α
ποσωθηναι αμα τ[ωι πα
τρι· νοστησας δε ο [Σεσω 108

στρις ες την Αιγυπ[τον
—> και τισαμενος τον [αδελ
ε ι ι
φον τω μεν ομιλω [
. . . . . .

4. τινουσι: so AB; τείνουσι other MSS., Hude. Cf. l. 33.
9. ποιεοντ[αι: ποιεῦνται MSS., Hude.
15. δοκεει μοι πο[λις: πόλις δοκέει μοι MSS.
16. σχειν: ἔχειν MSS.
22. Αιγυπτιον γε: γε Αἰγύπτιον MSS.
33. τισαμενος: so L; τεισ. other MSS., Hude. Cf. l. 4. The meaning of the critical sign (possibly by the first hand) opposite this line is uncertain. It is a combination of an obelus with a diplê, and occurs among the *notae simplices* enumerated in Cod. Par. 7530, where it is said to designate a verse *alienus et supervacuus* (Dindorf, *Schol. in Hom. Il.* I, p. xlix). For the occurrence of critical signs in prose papyri cf. l. 48–9 and note; a diplê is found in a Hawara papyrus (15) of Xenophon's *Cyropaedia*.

---

56. HIPPOCRATES, Περὶ διαίτης ὀξέων.

7·1 × 5·1 cm. Second century.

The ends and beginnings of lines of two columns from the latter portion of Hippocrates' treatise Περὶ διαίτης ὀξέων. This portion of the treatise has been generally recognized from the time of Galen downwards to be a spurious accretion, and is expressly designated as *νόθα* in the best manuscripts. It is, however, of considerable antiquity.

The two columns are written on the verso of the papyrus in a small but clear cursive hand, somewhat resembling that of the British Museum Herondas and belonging most probably to the first half of the second century. Such a date is also supported by the evidence of the recto, which bears the remains of a few lines from, apparently, some first-century document. A high stop is used twice, but this and the paragraphus are the only lection signs which occur; they are apparently both due to the original scribe, who has also in one place entered a variant in the margin. Textually the fragment in spite of its small size is of some interest. As usual, it supports none of the three principal MSS., which are of the eleventh and twelfth centuries, at all consistently, agreeing for instance with A against MV in ll. 6 and 27–8, with MV against A in ll. 21, 23, and 25, and with AM against V in l. 17, while occasionally it differs from them all; cf. notes on ll. 7, 9, 13, and 15. The accompanying collation is based on the edition of Kühlewein.

Col. i.

. . . . . .
] φι[λεε]ι [τωι τοι
[ωιδε και επαν]εσ[ις] ειναι το[υ
[πυρετου αλλ ο]μῳ[ς] τον τοιον[δε]
[παραφυλασσει]ν [τη]ι λιμοκτο
[νιηι και υδατοποσι]ηι και με

Col. ii.

. . . . . .
τ[ο ετερον παρα το ετερον πα
ρα[βλαστανει και σκληρη φλε
γμ[ονη κατεχει και οιδεει ισχυ
ρω[ς ο οφθαλμος και η παρα
φρ[οσυνη μεγα επιδιδοι αι δε νυ

[λικρητου ποσει και] χυλοισι
[παραφυλασσειν μ]ηδεν πι
[στευων τηι ανεσει] τ[ω]ν πυρετων·
[. . . . . εχου]σι [σ]ημεια επι (οκοσοι τοιαδε)
[κινδυνοι εισι θνησκ]ειν· οκο
[ταν δε ταυτα συνιδηις] ουτως
[προλεγειν ην σοι αρεσ]κηι θεω
[ρησας ευ μαλα οκοτα]ν δ εν
[πυρετοισι φοβερον τι γεν]ηται
[πεμπταιοις εουσιν ην η κο]ιλιη
[εξαιφνης υγρα διαχωρησηι] και
. . . . . .

κτ[ες μαλλον σημαινουσιν
η αι [ημεραι τα περι την παρα
φρο[συνην τα δε σημεια μα
λισ[τα γινεται πολλα επι τον
πε[ρισσον αριθμον η επι τον
αρτ[ιον εν οκοτερωι δ αν των α
ριθ[μων τουτων γινηται ολε
θρο[ι επιγινονται τους τοι
ο[υσδε
. . . . . .

1. φι[λεε]ι [τωι: or φι[λει] τ[ωι. The MSS. here apparently have the uncontracted form (Kühlewein, Prolegomena, p. xcvii).

2. επαν]εσ[ις]: the letters ις barely fill the lacuna.

6. χυλοισι: so A; χυμοῖσι MV.

7. [παραφυλασσειν: παραφύλασσε AMV, but this would not sufficiently fill the lacuna, the η of μ]ηδεν being under the ι of [τη]ι in l. 4 and the η of νδατοποσι]ηι in l. 5. Probably, therefore, the infinitive was written here as in ll. 4 and 12.

9. What exactly stood in the papyrus here is doubtful. The common reading is ὅσοι δὲ τοιάδε ἔχουσι σημεῖα (so e. g. Kühn), but A has ὡς οἱ τοιάδε ἔχοντες σημ. (so Kühlewein), MV having ὅσοι for ὡς οἱ. The marginal variant οκοσοι τοιαδε apparently implies εχουσι, not εχοντες, in the text of the papyrus, and εχου]σι may be read, though εχοντ]ες is equally possible. But there is not room for οσοι δε τοιαδ(ε) before εχου]σι; perhaps οι (οἵ) was written for οσοι, or ταδε for τοιαδε. It is noticeable that there is no δε in the margin after οκοσοι, but δέ (or ὡς) cannot be spared.

10. οκοταν: ὁπόταν Kühlewein, following the usual spelling of A; cf. Prolegomena, p. xciii.

11. ουτως: οὕτω Kühlewein.

13. οκοτα]ν: so vulg.; ὅταν AMV, but this would leave the supplement shorter by two or three letters than would be expected from the analogy of the three preceding lines.

δ εν: so MV, Kühlewein; δέ A omitting ἐν.

15. There is plenty of room for ην, which is omitted in AMV, but is read by Kühlewein on the authority of Foes and the various readings of J. Sambucus in Mack's edition.

17. πα]ρα[βλαστανει: so AM; περιβλαστάνει V.

20. η before παρα]φρ[οσυνη is omitted in MV, but considerations of space are rather in favour of its insertion, as in A.

21. μεγα: so MV, μετὰ τὶ A, whence Kühlewein reads μέγα τι. That τι stood in the papyrus is not at all likely, since without it the line is of rather more than average length.

23. ἡ before αἱ was omitted by A^1 but added by A^4. The papyrus no doubt agreed with MV in reading παραφροσυνην as against A's ἀφροσύνην.

25. It is practically certain that the papyrus had πολλα like MV, since otherwise this line would be quite abnormally short; om. πολλα A, and so Kühlewein.

27. εν: so A, om. MV. A decision is here more precarious, but the longer reading seems to suit the papyrus rather better.

27–8. των α]ριθ[μων τουτων: so A, Kühlewein; τούτων τῶν ἀρ. MV.

29. In the margin against this line there is a rather faint curved mark, like one loop of an omega, which may have some critical significance, but is quite likely to be accidental.

57. DEMOSTHENES, *DE CORONA*.

Harît. 12·7 × 10·8 cm. Late second or early third century. Plate 10.

Parts of two columns from the top of a roll inscribed with the *De Corona*. The verso of the fragment has been utilized for a short letter from Heron to Heroninus, of whose correspondence, dating from about the middle of the third century, there are many other examples; cf. **16**. Hence the text on the recto, which is written in sloping uncials of the common oval type, is not likely to be later than the first few decades of the third century, and may even go back to the end of the second; cf. e. g. the hand of the Oxyrhynchus historian (P. Oxy. V, Plate V), which is a smaller and less regular example of the same style. The length of the horizontal strokes, especially in the τ, is noticeable in this Demosthenes papyrus. A mark of elision is inserted twice, apparently by the original scribe. The only textual point worth remarking is the omission in Col. i of the contents of the ψηφίσματα and ἀποκρίσεις, which are cited in MSS. but bracketed by modern editors.

Col. i.

τ]ων ψηφι § 163
[σματων ακο]υσαντες
[και των απο]κρισεων
[εισεσθε και μ]οι λεγε
[ταυτα λαβων]
[ψ̄ηφισμ]ᾱ
[ε̄τερον ψη]φισμα
[λεγε δη και τ]ας απο
[κρισεις]
[ᾱποκρισεις]
[Αθηναιοις]
κ̄αι Θηβαι]οις̄
[ουτω διαθεις ο] Φιλιπ
[πος τας πολει]ς προς
[αλληλας δια το]υτων
[και τουτοις επ]αρθεις
. . . . . .

Col. ii.

μεταξυ δειπνουντες § 169
τους τ' εκ των σκηνων
των κατα την αγοραν
εξειργον και τα γερρα
ενεπιμπρασαν οι δε
τους στρατηγους με
τεπεμποντο και τον
σαλπιγκτην εκ[αλουν]
και θορυβου πλ[ηρης]
ην η πολις τηι δ [υστε]
ραιαι αμα τηι ημ[εραι]
οι μεν πρυταν[εις
την βουλην εκαλ[ουν
εις το βουλευτηρ[ιον
ὑμεις δ' ει[ς] την ε[κκλη
σιαν επορ[ε]υ[εσθε και
π̣[ριν
. . . . . .

10–12. There is room for a line between ll. 10 and 12, and it is evident that the two titles ἀπόκρισις Ἀθηναίοις (om. Ἀθηναίοις O) and ἀπόκρισις Θηβαίοις were combined in some way, but the arrangement suggested is quite uncertain. It is not very satisfactory, because the termination of Θηβαιοις would not be expected to project so far.

21. ενεπιμπρασαν: so MSS.; ἀνεπετάννυσαν Girard, comparing schol. on Aristoph. *Acharn.* 22.

30. εἰς τὸ βουλευτήριον is bracketed by Blass on the strength of Dionys. *Ar. Rhet.* iv. 13. 26 K.

58. DEMOSTHENES, *DE CORONA*.

Largest page 15·7 × 10·2 cm. Fifth or sixth century. Plate 3 (Fol. 4 recto, Fol. 5 recto).

This is a singular papyrus. It consists of a quire of four sheets, the bottom one of which is so much damaged that of the last leaf only a piece of the inner margin remains. The inside of the first leaf and the six leaves following (Fol. 7 is blank) are inscribed with the final part of the *De Corona*, the actual end of the speech occurring on page 11, where the title of the work is given, followed by the subscription of the scribe, 'Good luck to the writer and to the reader.' It would naturally be supposed from this formal conclusion that the complete text of the oration had preceded, but this is not the case. Between each page there is a large omission amounting on an average to some 32 lines of the Oxford text, or about four times as much as the column of writing. The last line of a page is sometimes a short one, and the pages commence and break off in the middle of sentences, sometimes even of words (ll. 89 and 194). The pages are numbered consecutively, so there can be no question of missing leaves; can then the phenomena be explained by the hypothesis of a defective archetype? That is the obvious solution, and is also suggested by the occurrence of the short final lines which, as already mentioned, in some cases precede the gaps. The difficulty is that the pages were numbered from 1 to 11, starting from the inside of the first leaf, the outside of which was left blank. Hence it would appear that this quire was complete in itself, and not preceded by other quires; and that an archetype so defective as to preserve only a few disjointed passages from the end of a long work would be thought worth perpetuating, especially when that work was one so well known as the *De Corona*, is not an easy supposition. On the other hand a mere dummy or toy could hardly be so elaborate. The most satisfactory explanation seems to be that the leaves were written out as an exercise, and so belong to the same class as **59**, though representing a more advanced educational stage; for a subscription, similar to that found here, at the end of a schoolbook cf. note on ll. 204–6.

In this quaternion the disposition of the sheets was the opposite of that in **28**, and the verso is uniformly underneath. The text is written in fairly regular sloping uncials of medium size, the ink used being of a reddish-brown shade. *ν* is noticeable for its low cross-bar; and the tail of the *υ* is sometimes flourished below the line. Stops occur in the high, middle, and low position, marks of elision (which are written also after *ουκ* and *ουχ*) are not infrequent, and there are a few rough breathings of a rounded shape. An uncommon abbreviation of (*ὦ*) *ἄνδρες Ἀθηναῖοι* is employed; cf. note on l. 92. The papyrus is evidently of Byzantine times, but not of the latest period; it may be assigned to the fifth or earlier part of the sixth century. Its text is of a mediocre quality; there is no consistent agreement with any one manuscript or group of manuscripts. The chief peculiarity is a tendency to omission; cf. notes on ll. 5, 122, 170, 190.

Fol. 1 recto.

. . . . . .

[ ] . [.]ε § 267 [ε]ν μεν τοινυν τοις προς τῃ § 268

. . . . . .] . [. . . . . .] . πολιν τοιουτοις εν δε

[μαλισ]τα με[ν οι] θ̣ε̣[ο]ι̣ επειτα
[ουτοι] παντε̣ς̣ απολεσειαν π̣ο̣
[νηρο]ν οντα πολιτην λεγε
[τας μαρ]τυριας
— μ̂α̂ρ̂τ̂υ̂ρ̂ι̂α̂ι̂

Fol. 2 verso.

β

§ 274 εις τ[α] πασι δ̣[οκου]ντα συμ̣
φερειν [εαυτον] δους
ου κα[τωρθωσε] μεθ α
[παντων ουκ] ο̣νε[ι]δι
ζειν [ουδ]ε̣ λ̣ο̣[ι]δορεισθ[αι]
§ 275 τω τ̣[οι]ο̣[υτω δ]ι̣κ̣[α]ι̣ο̣ν̣ αλλα
συαχθεσθαι φανη[σ]ε
ται το[ι]νυν ταυτα παντα
ουτως ου μονον τοις νο
μοις αλλα κα[ι] η φ[υσ]ις
αυτη τ[οι]ς αγραφοις νο
μιμοις και τοις ανθρω
πινοις ηθεσιν διωρικε̄
Αισχινη[ς] τοινυν τοσ[ο]υ[τ]ο̄
ὑπερβληκεν απαντα[ς
ανθρωπους ωμοτη[τι και
συκοφαντια ωστ[ε και ων
αυτος ω̣ς̣ α̣τυχημ̣ατων [

Fol. 2 recto.

γ

§ 280 τουτον προ[ελε]σθαι [τ]ον αγωνα
ουκ αδικηματος . . . ς λαβειν
τιμωριαν [εστι δ ο]υχ' ο λο
γος του ρ[ητορος Αισχ]ινη [τι
μιον ουδ[ε] ο̣ [τονος της φω
νης αλλα το τα[υτα προα]ι̣ρ̣ει̣
σ̣θ̣[α]ι̣ τοις πολλοις [κ]αι [το] τους
αυτους μισειν και φιλε[ι]ν
§ 281 ουσπ[ε]ρ αν ἡ πατρις. ὁ γαρ
ουτω[ς] εχων την ψυχην ου
τος επ ευνοια παντα ερει· ὁ δ'
αφ ων η π[ο]λις προοραται τι
να κινδυνον εαυτη. τουτους
[θ]εραπευων ουκ' επι της αυτης
[ορ]μει τοις πολλοις. ουκουν
[ου]δε της ασφαλειας την αυτῆ
[εχει] προσδοκιαν.

Fol. 3 verso.

δ

§ 286 το δ' αιτιον ουκ' α[γ]νοεις
μεν[.] ομως δε φρασω σοι
[κ]αγω α[μ]φοτερ' ηδεσᾱ
[α]υ̣τ̣ο̣ι̣ τ̣η̣ν̣ τ' ε̣μην ευ̣νοι
[αν] κ̣α̣[ι π]ροθυμιαν μεθ ης
[τ]α πρα[γμ]α[τ]α επρα[τ]το[ν κ]α[ι]
[την υ]μετ[ερ]αν αδικιαν
[α γ]αρ ευθενουντων [τ]ων
πραγματων η̣ρνεισθαι
διομνυμενοι· ταυτ' εν
οις επταισεν η πολις ωμο
λογησατε· του[ς] ουν επι
τοις κοινοις ατυχημασ̄ι

Fol. 3 recto.

ε

§ 292 τεταχθαι· ο συ νυνι πεπ[ο]ιηκως
ει φανερος εμε παντων αιτιον
και δι εμε εις πραγματ[α] φασκω̄
εμπεσειν την πολιν ουκ' απο
της εμης πολιτειας [ου]δε προ[αι
ρεσεως αρξαμενων ὑ[μ]ων [τοις
§ 293 Ελλησι βοηθειν επει ε[μ]οιγε ε[ι του
το δοθειη παρ ὑμων δι ε[μ]ε ὑμ[ας
εναντιωσθαι τη κατα τω[ν] Ελλη
νων αρχη πραττομε̣ν̣ μεζω̣ν̣ [αν]
δοθειη δωραια συνπασων ω[ν]
τοις αλλοις δεδωκατε[·] αλλ' ουτ ᾱ
εγω ταυτα φησαιμι αδικοιην

ων εφρονουν λαβοντας
αδειαν εχθρους μεν παλα[ι
φανερους δε τοθ' ηγησα[–]
το αυτοις γεγενησθαι· ειτα κ[α]ι § 287
προσηκειν υπολαμβανον[τ]ες
τον ερουντα επι τοις·

Fol. 4 verso.

ς
ταυτη[ς] τοινυν της ουτως αισ § 297
χρας και περιβοητου στασεως
και κα[κ]ιας μαλλον δε ω προ
δοσιας ε[ι] δει μη ληρειν της
[τ]ων Ε[λ]ληνων [ε]λευθ[ε]ριας η τε
π̣[ο]λ̣ι̣ς̣ παρα πασ[ι]ν ανθρωπ[ο]ις
αναιτ[ι]ος γεγονεν εκ των ε
μων πολιτευματων και ε
γω παρ ὑμιν ειτα μ' ε[ρ]ωτας ᾱ
τι ποιας αρετης αξιω τ[ι]μα
σθαι εγω δε σοι λεγω οτι τῶ
πολιτευομενων παρα τοις
Ελλησι διαφθαρεντων α
παντων αρξαμενων α̣π̣[ο
σου προτερον μεν ὑπο Φ[ι
λιππου νυν δε ὑπ Αλεξα[ν
δρου εμε ουτε καιρος [ο]υ̣[τε § 298
φιλανθρωπια λογων ουτε
επαγγελιων μεγεθος ουτε
ελπις ουτε φοβος.

Fol. 5 recto. Plate 3.

η
οταν αυτω δ[ο]ξη της πολιτει § 308
ας πολλακις δε δοκει φυλατ'
τει πηνικ' εστε μεστο[ι] του
συνεχως λεγοντος η [π]αρα
[τ]ης τυχης τι συμβεβηκε̄
εναντιωμα· η αλλο τι δυ
σκολον γεγονεν πολλ[α] δε
γαρ αν ὑμας· ουτ' αν ὑμεις ευ οιθ'
ὁτι συγχωρησετε· ουτος δε ει δι
κ[αι]α εποιει. ουκ' αν ενεκα της
[προ]ς εμε εχθρας τα μεγιστα των
[υμ]ετερων καλων εβλαπτεν και
διεβαλλεν αλλα τι ταυτα επιτ[ει]μω § 294
πολλω σχετλιωτερα αλλα κατη
γορηκοτος αυτου και κατεψευσμε

Fol. 4 recto. Plate 3.

ζ
την Ευβοιαν και των μεν τοις § 302
εχθροις ὑπαρχουσων δυναμε
ων τας μεγιστας αφελειν ων
δε ενελειπ[ε]ν τη πολει ταυτα
προσθειναι· ταυτα τοινυν
απαντα πεπρακται τοις εμοις
ψηφισμασι και τοις εμοις π[ο]
λιτευμασιν· ἁ και βεβουλευ § 303
μενα ω εαν ανευ φθονου τις
βουλη[τ]αι σκοπειν· ορθως ευ
ρησει και πεπραγμενα παση
δικαιοσυνη και το εκαστου και
ρον ου παρεθεντα· ουδ' αγνο
ηθεντα ὑπ εμου και οσα εις αν
[δρ]ος ενος δυναμιν και λογι
[σμ]ον ηκεν· ουδεν ελλειφθε̄
[ει] δε ἡ δαιμονος τινος η τυ
[χ]η̣[ς] ἰσχυς[·] η στρατηγων
φαυλοτης· η των προδιδον
των τας πολεις ὑμων κακι
α[·] η παντα ταυτα

Fol. 5 verso.

[θ]
ὑποκρ[ι]τ̣ης αριστος τραγικος § 313
Θεο[κρι]νης ειτα των προτερον γε 314
γε[νη]μενων αγαθων [α]νδρων
μ[ε]μ[ν]ησαι και καλως ποιε[ι]ς
ου μεντοι δ[ι]καιον εστιν α [τ]η̄
προς τους τετ[ε]λευτηκοτας ευ
ν[οι]αν ὑπαρχουσαν προλαβō

τανθρωπινα ειτα επι του
τω τῳ καιρω ρητω[ρ] εξαι
φνης εκ της ησυχιας ωσ
περ πνευμα εφανη και
πεφωνασκηκως και συν
ειλοχως ρηματα και λογους
συνειρει τουτους σαφως κᾳ[ι
απνευστι ονησιν μεν ου
δεμιαν φερ[ο]ντας ουδ' α
γαθου κτησιν ουδενος σ[υμ
φοραν δε τω τυχον[τ]ι τῶ
πολιτων και κοινην αισχυ
νην καιτοι ταυτης της μ[ε]λε § 309
της και της επιμελε[ι]ας Αι
σχινη ειπερ εκ ψυχης δικαιας

τα [π]αρ' ὑμων προς εκεινους
εξεταζειν και παραβαλλειν
εμε τον [σ]υνζωντα μεθ' ὑμῶ
τις γαρ ουκ' οι[δ]εν των παν § 315
των οτι τοις μεν ζωσι πασῖ
ὑπεστιν τις η πλειων η ελατ
των φθονος τους τεθνεωτας
[δ]ε ουδε των εχθρων ουδεις
μ̣[ι]σει ουτω[ς ο]υν εχοντων τουτῶ
τ[η] φυσει προς τους προ εμαυτου
[ν]υν εγω κρινωμαι· μηδαμως
ουτε [γαρ] δικαιον ουτε ἴσον Αισχινη
αλλα [π]ρος σε και [α]λλον ει τινα βου
λει των ταυτα σοι προηρημενῶ

Fol. 6 recto.

[ι
και νομοις και πρεσβ[ειαις απαν § 320
τα διωκειτο· υμων δ [ουδεις ην]
ουδαμου πλην ε[ι] τουτ[οις ε]πη
ρεασαι τι δεοι[·] επειδη [δ α] μη
π[ο]τ' ωφελεν συν[ε]βη και ουκ'
ετι συμβουλων [α]λλα των τοις
επιταττομενοις ὑπηρετουν
των και των κατα της πατριδος
μισθαρνειν ετοιμων και των
κολακευε[ι]ν ετερον β[ο]υλομενῶ
εξετασις την[ι]καυτα συ και του
των εκαστος εν ταξει και με
γας και λαμπρος ἱπποτροφος
εγω δε ασθενης ομολογω αλ[λα
ευνους μαλλον ὑμων του[τοισ
ει δυο δ θ ω ταυ̣τ̣ο̣ν̣ φυσει μ̣ε̣τ̣[ριον § 321
ν
πολιτη εχειν δει· εν μεν τα[ις
εξουσιαις [τ]ην του γενναιου
και την του πρωτει[ο]υ τη [πολ]ει προ
αιρεσιν διαφυλαττειν.

Fol. 6 verso.

ια]
[λεις] και προωλεις εν § 324
γη και θαλαττη ποιη
σετ[ε] ημιν δε τοις λοι
ποι[ς τ]ην ταχιστην απ
α[λ]λαγην των επηρτη
μενων φοβων δοιη
τε και [σ]ωτηριαν ασφα
λη : —— »»»»» —— »»»
ὑπερ Κ[τ]ησιφωντος
περι του στεφανου
»»»»»»»»»» —— »»»»»»»»»»
[ευ]τυχως τ̣ῳ̣ γραψαντ[ι] κ̣α̣ι
λα]μβανον[τι] και αναγινω
] σκοντι
»—]»»»»»»»»»»»»»» —— »»»»»»»»»»»»»«—»

5. πολιτην: so A, vulg.; καὶ πολ. SLFQ. After πολίτην the MSS. have καὶ τριταγωνιστήν, some adding further καὶ προδότην, which is omitted by SLAQ and modern editors; καὶ τριταγ. however, cannot be spared.

9. τοιουουτοις: l. τοιουτος.

21. l. *συναχθεσθαι.*

22. *τοινυν*: so vulg.; om. SL, Blass, Butcher.

ταυτα παντα: om. *παντα* O^1, *πάντα ταῦτα* Vind. 1. Blass prints *πάντα* in brackets.

23. *τοις*: so SA, Blass; *ἐν τοῖς* L, Butcher.

25. *νομιμοις*: so SA and vulg.; *νόμοις* LO corr.

27. S omits *ἤθεσιν.*

29. l. *υπερβεβληκεν.*

32. The *α* of *ατυχηματων* was perhaps inadvertently omitted; if written it was very cramped.

34. *ἀδικήματος οὐδενός* MSS. Perhaps *ενος* was written for *ουδενος.* There is not room for *τινος.*

36. *τι]μιον*: so SL; *τίμιος* vulg.

53. Whether the papyrus had *αυτοι* (SL, &c.) or *ουτοι* (A) is of course quite uncertain.

58. *ηρνεισθαι* is for *ηρνεισθε*; cf. l. 79 *δωραια.*

66. *εαυτοις*: the *ε* was added by the original writer; *αὑτ.* MSS.

67. *υπολαμβανον[τ]ες*: so SLFQ; *ὑπέλαβον* Y, *ὑπελάμβανον* vulg. Blass and Butcher bracket *ὑπολαμβάνοντες.*

68. Blass brackets *ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν.*

76. The papyrus agrees with SL^1AY in omitting *τοσαῦτα*, which is found in several MSS. before *δι' ἐμέ.*

77. l. *ηναντιωσθαι.*

78. l. *πραττομενη μειζων.*

79. *δωραια* = *δωρεα.*

80. A high stop may be lost after *δεδωκατε.*

82. *οιθ'* is for *οἷδ'*; cf. the common spelling *οὐθείς* and *μηθείς*, and e.g. P. Oxy. 68. 28 *μήθ' ὅλως* for *μηδ' ὅλως.*

83. *συγχωρησετε*: so Par. Regii 2940, 2998. The misspelling is the converse of that in l. 58 *ηρνεισθαι.*

δε: so Par. Reg. 2936, Coisl. 339; *τ'* other MSS., and vulg.

86–9. Between these lines there are a number of small ink-marks, whose presence seems to be accidental.

91. *στασεως*: so a Paris MS. of Tiberius cited by Blass; *συστάσεως* MSS.

92. This compendium of *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι* recurs in ll. 118, 157, and 189; in l. 157, where *ὦ* is omitted by the best MSS., an *α* replaces the *ω*. The same abbreviation is found in an Aeschines papyrus published by Nicole, *Textes grecs inédits* 1 (1909), as well as in mediaeval MSS., and a similar but less compressed form, *ώα$^{\theta}$*, is used in the commentary of Didymus on Demosthenes at Berlin (late second century).

100. *δε*: so SL; *δή* vulg.

104–5. *πρότερον . . . Ἀλεξάνδρου* is bracketed by Blass and Butcher, following Dobree.

110. *την Ευβοιαν*: the papyrus supports the ordinary reading. Reiske wished to omit *τὴν Εὔβ.*, Weil conjectured *τὴν Σηλυμβρίαν.*

113. *ενελειπ[ε]ν*: so SLAY (*-ε*); *ἐνέλιπε* vulg.

121. l. *τον* for *το.*

122. After *ἀγνοηθέντ'* SAY have *οὐδὲ προεθέντα* (so Butcher; *παρεθέντα* F, *προδοθέντα* vulg., *πραθέντα* Dobree, Blass). The addition is possibly a variant which has got into the text; but great weight can hardly be attached to its absence in the papyrus.

123–4. *αν[δρ]ος ενος*: so vulg., Blass; *ἑνὸς ἀνδρός* SLY, Butcher.

133. *πηνικ'*: so SL, Blass, Butcher; *ὁπηνίκ(α)* AF vulg.

εστε: so L and vulg.; *ἔσεσθε* S (*-σθαι* S^1), Blass, Butcher.

142. *συνειλοχως*: *συνειλεχώς* SQ, *συνειλήχώς* Y and as a variant FO.

151. *Αἰσχίνη* stands after *μελέτης* in A, and so Blass.

157. For the abbreviation of *ἄνδρες Ἀθηναῖοι* cf. l. 92 note. *ὦ* here is similarly omitted by SLBO.

159. *προλαβοντα*: so SO; *προσλαβόντα* L vulg.

162. The papyrus may have had either *νυν ζωντα* (SLOY, Butcher) or *συνζωντα* (so Priscian, *συζῶντα* vulg., Blass).

167. *ουδεις*: *οὐδεὶς ἔτι* MSS., *τις* Theon, Blass.

170. *κρινωμαι*: *κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι* SFB, *κρίνομαι και θεωροῦμαι* LA vulg.

173. *σοι* is omitted by S and Vind. 1, and is bracketed by Blass.

183. *ετερον*: so SLY ; *ἑτέρους* vulg.

184. *εξετασις*: so SL, Blass ; *ἐξέτασις ἦν* other MSS., Butcher.

189. *ω (ανδρες Α)θ(ηναιοι)*: Blass and Butcher omit *ὦ* with SLF.

ταυτον seems to have been written by a *lapsus calami* for *ταυτα τον*, the common reading found in most MSS. Blass and Butcher omit *ταῦτα* with S. The papyrus is damaged, but the letters *αυ* are fairly clear, and no likely alternative suggests itself.

190. The parenthesis *οὕτω γάρ μοι περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν*, which occurs after *ἔχειν δεῖ* in the MSS., is omitted in the papyrus.

192. *την*: so several MSS.; om. Blass and Butcher with S, &c.

195. *ποιησετ[ε]* = *ποιησαιτε*, the vulg. reading ; cf. l. 199 *δοιητε* and note on l. 83. *ποιήσατε* SF^1, Blass, Butcher, *ποιήσοιτε* L.

199. *δοιητε*: *δότε* MSS. ; cf. the previous note.

204–6. Cf. the subscription at the end of the series of school exercises published by Jouguet and Perdrizet in *Studien z. Palaeogr. und Papyruskunde* vi, pp. 148 sqq. *[ε]ὐτυχῶς τῷ [ἔ]χοντι καὶ τῷ [ἀν]αγινώσκοντι, [μᾶλ]λον δὲ τῷ [νο]οῦντι* (fourth century).

---

59. WRITING EXERCISE: DEMOSTHENES, *DE CORONA*.

Behnesa. 9·6 × 8·6 cm. Third century

The first few words of the *De Corona*, repeated at least six times as an exercise; cf. P. Tebt. 686 and the Hawara papyrus quoted by Milne in the *Journal of Hellenic Studies*, xxviii, p. 124. Whether the sentence was carried beyond the word *εὔχομαι* cannot be determined; the breadth of the line to that point would be about 17 cm. The letters, which are upright and rather large, are quite well formed ; *θ* and *ο* are extremely narrow. On the verso in the same hand is part of another line of doubtful purport, besides other more illegible remains. The papyrus may date from the third century.

. . . . . .

[πρωτον μεν ω ανδρες Αθηνα]ιοι τοις θεοις ευχ[ομαι
[πρωτον μεν ω ανδρες Αθηναι]οι τοις θεοις ευχο[μαι
[πρωτον μεν ω ανδρες Αθηνα]ιοι τοις θεοις ευχομ[αι
[πρωτον μεν ω ανδρες Αθ]ηναιοι τοις θεοις ευχομ[αι
[πρωτον μεν ω ανδρες] Αθηναιοι τοις θεοις ευχο[μαι
[πρωτον μεν ω ανδρες Αθ]ηναιοι τοις θεοις ευχ[ομαι

. . . . . .

On the verso, at right angles

] · υριοι · · μφαϲ[

and at some distance below, slight traces of three more lines.

5. Why a second *ι* was added over the line is not evident.

6. There is a wider space after this line, which was perhaps the last of the column.

---

60. POLYBIUS XI.

Fayûm. Frag. 2 13·7 × 42 cm. Late second century. Plate 10.

In the year 1901 some papyrus fragments from the eleventh book of Polybius belonging to the Berlin Museum (P. 9570) were published by Wilcken in *Archiv* i, pp. 388 sqq., and were remarkable for the excellence of their text, which was frequently superior to that of the mediaeval MSS. It is therefore very satisfactory that some further pieces of the same papyrus should have come to light in the Rylands Library. That the fragments at Berlin and at Manchester belong to a single roll is obvious without any actual comparison of handwriting, for not only have they identical characteristics, e. g. in the length of the lines, and the accounts on the verso, but it is clear that the new pieces are the bottoms of the colūmns of which the upper portions are preserved at Berlin. They fit accurately into the lacunae, the combination producing six consecutive columns, of which the second is represented only by the small Berlin Frag. B, while the other five are in a fair state of preservation. Perhaps the missing parts of Col. ii may yet make their appearance in some other collection.

The text is written in tall columns of about 35 lines; this was most probably the number in Col. vi, the best preserved of the series. A column of that length would occupy a space of approximately 22 cm., and since the margin at the bottom measures $3\frac{1}{2}$–4 cm., the height of the complete roll may be estimated at 29 to 30 cm. The script is a rather large round uncial, which I should agree with Wilcken in placing near the year 200, though somewhat before rather than after that date. Wilcken is led to the contrary opinion by an isolated instance of the use of a comma-like sign between two gammas, for which there is as yet no clear evidence before the third century. But this is no very certain indication, even if the mark in question proceeds from the original scribe and not from the corrector who has made other insertions in the MS. (P. Berlin Frag. A 8, Frag. C 7–8). The hand is of the type of which P. Oxy. 844, for example, is a more carefully written and probably rather earlier specimen, and suggests the latter part of the second century rather than the third. It was not, however, till about the year 276 (Wilcken, *l. c.*; cf. *Archiv* v, p. 273) that the verso came to be used for accounts and taxing-lists.

The excellent qualities conspicuous in the text of the fragments previously published are thoroughly maintained in the present supplementary pieces. They confirm five conjectures, of which Casaubon's *θέρος* for *τέλος* in 15. 7, the same scholar's insertion of *εὐθέως γάρ* in 16. 4 (both rejected by Büttner-Wobst), and Gronovius' addition of *παρὰ τὴν τῶν ἡγουμένων* before *ἐμπειρίαν* in 14. 2, are the most striking. On the other hand the efforts of Schweighäuser and Casaubon to emend 16. 7–8 are shown to have been on wrong lines; and further new and doubtless true readings are supplied in 14. 2 *τῶν . . . τὸ πολύ* for *πλεῖστα τῶν*, 15. 7 *ἀγομένην*, and 16. 4 *ἐξ ἀρχῆς*; cf. notes on ll. 2–5, 35, 47–50, and 57. In a few places, e. g. ll. 23, 54, 59, the superiority of the papyrus is more questionable, while in some others evident errors have crept in; cf. notes on ll. 8–9, 18, 20, and 32. The singular misspelling in l. 20 suggests that the scribe was a person of small intelligence, though a faithful copyist of what he saw or thought that he saw.

For the collation given below the editions of Hultsch and Büttner-Wobst have been utilized.

Col. i (Frag. 1).

. . . . . .

[ ]› xi. 14. 2
[οτι των κα]τα
πολε[μ]ον σ[υντελου]με
νω[ν τ]ο πολυ [παρα] την›
των ηγουμεν[ω]ν εμπει
ριαν και παλ[ι]ν απειρι›
αν επιτελειται μεγα› 3
μεν γαρ ισως και του προ
τερηματος αρχην λαβον
τος προσθειναι τακο›
[λου]θ[ο]ν [πολυ] δε μει›
[ζον το σφαλε]ντα ταις
[πρωταις επιβο]λαις μει

Col. ii = P. Berlin 9570 B.
Col. iii (Frag. 2 = Cols. iii–vi).

. . . . . .

τηρω]ν xi. 15.
[τας] ταξεις [κατα]λ[α]β[ομ]ε 3
[ν]ος δε τον εκλειφθ[ε]ν
τα τοπον οξεως αμα
μεν επετετμητο τους
[δι]ωκοντας αμα δε υπερ
[δ]εξιος εγθγονει του›
[τ]ων πολεμιων κ[ερ]α
[το]ς και τους μεν φ[αλαγ
[γι]τας αυτος παρε[καλει]›
[θα]ρρε[ι]ν και με[νειν] ε

Col. iv.

. . . . . .

25 ο]τε δε [κα xi. 15. 7
[τα την επαγωγ]ην προ
[αγοντες ηκον επ]ι το της
τ[αφρου χειλος τα] μεν ου
κ[ετι διδοντο]ς [τ]ου και›
30 ρου μετα[με]λειαν ωσ›
τ εν χερσιν οντας των
πολεμιων ανεστρε
φεν τα δε και της ταφρου
καταφρονησαντες δια
35 το την καταβασιν αγο›
μενην εχειν εκ πολ
[λου] και μηθ υδωρ κατα
[το θ]ερος εν αυτηι μη
[τε τινα] αγριαν υλην υ[›

Col. v.

. . . . . .

40 τη]ι τα xi. 16. 3
[φρωι διεφθειρετο τ]ο μεν
[υπο των Αχαιων το] δε
υπ[ο τω]ν [ιδιων συν]εβαι 4
νε [δε] το προ[ειρη]μενον
45 ουκ αυτομ[ατως ο]υδ εκ›
του καιρου δ[ια δε] την αγ›
χινοιαν του προεστω›
τος εξ αρχης γαρ ευθε
ως προεβαλετο την τα›
50 φρον ο Φιλοποιμην ου› 5
φυγομαχων [ω]ς τινες ϋ
πελαμβανον αλλα και
λιαν ακριβως και στρατη
γικως εκαστα συλλογισα

Col. vi.

. . . . . .

55 πολλοις γ[αρ ηδη συμ]βε xi. 16. 7
βηκεν οιτ[ινες παρα]τα›
ξαμενο[ι μεν ουκ α]ξιο
χρεως εκ[ριναν σφα]ς›
αυτους ειναι [τοις υπεν]αν

λας αιτιας μακραν δ αυ
τους δοντες εν πορειαι
65 κατα την απολυσιν δι αυ
των των ουραγουντων
[η]λπισαν οι μεν προτε›

60 [τι]οις δι̣α̣[γ]ω̣νι̣ζ̣[εσ]θαι τι
νες μεν δια τοπ[ο]υς οι›
δε δια πληθος ο[ι] δ̣[ε] δι αλ

ρησειν οι δ ασφαλως απο
λυθησεσθαι των πολε
70 μιων εν οις αν και με

2–5. οτι . . . εμπειριαν: the reading of the MSS. here, ὅτι πλεῖστα τῶν κατὰ πόλεμον συντελουμένων ἐμπειρίαν, is unintelligible, and παρὰ τὴν τῶν ἡγουμένων was added before ἐμπειρίαν by Gronovius, whose emendation proves to have been correct. It further appears that τῶν . . . τὸ πολύ and not πλεῖστα τῶν was the original wording. The corruption was probably caused by the homoioteleuton of συντελουμένων and ἡγουμένων: τὸ πολύ would thus have disappeared, and the insertion of πλεῖστα was an attempt to restore the passage

8–9. του . . . λαβοντος: l. το . . . λαβοντα, with MSS.

10. προσθειναι: so Scaliger for the προθεῖναι of FS.

18. επετετμητο: απετετμητο MSS., rightly no doubt.

20. εγθγονει: the scribe has written a θ in place of an ε.

23. αυτος: αὐτούς FS, αὐτοῦ Casaubon, αὑτοῦ Bekker. αὐτός here seems quite apposite, emphasizing the distinction between the action of Philopoemen and his subordinate.

32. ανεστρεφεν: l. αναστρεφειν, with MSS.

35. αγομενην: om. MSS.; the addition of a participle improves the construction.

38. θ]ερος: the papyrus confirms Casaubon's conjecture for τέλος, which is retained by both Hultsch and Büttner-Wobst.

39. την is apparently the reading of the MSS., τιν' Reiske, Hultsch, and B.-Wobst. The papyrus may have had either την or τινα. It is possible that the letters παρ of υπαρχειν also stood in this line.

47–50. προεστωτος εξ αρχης γαρ ευθεως . . . ο Φιλοποιμην: προεστῶτος εὐθέως ὁ δὲ Φιλοποίμην F and the group called S except G (Mediceus) which inserts ὅς after προεστῶτος. The latter reading is adopted by B.-Wobst, but Casaubon's emendation εὐθέως γὰρ . . . ὁ Φιλοποίμην, which had been accepted by Hultsch and others, is now substantially vindicated. Casaubon could not have divined the loss of ἐξ ἀρχῆς as well as γάρ.

55. πολλοῖς γὰρ ἤδη τοῦτο συμβέβηκεν MSS., but there is not room for so much as this, and the omission of τοῦτο leaves the right number of letters for the lacuna. That τοῦτο is correctly omitted by the papyrus is, however, not so clear.

57. α]ξιοχρεως εκ[ριναν σφα]ς: ἀξιόχρεως σφᾶς MSS., ἀξιόχρεως δὲ νομίσαντες σφᾶς Schweighäuser, who is followed by Hultsch and B.-Wobst. εκ[in the papyrus is evidently a finite verb and εκ[ριναν seems an almost certain supplement. This new reading has the great advantage of harmonizing with the following μακρὰν δ' αὐτούς in which the papyrus and MSS. agree, and renders superfluous Casaubon's alteration into μακρὰν ἑαυτούς (so Hultsch and B.-Wobst).

59. υπεν]αν[τι]οις: so the MSS., but the supplement in l. 59 is slightly long for the lacuna, in which seven letters would be quite sufficient. The papyrus may therefore have omitted υπ. At the ends of the lines, however, the writing is sometimes more compressed, and the traditional reading is not impossible.

60. δια[γ]ωνίζ[εσ]θαι: ἀγωνίζεσθαι MSS. The only difficulty about this decipherment of the papyrus is the existence of a short curved stroke connecting the tops of the supposed ια, which has to be explained as accidental; the letter following δ has thus rather the effect of a γ, an impossible combination. There is no sign of the δ having been altered.

63. δ αυτους: so MSS., ἑαυτούς Casaubon, wrongly; cf. note on l. 57.

64. δοντες: so rightly G, Regii FG; δόντας F, and S except G.

εν πορειαι: ἐμπορεία FS, ἐν πορείᾳ Schweighäuser (so Hultsch and B.-Wobst), ἐμπειρίας Casaubon. In the parallel passage 16. 6 the papyrus has the spelling εμ πορειαι (P. Berlin Frag. E 12).

70. αν: δέ MSS., δή Casaubon. Since the sentence is incomplete the merits of the new reading cannot be determined. The appearance of the papyrus rather suggests that some ink has been cleaned off in the place where αν stands, but those two letters were certainly written by the original scribe.

61. CICERO, *IN CATILINAM* II.

13·2 × 16·4 cm. Fifth century. Plate VIII (recto).

A Cicero papyrus is a welcome novelty,[1] although by a stroke of bad luck the passages covered by the present fragment, parts of §§ 14–15 of the second speech against Catiline, happen to be deficient in points of much textual interest. Compared with the editions of Müller and Clark the fragment differs only in the order of the words *a me esse* (l. 29, for *esse a me*), where it agrees with Monacensis 4611 (= b), a twelfth-century manuscript of the *β* family, against most other authorities. Another divergence from MSS. of the *α* family is seen in l. 13. But the agreement with b is not consistent, for in l. 17 the papyrus has *esse*, which b and s (Monac. 15964, of the same family as b) omit. Apparently then the heterogeneous character displayed not infrequently by papyri in the case of Greek authors is to be traced here also, though the material hardly suffices for a generalization.

This manuscript, which was in book form, was not of the ordinary kind, but was designed for a Greek-speaking reader imperfectly acquainted with the Latin language. The Latin words are arranged singly or in small groups in one column, and a parallel column gives the literal equivalents in Greek. But though of the nature of a schoolbook, and no example of calligraphy, the papyrus is not in an unpractised hand. Both the Latin original and the Greek rendering were written by one person, who used the brown ink characteristic of the Byzantine period. The Latin script is in the mixed uncial style which has occurred in several other papyri, and resembles for instance that of P. Oxy. 31 and P. Amh. 27. Marks of long quantity occur in l. 8, and a point in the middle position is used to divide two words in l. 16 (cf. P. Oxy. 871). The Greek is in irregular uncials, also with some cursive admixture. Their appearance suggests the end of the fourth or the fifth century, and the papyrus may be assigned with probability to the period from about 400 to 450 A.D. It may therefore claim to be the oldest authority for this speech of Cicero by some four centuries.

The collation given below depends on the editions of Halm and Clark. Greek equivalents of the Latin words are supplied, where missing, *exempli gratia*.

Verso.

[*converterit*] § 14	μ[ε]τ̣ε̣στρεψεν
[*non ille a me*	ουκ] εκεινος υ̣π̣ εμου
[*spoliatus*]	γ[υμ]ν̣ωθεις
[*armis audaciae*]	ο[πλ]ων τολμας
[*non*] *obstu*[*pe*]*factus*	ο̣[υ κ]α̣ταπλαγεις
[*ac*] *perterritus*	κ[αι] επτοημενος
[*m*]*ea diligentia*	[εμ]η επιμελια
[*n*]*on dē spē*	[ουκ] απο ελπιδος
conatuque	[και] επιχειρηματος

[1] Two vellum fragments of the *Pro Plancio* from Egypt, which have recently come to light at Berlin (de Ricci, *Mélanges Chatelain*, pp. 442–7), are of about the same date as 61.

10	*depulsus*	[απ]ωθηθεις
	sed indemnatus	[αλ]ḷạ κατακριθεις
	innocens	[αν]ạ[ι]τιος
	in exilium	[εις ε]ξ̣ορισμ[ον
	eiectus	[εκβληθεις
15	*a consule*	[υπο του υπατου
	vi· et m[inis	[βια και απειλαις
	e[sse dicetur	[ειναι λεχθησεται
	. . . .	

Recto.

	tempestatem § 15	[χειμωνα
	subire	[υπεχειν
20	*dum modo*	[ει μονον
	a vobis	ạ[πο υμων
	huius horribiliṣ	τουτο[υ το]υ φρ̣[ικωδους
	belli	πολεμου
	ac nefarii	και αθεμιτου
25	*periculum*	ο κινδυνος
	depellatur	απωθηθειη
	dicatur sane	λεχθησεται μαλιστα
	eiectus	εκβληθεις
	[*a m*]*e esse*	απ εμου ειναι
30	[*dum modo e*]*at*	[ει] μ̣[ον]ọ̣ν πορευθειη
	[*in exilium*	εις] εξορισμον
	[*sed mihi credite*	αλλ εμοι] π[ι]στευσατε
	[*non est iturus*	ουκ εστι πο]ρευθησομενος
	[*nunquam ego*	ουδεποτε εγ]ω
35	[*ab dis immortalibus*	απο των αθανατων θεω]ν
	. . . . .	]
		. . . . .

3. The *ν* of γ[υμ]ν̣ωθεις is not very satisfactory and must be supposed to have been rather taller than usual; the ω is nearly certain.

4. τολμας: l. τολμης.

11. *ου* seems to have been inadvertently omitted before *κατακριθεις*.

13. *in*: om. Aa and several other MSS., 'fortasse recte' Müller.

15–16. *a consule vi*: *a consulatu* a, *a consulis vi* t and others.

17. *e[sse*: om. bs. Only the top of the initial *e* remains, but it is sufficient to exclude a *d*.

22. *h* of *horribilis* is corrected from *o*.

27–8. *dicatur sane eiectus*: *eiectus dicatur sane* s.

29. [*a m*]*e esse*: so b Monac. 19474 Lag. 43; *esse a me* other MSS. and editors.

I. INDEX TO NEW LITERARY TEXTS

(12 is not included)

ἀγαθός **9**. 32 ; **28**. 2, 40, 51, 147, 179, 182.
ἄγαμος **28**. 29.
ἀγγελία, **28**. 161.
Ἀγγισσός **19**. 10.
ἄγειν **22**. 12.
ἅγιος **6**. 2.
ἀγκύλη **28**. 146.
ἄγριος **29**. (*a*) 23.
ἀγών **10**. 10.
ἀγωνίζεσθαι **24**. 25.
ἀδικεῖν **36**. 1.
ἀηδία **28**. 104, 202.
ἀήρ **27**. 48.
Ἀθηνᾶ **22**. 2 ; **23**. 11.
Ἀθῆναι **31**. 4.
Ἀθηναῖος **19**. 5.
ἄθροισμα **25**. 7.
Ἀθύρ **27**. 62.
αἰαῖ **15**. 4.
Αἰγύπτιος **27**. 13, 41, 53 ; **29**. (*a*) 25.
Αἴγυπτος **7**. 11, 22.
αἰδοῖον **21**. Fr. 3. ii. 8 ; **28**. 41.
Αἴλιος Ἀντωνῖνος **27**. 68, 75.
αἴρειν **27**. 2, 5, 8, 27, 33, 36, 49, 52, 71.
αἰσθάνεσθαι **21**. Fr. 1. ii. 12 ; 2. ii. 8.
αἰσθητήριον **21**. Fr. 2. i. 9.
αἰσθητικός **21**. Fr. 2. ii. 7.
Αἰσχίνης **18**. 22.
αἰών **6**. 17 ; **9**. 11, 17.
ἀκακία **29**. (*a*) 31.
ἀκο[λουθ . . . **20**. 7.
ἀκούειν **10**. 11.
ἄκρως **29**. 10.
ἀλέγειν **16**. (*a*) Fr. 2, verso 2.
Ἀλέξανδρος **27**. 58, 79.
ἀλήθεια **7**. 17.
ἀλκή **40**. 6.
Ἀλκίνοος **23**. 15.
ἀλλά **9**. 15, 24 ; **16**. (*a*) Fr. 1. 5 (?).
ἄλλεσθαι **28**. 2, 5, 10 *et saep.*
ἀλληλουιά **9**. 11 *et saep.*
ἀλλοῖος **28**. 3.
ἄλλος **9**. 21 ; **22**. 6 ; **24**. 9 ; **27**. 26 ; **29**. (*a*) 5, 11 ; **37**. 4.
ἄλλως **27**. 32.
ἄλυπος **28**. 62.
ἅλωσις **19**. 12.
ἅμα **15**. 2 ; **16**. 7 ; **23**. 12 ; **30**. 6.
ἀμήν **6**. 17.
ἄμμι **29**. 10.
ἀμμωνιακόν **29**. (*a*) 4 (?), 16 (?).
ἀμφότερος **28**. 9, 118, 146.
ἀνά **27**. 2 *et saep.* ; **29**. (*a*) 26, 31.
Ἀνακρέων **35**. 4.
ἀνακύπτειν **28**. 22.
ἀναλαμβάνειν **29**. 5.
ἀναλίσκειν **28**. 66.
ἀναμιμνήσκεσθαι **23**. 2.
Ἀναξανδρίδης **18**. 18.
ἀναπείθειν **15**. 7.
ἀνατέλλειν **7**. 17, 20.
ἀνατολή **27**. 63.
ἀναφέρειν **40**. 29.
ἀνήρ **13**. 11 ; **14**. 3 ; **33**. 2.
ἄνθρωπος **26**. 1, 3.
ἀνιέναι **21**. Fr. 1. ii. 9.
ἀνιστάναι **34**. 9.
ἄννησον **29**. 11.
ἀνοίγειν **9**. 32.
Ἀνόσιος **27**. 78.
ἀντικνήμιον **28**. 123, 127.
Ἀντίπατρος **19**. 11, 13.
Ἀντωνῖνος, Αἴλιος Ἀ. **27**. 68, 75.
ἀνωμαλία **28**. 176.
ἄξιος **17**. 3, 4.
ἀξιοῦν **7**. 7 ; **12**. 7.
ἀόρατος **7**. 15.
ἀπαλλάσσειν **28**. 211.
ἀπαρχή **20**. 1.
ἀπειλή **28**. 117.
ἀπειρόγαμος **7**. 18.
ἀπέναντι **30**. 12.
ἀπέρχεσθαι **10**. 14.
ἀπήνη **23**. 16.
ἀπό **20**. 30, 37 ; **21**. Fr. 3. ii. 7 ; **27**. 10 *et saep.* ; **28**. 52, 105 ; **31**. 1 ; **33**. 7.
ἀποβάλλειν **28**. 42, 129.
ἀποδημία **28**. 122.
ἀποδιδόναι **22**. 13 ; **28**. 45.
ἀπολλύναι **28**. 33.
Ἀπολλώνιος **24**. 17.
ἀπολύειν **27**. 39, 50.
ἀπορεῖν **21**. Fr. 2. ii. 6.
ἀπορία **21**. Fr. 2. ii. 2.
ἀποχωρεῖν **30**. 10.
ἀποψαδες (?) **21**. Fr. 2. i. 4
ἀπραγία **28**. 61.
ἀπροσδόκητος **28**. 143, 150, 162.
Ἄργος **13**. 21.
ἀριθμός **27**. 36, 55.
ἀριστερός **28**. 141, 185.

ἅρμα **24.** 8.
Ἁρμονία **17.** 2.
ἀρνεῖος **13.** 6.
ἀρνητ̣ **13.** 7.
ἀρτηρία **21.** Fr. 2. i. 5.
ἄρτος **10.** 4.
ἀρχή **19.** 5; **27.** 32, 60.
Ἀσία **20.** 42.
ἀσιτία **10.** 6, 13.
ἀσπίς **26.** 2, 5.
ἀστράγαλος **28.** 168, 174.
ἀσφαλῶς **16.** 1.
Ἀττικός **29.** (*a*) 12.
ἀτύχημα **24.** 10 (?).
αὐτίκα **16.** 13; **17.** 5.
αὐτοκράτωρ **9.** 8.
αὐτός **7.** 8, 12, 16, 19; **10.** 11; **16.** 1; **20.** 40; **21.** Fr. 1. ii. 11, Fr. 2. i. 12, Fr. 3. ii. 7; **22.** 3, 6, 13, 14, 16; **24.** 12, 15, 18; **25.** 7, 9; **27.** 30; **28.** 7 *et saep.*; **40.** 28.
ἄφθα **29.** (*a*) 32.
ἄφθαρτος **6.** 1.
ἀφικνεῖσθαι **21.** Fr. 2. ii. 8.
Ἀφροδίτη **28.** 111.

βαθύς **17.** 6.
βάλανος **28.** 46.
βαρεῖν **28.** 166.
βασιλεύς **7.** 21.
βῆμα **6.** 15; **11.** 7.
Βήρωσσος **28.** 36.
βιάζεσθαι **24.** 11.
βιβρώσκειν **29.** (*a*) 49.
βίος **16.** 20; **28.** 152.
βλέφαρον **29.** (*a*) 49.
βοηθεῖν **7.** 13.
βοτάνη **29.** (*a*) 13.
βριαρός **15.** 10.
Βυζάντιον **19.** 6.
βωμ[**32.** 5.

Carcer **42.** 7.
Caedes **42.** 5.

Γάλλος **27.** 84.
γάμος **17.** 2; **28.** 30.
γάρ **10.** 6, 9; **15.** 9; **16.** (*a*) Fr. 4. 2; **20.** 29, 40; **21.** Fr. 1. ii. 16; **24.** 13, 23, 25; **30.** 5; **34.** 8.
γαστροκνημία **28.** 149, 156.
γε **16.** (*a*) Fr. 1. 4.
γέρας **17.** 2.
γεύεσθαι **10.** 4; **12.** 7.
γῆ **7.** 11, 22.
γῆρας **17.** 6.
γηροβοσκεῖν **28.** 38.
γίγνεσθαι **17.** 5; **21.** Fr. 1. ii. 18, Fr. 2. i. 11; **22.** 8, 10; **24.** 10; **27.** 12, 14, 40; **28.** 40, 55, 89, 138, 170.
γιγνώσκειν **9.** 21.
γλουτός **28.** 77.
γλυκερός **17.** 1.
γλυκύτατος **29.** (*a*) 20.
γόνυ **28.** 97, 102.
Γορδίανος **27.** 81.
γράμμα **41.** 2.
γραφή **11.** 2 (?).
γυναικεῖος **28.** 55.
γυνή **12.** 3; **28.** 48, 90, 109, 115, 120, 158.

δακρύδιον **29.** (*a*) 13.
δακτύλιος **28.** 68.
δάκτυλος **28.** 192, 213.
δάνειον **28.** 39.
δανειστής **28.** 57.
δειγματίζειν **28.** 32.
δειγματισμός **28.** 70.
δεῖν **36.** 3.
δεινός **32.** 6.
δέκα **37.** 5.
Δέκιος **27.** 83.
δεξιά **9.** 2.
δεξιός **28.** 4 *et saep.*
δεσποτεύειν **28.** 209.
δεσπότης **6.** 15; **10.** 14; **28.** 181.
δηλοῦν **28.** 3 *et saep.*
διά **10.** 5, 6; **21.** Fr. 2. ii. 8, 9, 11, 12, Fr. 3. ii. 5; **26.** 7, 9; **28.** 7, 137, 229.
διαβαίνειν **18.** 13.
διάθεσις **29.** (*a*) 52.
διακλύζεσθαι **29.** (*a*) 20, 22.
διαλέγεσθαι **10.** 12.
διαλύειν **31.** 4.
διαμπερές **17.** 3.
διανοεῖσθαι **21.** Fr. 5. 4.
διαπέμπειν **21.** Fr. 2. ii. 13.
διαπράσσειν **23.** 4.
διασώζειν **7.** 11, 23.
διαφύειν **21.** Fr. 3. ii. 2, 4, 11.
διδόναι **28.** 24.
δίδυμοι **21.** Fr. 3. ii. 10, Fr. 4. 9.
διεκβάλλειν **27.** 11, 31.
δικαιοσύνη **9.** 16.
δίκη **36.** 4.
διοικεῖν **20.** 32.
Διομήδης **22.** 1.
Διόνυσος **28.** 206.
δῖος **23.** 10.
διπλοῦς **28.** 11.
δοκεῖν **21.** Fr. 5. 3.
δόξα **6.** 16; **7.** 4 *et saep.*; **9.** 9.
δοξάζειν **7.** 4.
δουλεία **28.** 35, 133, 134.
δοῦλος **28.** 16 *et saep.*
δραχμή **29.** 3, 11, 12; **29.** (*a*) 6, 16, 26, 45; **29.** (*b*) 5.
δύναμις **21.** Fr. 3. ii. 12 (?).
δύνασθαι **39.** 11.
δύνειν **40.** 11.
δύο **28.** 53; **35.** 2.

ἐάν **21.** Fr. 5. 5; **27.** 6, 25, 28, 36; **28.** 1 *et saep.*
ἐαρινός **27.** 65; **29.** (*a*) 36 (?).
ἑαυτοῦ **18.** 6; **24.** 7; **29.** (*a*) 7.
ἕβδομος **19.** 1.
ἔγγιστα **27.** 62, 66.
ἐγγυαλίζειν **17.** 2.
ἐγκέφαλος **21.** Fr. 3. ii. 1.

ἐγώ **6**. 14; **7**. 4, 8, 12, 16, 19, 24; **9**. 11, 19, 20, 27; **10**. 9; **15**. 2, 4; **16**. 2; **16**. (*a*) Fr. 1. 1. ἡμεῖς **7**. 6, 7, 13, 17, 20; **9**. 7, 23, 24, 25; **11**. 7; **15**. 6; **16**. (*a*) Fr. 2. 7, 10; **17**. 5.
ἕδρα **21**. Fr. 3. ii. 10; **28**. 68.
εἰ **11**. 4; **20**. 8, 29; **39**. 8.
εἰδέναι **10**. 3; **18**. 5.
εἴθε **15**. 14, 23.
εἴκοσι **10**. 3.
εἰκότως **24**. 2.
εἶναι **15**. 1; **16**. 19; **20**. 34; **24**. 6; **27**. 37, 68; **28**. 132, 166, 181, 184, 209, 225; **29**. 10; **34**. 8 (?); **39**. 3, 6; **40**. 24; **41**. 4.
εἰπεῖν **7**. 8, 12, 16, 24; **22**. 3.
εἴπερ **21**. Fr. 1. ii. 10.
Εἰραφιώτης **31**. 9.
εἰρήνη **9**. 10.
εἰς **9**. 11, 17, 23; **17**. 6; **18**. 13; **21**. Fr. 1. ii. 4, Fr. 3. ii. 7, 8, 9, 11; **22**. 1; **23**. 7; **27**. 39, 55, 59; **28**. 65, 79; **29**. 3, 7; **30**. 7.
εἰσέρχεσθαι **22**. 1.
εἶτα **22**. 8, 19; **27**. 4, 31, 34, 50; **28**. 7; **29**. (*a*) 15.
ἐκ **7**. 5 *et saep.*; **21**. Fr. 1. ii. 3 *et saep.*; **22**. 17; **23**. 2; **28**. 17 *et saep.*
ἕκαστος **10**. 5; **27**. 71, 73.
ἑκάτερος **21**. Fr. 4. 3.
ἐκδέχεσθαι **24**. 16.
ἐκδημεῖν **28**. 62.
ἐκδημητής **28**. 171.
ἐκδημία **28**. 79.
ἐκεῖνος **21**. Fr. 2. ii. 12; **31**. 5.
ἐκκλησία **6**. 2.
ἔκλυσις **10**. 2.
ἐκτός **21**. Fr. 1. ii. 14.
ἐκφεύγειν **28**. 166.
ἐκφύειν **21**. Fr. 2. i. 7.
ἔλαιον **29**. (*a*) 14, 44.
Ἕλενος **22**. 3.
ἐλεύθερος **28**. 184.
ἐλευθεροῦν **11**. 3.
Ἕλληνες **18**. 19; **23**. 3.
ἐμβαίνειν **28**. 19.
Ἐμμανουήλ **7**. 9.
ἐμός **9**. 10; **10**. 14.
ἐμπιμπλάναι **9**. 32.
ἐμποδίζειν **28**. 190.
ἐν **6**. 15; **7**. 15; **9**. 33; **10**. 9; **18**. 19, 21; **19**. 1; **21**. Fr. 1. ii. 6, Fr. 3. ii. 5; **26**. 1, 2, 3, 5; **28**. 11, 19, 133, 138, 165; **29**. (*a*) 18.
ἐνάρχεσθαι **21**. Fr. 2. ii. 10.
ἔνδοξος **28**. 108.
ἐνεῖναι **20**. 39.
ἕνεκα **16**. (*a*) Fr. 1. 3. ἕνεκεν **9**. 25.
ἔνθα **23**. 9.
ἐνιαυτός **27**. 69, 72.
ἔνιοι **21**. Fr. 2. ii. 8.
ἐνιστάναι **27**. 69; **39**. 9.
ἐντείνειν **21**. Fr. 1. ii. 15.
ἐξομολογεῖσθαι **9**. 16.
ἐπαίρειν **10**. 13.
ἐπάρχειν **20**. 42.
ἐπαφροδισία **28**. 110.
ἔπειτα **28**. 204, 217.
ἐπήρεια **28**. 139.
ἐπί **21**. Fr. 2. i. 8, Fr. 3. ii. 9, Fr. 4. 4; **22**. 5, 10; **23**. 12; **24**. 11; **27**. 3 *et saep.*; **28**. 144, 157, 187; **29**. (*a*) 7, 48; **30**. 3, 5; **41**. 3.
ἐπιδερμίς **28**. 46.
ἐπιδίφριος **28**. 59.
ἐπιθυμεῖν **21**. Fr. 5. 5.
ἐπιθυμία **21**. Fr. 5. 2.
ἐπίκτησις **28**. 39, 87.
ἐπίστασθαι **11**. 4.
ἐπιτελεῖν **39**. 5.
ἐπιτετραίνειν **21**. Fr. 2. i. 6.
ἐπιτιθέναι **9**. 15.
ἐπιφάνεια **28**. 73.
ἐπιχειρεῖν **20**. 31.
ἐποχή **27**. 12, 40.
ἐρᾶν **16**. (*a*) Fr. 1. 3.
ἐργασία **28**. 60.
ἐρεῖν **16**. 12; **21**. Fr. 2. i. 11.
ἔρχεσθαι **22**. 5.
ἐρημία **16**. (*a*) Fr. 3. 2.
Ἑρμῆς **28**. 126, 191.
ἐσθίειν **10**. 5.
esse **42**. 8.
ἔσχατος **21**. Fr. 3. ii. 3.
ἕτερος **21**. Fr. 1. ii. 4, 14, 17, Fr. 2. ii. 9; **22**. 6.
ἔτι **16**. 4, 18; **21**. Fr. 3. ii. 2; **23**. 5; **39**. 2.
ἔτος **27**. 2 *et saep.*
εὐδοκία **9**. 31.
εὐλογεῖν **9**. 11.
εὐπορεῖν **28**. 15, 125, 155, 230.
εὐπορία **20**. 17; **28**. 194.
εὑρίσκειν **17**. 3, 4; **27**. 15.
εὐστάθεια **28**. 153.
εὐσχημονεῖν **28**. 28.
εὐτελής **24**. 13.
εὐφραίνειν **28**. 7, 85, 98, 205.
εὐφρασία **28**. 47, 54, 93.
εὔχεσθαι **13**. *et saep.*
εὐώδης **29**. (*a*) 19.
εὐώνυμος **28**. 18 *et saep.*
ἐφημοσύνη **15**. 1 (?).
ἐφορεύειν **18**. 17.
ἔχειν **15**. 9; **27**. 6, 36; **28**. 12 *et saep.*
ἐχθρός **7**. 13; **9**. 23.
ἔχιδνα **29**. (*a*) 9.

Ζεύς **28**. 37, 218, 222.
ζημία **28**. 20.
ζῆν **6**. 16.
ζωή **7**. 6.
ζῷον **9**. 31.

ἤ **21**. Fr. 3. ii. 6; **24**. 8, 9; **28**. 8, 46, 158.
ἦβη **28**. 28.
ἡγεῖσθαι **6**. 3.
ἤδη **17**. 5.
ἧκειν **13**. 17; **16**. (*a*) Fr. 3. 5.
ἥλιος **16**. (*a*) Fr. 1. 4; **27**. 63.
ἧλος **26**. 2, 5.
ἡμέρα **23**. 12; **27**. 12 *et saep.*

ἡμέτερος **7.** 22.
ἡμικοτύλιον **29.** (*a*) 44.
ἡμιοβέλιον **29.** 12.
ἡνεκές **13.** 13.
ἤπειρος **18.** 13.
Ἥρα **40.** 19.
Ἡρακλῆς **15.** 17 (?).

θάπτειν **34.** 4.
θαυμάζειν **7.** 8; **10.** 11.
θέαμα **26.** 7, 9.
Θεόπομπος **19.** 2.
θεός **11.** 7; **17.** 5; **26.** 7, 8.
θερινός **27.** 59.
θηλυκός **28.** 95, 105, 203, 229.
θλείβειν **39.** 8.
θνήσκειν **13.** 3.
Θρᾷκες, οἱ **19.** 8.
Θρᾳκία **19.** 10.
θύειν **28.** 112.
θυμοῦσθαι **21.** Fr. 5. 5.
Θώθ **27.** 11, 40.

ἰδεῖν **16.** 1.
ἴδιος **6.** 16; **28.** 216.
ἰδού **7.** 9; **10.** 3.
ἱερός **21.** Fr. 3. ii. 6; **28.** 38.
ἱκνεῖσθαι **17.** 6; **24.** 5.
ἱλαρός **16.** (*a*) Fr. 1. 4.
Ἴλιον **22.** 1; **23.** 2.
ἱμάτιον **23.** 14.
in **42.** 7.
Ἱππίας **18.** 22.
ἵππος **24.** 8.
ἰσημερία **27.** 57, 62, 65.
ἵστασθαι **28.** 10; **33.** 2 (?).
ἰσχίον **28.** 4, 9.
ἴσος **29.** (*a*) 11, 29. ἴσως **11.** 6.
item **42.** 5.

καδμία **29.** (*a*) 2; **29.** (*b*) 18.
καθαίρειν **23.** 14.
καθάπερ **20.** 29.
καθίζειν **30.** 12.
καθιστάναι **30.** 7.
καίειν **29.** (*b*) 12, 21, 22.
καιρός **22.** 16; **28.** 6, 21, 153.
κακοπάθεια **28.** 171, 221.
κακοπαθεῖν **28.** 84.
κακός **9.** 20; **15.** 6; **28.** 21.
καλεῖν **19.** 9; **28.** 69, 76; **30.** 13.
καλός **10.** 10; **31.** 2; **41.** 5. κάλλιστος **29.** 9.
κανθός **29.** (*a*) 50.
καπνίας **29.** (*a*) 8 (?).
καρδία **9.** 7.
Καριόθρεπτος **35.** 1.
καρτερόθρους **15.** 10.
κατά **7.** 13; **11.** 2; **19.** 11; **21.** Fr. 1. ii. 6; **23.** 11; **27.** 13, 40, 53; **28.** 152; **35.** 2; **40.** 6.
καταγωγή **35.** 3.
κατακρίνειν **10.** 6.
καταλαμβάνειν **27.** 41.
καταλείπειν **20.** 39.
καταλύειν **18.** 20.
καταμανθάνειν **20.** 37.
κατασκευάζειν **25.** 10 (?).
κατασκευή **26.** 11, 15.
κατερεῖν **30.** 4.
κατέρχεσθαι **7.** 10.
κεδνός **16.** (*a*) Fr. 2. 3.
κελεύειν **23.** 12.
κενός **28.** 65.
Κέρβερος **32.** 8.
κέρδος **28.** 26, 48, 94.
κερκίς **28.** 135, 141.
κηκίς **29.** 3.
κινεῖν **21.** Fr. 1. ii. 6, 13.
κιονίς **29.** (*a*) 27.
κληρονομεῖν **28.** 226.
κλῖμαξ **31.** 1.
κνήμη **28.** 106, 113, 118.
κοινός **17.** 7; **21.** Fr. 4. 5.
κοίτη **29.** 7.
κολλούριον **29.** (*a*) 46.
Κόμμοδος **27.** 33, 76.
κόπος **28.** 12, 17, 52.
Κόροιβος **22.** 4.
κοτύλη **29.** (*a*) 19, 43.
κοτυλίς **28.** 75, 81.
κούφισις **28.** 133.
κρατεῖν **10.** 9; **15.** 2; **20.** 43.
κρατερός **15.** 3.
κρήδεμνον **25.** 18.
κρήνη **30.** 12.
κρίνειν **6.** 16; **9.** 16; **24.** 13.
κρίσις **28.** 165.
κρόκος **29.** (*a*) 38.
κρυφιμαῖος **28.** 33, 72.
κτῆμα **28.** 183.
κτίζειν **18.** 15.
κύαθος **29.** 1, 4; **29.** (*a*) 12, 14.
κύαμος **29.** (*a*) 25.
κῦδος **17.** 1.
κύκλος **27.** 3, 15, 34, 42, 56.
κυρεῖν **15.** 6.
Κυρηνιακός **29.** (*a*) 16.
κύριος **7.** 8 *et saep.*; **9.** 6, 25, 31, 33; **28.** 224; **33.** 7. κυρίως **26.** 1.
κύστις **21.** Fr. 3. ii. 8.
κύων **15.** 15.

Λακεδαίμων **23.** 7.
Λάκων **18.** 16.
λαμβάνειν **9.** 30; **27.** 48, 69.
λαμπρός **25.** 17; **28.** 25.
λανθάνειν **15.** 8.
λαός **7.** 11; **9.** 11, 15.
λάσιος **14.** 5 (?).
λεαίνειν **29.** (*a*) 3.
λέγειν **10.** 11, 13; **16.** (*a*) Fr. 5. 2; **33.** 8; **37.** 2.
λεῖος **29.** (*a*) 25, 29.
λείπειν **15.** 4; **27.** 38, 73.
λευκός **29.** 13 (?); **29.** (*a*) 4, 6, 23.
Λέων **27.** 31, 50.

λήμωσις **39**. 10.
λῃρεῖν **16**. 6 (?).
λίβανος **29**. 4; **29**. (*a*) 45.
λιθάργυρος **29**. (*a*) 42.
λιθοφρύγιος **29**. (*b*) 16 (?).
λιπαρός **29**. (*a*) 40.
λογισμός **21**. Fr. 5. 2.
λόγος **21**. Fr. 2. ii. 10; **28**. 3, 187; **37**. 15.
λοιδορία **28**. 71.
λοιπός **21**. Fr. 2. i. 11; **27**. 3 *et saep.*; **31**. 7.
λύκος **31**. 3.
λυπεῖν **28**. 5, 136, 144, 158.
λύπη **28**. 169, 211.

μακρός **28**. 142.
μάλαγμα **29**. (*a*) 27 (?).
μάννα **29**. 4; **29**. (*a*) 29 (?).
Μαξιμῖνος **27**. 80.
μάραθον **29**. 12.
Μάρθα (l. Μαρία) **7**. 14.
μάχη **22**. 20; **28**. 203.
μεγαλύνειν **7**. 12.
μέγας **9**. 9; **17**. 3; **28**. 120, 207; **29**. (*a*) 54. μέγα **29**. (*a*) 53. μεγάλως **28**. 15, 125.
μέλι **29**. (*a*) 8, 12, 35; **29**. (*b*) 10.
μέν **13**. 9; **18**. 21; **20**. 23, 41; **21**. Fr. 2. ii. 8; **23**. 9; **26**. 3, 8, 13; **27**. 8, 20, 22, 26; **28**. 59; **32**. 5; **35**. 5.
Μενδήσιος **29**. 6.
μένειν **16**. 3, 16.
μέριμνα **28**. 219.
μέρος **11**. 2; **28**. 4, 9, 14, 18, 64; **35**. 2.
μεσημβρία **27**. 66.
Μεσορή **27**. 59.
μέσος **28**. 23.
μετά **6**. 14; **7**. 7; **10**. 12; **27**. 62, 66; **28**. 3, 49, 198; **29**. 6; **29**. (*a*) 35.
μετανοεῖν **10**. 13.
μεταστασία **28**. 103.
μετάστασις **28**. 34.
μετοπωρινός **27**. 61.
Μεχείρ **27**. 64.
μέχρι **27**. 69; **28**. 20.
μή **21**. Fr. 1. ii. 10; **41**. 5.
μηδέ **15**. 8; **24**. 20 (?).
Μῆδοι **20**. 45.
μῆκος **27**. 16 *et saep.*
μήκων **29**. 13.
μήν **27**. 54.
μῆνιγξ **21**. Fr. 1. i. 1.
μηρός **28**. 86, 92.
μήτε **10**. 4.
μήτηρ **13**. 19.
μήτρα **21**. Fr. 3. ii. 9; **29**. 9.
μικρός **21**. Fr. 4. 6; **28**. 192, 198, 213.
Μίνως **40**. 4.
μισεῖν **41**. 2 (?).
μνηστήρ **23**. 4.
μοῖρα **27**. 15 *et saep.*
μοιχεία **28**. 116.
μονομαχεῖν **15**. 7.
μόνος **9**. 26; **15**. 4; **16**. 5; **37**. 3. μόνον **21**. Fr. 2. i. 12.
μορβίλλων **15**. 1.
μόχθος **28**. 117.
Μύγδων **22**. 4.
Μυσία **22**. 17.
μυώδης **21**. Fr. 1. ii. 5.

ναός **9**. 6.
Ναυσικάα **23**. 11, 14.
νέατος **35**. 8.
νεκρός **6**. 16.
Νέμεσις **28**. 139, 177.
νεομηνία **27**. 11.
Νεοπτόλεμος **22**. 12.
νευρίον **21**. Fr. 2. i. 12.
νεῦρον **21**. Fr. 1. ii. 13, Fr. 3. ii. 2.
νευρώδης **21**. Fr. 1. ii. 5, 11.
νεώτερος **28**. 88, 195.
νή **16**. (*a*) Fr. 1. 4.
νηστεύειν **10**. 2.
νίκη **7**. 13. Νική **28**. 13, 173.
νοσεῖν **21**. Fr. 5. 4.
νόστος **23**. 2.
νύμφη **13**. 15; **17**. 3.
νυμφίος **17**. 1, 4.
νύξ **27**. 60.
νωτιαῖος **21**. Fr. 2. ii. 1, Fr. 3. ii. 4.

ξενοδοχεῖν **7**. 14.
ξίφος **15**. 4.

ὄγδοος **40**. 10.
ὀδοντότριμμα **29**. (*a*) 24.
ὁδός **28**. 142, 189.
Ὀδυσσεύς **22**. 11; **23**. 10.
ὄθομαι **16**. (*a*) Fr. 2, verso 3.
οἴεσθαι **9**. 20.
οἰκία **28**. 25.
οἶνος **29**. 6; **29**. (*a*) 19, 43.
ὀλίγος **10**. 9; **20**. 33; **21**. Fr. 3. ii. 9.
ὀλολύζειν **9**. 6.
ὅλως **16**. 19.
ὁμαλός **21**. Fr. 4. 7.
Ὅμηρος **40**. 11.
ὁμιλία **23**. 15.
ὁμοίως **28**. 90, 228.
ὁμοφροσύνη **17**. 4.
ὀμφαλός **26**. 1.
ὄνειρος **26**. 7.
ὄνομα **9**. 25.
ὀνομασία **6**. 14.
ὀπάζειν **17**. 4.
ὀπηδεῖν **17**. 1.
ὀπίσω **32**. 6.
ὅπλον **15**. 3; **26**. 11, 12.
ὁρατός **7**. 15.
ὄργανον **21**. Fr. 1. ii. 16.
ὁρίζειν **6**. 2.
ὀρύσσειν **35**. 6.
ὄρχις **28**. 50, 52.
ὅς **10**. 6; **28**. 144; **30**. 13; **34**. 8 (?).
ὁστισοῦν **37**. 4.
ὁστοῦν **21**. Fr. 2. i. 7, 10. ἱερὸν ὁστοῦν **21**. Fr. 3. ii. 6; **28**. 38.
ὄστρακον **29**. (*a*) 5.

ὀσφύς **21.** Fr. 3. ii. 11; **28.** 14, 18, 23.
ὅταν **26.** 3, 5, 7.
ὅτι **9.** 26, 31.
οὐ, οὐκ **9.** 21; **10.** 9; **13.** 20; **16.** 9; **16.** (*a*) Fr. 2, verso 2, 3; **18.** 5; **21.** Fr. 2. i. 12; **28.** 216; **30.** 3; **40.** 24; **41.** 3, 4.
οὐδαμῶς **25.** 23.
οὐδέ **21.** Fr. 5. 3.
οὐθείς **21.** Fr. 5. 2.
οὖλε **16.** (*a*) Fr. 2, verso 1.
οὖν **11.** 4; **27.** 68.
οὐράνιος **22.** 2.
οὐρανός **7.** 10.
οὗτος **6.** 14; **10.** 11; **11.** 3; **16.** (*a*) Fr. 3. 4; **21.** Fr. 4. 4; **27.** 39, 60, 70; **31.** 6; **33.** 1; **39.** 5.
οὕτω, οὕτως **10.** 1; **13.** 20; **20.** 40; **21.** Fr. 5. 4; **27.** 15, 37, 41.
ὀφθαλμός **9.** 33.

παιδίον **41.** 5.
παιδοφόνος **13.** 16.
παῖς **15.** 6, 9; **17.** 6.
παλαιός **29.** (*a*) 12, 14, 19, 51.
παλάμη **15.** 2.
πάλιν **22.** 3.
παλλάδιον **22.** 8.
παντάπασι **20.** 33.
παρά **7.** 14; **9** 26, 31; **10.** 5; **22.** 15; **29.** (*a*) 59.
παράγειν **30.** 6.
παραδέχεσθαι **24.** 21.
παραιρεῖν **35.** 5.
παραλία **18.** 14.
παραλλάσσειν **21.** Fr. 5. 3.
παρεῖναι **28.** 6.
παρεισάγειν **24.** 21.
παρέχεσθαι **7.** 13.
παρθένος **7.** 9, 18; **34.** 10.
παρίστασθαι **23.** 11.
Παρμενίων **19.** 13.
πᾶς **7.** 24; **9.** 31; **10.** 11; **16.** (*a*) Fr. 1. 1; **20.** 43; **26.** 11; **27.** 5, 11, 33, 36, 55; **28.** 210.
πατάσσειν **24.** 12.
πατήρ **23.** 15.
παχύς **21.** Fr. 3. ii. 7.
Παχών **27.** 65.
πείθειν **20.** 13.
Πειρήνη **30.** 13.
Πεισίστρατος **18.** 23 (?).
πέμπτος **28.** 228; **40.** 5.
πένης **28.** 16, 155.
πέπερι **29.** (*a*) 2 (?), 4, 23 (πίπερ); **29.** (*b*) 8, 13, 22.
περί **21.** Fr. 2. ii. 7; **23.** 5; **27.** 51, 52; **28.** 216; **29.** (*a*) 7.
περιβάλλειν **35.** 7.
περιγίγνεσθαι **20.** 35.
περιέχειν **23.** 10.
περιλείπειν **27.** 38.
Πέρινθος **19.** 6.
περιπίπτειν **28.** 220.
περιφύειν **21.** Fr. 2. i. 8.
Πέρσης **20.** 30, 38.
πηδᾶν **31.** 1 (?).
πίνειν **10.** 5.
πίστις **6.** 14; **28.** 187.
πλαγκτύς **13.** 12.
πλανᾶν **7.** 11; **28.** 188.
πλάτος **27.** 18 *et saep.*
πλεῖν **22.** 11.
πλεῖστος **30.** 5.
πλέον **21.** Fr. 3. ii. 6.
πλευρά **21.** Fr. 5. 10.
πλήρης **27.** 2, 52.
πλυνός **23.** 13.
πνεῦμα **7.** 5; **39.** 2.
πνεύμων **29.** 9.
πνοή **7.** 24.
ποιεῖν **16.** 9; **25.** 2; **27.** 16, 43, 56, 70; **29.** 10; **29.** (*a*) 47, 53. ποιεῖσθαι **11.** 5.
πολέμιος **24.** 4.
πολεμιστήριος **26.** 12.
πόλεμος **19.** 4.
πολιορκία **19.** 6.
πολύς **16.** 17; **18.** 14; **28.** 11 *et saep.*; **32.** 7.
πολύτλας **23.** 9.
πόμα **10.** 4.
πόνος **28.** 78, 83.
πορεύεσθαι **23.** 13; **28.** 79, 143, 189.
πόρος **20.** 39; **21.** Fr. 2. i. 6; **39.** 7.
πορφύρεος **15.** 11.
πόσος **21.** Fr. 2. i. 8; **27.** 38.
ποτέ **33.** 8.
που **17.** 5.
πούς **28.** 169 *et saep.*
πρᾶγμα **28.** 66, 72.
πρᾶξις **28.** 121.
πρό **39.** 3.
προαιρεῖσθαι **21.** Fr. 2. ii. 3, 5, 9, 11.
προαίρεσις **21.** Fr. 1. ii. 6.
προδηλοῦν **28.** 67.
προδιαμασᾶσθαι **29.** (*a*) 21 (?).
προέρχεσθαι **25.** 14.
προηγεῖσθαι **21.** Fr. 2. ii. 11 (?).
πρόνοια **11.** 5.
προπομπή **23.** 6.
πρός **10.** 8, 14; **11.** 6; **22.** 7; **23.** 7, 15; **29.** 2, 8; **29.** (*a*) 18 *et saep.*; **40.** 28.
προσδοκᾶν **16.** 11.
προσέρχεσθαι **21.** Fr. 3. ii. 3.
προσιέναι **20.** 31.
προσλαμβάνειν **27.** 25; **28.** 151.
προσπίπτειν **7.** 16.
προστιθέναι **27.** 2 *et saep.*
πρόσωπον **28.** 56 *et saep.*
προτίθεσθαι **10.** 2.
πρωΐ **29.** 7.
πτέρνα **28.** 178.
Πτολεμαῖος **27.** 57.
πυγή **28.** 58, 63.
πυκάζειν **15.** 5.
πυκνῶς **25.** 21.
Πύλιοι **23.** 8.
πως **40.** 17.

quaestio **42.** 3.

ῥάχις **21.** Fr. 2. i. 10.
ῥεῦμα **29.** 8; **29.** (*a*) 50.
ῥῆμα **7.** 17.
ῥόδινος **15.** 5.
Ῥώμη **6.** 3.

σαρκοῦν **7.** 18.
σάρξ **7.** 15; **9.** 19.
σαυτοῦ **16.** (*a*) Fr. 1. 3.
σαφῶς **20.** 36.
σεμίδαλις **29.** (*a*) 28 (?).
σεμνός **15.** 1.
Σεουῆρος **27.** 77.
σημαίνειν **28.** 51 *et saep.*
σημεῖον **28.** 63.
σήμερον **10.** 3.
σηπία **29.** (*a*) 5, 33.
Σικυών **18.** 21.
Σίσυφος **40.** 8.
σῖτος **34.** 11.
σκαμμωνία **29.** (*a*) 13.
σκέλος **21.** Fr. 4. 2.
σκυλμός **28.** 77, 82.
Σκῦρος **22.** 12.
σκύταλον **32.** 4.
σός **15.** 9 (?).
Σπαρ[τ . . . **18.** 10 (?).
σπέρμα **29.** 10, 11.
σταφίς **29.** (*a*) 23.
στέαρ **29.** (*a*) 9.
στέφανος **15.** 5 (?).
στολή **30.** 11.
στόμα **29.** (*a*) 18.
στόμαχος **29.** 8.
στρατεία **10.** 10.
στρατηγεῖν **18.** 17.
στρατιώτης **20.** 33.
στρατός **14.** 1.
σύ **9.** 15 *et saep.*; **15.** 5; **16.** 4, 12; **17,** 1; **20.** 34. ὑμεῖς **11.** 2.
συγχεῖν **24.** 15.
συγχωρεῖν **10.** 9.
συκάμινος **29.** (*a*) 3.
συλλέγειν **20.** 46.
συμβαίνειν **20.** 12.
συμμαχία **22.** 5.
συνάγειν **27.** 35, 55, 71; **34.** 11.
συναναστρέφειν **7.** 7.
σύνδεσμος **27.** 8, 9, 13, 51, 52.
συνεῖναι **36.** 2.
συντάσσειν **27.** 5.
σύντομος **27.** 32 (?).
Σύρος **16.** 6.
Σύροι **20.** 46.
συστέλλειν **39.** 6.
σφάραγος **14.** 2.
σφεῖς **13.** 18.
σφυρόν **28.** 160, 164.
σχεδόν **21.** Fr. 3. ii. 6.
σχιστή **29.** (*a*) 26.
σχοινίον **26.** 11, 13.
σώζειν **8.** 16; **9.** 15; **22.** 7.

σῶμα **28.** 225.

τάξις **24.** 3.
τε **16.** 7; **18.** 18; **20.** 45; **21.** Fr. 3. ii. 7; **26.** 11.
τέκνον **17.** 5; **28.** 43.
τέλειος **29.** (*a*) 49.
τελειοῦν **10.** 10.
τελευτή **27.** 58.
τέλος **27.** 38.
τεσσαρακοστός **19.** 2.
τέταρτος **28.** 223; **29.** 3.
τετραχωρῖται **19.** 8, 14.
Τηλέμαχος **23.** 6.
τηρεῖν **27.** 57.
τήρησις **27.** 61, 74.
τίκτειν **7.** 9.
τιμᾶν **24.** 5 (?).
τις **16.** 8, 12, 15; **16.** (*a*) Fr. 3. 5; **21.** Fr. 1. ii. 18 (?), Fr. 2. ii. 7, Fr. 3. ii. 1, 11; **24.** 9, 12; **28.** 2 *et saep.*; **39.** 6, 8.
τοιοῦτος **16.** (*a*) Fr. 1. 2; **21.** Fr. 1. ii. 7; **24.** 14; **28.** 11 *et saep.*
τόπος **21.** Fr. 3. ii. 11; **28.** 35.
τοσοῦτος **10.** 12.
τότε **16.** 14.
τραχύς **29.** (*a*) 48.
τράχωμα **29.** (*a*) 55.
τρίτος **16.** (*a*) Fr. 3. 6; **21.** Fr. 3. ii. 6; **28.** 201.
τριώβολον **29.** 4, 12.
τροπή **22.** 10; **27.** 57, 59, 61, 64.
τροφή **9.** 31; **29.** (*a*) 17.
τρόφιμος **16.** (*a*) Fr. 1. 2.
τροχίσκος **29.** 2, 5, 8.
Τρῶες **22.** 9, 18.
τυλώδης **29.** (*a*) 52.
τυραννίς **18.** 20.
Τύχη **28.** 100, 159, 200.

ὕδωρ **29.** 1, 4; **29.** (*b*) 4, 7.
ὑγιαίνειν **16.** (*a*) Fr. 2, verso 1.
ὑπάρχειν **28.** 45.
ὑπέρ **23.** 16.
ὑπεραίσιος **14.** 8.
ὑπερυψοῦν **7.** 19.
ὑπνοποιεῖν **29.** (*a*) 1.
ὕπνος **23.** 11; **34.** 7.
ὑπό **19.** 11; **20.** 38, 45; **28.** 24, 68.
ὑπογάστριον **28.** 1.
ὑπολαμβάνειν **9.** 15.
ὑπολείπειν **27.** 7.
ὑποτακτικός **28.** 131.
ὑπόταυρος **28.** 31.
ὑπώρεια **18.** 15.
uterque **42.** 8.

φάναι **24.** 23.
φάραγξ **9.** 4.
φαρέτρα **14.** 7.
φάρμακον **41.** 4.
φάσκειν **10.** 1.
φέρειν **15.** 12; **28.** 172.
φεύγειν **32.** 5; **41.** 5.

φιλάνθρωπος **8.** 12, 15; **9.** 15.
φιλεῖν **41.** 2.
φιλιακός **28.** 99.
Φιλιππικά **19.** 3.
Φίλιππος **19.** 4, 15. Φίλιπποι **27.** 82.
φίλος **16.** 7; **17.** 3; **28.** 8.
φλέγμα **39.** 9.
φλέψ **21.** Fr. 2. i. 5.
φοβεῖσθαι **34.** 5.
φοβερός **6.** 15; **11.** 7.
Φοῖνιξ **22.** 11.
φρήν **14.** 5.
φρικτός **6.** 15.
φροντίζειν **16.** (*a*) Fr. 2, verso 2, 3.
φροντίς **28.** 215.
φύειν **21.** Fr. 1. ii. 3, 5, Fr. 2. i. 5, Fr. 3. ii. 3, Fr. 4. 2.
φωνή **10.** 12, 13.
φῶς **7.** 20.

χαίρειν **16.** (*a*) Fr. 2, verso 1; **17.** 3.
χαλεπός **28.** 56; **39.** 12.
χαλκός **29.** (*b*) 12, 15, 19.
χαμαιλέων **29.** (*a*) 10.
χαρά **22.** 9; **28.** 218.
χαρίεις **17.** 2.
χάρις **41.** 3.
Χάριτες **17.** 1.
χειμερινός **27.** 64.
χείρ **9.** 23, 32.
Χίλων **18.** 16.
χολή **29.** (*a*) 10.
χρή **29.** (*a*) 7.
χρῆμα **20.** 36, 44; **28.** 224.
χρῆσθαι **29.** (*a*) 3.
χρῆσις **41.** 3.
χρίειν **29.** (*a*) 30.
Χριστός **6.** 15; **7.** 5, 21; **11.** 7.
χρόνος **20.** 41; **40.** 18.
χρυσός **15.** 9.

ψάμμινος **29.** (*a*) 26.
ψιμύθιον **29.** (*a*) 41.
ψόγος **28.** 49, 115.
ψυχή **7.** 22; **41.** 4.

ὦ **16.** (*a*) Fr. 1. 2; **41.** 5.
ὥρα **27.** 59, 62, 64, 66.
ὡς **6.** 1; **7.** 24; **10.** 3; **20.** 36; **21.** Fr. 2. i. 11; **23.** 9, 11; **28.** 35; **37.** 5.
ὠφε[λ . . . **18.** 8.

II. INDEX OF PASSAGES DISCUSSED

(*a*) Authors

	PAGE
Bekker, *Anecd.* p. 359. 32	23
Darmstadt Glossary (Sturz, App. to Etym. Gud.)	46, 47
Etym. Magn. p. 39. 21.	23
Eustathius 475. 40	45
Frontinus, *Strateg.* i. 4. 13	32
Livy xliv. 7, xlv. 32	34
Plutarch, *De Herodoti Malign.* 21	30
Polyaenus, *Strateg.* iv. 4. 1.	32, 34
Ps.-Melampus (A) 130–1	62
Schol. A, Homer Δ 307	44
Steph. Byz. *s.v.* Ἀγησσός	34

(*b*) Papyri, etc.

	PAGE
P. Amh. 4	3
B. G. U. 287	20
Berliner Klassikertexte II. 3	30
„ „ III. 9770	39
„ „ V. ii. 20	31
P. Berlin 9570 (*Archiv* i, pp. 388 sqq.)	190
Codex Sinaiticus	56
P. Grenf. II. 8 (*b*)	26
P. Hawara 15 (unpublished)	181
P. Hibeh 5	26
P. Oxy. 665	33
„ 841, II. 98, IV. 37	92
P. Paris.	92
P. Reinach 1	81
„ 2	37
„ 5	30
P. Vitelli ii. 45 (*Atene e Roma*, 1904, Nos. 61–2, p. 38)	64

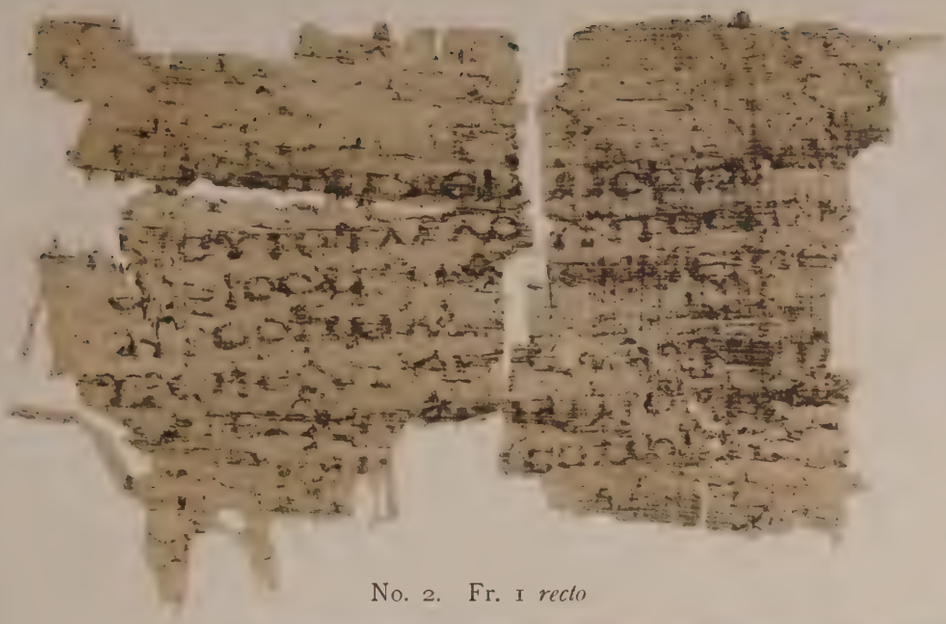

No. 2. Fr. 1 *recto*

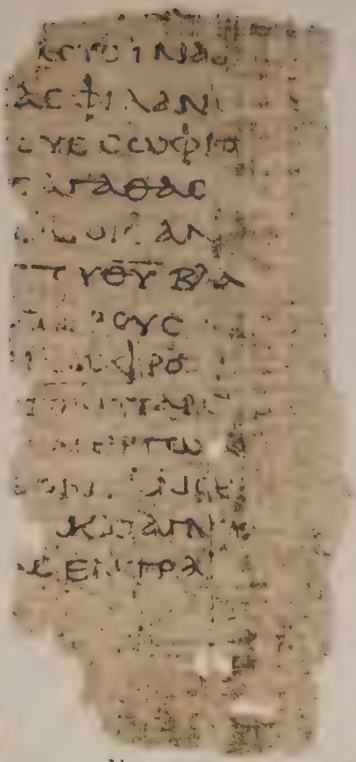

No. 5 *verso*

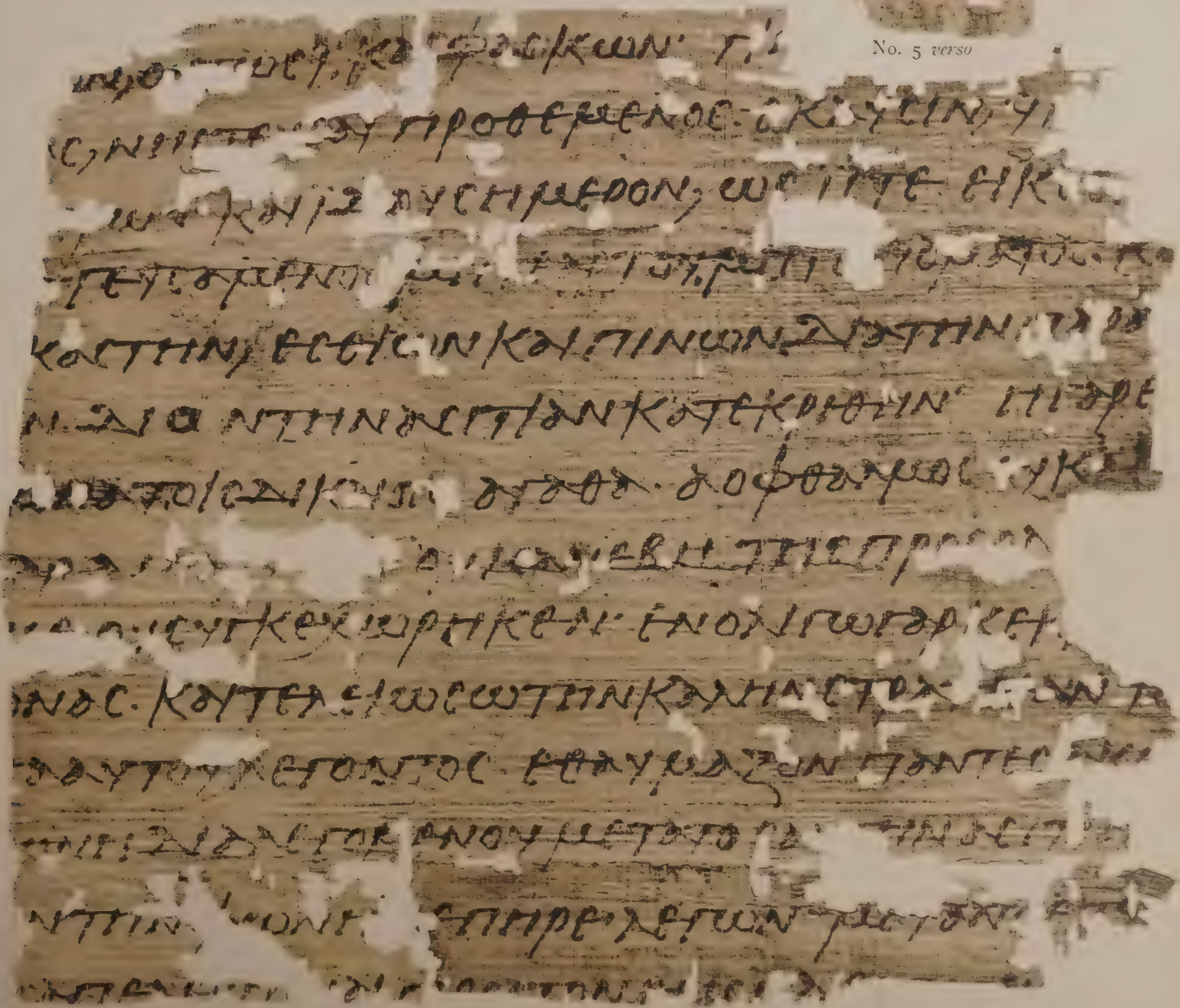

No. 10.

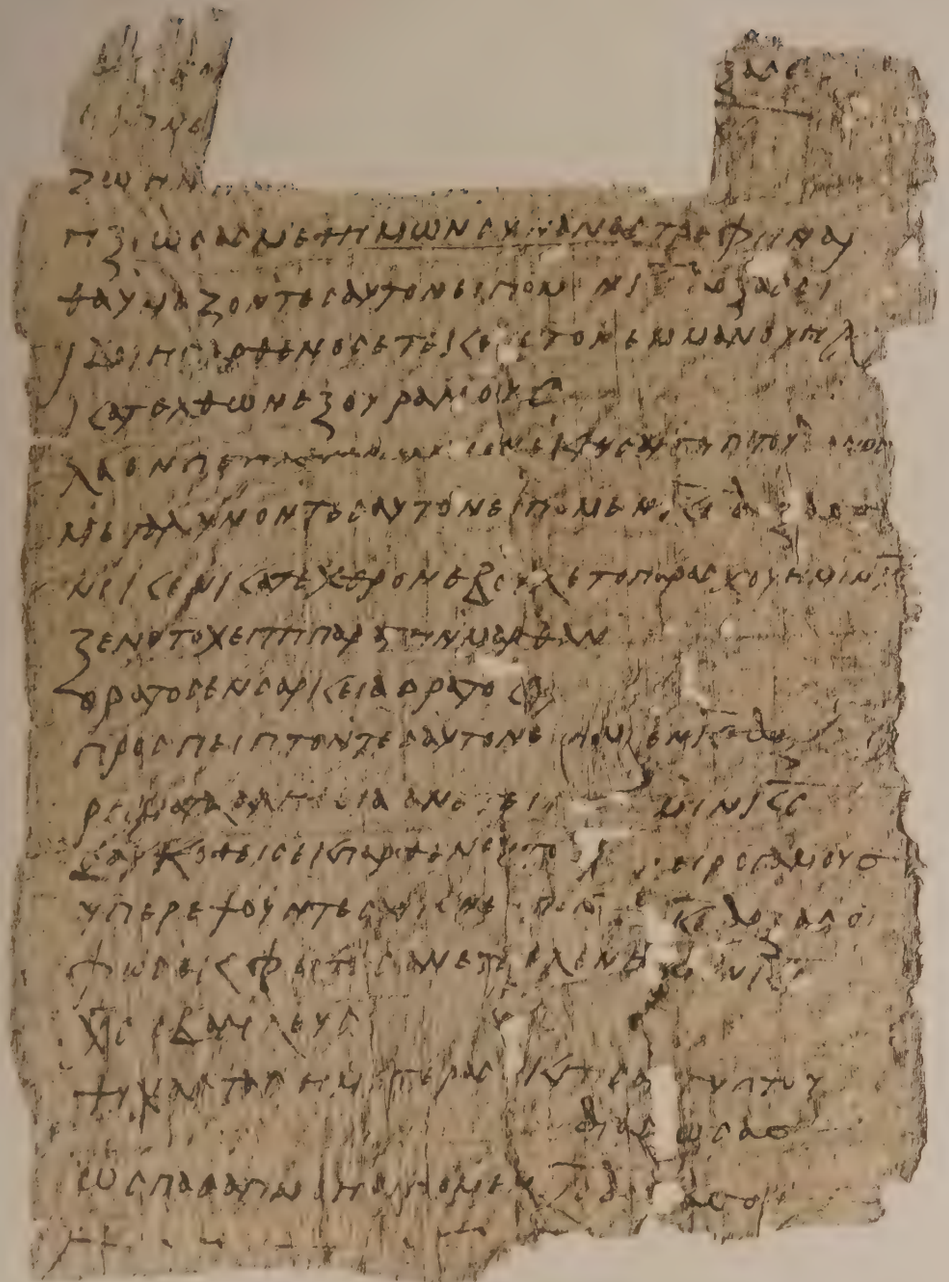

No. 7

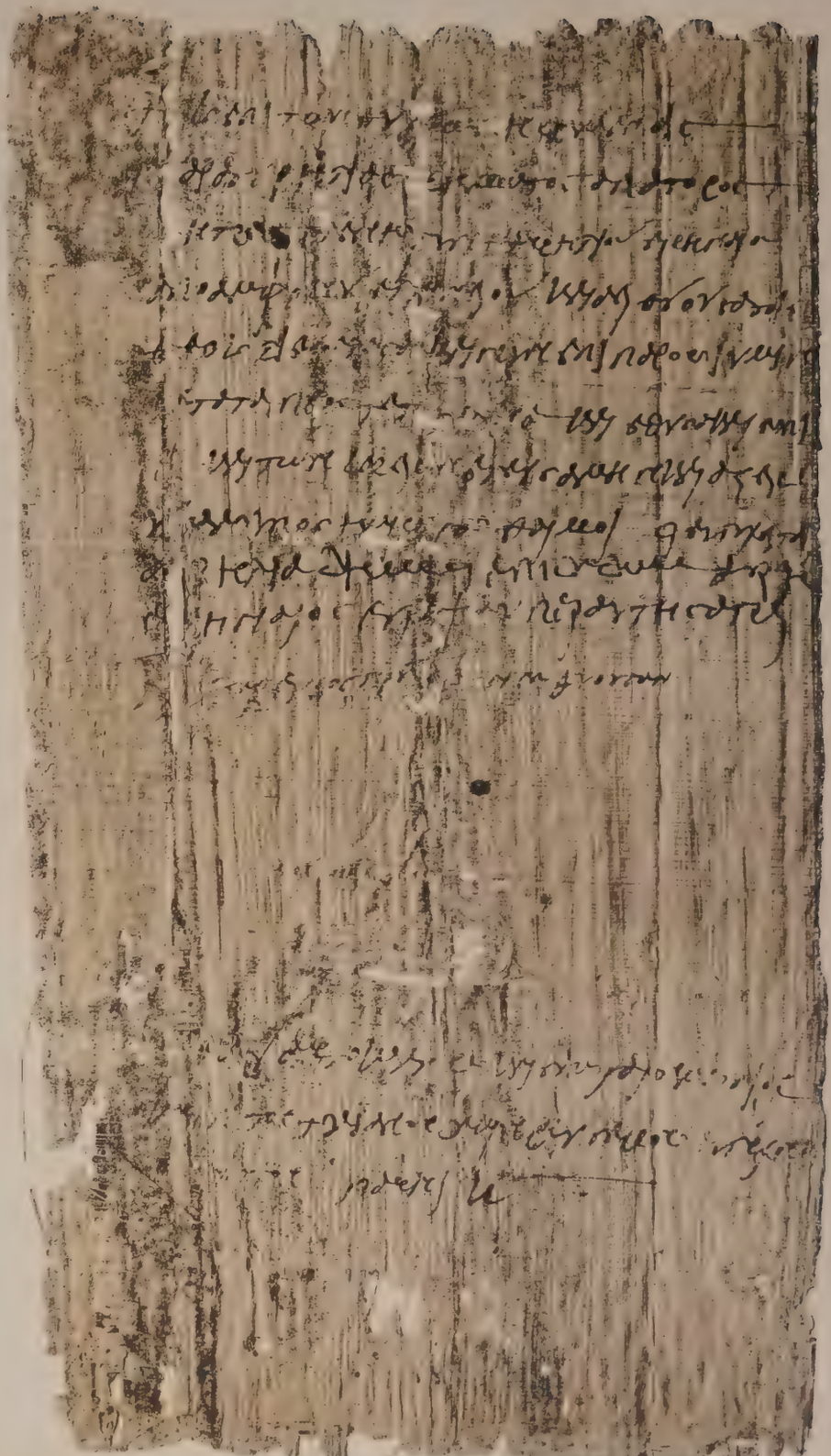

No. 13

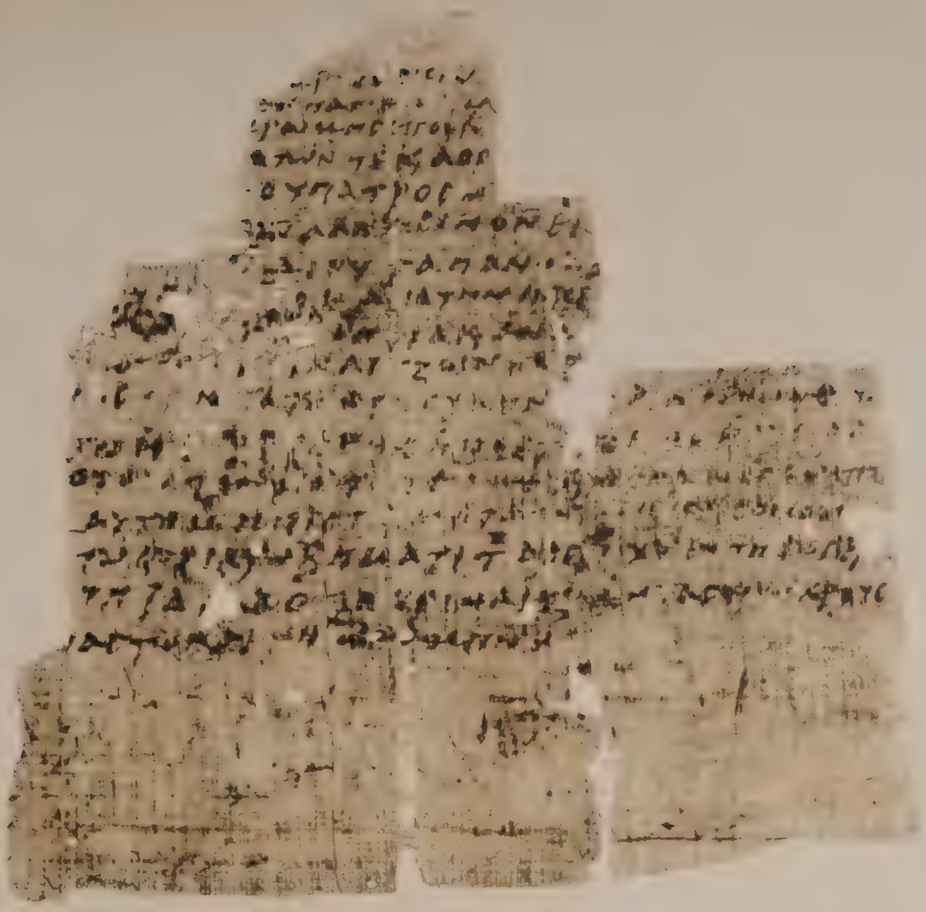

No. 6

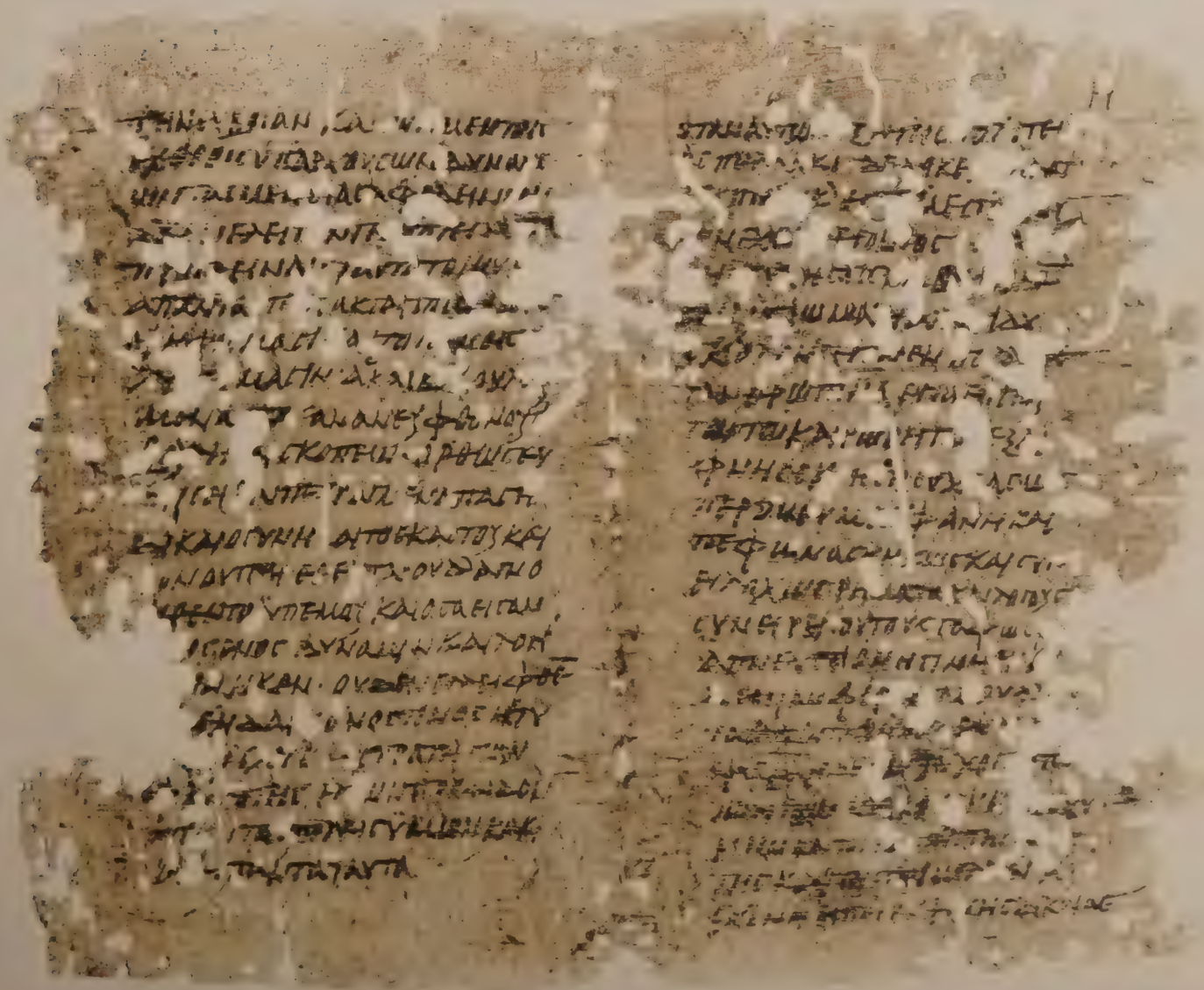

Fol. 4 *recto*

Fol. 5 *recto*

No. 58

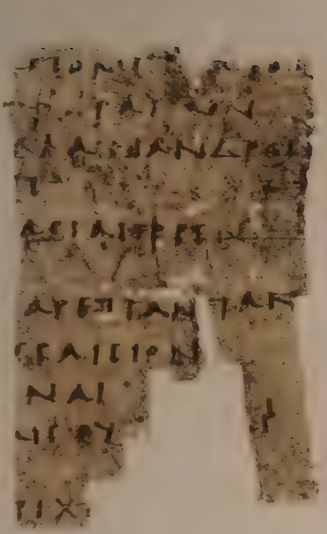

No. 14

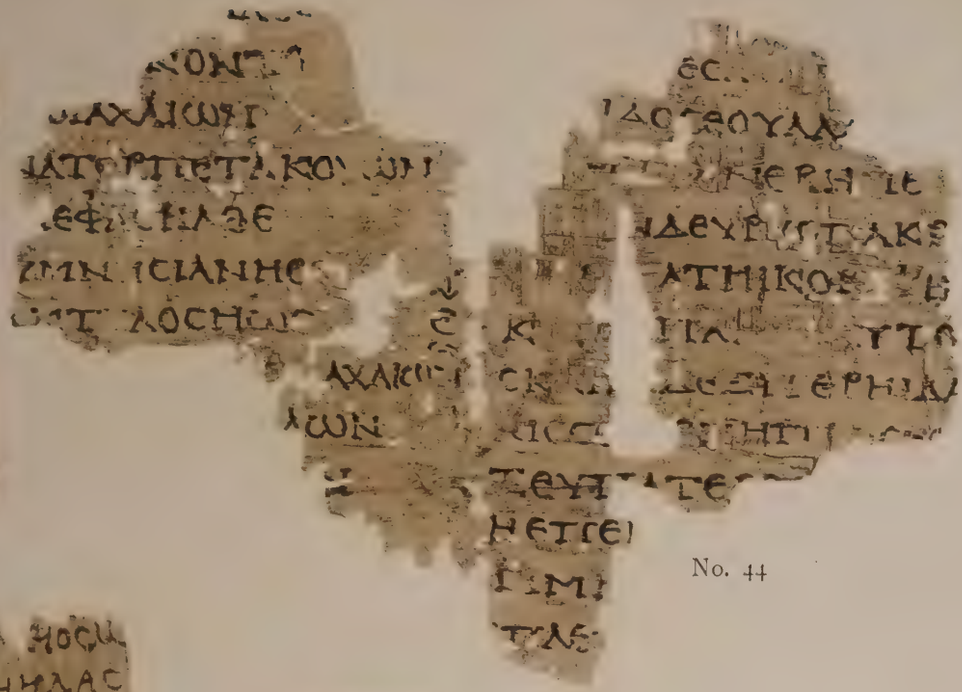

No. 44

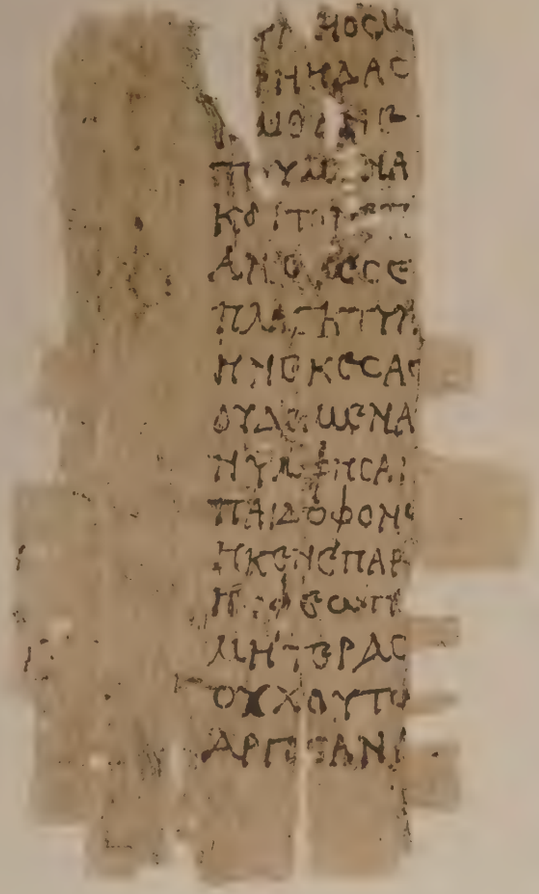

No. 13

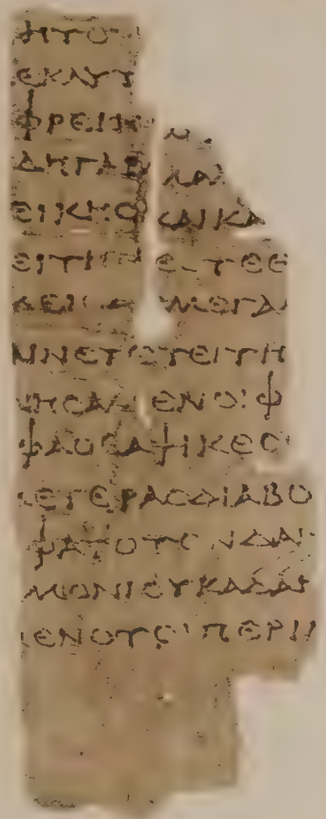

No. 54

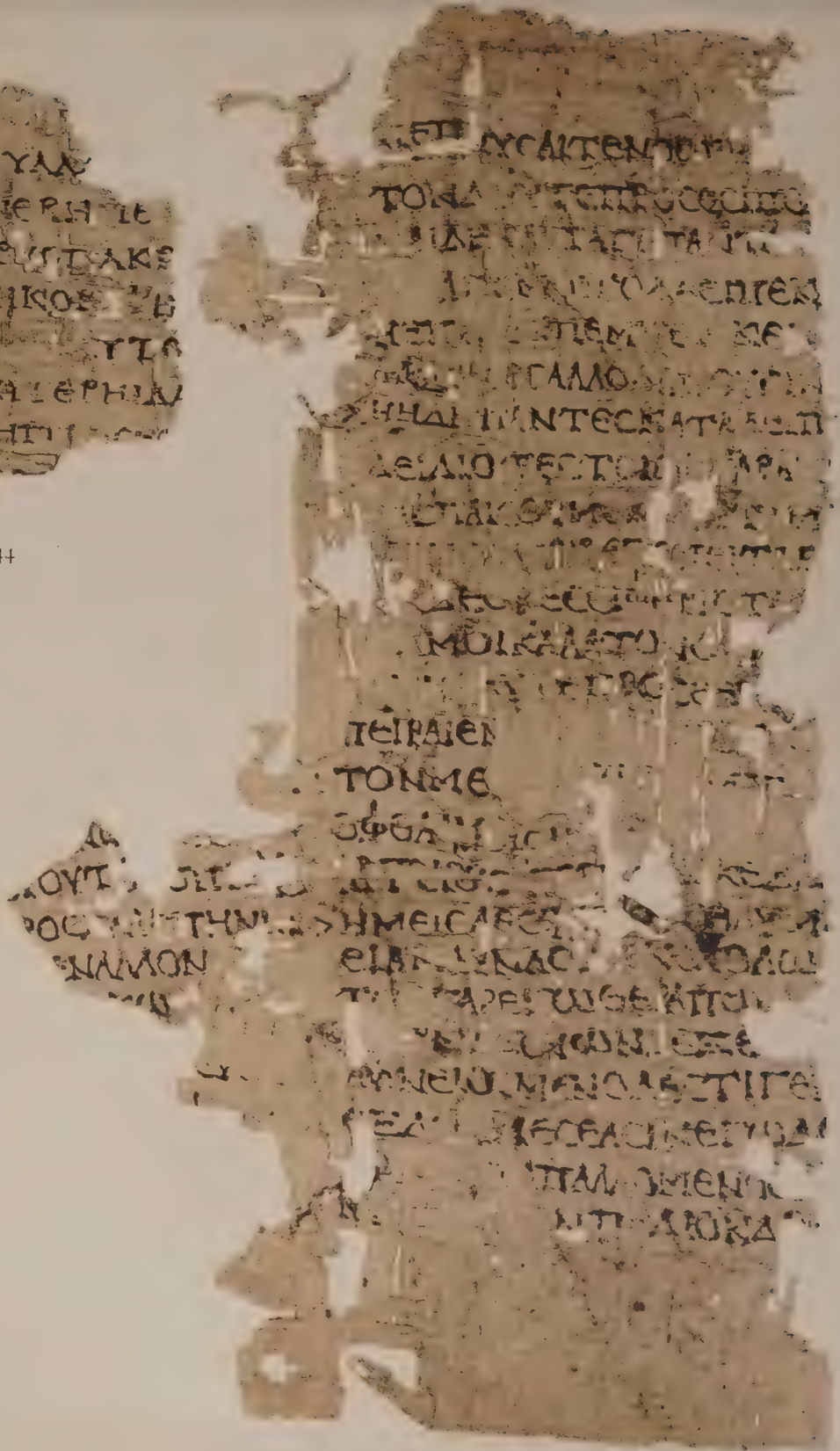

No. 51, Cols. ii–iii

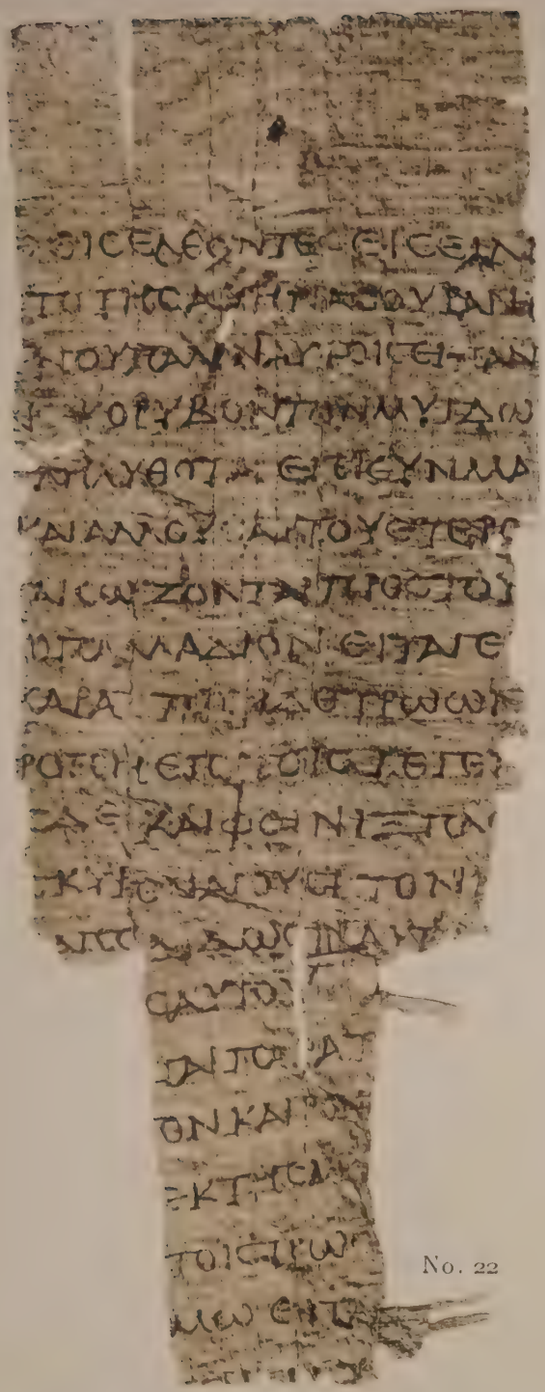

No. 22

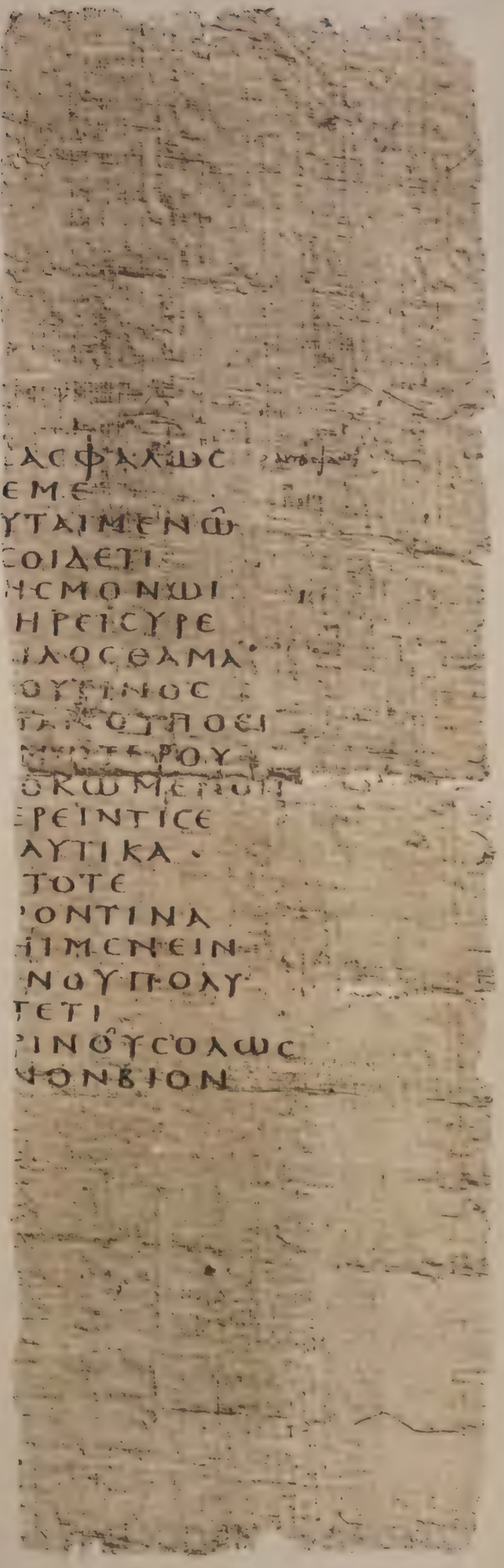

No. 16

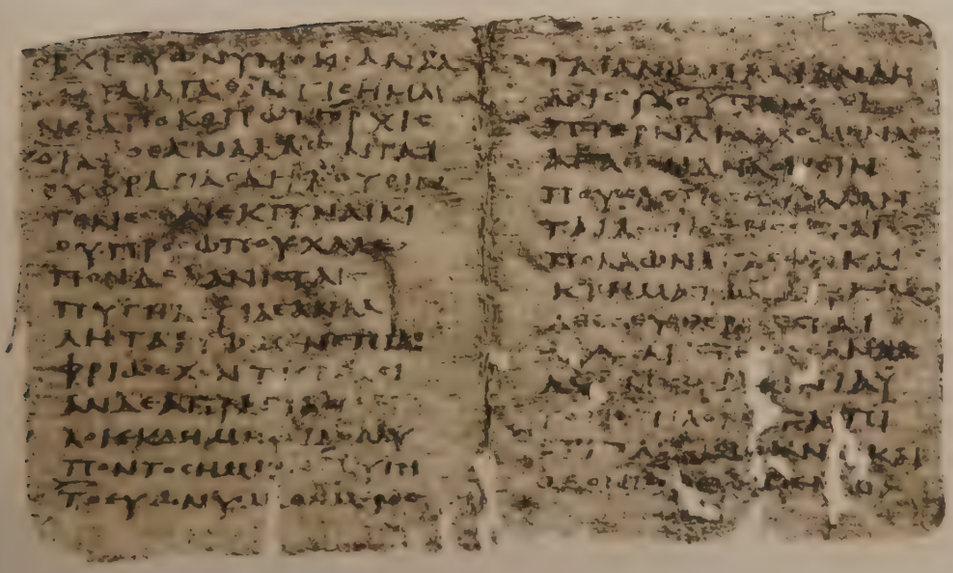

Fol. 2 *verso*

Fol. 7 *verso*

No. 28

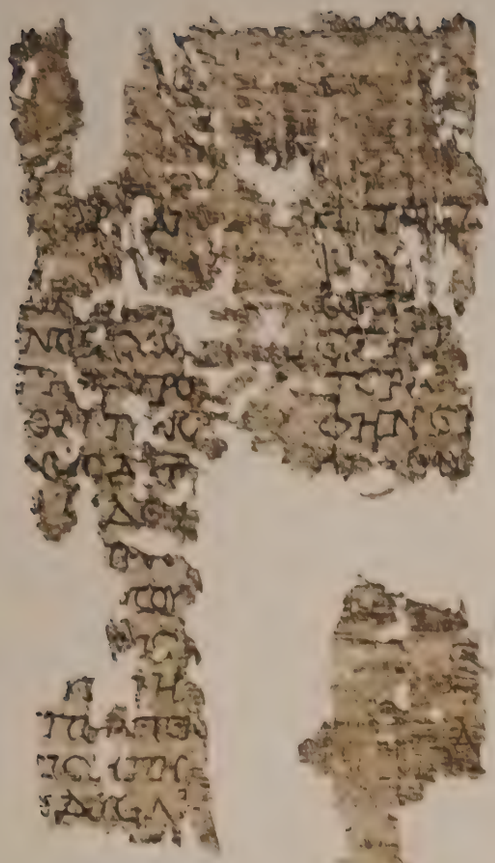

Fr. 1

Fr. 2

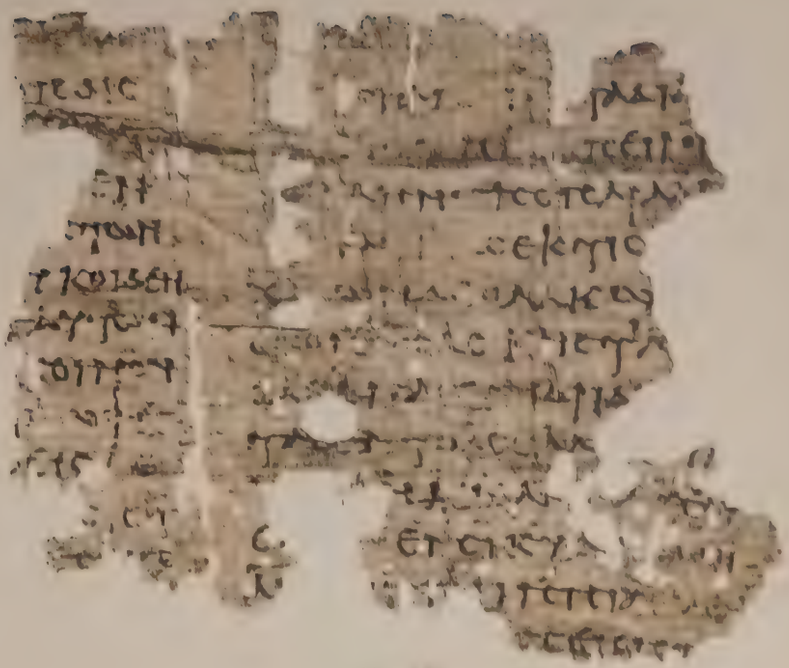

No. 18

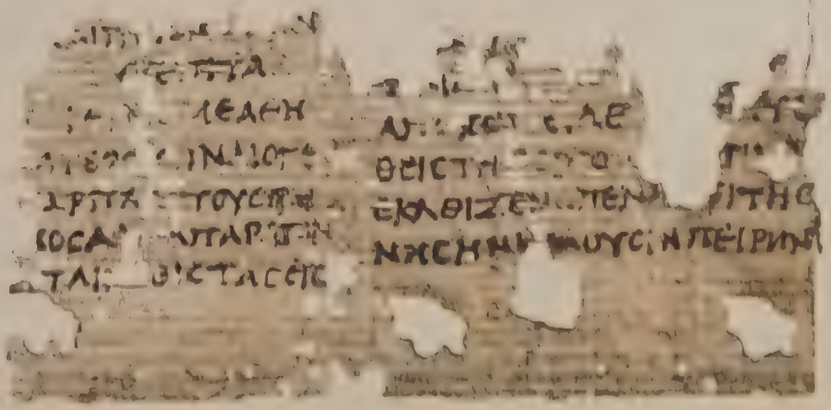

No. 30

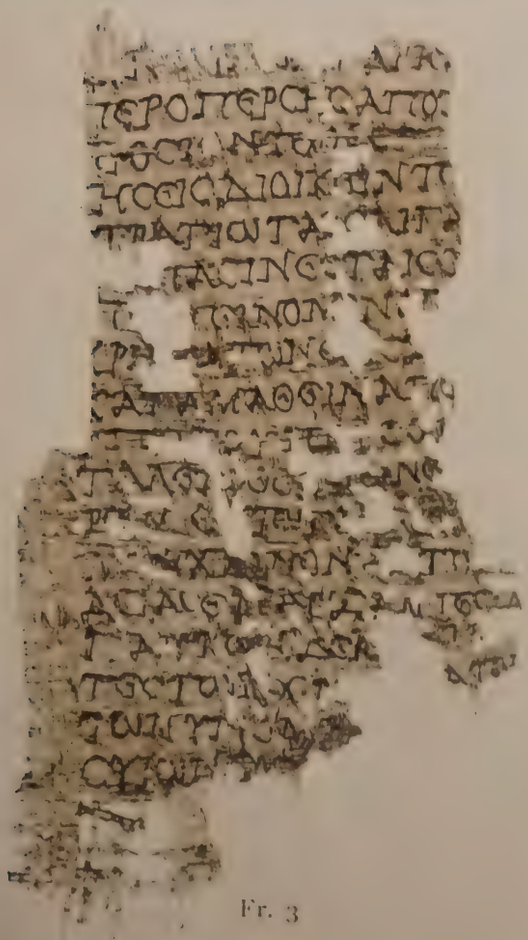

Fr. 3

No. 20

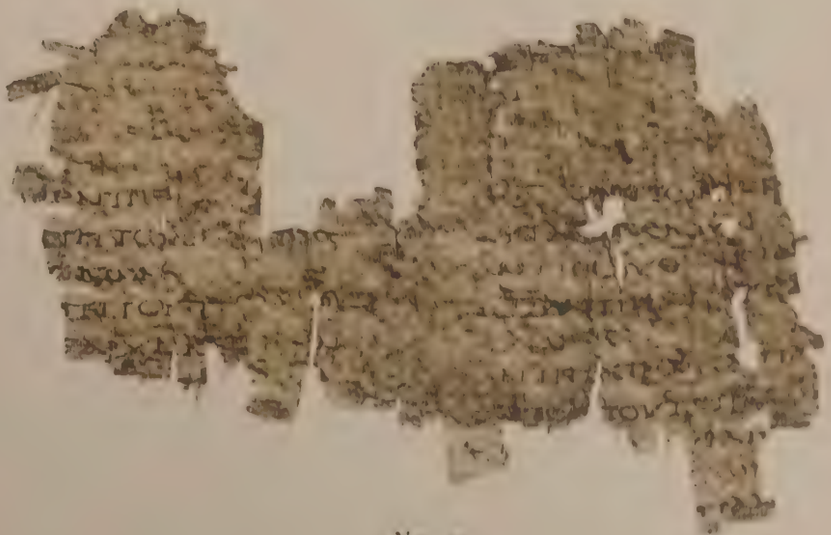

No. 19

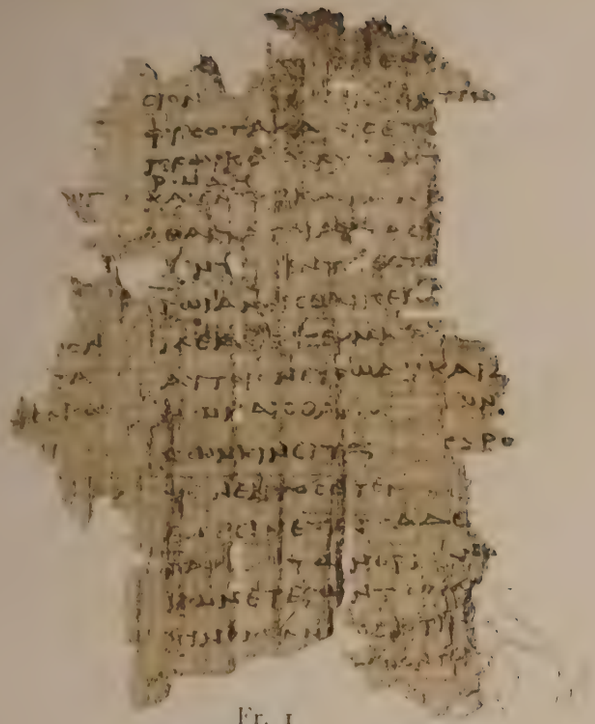

Fr. 1

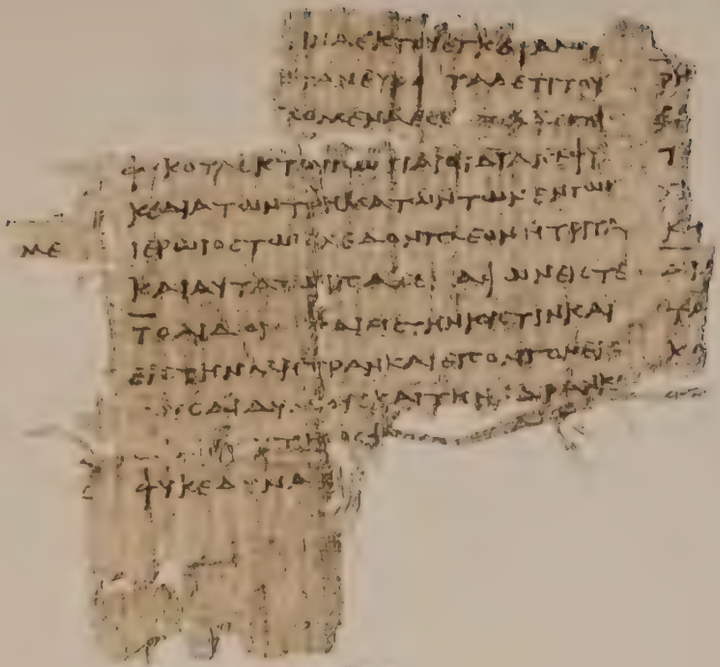

Fr. 3

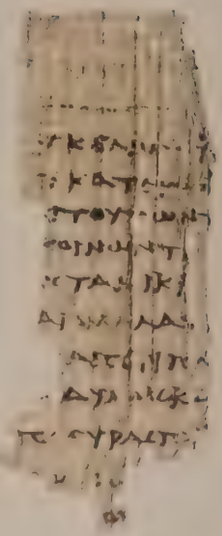

Fr. 4

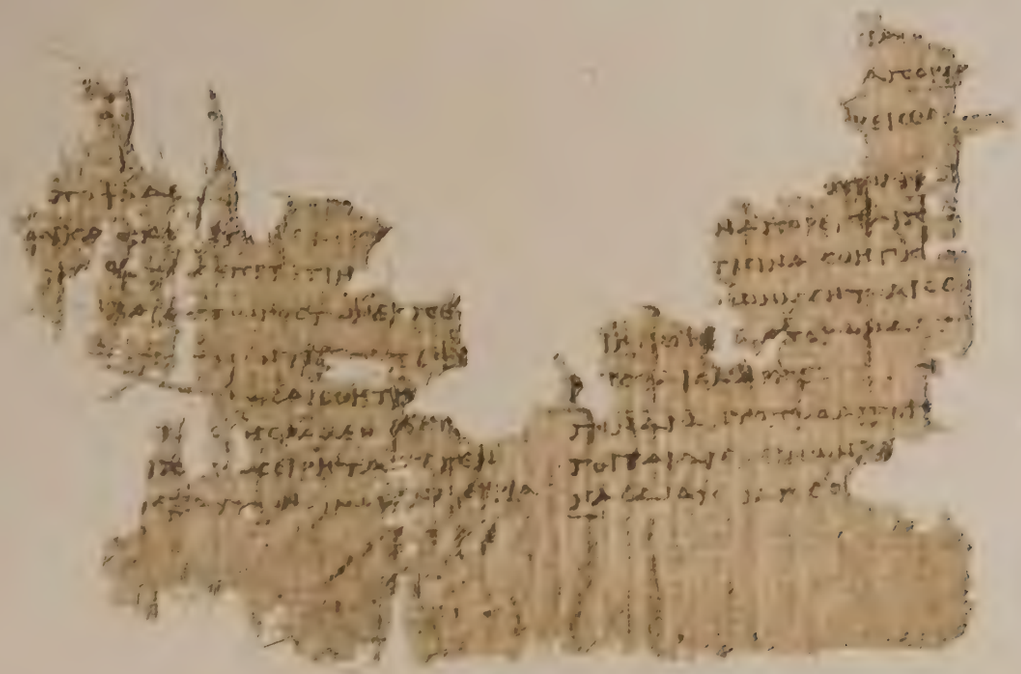

Fr. 2

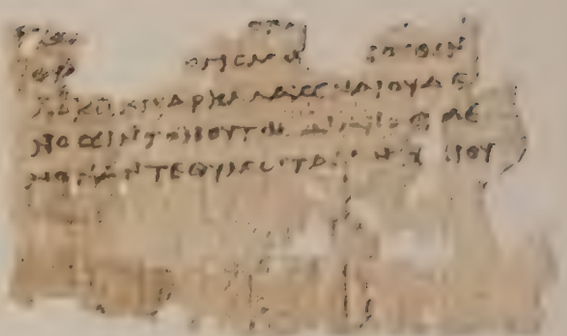

Fr. 5

PLATE

No. 26

No. 41

No. 61 *recto*

No. 42

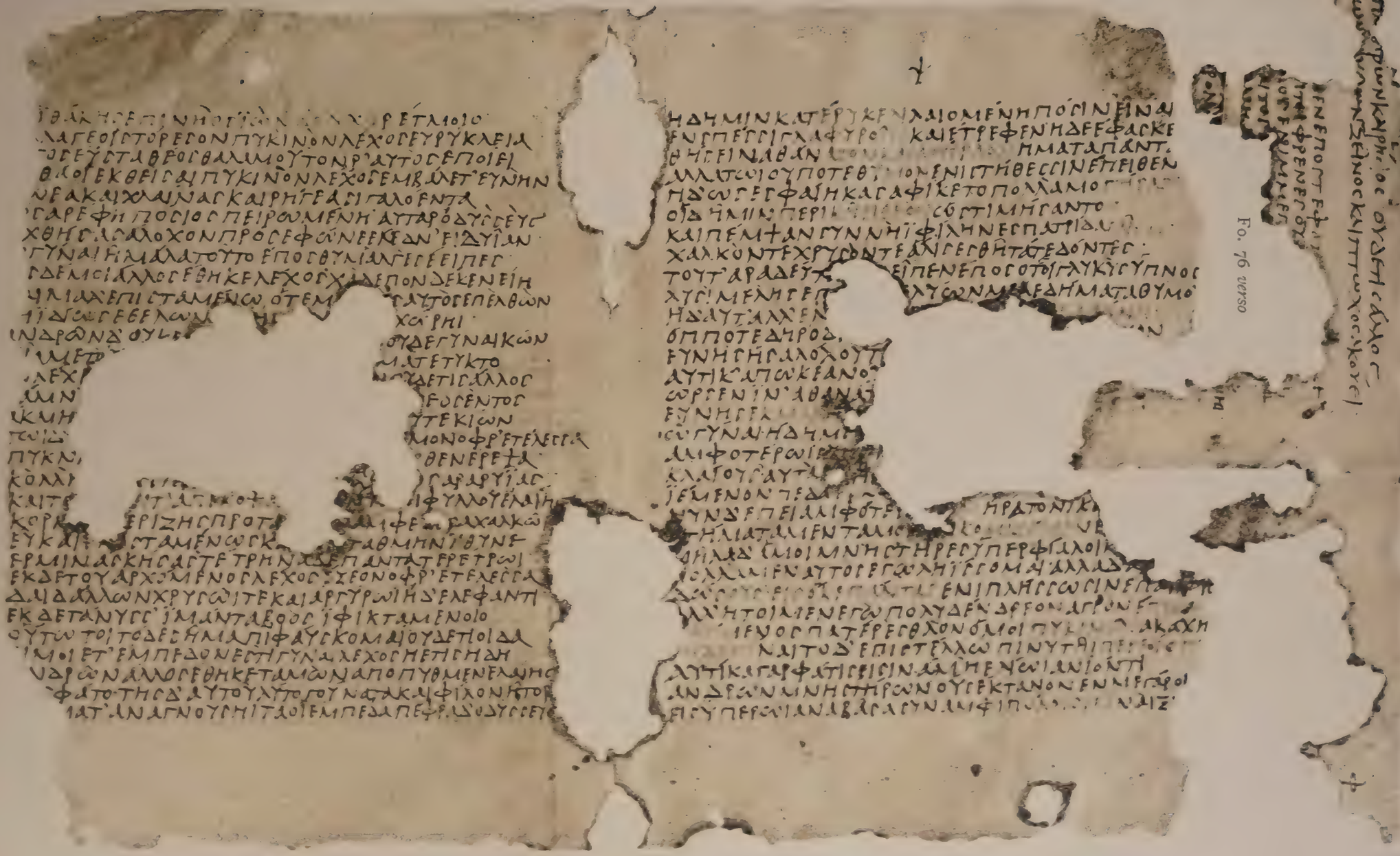

Fo. 76 verso

Fol. 89 recto

Fol. 92 verso

No. 53

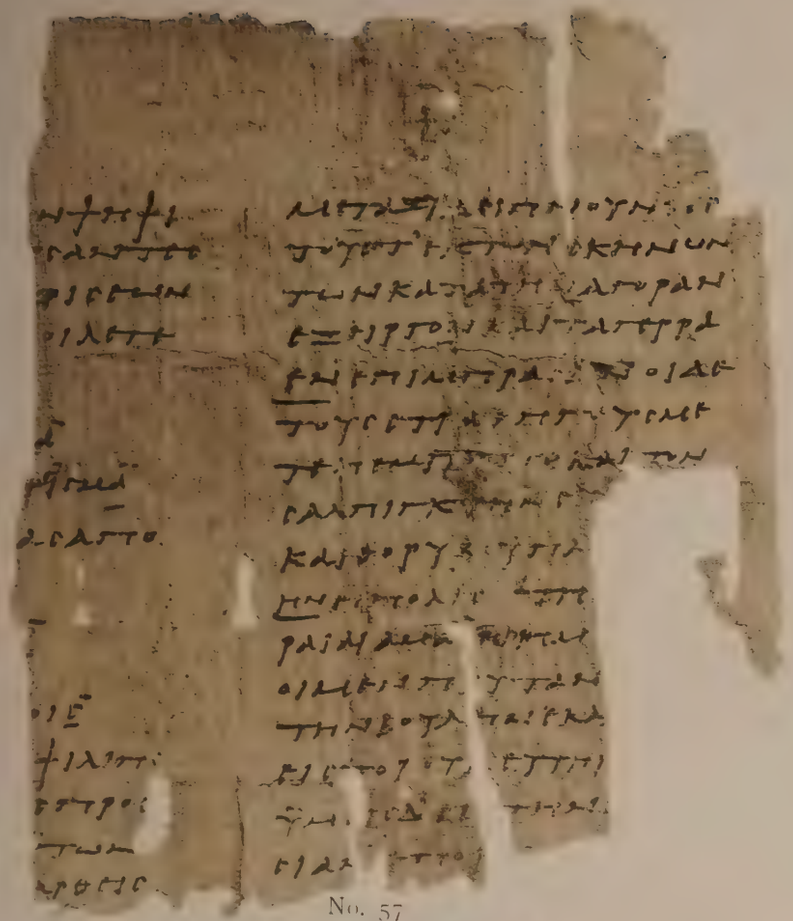

No. 57

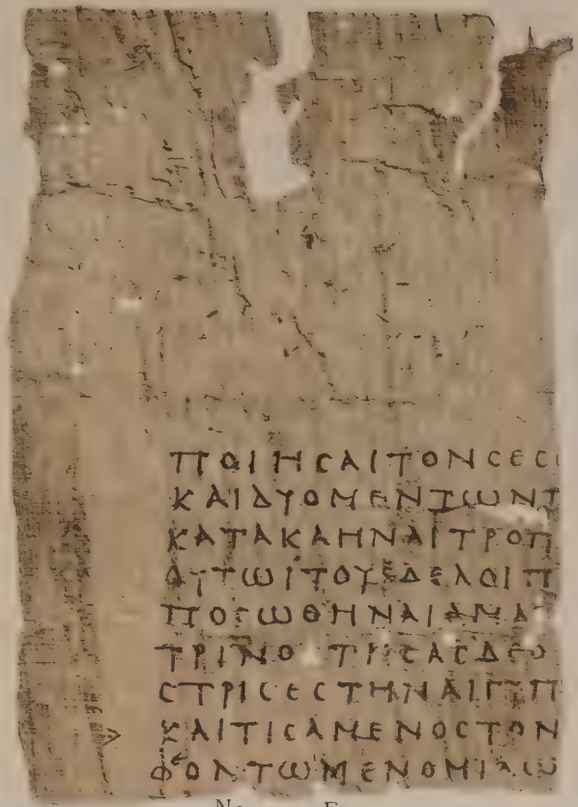

No. 55. Fr. 3

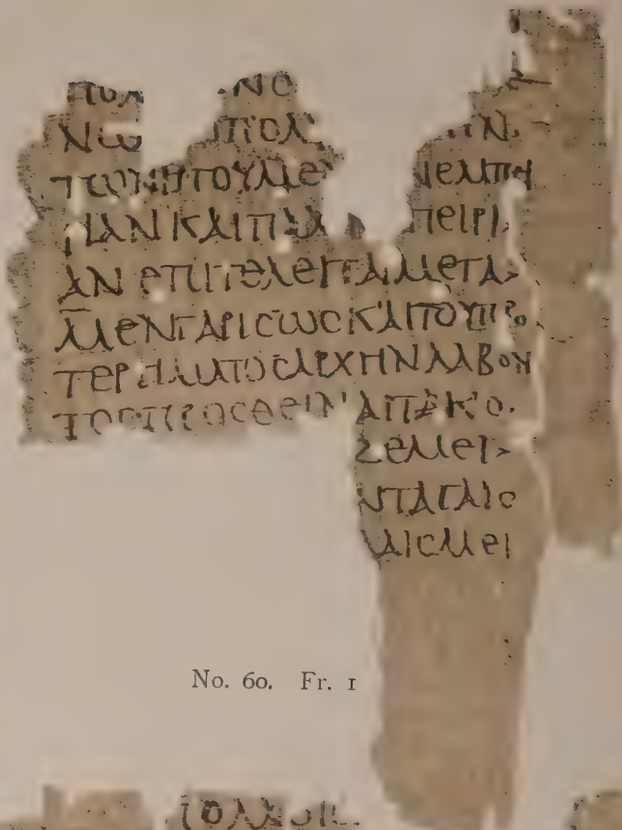

No. 60. Fr. 1

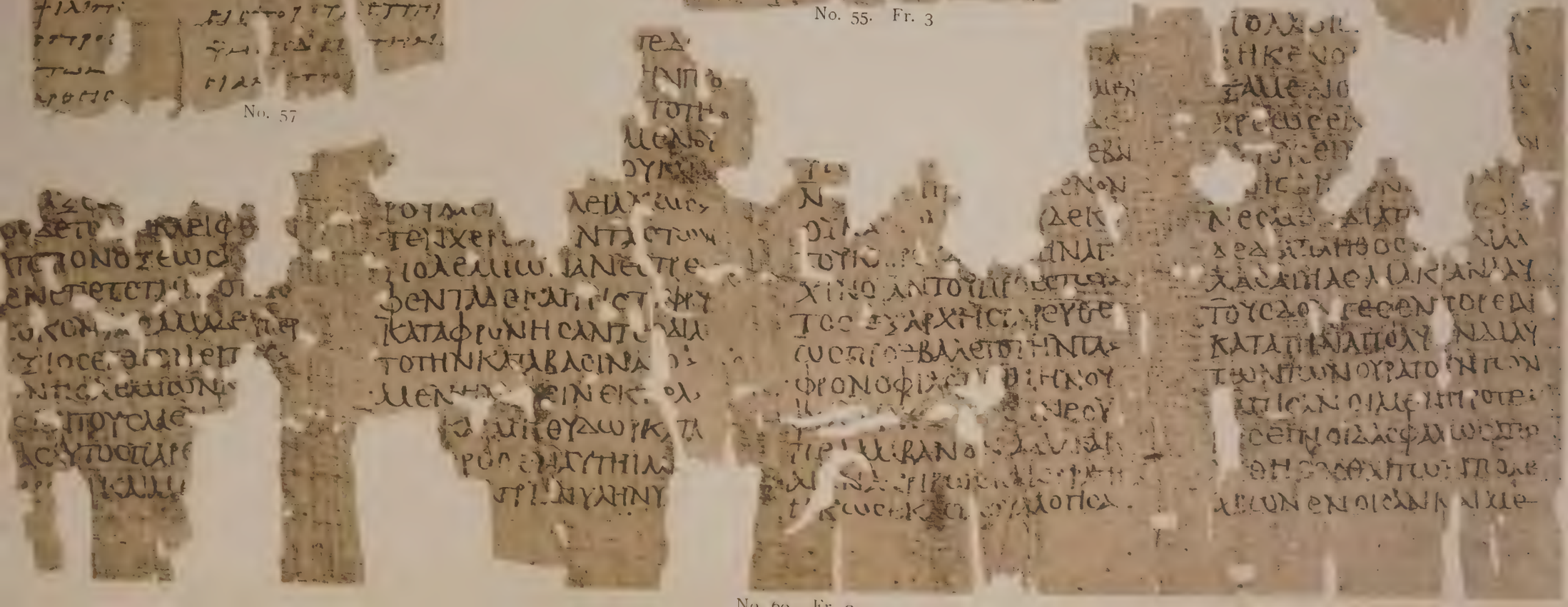

No. 59. Fr. 2

Date Due

NOV 2 1 1979

TRENT UNIVERSITY
0 1164 0419209 2

f PA3304 .M3 v. 1
John Rylands library,
Manchester.
Catalogue of the Greek
papyri in the John Rylands
library, Manchester ...

DATE ISSUED TO

277653

277653